

R. 30933

Caja
C-33

Figure Donati cū cōmento enarrationibusqz Alfonsi
camere viennē. quibus sunt addite vltra nonaginta alie fi
gure etiam cū cōmento: Opus nempe non minus vtile q̄ p
necessarium. subiit precipue examē Erudissimi magistri An
tonij Hebrissen eiusdem Alfonsi preceptoris est impressuz de
mandato Reuerendissimi ac nobilissimi dñi. D. F. F. r. Ar
chiepiscopi Toletani hispaniarū Sumatis. quē idem Alfon
sus dñm semp. post q̄ ex ephebijs excessit: habuit hētqz: colit
admirat̄ z suspicit: habebit ac suspiciet quādiu auras carpe
rit vitales: cum sit ab amplitudine sua z honoribus z mune
ribus affectus.

TAlfonsi camerę dieneſi carmina ad ſapientiſſimum Anto-
nium Hebruffen præceptorem ſuum ꝛ dominum beneficentiſ-
ſimum lingueqꝫ latine luminare præclariffimum.

Ad tua nunc ſe offert Antoni examina codex
Paruulus: ꝛ vatis lumina docta petit.

Nam tu ſat potis eſſi que ſunt tergere fuſca:
Atqꝫ meis tenebus lumina ferre vales.

Quidquid id eſt tua nos ſtruxit doctrina: magiſtro
Que ſumpſi: reddo ſupplice mente tibi

Vale

Credo reuerendissimi in xpo patrem ac nobilissimū dñi. **D.**
fratrem Franciscum ruinē & sacrosanctę ecclēsie Tolerancę
Archiep̄m hispaniarumq; primatem ac regnorum castelle
maiozem cancellariuz dignissimuz. Aldefonsi camerę viēnēsi.
artium professoris inter infimos minoris cōmentarioruz si
ue enarratiuncularum in Donati opusculum non minus
vtilē quam grammaticis pernecessarium de vitijs & figuris
artis grammaticę prefatio ad dei omnipotentis eiusq; geni
tricis marię semper virginis laudem cum omni celesti curia
incipitur feliciter.

Alcibiades cyrenęm reuerēdissime in xpo pater ac per
inde nobilissime ac magnificentissime dñe rogatum: ab f
docto quo distaret doctus: respondisse inquit Laertius:
quo frenatus equus ab indomito: & vtrūq; rursus expe
rimento dixit cognoscendum: ad ignotos si mittatur: vbi
solus ipse sapiens: quia virtute p̄ditus & ea possessione ditatus: quę et
vienti & mortuo stabilis est & firma: colitur amatur & admiratione quas
dam quasi in humeris ab optimis quibusq; gestatur: quū econtrario ige
naris floccipendendus & subsanatione tractandus vbiq; comprouetur:
qđ alcinous p̄beatę rex & areta vxor non obscure sic esse demonstrarūt:
quum nudum vlixem penitus ac naufragum: relictis epulis: reueriti sūt:
& post illos reliqua p̄beatum multitudo: nihil magis optantes quā vlixē
fieri: non ab re. Nam bomeri testimonio in laudisica virtutem & sciens
tiam solitas enarrare: cum naufrago scimus: & nempe ita res est. reliqua
u. non magis sunt possidentium quam cuiusq; immo fr̄tillum taloz; in
itar buc atq; illuc transentiā. **E**bilon lacedemonius requisitus in quo
sapientes prestarent ignaris: sensit eodē sola spe meliore sui differret
quam de se firmissimam concepere. Solis quippe bonis animi confidit
tali **H**ias clypeo munitus anciliq; peltatus: capta patria ac d̄reptionē
exposita: armis exoneratis discedens omnia secum portare respōdit: quō
niam post bonarum artium possessionem opes sibi nō detuturas sciebat
et solum esse virum bonum: cuius sapitētia fulgeret: sicut rursus igno
rantes improbos censuit Socrates **A**lopecēsis: qui & ab **A**rillotele ser
uū reputatur. Post hęc salamon(vt ad sacras litteras ventiam) tantis
laudibus sapientiam extulit: vt eius possessores gloriā possidere cōfir
met. Et **D**aniel. xij. cap. iustos quasi stellas: & intelligentes quasi firmamē

tum fulgere testatus: doctos quasi eiusdē splēdorē: 7 qui ad iusticiā eru-
 dūt multos nō secus ac stellas in ppetuas eternitates lucere dixit apte.
 S; quorsum hec tā aliū repetita. Nepe: vt iam sit tibi Pater illustris
 perspicuū: nihil vnq; mibi a teneris (vt aiūt) vnguiculis placuisse magis
 quā sapiē indagatōem: nec quid magis stomacho 7 molestiē fuisse quā ig-
 noratiā cūctorū matrē errorū: tīmes ne in domitis equis bimis aut tri-
 mis simularer: 7 vt potiori spe munit' vnīuersa fortunē tella nō fracto a-
 nimo Biantis instar p̄tunderē. ac tādem: vt: ceca calligine p virib'. .i. iux-
 ta vires seclusa 7 expūta: s'raz dignitatē aliquā nactus me ipm̄ imp̄mīs
 tā imbibita 7 acquisita quaz gratis oblata doctrina cumulati' quotidiē
 lectitādō instruerē. Deinde alios: In quib'. .i. super quos proficēdi puū-
 ciam nutu dei esse; fortitus: vt quasi sydera licet sub obscura nō tā lucēs
 Bathel. v. quā ardens 7 mibi 7 primis: quib' sapiētib' 7 insipientib'
 iuxta Apostoli ad ro. i. vocem debitores existim': b'ac lachrymabile. vitaz
 ab ingruēte tutarer inopia: 7 tādem verū psequerer finem: dū modo a re-
 cto nō diuerterem: ad quē sum' ab altissimo creati oēs. Et quū ad tāti af-
 secutionē fastigiū accingi vellem: etiā si mille alia viuendi genera sese mi-
 bi offerrent: sintq; mille hominū spēs: vt inquit Persius: 7 rex discolor
 vsus: deterrebar: 7 quidē vehementer non recusans laborē: s; tātum ob-
 eris cussi penuriam: quo deficiente: p̄clara fieri posse non facile cēsuit
 pbūs Pecuniē. n. obsequi oia mūdāna 7 lris sacris 7 expimento docemur
 Sp̄etis tamen 7 posthabitis vnīuersis offendiculis 7 impedimētis: ducē
 te deo: hinc inde scientiē auditis p̄conijs 7 p̄mīs: me totū lris maici-
 paul. in quarum inuestigatione partim a parentibus meis adiutus: par-
 tim p̄propria industria fultus nō paulū laboris ptuli. Quantum vero vsus
 7 vtilitatis in palestra illa fuerim consecutus nondum mibi compertum
 est: nec mea interest dicere. Unus tamen affirmare ausim me sici vebemē
 teoz affectum post grāmaticozū 7 oratorum Tulli 7 Quintiliani 7 aliorū
 lectionē: ac rhetoricos flores oculis saltem illustratos: quā ante litterarij
 certaminis aggressionem. Hinc fuit: q; quū ingenium 7 intellectus acu-
 men ad altiora capessenda mibi suppetere cognoscerem: noluerim illd' in
 pistrinū cuiusmōi litterariē facultatis tātū includi: quin poti' labori nō du-
 xi parcendum: etiā si iam in aliquo p̄cicio inter equales 7 contemporane-
 os bēbar: ac mediocriter doctus censebar tam alijs in locis: quā in illo ce-
 leberrimo Salmanticensi gymnasio. vbi cepi rursus discipulus eē latini
 sermonis sub illo Antonio Hebrissen: q; barbariē male olētē de mīs occi-
 dis suis' repulit penit' atq; eradicauit. a quo (vt paucis dicā) nra be-
 speria in oi optimaz artū gñe est illustrata ac erudita satis abūde. sub cu-
 ius doctrina 7 magisterio multa sum doct': nōnulla vero ab alijs p̄p̄raz
 suggesta de doct': q; de licias ligū latiq; p̄aminaret. nisi limā suā sensissent
 Interea 7 posthēc logicē alijsq; facultatib' boie libero dignis 7 physicis
 ac demū ethice facultati quātū mibi licuit idulsi. Quid dicā q; sacris lris
 vsq; ad laureā p̄mā cepi etiā incūbere: vt salē negationis ignoratiā eme-
 vō p̄iecerē. Quid aperiā q; sanctissimaz legū rudimēta sum tm̄ audire co-

Ecle. x

natus. Subticebo itidem in presenti q̄ simul ac Salmanticam inuitus
reliqui: vbi cūq; hactenus steterim: nūq; occasione vita deſtiti ab illis au-
dire: quos mihi profuturos intellexiſſe: nunc poetas 7 oratores: nunc
phyſicam lectionem: nunc ſciam d̄ morib; nunc tandem ius pontificiū: 7
7 alia cuiuſcuq; facultatis documenta meę profeſſioni conducentia. In
quibus omnibus: ſi non vt neceſſe erat: profeciui: qd̄ tamen exinde po-
tuimus excerptimus. ¶ Sed ego demens: qui de re iam. D. tue reueren-
diſſimę compertiſſima loquor: præfertim quum intus 7 in cute (vt inquit
Perſius) me noſtri: 7 quem ſub vmbra alarum tuarum ſemper fouiſti: et
mihi ſuppeticas tuliſti: vt eſſem quicquid ſum. Unum tantū dicaz: ne ſem-
per eandem cantilenam videar decantare: q̄ cum natura nos ad aliquid
agendūz fuerit: et: vt Stoicis placet: 7 diuinus ille Plato eſt te ſiſ: nō
ſolum nobis ſed ad p̄munem vtilitatem nati ſumus: non duxi cōmitten-
dum: vt poſt decem 7 octo annos in negotio latinæ lras proficēdi tritos
vitam in ocio atq; ignauia veluti pecora conſumerem. Poſt tot itaq; ſco-
pulos præteritos volentes penſum nię ſeruitutis gratis. ſicut accepim;̄
reddere: 7 aliquid ad vſum cōmunem cudere: in quo me vixiſſe teſtaret:
dicente Saluſtius: artem componendi epistoas cum alijs oratorijs præce-
ptionibus tanquā nię profeſſionis præludia genuimus atq; in lucem emi-
ſimus. De iude autem: ingranteſcente etate: Epythoma de ſacramentis a
nobis eſt editum 7 compilatum cum tractatu non minus breui q̄ peruti-
li de doctrina chriſtiana qd̄ ampliffimi tue magnificentiſſimę dicaſſem: niſi
veritus eſſem illud tanto indignum aspectu. Dicabitur tamen prope diē
caſtigatus: 7 ad tuum p̄matalē thronum: ſicut cauſa coraz ſuffraga-
neo iudice ventilata: in qua minus equuā tulit ſententiā: deuoluctur.
vt inde poſtq; tuam ſubierit cenſuram: exiſtimatio 7 grauitas illi ſucce-
ſcat 7 in b̄reat affluenter. ſicq; poſito metu poſſit contemnere vulgus: 7
de tractorum verba non formidare malignorum. Impegi nouiſſime (vt
alia parua ſcripta ſileam) in Donati Opusculum de figuris interpretā-
dum: opus quidem non ſolum a iuuentute Concheñ verum etiaz ab alijs
7 amicis 7 auditoribus: qui de me non parū ſpei conceperūt: tanq; neceſ-
ſario flagitatum. Et licet multis deterritus onus ceruicibus meis gra-
uiſſimum mille modis ſi gitandum tentarim: non tamen efficere potui:
quin illud arriperem ſuſtinendum: etiam ſi ibidem ſicca 7 ſtridentia ver-
ba non deſint. Et cum veritatem quaſi per criptam ambilans rarēq; de
ſuper lumen aſpiciens contemplarer 7 rei difficultatem p̄ oculis tene-
rem: perſuaſi mihi a labore improbo oia vinci: 7 audentes fortuna iua-
ri: 7 meis ſudoribus poſſe fere ſilvam figurarum planari legentibusq; ſie-
ri iucundam: quū ſi inter Antonij nri auditores minimus cupiam vocari.
Nam nūq; me tanti feci: q̄ non me omnibus ad ſimilem prouinciam in-
fertiozem reputem. Sed quia in area dñi offert vniuiquq; qd̄ p̄t: ſalēz
caprarum pilos offerre non recuſaui 7 amicis 7 dñis præcipue nobili do-
mino Didaco Haurrique Ecclēſiæ Concheñ Canonico digniſſim; orqui me

ad scribendū plurimum incitauit. malui quippe duos obolos in gazophila
tium mittere proximorū: quā Talentiū acceptum tanq̄ male seruatiū 7 ab
sconditum in tormētis exigi. Cōsolabatur me q̄ sciebā in tabernaculo do
mini nō solū pbialas verum etiam cyatos iussu dominico in veteri lege eē
factos: quibus pro modulo nro sitientes potamus. Eterum qz parū est
aliquid cōponi: nisi p̄mittatur defensorū interpretatiōe meā ea subiectio
ne: qua Paulus Orosius diuo Augustino opera sua dicabat: 7 ea fiducia
qua pbidias ille torenticę artis repertor Athenicis libris nomen suum sta
tuit. **A**neruę coagmētatum effinxit: Amplissimi tuę Reuerendissime non
sine rubore 7 tremore ascribendam duxi. Quamobrem eidē. Dñationi bu
millime supplico benigno intuitu lucubratiōes meas suscipiat: 7 erro
res: si qui fuerint: corrigi iubeat patienter. Et non mihi succenseat q̄ sim
ausus rem tā infimā sibi: cui omnia immo me ipm̄ debeo: dedicare. Nam
id feci: cum: vt non minus ocij quā negocij tibi extet rō: cui omnes cursi
vitę meę p̄ceteris quam probatissimos esse ꝑcupiui semper. cū: vt 7 viua
voce 7 scriptis intelligas: me tibi obsequi omnino voluisse etiam minimis
in rebus: tum vt claudicantibus ob impericiā figurarū tua auctoritate ꝑ
uia subuenirē. Tum maxime demū: quia te ꝑsul amplissime alteruz. **D**e
cenatem suscipit eborus sapientū in hispania immo inter c̄brianorūz cli
mata: teq̄ colunt omnes 7 admirantur: tuas goes ꝑceteris frequentant
ex te solo hospitio hodie suscipiuntur ꝑmūsq̄ donantur. abste despiciuntur
nemo etiam si non modulerit s̄ stridat auena. Et id quidem abste solitum
est si eri: nō vt beneficis appareas: s̄ qz ad id te honestas naturaq̄ ipul
lit. didicisti. n. generosi eē animi 7 vere magnifici iuuare mortales 7 prodes
se quā plurimis maxie de his 7 virtute pro modulo bñ meritis. 7 hac vna
in re boies deū imitari. hinc est q̄ hac nra tēpestate solito accurati⁹ omēs
fere qui sani sūt ad studia l̄ay applicari videm⁹. bonos. n. vt est apd̄ Eice
ronē artes alit: oēsq̄ ipā gloria inflāmāte ad studia incēdimur. quā quidē
rē nec ille noster **S**aro dissimulāter de se ostēdit. ait. n. tētāda est via: qua
me quoq̄ possim tollere humo: victorq̄ virū volitare ꝑ ora. Jure igitur
vt ad rē redeā hūanitate Dñationis tuę fretus illā suppliciter fusꝑ deꝑ
catus 7 impūti deꝑcor quicqd̄ inuigilatū est tibiq̄ oblatū atq̄ dicatū susci
pias tui ille fonsi grata munuscula: nō argentū: nō aurū lapillosue ꝑcicio
sos afferētis (ea. n. oīa vana sūt 7 fortunę telis obiecta) verūtū ingenioli
mei fcturā almeq̄ virtutis ꝑpetuas opes: q̄b⁹ poterūt iam iam q̄cuq̄ Do
nati figuras adolefcētib⁹ facillime exponere 7 interpretari: atq̄ ingētem
obstaculi molē acupietib⁹ Poësis valuas intrare pauco dimouere labore
Et cum t. i. sis iudex 7 exactissim⁹ cēsor: nolūm quēpiā offendi: si in locis quā
plurimis sentētis eorū: q̄ ante me scripserūt: non beferim⁹. penitē. nā ꝑ mu
nis vtilitas discētū: 7 non inuidia: nec animorū dissensio mihi sic ꝑua sit: vt
noluerim vbiq̄ vetustiorib⁹ fidē poti⁹ quā recētorib⁹ alijs q̄ bene sentēt
tib⁹ adhibere. **N**ā 7 quo s. mores eo ꝑpicatiores boies bēri solēt. **M**eq̄.
n. lapsa est 7 effeta natura (vt aiūt) nec etiam tā auctores in disputādo

quā rōnis momēta q̄rēda sunt: vt testat Cicero. Vnde 7 Zeno dicebat. q̄
 rōne vti meli' eē qm̄ id qd̄ est rōnis expers. Vnus satis eē curiosis pōt
 etiā si rabido ore dilacerare me cupiāt: q̄ in hoc meo opusculo p̄clara
 multa iueniēt: que illis eruditionē haud mediocrē 7 voluptatem afferēt.
 Qui si pri' legerit 7 iudices equa lāce fuerit: 7 qd̄ vere erratū offenderit
 tātū manifestabūt: tūc non ex odiosa p̄suptōe: s; ex recto iudicio dānare
 putabūt. S; ve illis: q̄ sciētes 7 prudētes in flāmam mittūt manū. 7 q̄
 de turbulēto sui affect' riuo magis quā de veritatis fonte luculētissimo
 bibere nitūt. eo q̄ tātā vim p̄suctudinīs eē credūt: vt etiā p̄fessa pleriq̄
 vitia p̄placeāt: etiā si instar bydrē errorū capita succrescant ad hozā. Eius
 smodi bim̄ nebulosos faust' remissē p̄fecto sustinere: nisi me charitas
 p̄ficiēdi beniuolis coegisset. Quos hoztor in dño cū beniuolētia 7 attēctio
 re studio faciāt lectionē: 7 in illis dent mibi veniā: in q̄b' forsan defecim'
 Nā hō sum: 7 nō omnia possum' oēs. Aliuolos aut̄ obtestor: quib' leo
 nina pellis hacten' in me m̄bil p̄fuerit: quiq̄ nunc demū vulpinā infuere
 forsan meditabūt: priusq̄ meis ab it̄p̄tationib' diuertāt: veritatē ip̄
 sam p̄sulāt 7 ap̄itiouib' req̄rāt. Nā p̄sulto op' eē reoz. Et animū inducant:
 sic a nobis nouacudiz: vt vetera facili' 7 ad vnguē p̄cipiāt. Si tñ primo
 terui fuerit 7 puicaces subsanādo: iuidiosa patefaciēt viscera: 7 fagilibo
 ri poterit merito vocari. S; p̄sidiū 7 auctoritatē amplissimōs tuę pater
 optime fieri pōt: vt talii latract' me min' offendāt. Nā qd̄ tali (vt ē tua)
 fouēt estimatōe debili' ab iuidis detrectari solet. Qd̄ si has studioz meo
 rum seculariū p̄mitias post artē de p̄ponendis ep̄stolis iudicio tuo p̄bari
 sensero: nō paruā laudē me p̄secutū putabo. Nec scorpīū p̄tra me arcua
 to vulnere in surgētē opus q; vtili' toxicata lingua p̄ngere volētē timebo.
 Et quicquid ingenii doctrinēq; superest: id omne ad tuū arbitriū vsui pu
 blico cōferemus. Et iam ne in exiguo corpore nam pudendi caput succre
 scat: 7 ne amphora exeat: dum vrceum: currente rota: cepimus instituere
 7 tādē (vt Horatianis verbis vtar) Ine delphīnum siluis appūgamus
 aut fluctib' ap̄rū: euagari desinat ep̄stola finē amplectēs: quē refugere
 nititur amor 7 pietas. Et sic valeat Amplitudo tua hispaniē deus ac Pri
 matum gemma: 7 p̄ntes ennarzat iuuculas ea beniuolētia p̄sequi dignē
 ris: qua sunt a tuo seruulo lucubrātē. quē nulla prozsus in nani glōzia mo
 tum: s; huiusce operis studiosis fauētē si (vt soles) dilexeris: sublimi
 feriet veitice sydera: ac pulchre secū actum putabit. 7 iuidios facile con
 temnet: p̄sertim cum sese ipsi vlciscantur 7 iuidia tenui cecutiāt: ener
 uent: instigante namine. Vale iterum speculū in ecclesie vnicū p̄sidiū
 meum: 7 mibi nectare tecum colloquū rāto: 7 ideo modum ep̄stolarē
 p̄tergresso: 7 si constat non implese. qd̄ volui: vni: m̄ dari iubeas hu
 millime obsecro.

Fue mandada ver esta obra por el **R**euere[n]dissimo señor
el **A**rçobispo de **T**oledo mi señor: la qual no contiene en si er
ror alguno: antes es vtile z prouechosa su **R**euere[n]dissima.
S. Da licencia a qualquier impresor para que la pueda im
primir z vender libremēte. Dada en alcala. v. **J**anuary mil
d. y. **iij.** y fue examinado por el maestro librya

Franciscus toletani.

Joannes Aduños secretarius

Aristotelem topicorum sexto dixisse memini. Equiuocorum non esse diffinitionem. An solius speciei illam esse constat. igitur nos: qui iamdiu conceperimus de figuris grammaticis: aliquid scribere: oportet: ante quam ad diffinitionem figurarum veniamus: perscrutari quot significata coherent

figure ut quod instituti nostri proprius est eliciatur. quod non ab re fieri debere nihil idem uisus: equiuoca. n. nisi ad speciem descendatur: confusionem parit. cum omonyma siue equiuoca: teste eodem Aristotele philosophorum principum pe in ante predicamentis: dicantur: quorum nomen solum est commune: ratio vero substantie diuersa. ita quod uoce et non significatione conueniunt. ut acies. nepos. Et quoniam duplex est scire: quia est: et propter quid est: ut idem philosophus primo posteriorum refert: libet imprimis altius grammaticam repetendo distribuere: quoniam non sufficit non ignorare scientiam litterariam esse: illamque esse distributam in partes: nisi fuerit nobis compertum: in quot et illarum qualibet ex propriis principibus sciuerimus: quod est uere scire: dicente eodem philosopho primo posteriorum. Nec sufficit solum consensum figuram esse: nisi liquido sit nobis manifestum: quoniam sit: et cui parti grammaticae artis congruat subseruiatque: et in quot species diuidatur: nec non in quot fere in diuiduas figuras subdiuidatur. Et post haec quoniam modo quaeque fiat: et qua ratione et auctoritate quo ad fieri possit fulciatur. Ad rem iam accedere necesse est: ne longius progrediendo fastidium succrescat stomachis praesertim languentibus et ad vomitum nulla ex re procliuibus.

Grammatica igitur (Quintiliano auctore lib. primo. oratoriarum institutio) duplex est. **Methodice**: quae artis praecipua continet: **Historice**: quae in enarrandis auctoribus versatur ad imitationem proposita. quasi uelut dicere grammaticam in genere acceptam in duas partes finitas esse distributam: in loquendi rationem: atque auctorum enarrationem. quarum illam methodicam: hanc historice vocant. Diomedes idem sentire uisus est licet alijs uerbis dicens. grammaticae partes duae sunt. Altera quae uersatur exegetice: altera historice. nam tota grammatica consistit praecipue in intellectu poetarum scriptorumque historiarum prompta expositione: et recte loquendi scia: cum ex doctissimorum uirorum usu atque auctoritate sit collecta. Partem ergo illam quam uocat Quintilianus historice id est enarrationem: quoniam historice graece interpretatur narratio: hanc eandem Diomedes exegetice nominat: quae quaeque uersatur in enarratione. Quam rursum Quintilianus nuncupat methodice id est praecipuam siue doctrinalem: quoniam methodus doctrina interpretatur: tam ipsam Diomedes uocat historice id est diffinitiuam: quoniam historice graece est latine diffinitio: siue determinatio. Bene igitur dixit historice siue exegetice uersari in enarratione enodandisque siue exponendis auctoribus: ad quorum imitationem post artis praecipua pueri componendi sunt: Methodice uero siue historice uersari circa eandem ipsam artis praecipua: quae ut ex dictis apparet: ex optimo auctorum usu collecta sunt. Non defuerunt quibus placuit quod gram-

matica eēt triplex: inter quos cuidā Carthaginēsi p̄suli illō magis asserere libuit: p̄ceptiua scilicet p̄hibitiua 7 p̄missiua: S3 alti^r lipidiusq; speculāti (nisi fallor) p̄mptū est cognoscere ex duab^{us} p̄noiatīs grāmatices p̄tib^{us} suboriri reliquas hui^{us} litterarię sciētij p̄tes aut sp̄s: si quę sūt. Nā ex methodica quā dicim^{us} p̄hibitiuam p̄gredi grāmaticā autumo. qm̄ p̄ceptis 7 arte q̄ seruari debeant docēt: r̄ apte 7 quę sint nobis p̄hibita. quę quidē p̄cepta nō sine rōnabili causa sūt corrūpēda. Si tñ iusta rōne illa corrūpi accidat: tūc figuratiua appellabit^{ur} grāmatica: quę in vicij verfat atq; figuris. pōt 7 hęc alio noie p̄missiua nūcupari. hęc nō dubites sub hīstorica p̄tineri: cū auctoritatib^{us} poetarū 7 oratorū factorūq; doctorū p̄probetur p̄missē figurę p̄tineri etiā pōt sub p̄ceptiua: in quātū sunt scriptę regule 7 ars: quib^{us} erudimur edocemurq; figurarū theoricam. S3 qz p̄ior ē vsus doctissimorū viroz qm̄ ars: 7 regulis non eēt adhibēda fides: nisi testimonij auctorū p̄barentur: rectius dixerim ab hīstorica grāmatices p̄te q̄ ex methodica modū figuratū loquēdi p̄ficisci. P̄ceptiua siue methodica illa est doctrina: quę grāmaticalia p̄cepta obseruari a nobis p̄cipit scdm̄ debitā cōuenientiam casus gñis. numeri. p̄sonę. 7 debite p̄gruentię omnis: aut scdm̄ q̄ vna dictio aliam exigit. ¶ Figuratiua grāmatica (vt alijs placet) duas hęc p̄tes: prohibitiuam 7 p̄missiua. Prohibitiua est in debita dispositio dictionū sine aliqua rōnabili causa. p̄hibitiū est. n. dictiones ordinari p̄tra aliqd̄ grammaticale p̄ncipiūz vel cōtra dictionis orationis ve naturam 7 exigentiam. Si tamē rō subsit legitima ex fonte gręco aut latio luculento auctoritatem sibi vendicans: iam tunc Permissiua erit grammatica. quę est doctrina transformandi rōnabilē ofonis p̄tes seu partes: vel accidentis ei^{us}. Permittit. n. in hac facultate romana alij quas fieri ip̄oprietates: dum tñ aliqua rōne excusari possint. vt ego Petrus curro. vbi nomen tertie p̄sonę verbo iūgūt p̄ime. excusat tñ ḡia confusionis tollendę: p̄ euocationē p̄sonarū: quę est figura p̄structionis. ¶ Rursus p̄hibitiuę duas aiunt eē sp̄s. Sclœcismū 7 barbarismū quib^{us} vicia coherēt annexa: de quibus postea dicem^{us}. Permissiua tādē grammatica in duas subdividitur sp̄s in figuram locutionis: 7 in figurā Cōstructionis. ¶ Rursus locutionis figura subdividitur in methaplasimū: Schemā: 7 tropum: ea rōne q̄ aut in dictione cōmittitur figura: 7 sic est methaplasimū. aut in ofone: 7 sic est Schemā. aut in sentētia: 7 sic est tropus. S3 nō te fugiat Methaplasimū. Schemā: 7 tropū respectu superioris gñis esse sp̄s: respectu tñ formarū 7 sp̄z (si latinitas pateret) quas sub se p̄tinent: gñā existere. vt infra oñdetur. Tandē p̄structionis figura siue Alliotheca octuplex est. id est sub se octo hēt sp̄s. ex quibus: 7 si alij quę sub figura locutionis sunt contētę: non tñ ob id iūficias ibo s3 neq; id curo: easdē Alliothetę subijci posse. diuersi nāq; respectus nullam contrarietatem inducūt. Et qz de figuris constructionis longe meli^{us} quā oēs quos ego legi: scripsit peperitq; Antonius n̄ vtriusq; hispanię lumen et decus meūq; p̄cipue sydus 7 magister: in calce aliqua sua quasi verba

exponens dicā: non vt illi aliquid defuisse credā. S; ne ipaz ignarus cen
sear. fateor. n: me corrigias calciamēti eius nō esse parē soluere. S; satis
faciendum fuit cupiētib' de figuris opusculi integrū inter manus volus
tare: a quib' nō siue Stbomacho legeretur: si aliunde quid eēt mutuan
dū: et si ex alio loco dulci' vtili' ve lac. 7 doctrinā suggere possint ad votū
¶ Vltimis modis eē figurā acceptam ex lectōe reperi. Primo mō figura
signum misticū inuuit. Et omnia cōtingebāt illis in figuris. ¶ Secō mō
est in grāmatica accidens. vt nominū figurē sunt duę simplex 7 cōposita.
¶ Tertio loco accipimus figurā significare idem qđ verbū dei. qđ est fi
gura p̄nsad hebreos. c. i. Et hic mod' ē in ordie 7 dignitate prior. Quart'
loc' idicat figurā idē eē qđ mēbroz dispositōez. vt huic homini est bona fi
gura. id est bona dispositio. Pōt 7 loco quinto p figurā signum intelligi:
vt apparuit de' filijs israel in figuris. i. in signis. Significabit etiā sexto
loco aratri vestigiū relictū. ¶ Septimo in loco nota figuram idem esse qđ
littera siue litterę lineamentū: teste Prisciano in prior maioris: vt viginti
7 tres sunt figurę. i. litterę. quę ab elementis hoc distare putat Priscia
nus ipse: qđ elementa proprie dicuntur ipę pronunciations. notę autem
earum 7 lineamenta voces representantia litterę siue figurę appellant.
Item extat quidam magialis versiculus. Quędam arbor in siluis scribi
tur octo figuris. id est cum octo litteris. ¶ Octauo 7 vltimo loco idem est
figura quod vicium in grammatica. Et in hoc significato sumptam dices
hic esse fig' ram: cum sit quędam improprietas in grammatica. Unde iā
hic locus deposcit ipsius figurę sic acceptę diffinitionem: diuisione p̄
missa atq; equiuocatione seclusa: auctoritate Platonis in timo dicens
tis. In omni tractatu fieri debet: vt inter iniitia consideretur quid sit id
de quo agitur. Platoni Assentitur Cicero in hac sententia in primo offi
ciorum. 7 in. ij. de finibus bonorum 7 malorum. atq; etiā in libro. ij. de ora
tore ad Quintum fratrem. Hoctius in. li. suaz diuisionum asserit diuisiōez
precedere oportere sicut 7 diffinitionem in hęc verba. Omne diuisiones
oportet eē sicut 7 terminū id est diffinitionē. s; illa diuissio sit tripli. gene
ris in spēs: qualis est figurę in figuras p̄structōis 7 i figuras locutionis
vt iam dixim'. 7 qualis est hęc. Animalia. alia sit rōnalia: alia irrationa
lia. Toti' in pres. vt dom' alid est tectum: alid pauimētū: alid paries.
Vocis etiā in significatōes p̄prias. vt canis significat aial latrabile: sy
dus celeste: canē marinū. Et cū sit diuissio nomis p significatōes. p̄prias
equiuocatōis participio nūcupat. Cū oīo ambigua in significatōes p̄prias
as distribuit: discretio ambiguitatis appellat: quā greci Amphibologiaz
dicūt: vt est illud: Nō te facida romanos vincere posse. ergo cū nomē plu
ra significans equiuocū sit: vt inter eos qui ambigūt cōueniat quid sit de
quo agitur. Distinguendum est. Unde 7 figura nomen est equiuocū nisi eēt
diuissio 7 distinctum 7 aliquid sibi adderetur in diffiniendo. Quodere cū
hactenus nobis plene constitierit figuram esse: 7 in qua significatōe sit
in p̄nti: accepta diuisionis gnis in spēs nō obliuio quodā respectu atq; etiā

in alio vocis in significata: reiectis tamen significationibus instituto no-
stro alienis: 7 electa cōsentanea significatōe: ad rei quiditatē accedamⁿ
non indecens est postea quale sit de quo agimus dicemus. sic Ciceronem
in mirabimur. in arte veteri atq; etiam in. ij. li. de oratore ad Quintū fra-
trem p̄cipientem Omnem constitutionem tribus modis versari esse so-
litam. primum an sit. deinde quid sit. postea quale sit. Nam cum q̄rimus
figurā: non possumus scire qualis sit 7 quomodo fiat: nisi prius quid sit
cognouerimus. Uñ in. ij. li. de finibus confutaturus Cicero opinionē Epi-
curi de summo bono: definit voluptatem: atq; necessariam esse diuisio-
nem: 7 finitionem rei. Omnis autē in quērendo dicit: quē via quadam et
rōne habetur: oīo perferbere primum debet: vt quibusdam in formulis
ea res agatur vt inter quos differitur cōueniat: quid sit id de quo differa-
tur. Hoc idem p̄cipit in oratore (vt iam diximus: dicens. Mouerit pri-
mum vim naturam: genera verborum 7 simplicium 7 copulatoꝝ. Deinde
quot modis quidq; dicatur. qua rōne. verū falsum ve sit: iudicetur. quid
efficiatur a quoq;: qd cuiq; cōsequens sit: qdq; cōtrarium: cūq; ambigue
multa dicentur: quō quidq; eorum diuidi explanariq; oporteat. Explicā-
da igitur est verbis mens nra: atq; inuolutę rei noticia definiendo aperie-
da est. Est si quidem definitio oratio: quē quid sit de quo agitur oñdit q̄
breuissime ex genereq; 7 ex differentia seu differentijs cōstans. vbi genⁿ
illud oportet esse propinquū. in eo. n. sit diffinitio. vt ex. vi. topicorum col-
ligitur. Jam iā diffinitio ad sit figurę

Figura est (vt ex verbis Quintiliani li. ix. dicā) formatio quedā orat-
tionis remota a p̄muni 7 primum se offerente rōne. vel figura est (vt idē
Quintilianus paulo inferius vbi supra ait) nouata forma dicendi. 7 hęc
quidē vera 7 p̄moda figurę diffinitio (vt serui placere videtur. v. enei)
figuras cōstructionis spectat licet alias figuras locutionis de sub vni-
bra alarum suarum non propellat sicut 7 superior diffinitio syntacticas
figuras non excludit: licet principali locutionis figuras desuper inspicī
at. Secundam igitur diffinitionem sic intelligas cupio. Figura est noua
ta forma dicendi. Hoc est a naturali atq; vsitato sermone nouatus dicen-
di modus: ac perinde viciosus: nisi aliqua rōne excusetur: qui quidē mo-
dus seu forma circa figuras locutionis 7 cōstructionis versatur: quāuis
p̄cipue circa Syntaxis figuras versetur. Nicolaus ille perotus erudi-
tissimus p̄sul Syponinus astipulatur Quintiliano circa hanc figurę
diffinitionem superiore. inquit. n. figuram esse vitium cum ratione: neces-
sitate ornatusue gratia: siue etiam auctoritate permissus. 7 bene dicitur
vitium: qz in figura fit alicuius dictionis vel accidentis eius in de bita dī-
spositio: vel proprietatis obseruandę omissio: quā aliqua tamen ratio ex-
cusat. nam si in grammatica p̄ncipia 7 p̄cepta: quę congruū 7 latinus
faciūt sermonem: omittantur: omissioem proprietatis obseruandę fieri
manifestum est. omissioem tamen illam excusari posse rōne aliqua expi-
mento scimus 7 non somniantibus pat: t apte. eo q̄ rō cogens propriam

faciat locutionē 7 cōstructionem omniūq; modorū significādi obseruet p^{ro} portionem: Ratio vero excusans figuratiuā p^{ro}mittat locutionē. Alias iam uersis in modū sequētē diffiniuit figurā. iij. pte. Figura est licentiosa i proprietate vsu auctoritate vel p^{ro}moditate necessitateq; plata. 7 scdm hoc aliquā est tolerabilis 7 extēdenda. aliquā tolerabilis 7 nō extēdenda. Tolerabilis 7 extēda illa est quę plus hēt rōnis quā uicij. qz vsu 7 p^{ro}moditate p^{ro} batur. vt in euocatōe 7 p^{ro}ceptōe patet 7 in alijs. Tolerabilis uero 7 nō extēdenda est illa quę plus uicij quā rōnis hēt. vt antiptosis 7 paragoge. Et sic p^{ro} Januensis diffinitōem extēdi ad figuras tā locutōis quā p^{ro}structōis ¶ Figuram a fingendo dici intelligo. qz qd falsum impropriū atq; uiciosus est: uerū esse fingit. 7 sic grāmatica figuratiua est doctrina: qua dictiones ordinari non cogūtur scdm debitā p^{ro}uentiā vel exigentiā dictionis orationis p^{ro}gruē uel sentētię. Nā qui figuratiue loquit fingere id est p^{ro}ponere uel ornare aliquid dī sicut qui mulieris capillos limit 7 p^{ro}tractat. cōptosq; reddit. 7 id quidē rōne aliqua aut ornatu aut necessitate aut deniq; auctoritate fieri debet. qz figurę: quas gręci Schemata dicunt: quasi cultus 7 ornamenta sunt orationis: quę mirifice auget 7 ornat 7 uerborū figuris 7 sentētiarū: ut refert ysidorus. ij. li. etymologiarum cap. xxi.

¶ Non abre mibi eē uideoz hoc in loco annotare quāobzē fuerit figura i uenta: cū Aristoteles p^{ro}mo liz: posterioz 7 etiam p^{ro}io p^{ro}phicorū dicat. Scire opinamur unūq; qd simpliciter: 7 nō saphistico mō: qd est scdm accidēs cum causam arbitramur cognoscere: p^{ro}pter quā res est: 7 qm illius cā est 7 non p^{ro}tingit se aliter dīe. nā in qualz scientia: cur sunt p^{ro}ncipia cause et elemēta: intelligere 7 scire oportet eaq; in tali sciētia intēta tractant uel p^{ro}siderant. ex cognitōe nāq; eorū opinamur unūquodq; scire dū p^{ro}ncipia eius 7 causas 7 elemēta cognoscim^{us}. qz tūc scimus illa cū cognoscim^{us} p^{ro}ncipiū a quo est: 7 causam p^{ro}pter quā est: 7 elemēta p^{ro} quę 7 ex quib^{us} est. Hinc causę materialis. formalis. efficiens: 7 finalis erant ap^{ro}uende: nisi tūc timere lectores offenderet: cū ipsis nō sunt abscondite: 7 ex sua mīnerua facile eas suis auditoribus assignabūt. Aperiat iam igit Quintilian^{us} causam seu causas rōnesue p^{ro}pter quas figure sunt 7 fiūt: oportet 7 necesse est: ut ad rem redeā. cui alij etiā auctores rōnes in subsidij eius obtulisse legūtur. maxime cū iam audiūmus q^{ui} sit figura: 7 quid est: 7 vñ dicat. U^{bi} detur itaq; figura ut plurimū p^{ro}missa: ut metra elimata existāt: 7 ut dictiones limati^{us} polliūt sue in illis collocent. nā hęc dicitio iuuentior non facile sedet in carmine: iunior tñ quazat: polliūtiorq; efficit uersum. hoc etiā in sermone latino 7 oratorio 7 a barbaris alieno fieri posse scias: cū figurate quis loqui uelit. qm (vt ait Quintilian^{us} li. p^{ro}mo. ubi de grāmatica agit) omnis oīo tres hēt virtutes: ut emendata: ut dilucida: ut ornata sit: qz dīcere apte: qd est p^{ro}cipuū: pleriq; ornatu subūciūt. Sz hoc p^{ro}tingere non pōt facile: nisi figurę fiant. Totidem ergo uicia: quę sunt supradictis contraria: emendate loquēdi regula: quę grāmaticę p^{ro}ior est p^{ro} p^{ro} examinet. Hūc rōni sup^{ro}positę accedit etiā ornatu cā: ut si postponam^{us} p^{ro}positiones: ut maria oīa circū. manus inter. uel si in medio dicitōis p^{ro}themēsiz

figurā aliq̄d interponat. vt septē subiecta trioni. vel si mille alijs mōis in loquēdo ⁊ scribēdo figuras p̄mittam. Deinde tertio loco attēde cā ex p̄fisiōis figurā fieri solere vt in appositōe. Euocatōe. p̄lepsi. et zeugma: ter: cui⁹ rei exēpla neminē nisi st̄p̄itē fugiēt. Post hęc breuitatis cā offert. vt bonū vesper. subitelligit sit. ⁊ verg. p̄rio euei. hęc secū sup̄le locuta ē. v̄l illō Terentij p̄ appositōe sim. Qd̄ si sensero. Et illud eiusdem Terentij in eunūcho. Ego ne illaz. quę me. quę nō. ecce eclypsis. Est etiā quita rō: quā obrē sit figurā: vrb̄anitas quēdā loquēdi. Possent p̄multę rōnes in medi um afferrī: s̄ illis om̄issis breuitati vt seruā: ad Quintilianū redibo: qui rectius ceteris necessitatē figurę ⁊ vtilitatē aperit. precipit. n. ipe. li. p̄rio vbi de grāmatica agit. feditate ⁊ barbarisimū ac solocisimū abesse oportere ⁊ oia alia vicia etiā in carmine: nisi aure exigant. ergo si aure exigant: ad mittūtur. ecce igit̄ necessitas circa sonoritatē ⁊ plationē ⁊ bon: quę aure non cuiuscūq; s̄ defecata p̄probatur. nā ad hoc q̄ prolatio nō sit obscena ⁊ turpis ⁊ p̄sequēter ridiculosa: figurę fieri sūt ap̄d auctores p̄missę. qm̄ vt idē Quintilian⁹ est auctor. Aut p̄suetudine: aut auctoritate: aut vetustate: aut deniq; vicinitate ⁊ tutuz (nā sepe ea separare a figuris difficile est) figuris fieri necesse est. ⁊ p̄cipue ob carmina p̄ponenda. disertāq; locutionem amplectēdam. vbi plurima quasi necessaria exigūtur: vt poetarū oratorūq; indicat auctoritas. In quib⁹ multa sunt a simplici ac in p̄optu posito dicēdi mō poetice vel oratorie immutata: s̄ rōne aliqua excusanda (referēte eodē Fabio. li. ix.) vbi etiā dicit. Tam magnā tāq; multiplicē eē figuraz vtilitatē: vt in nullo nō orōnis opere vel clarissime luceat. Mā ⁊ si minime videt̄ p̄tinere ad p̄bationē: qua figura quicq; dicatur: facit tñ credibilia ⁊ currentia quę dicim⁹: vt in animos iudiciū qua non cōseruat irrep̄at legēq; carminis minime offendat: nec defecatas aures obtūdat. qm̄ si frōs ⁊ oculi manus multū ad motū animoz valent: quāto plus orōnis aut carminis ip̄i⁹ vultus ad id qd̄ intēdim⁹ efficere pōt p̄posit⁹. Plurimū nēpe ad p̄mendationē facit siue in cōciliandis morib⁹: siue ad p̄merendū actioni fauorē: siue ad leuādū varietate aliqua fastidiū: siue ad quēdam decētus vel vtili⁹ limatiue ac magis metricę siue oratorie in dicanda. qd̄ sine fictōe. i. figura fieri posse est fere impossibile. ergo necessaria est figura ⁊ rōne excusabilis. p̄sertim cū omnis orō distiguēda et frequētāda sit luminib⁹ ⁊ ⁊ bon: ⁊ sentiaz: afferente Tullio in tertio d̄ oratore: ⁊ Quintiliano. li. ix. vbi superi⁹: quę si detrahant: iacet ⁊ velut agitāte corpus spū caret ⁊ in carmine ⁊ in soluto sermōe. Quę adesse cū debent: disponēda sunt ⁊ variāda: vt audietes: qd̄ in fidib⁹ fieri videm⁹: om̄nino sono p̄muleceant. qd̄ nec sine fictōe id est figura quidem raro aut quāsi nūquā continget. ergo necessaria ⁊ excusabilis: vt dixim⁹. Bene igitur merito poetę sua opa figuris sparsere locis vbi decuit fuitq; necesse ⁊ cōsentaneum. ⁊ etiā oratores licet rarius. hñ dixi locis vbi decuit. qz alias vicium fuisse: vt ille inquit Fabius li. ix. capite de figuris verborū in hęc s̄ba. Esset omne sc̄bema vicium: si nō peteretur: s̄ accideret. Verū auctori

tate. vetustate. consuetudine. plerūq; defendit. sepe etiā rōne quā dā. Ideoq; cum sit a simplici rectoq; loquēdi gñe deflexio stus est: si bēt. pbabile qd sequatur. vna tñ in re maxime vtilis est figura: vt quotidiani: 7 semp eodē modo formati sermonis fastidiū leuet: 7 nos a vulgari gñe dicēdi defendat. Quo si quis parceret: 7 cū res posceret: vt cēt: velut asperso quodā pdimēto iocūdior erit. Et qui nimū affectauerit: ipam illā gram varietatis amittet. quamquā sunt quōdā figurę ita receptę: vt pene iam hoc ipm noīen effugerint: quę etiā si fiēt crebriores aures p̄suetas min⁹ feriet. Mā 7 se cretę 7 extra vulgare vsū positę ideoq; magis nobiles: vt nouitate aures excitāt: ita copia satiant: nec se obuias fuisse dicēt: s; p̄quisitas: et ex omnib⁹ latebris extractas p̄gestasq; declarāt. hęc illę. Erit iā melius: eodem Fabio testē: atq; acrius qd cum figura iucūdumq; tum etiā sensuq; valet: intellige vbi decet 7 est necesse. Et sic liquet iam hoc nostrū opusculum pmissiue grāmaticę deservire ac reliqua in sup omnia: quę tanq; p̄scludia disponētia ad intētū p̄cedere volum⁹. iā tēpus est ad rem accedam⁹.

¶ Quoniā satisfecisse me opinor: hacten⁹ curiosis studētib⁹: nūc institutū nostrū sequemur diuidentes figuras sicut grāmatici oēs fere diuiserunt. Figuras itaq; quas gręci schemata vocāt diffiniām⁹. figurā dicūt eē viciū cum ratione: necessitatis: ornaiusue gratiā permissum.

¶ Quomodo diuidūtur figurę siue Schemata. Quintilian⁹ li. ix. 7 alij cum eo dicūt. Alia eē lexos. Alia dianęas. S; schemata dianęas ad oratores dūtarat p̄tinere dignoscūtur. lexos hō ad grāmaticos. Et nota dianęas gñm eē gręcū: 7 exponit dianęas. id est mētis v̄l sensus v̄l sentētiaz seu ornat⁹ sentētię: 7 sic p̄tinet ad oratores 7 rhetores. Lexos etiā gñ⁹ est gręcus. Exponit sic. lexos. id est h̄boz v̄l dictōis v̄l elocutōis v̄l sermonis v̄l orōnis. vñ schema lexos. i. figura h̄boz v̄l dictōis. elocutōis. sermonis. vcl orōnis h̄satur quippe ois figura in sensu 7 in h̄bis. nam sicut prius natura cōcipimus res q̄ enūciemus: ita de figuris ante loquendum est: quę ad mētē vel sensum vel snias p̄tinet: vt Quintilianus est testis: vbi supra.

¶ Rursus figuras siue schemata lexos: quę ad grāmaticos p̄tinet: distribui in modū sequētē scias. Mā alias dicūt eē figurę dictōis. alias locutionis. alias p̄structōis. S; hui⁹ schematis lexos ad grāmaticos spectātis duo sūt gñā. alterū loquēdi rōne vocāt. oltez collocatōe maxie exq̄sitū est. quoz tametsi vtrūq; puenit orōni: tñ possis illō grāmaticū: hoc magis rhetoricū dicere. P̄r⁹ sit h̄sbez gñib⁹: quibus vicia. Cū itaq; tria sunt vicia: Barbarism⁹. Soloecism⁹. 7 vicia amera. quę a multis vitiā nulla rōne redēpta dicūtur: necesse est sint tria figuraz gñā. Metaplasim⁹. Schema 7 tropum: quibus p̄sata tria vicia redimuntur. Nam p̄ metaplasimū redimuntur barbarism⁹. per schema soloecism⁹. per tropum deniq; excusantur vicia amera. Et sic patet q̄ metaplasim⁹ respondet barbarismo qui est dictionis vitium. Schema soloecismo: qui est vitium orationis. Et tropus improprietatem excusat sentētis. Et syntactice figurę id est constructionis ratione excusabiles sunt.

Figura locutionis est: quæ non vadit præter principia grammatices. ut patet in methonimia. antonomasia. et synecdoche. et similibus. exemplum primum figure. ut calicem bibi. id est petere in calice. Exemplum secundum scilicet phisus. id est aristoteles philosophus. id est apostolus. id est paulus. Exemplum tertium. hic adulescens taurum commedit. id est tauri partem ponit. id est ibi pars pro toto. Et sic patet quod figura locutionis est unio congrua inter dictiones: scilicet est positio præter propria institutione dictionis significantis: ut pratum ridet pro floret ridere. id est proprium est hominis. unum significatum pro alio ponitur. scilicet ridere pro flore. et cum dicimus vicit apostolus: nullam improprietatem committimus: scilicet Paulum per excellentiam intelligimus. patet locutionis figuram fieri in modo loquendi seu oratione: et sic est Schema. ut phistula pro flauit buccas. id est buccæ phlauerunt fistulam. Dictionis figura in dictioe ipsa fit: ut audiuit pro audiuit. Et sic est metaplasmus. Figura constructionis in modo fit constructio siue in sententia. Nam hæc præter grammatices vergit tertia principia: hoc est præter principia construendi partes. ut Illephonus et Caterina sunt nigri. Item aial homo currit. patet ergo quod figura constructionis est improprietas pueniens in coniunctioe dictionum quæ orationi actu ununtur. Ita quod quæ partes non ununtur in oratione concorditer: tunc est constructio figura. ut ego et tu currimus excusatur tamen perceptionem personarum. Quicquid in sententia ratione aliqua fit improprietas: Tropus fit ipsam improprietate excusans ea ipsa ratione. Etiam si tetigimus dictiois figuram. locutionis. orationis. et constructionis. non tamen innuere volumus figuram hæcari alias præterquam in constructione. vel in dictioe. vel in sententia: teste Antonio Hebrissen nostri occidentis lumine in arte grammaticæ: quæ de lingua hispana primum omnium excogitauit: ubi de figuris agit. opinor hoc idem sensisse præsulæ Syphotinum et sulphitium aliosque plures: quoniam dixerunt figuras siue Schemata lexicos: alias eedictionis. alias locutionis. alias constructionis: etiam si hæc aliter sonare videantur in cute superficiali. Quæ ad maiorem intelligentiam: non te peniteat animaduvertere pauca verba: quæ a nobis circa hoc subnectentur.

Omne grammatices negotium animaduerte hæcari aut in qualis orationis parte eas seorsum considerando: aut in eorum ordine prætextu et iunctura. Si in sermone aliquo nullum committit vitium: lexis id est perfecta dictio nuncupatur. Sin autem in sermone vitium fiat intollerabile: barbarismus dicitur. Sed si peccatum committatur ratione aliqua excusabile: Metaplasmus erit. Item si in prætextu et coniunctioe partium orationis nullum vitium fuerit: phrasis id est perfecta locutio dicitur. Tamen si vitium committit intollerabile: Soloecismus fiet. Sed si peccatum repiatur ratione aliqua excusabile: Schema nuncupatur. Hinc patere non dubito (ut seruus. v. quei. et Isidorus. id est li. et bimologiarum sequar) inter barbarismum et lexis Metaplasmum existere: qui uno sermone fit ratione vitiosus. Item inter soloecismum et phrasin schema versari nulli dubium est. id est figuram in prætextu sermonum fieri solitam: quæ ratione fit vitiosa: ergo metaplasmus et figura media sunt: et discernuntur peritia et imperitia. Tropus possit et fieri oratione orationis sententiæque causa: vel propter decorum. aut necessitatem. aut cultum. aut emphaseos grammatice: ex raphaelis regni in quintilianum annotatibus elicum super li. octauum: ubi de tropo. per quod (ut autem) vitia redimuntur annexa.

Accedat iam Donat: quæ præ alijs oib' figurar' scriptorib' exponendū de legim'. Qui primū de barbarismo ⁊ solecismo atq; vitijs anæxis scripsit. Deinde de figuris duct' auctoritate philofophi pmo clæchor' dicet. opposita iuxta se posita magis elucescunt: a quo ordine nō duxim' in expositōe nra qualiscūq; illa sit deuiadū. In calce tandē laboris nri aliquas figuras ex pelago peritor' in mediū adducem': cū nō raro lectōe poetar' ⁊ oratorum alior' plurimor' repian't: etiā de figuris syntacticis idest ad cōstructōem spectatibus aliquid scribemus deo ppitio.

¶ Sequitur barbarismus.

Barbarismus est vna pars orōnis vitiosa ī cōmuni sermōe in poemate vō metaplasim'

Itē barbarism' in nra loq̃la: ī pegrina barbaralexis dī. vt si q̃s dicit mastruca: cateia: magalia acinacis

copia in hūc modū diffiniuit barbarismū. Barbarism' est vna ps orōnis enūciatōe vl' scripto corrupta idest q̃ vl' scribēdo vl' loquēdo vitiiū p̃trabit apd oratores ⁊ poetas metaplasim' dī. i. trāsfōrmatio. Diomedes ait barbarismū eē vitiosa dictōem vl' in scripto vel in platōe p̃tra romani fmōis legē fit. n. in vna pte orōnis tm̃. Sz id vitiiū in soluta orōne nomē suū obtinet dī. n. barbarism' idest dissonās apd poetas vō metaplasim' i. trāsfōrmatio. hoc si q̃dē vitiiū barbarism' h̃at in inūctōe l̃raz in syllaba: vl' syllabaz in dictōe vl' in eaz accidētib' scripto vl' p̃nūciatōe. ex his sat̃ explanatā existimo patere diffinitōez barbarismi: q̃ ex g̃ne p̃stat ⁊ differētjs: sicut bonę diffinitōis pp̃lū est: sz vt planior lucidiorue fiat attēde. ¶ Barbarism' est vna ps orōnis vitiosa. i. q̃ fit in vna pte orōnis. Pars dico scripto vel enūciatōe corrupta. ¶ In cōmuni fmōe idest orōne soluta ¶ In poemate vō metaplasim' i. trāsfōrmatio q̃dā recti solitiq; fmōis in alterā spēm metri aut decoris cā figurata. siue licētiosa locutio. ¶ In poemate. i. ī opib' ⁊ lingua p̃tor' hoc est poetar'. Itē barbarism' in nra loq̃la idest in lingua romana ⁊ latia. ¶ In pegrina barbaralexis. qd̃ fit quoties pegrinum fmōnē h̃rim' in latinū: vt si dicas sarpa. e. p. ligōe: cū sarpa nō sit latinū: m̃ Donat' differētiā voluit assignare iter barbarismū ⁊ barbaralexin: quoz dixit. Itē barbarism' in nra loq̃la: ⁊ differētiā tal' est. q̃ barbarism' in latina dictōne fit. qñ fit pp̃zię lingūę corruptio: vt si gręc' lingūā gręcā corrupat: ⁊ latinus latina. Barbaralexis vō tota est dictio pegrina vt gaza. Magalia idest cū latinus miscet dictōem aliquā alienę lingūę cū fmōe la

Barbarism': a diffinitōe barbarismi facit inūctiū Donat' duct' f̃nia platonis ī timco ⁊ alioz: q̃ dicūt a diffinitōe rez eē ichoā dū: vt iā supra late dixim'. ⁊ dicit barbarismū eē vitiiū itollabile in vna orōnis pte. Quiti. li. pmo docet barbarismū esse vni' h̃bi vitiiū. Nicola' ille potest si pōtū' archiep̃sul in couns

tino. Hoc inuit donat^r ipse cum dixit. ¶ Et si quis dicat mastruca. cateia. ma-
 galia acinacis. Mastruca hec lingua sardoz gen^r vestis eoz e^r ppriū. Tñ ci-
 cero illud es: mastrucā qd sardū est vocabulū: ofoni iseruit p scauro. quez
 purpura inquit regal nō pmouit: cū sardoz mastruca mutauit. ¶ Cateia. ca-
 teiz tella sūt gallica. vt hg. vi. cñ. Teutonico ritu soliti torzre catheias: lz
 aliq dicāt catheia lingua p sarū bastā vl sagittā eē: qua bercales utebat. nō
 desūt qui asserāt tbuscū eē vocabulum: nos xgilio adberemus eo q pbet.
 ¶ Magalia lingua punica pastoris casa 7 tuguriū quasi magaria. qz mager
 pēnoz lingua nouā villā dicūt: vbi grex stabulat. 7 scribim^r magalia p ma-
 garia hg. p. cñ. ¶ Hirat molē queas magalia quodā. ¶ Acinacis lingua mes-
 doz gladi^r militaris est: testate Antonio nro Hebrisseñ. aliq dicūt parthos
 illo vti gladio. ¶ Barbarism^r dī a barbaris 7 mos: quasi mos barbaroz
 in loquēdo. Barbarism^r iō vocitat q greci oēs appellarūt barbaros: ipis
 exceptz: ad cui^r similitudinē latini oēs alias nationes barbaras eē dicūt:
 pter seipos 7 grecos. 7 qm pegrini 7 aliqua latina alieni: q sūt ab ipis lati-
 nis barbari nūcupati: linguā latinā corūpebāt: dū in ea loqui nitebāt: iō
 vitiiū illd barbarism^r appellat: q in vna tm pte ofonis p eos pmittebatur
 Nobis lz etiā oēs eos qui a nra lingua hispana existūt alieni: grecis 7 latinis
 mis exceptz: barbaros appellare. etiā boies nre lingue hispanē vocabim^r
 barbaros: si i lingua nra materna aliq vitii pmiserit. Nā hoc vitio maxie
 barbari vti solēt: qui sūt morib^r iculti cuiuscūq lingue sint. Qui ab initio
 dicti sūt factitio noie: q dure atq aspere: loqbāt queadmodū blesos etiā
 balbosq dicim^r qui lingua sūt ipediti. Tñ balbutire est cū quadā lingue cō-
 fusioe trepidare. Cicero me quidē auctore etiā peripatetici: vete resq: aca-
 demici balbutire aliqñ desināt. ¶ Detellū pōtificē a deo ipeditē ac balbu-
 tētis lingue tradūt: vt mltis mētib^r fatigat: tortusq fuerit: dū meditat in
 dedicāda eēde opifere dicere. Sum^r quippe vt strabo inquit: ad ptingēda
 cognata reb^r vocabula ingeniosū: qualia sūt murmur: clāgor: strepit^r: cre-
 pitus: 7 similia. Sz queadmodū ex his mltā iā pprie pferunt: ita hoc voca-
 bulū barbar^r: quis a principio eū tātū significaret: q crasse loqbāt: 7 scōz
 alios cū: qui crudelis: incult^r: aufer^r: stollidus eēt. Nūc tm ad eos oēs trā-
 statū est: qui nō sūt greci. aut latini: q n̄ nutiore linguā bēant ac magis cul-
 tam. Quinetiā inter hos si quis nō recte pferat barbare loqui dī. vñ fit
 barbarissim^r: qui diffinit vna pars ofonis enunciatōe vel scripto corru-
 pta: 7 apocetis meta plasm^r vocat. ¶ Differtq a soloecismo: qui ab asinio
 capitone diffinit: impar 7 incōueniēs ppositura partū ofonis a nris im-
 parilitas. a vetustiorib^r latinis stribiligo dicebat. vt. A. gelli^r li. v. testat
 a versura: 7 prauitate tortuose ofonis tāq strebligio quodā: si quidem stre-
 blo apō grecos torques ac d^r prauo significat. ¶ Ceteros 7 latini 7 greci nō
 soloecismū barbarissimūq dixerūt: sz barbaron soloeconq: hoc est barba-
 rum ac soloecum. Nemo an augusti etate barbarismū vocabulo fuit vsus.
 greci a principio oēs boies. se solis exceptis. Barbaros dici voluerunt:
 ve iā supra lōg^r dixim^r. Per metapborā quoq barbari dicūtur. illitē

rati: malis morib⁹ feris: crudeles a barbaro barbaricus fit: eiusdē pene significatōis. Apuleius: feris ac barbaricis morib⁹. 7 barbaries in ciuilitas: incultus: feritas: 7 barbaricū neutro gñe: clamor exercit⁹: q̄ co vociferandi genere barbari vtatur. Stulte quidā barbā hinc deductā putat q̄ eam barbari lōgum ferre p̄suerūt. Barba. n. p̄mogeniū nōmē est: 7 tā de hoib⁹ q̄ de brutis: atq; etiā inanimatis vtroq; numero d̄r: iuxta illd̄ plinij. bircoz si mulceat barbamitior est: eadem p̄cissā: nō abire eos tra dāt in alienum gregē. Idē pisces: qui nulli d̄cunt barba gemina insigniū

Barbarism⁹ aut fit duob⁹ modis scripto 7 pronuntiatōe. his bis partitis: quattuor spēs supponuntur. additio. detractio. immutatio transmutatio litterę. syllabę. temporis. toni. aspirationis.

tur inferiori labro. Idē trago pagus dicta: q̄ barbūlas hēat ad bircinę barbę similitudinē. hęc herba est: qua in acetarjō vtimur. ergo serui (vt ei⁹ p̄cedicā) frustra fere dixit. barbam hominū: 7 barbas eē brutozum.

Barbarism⁹ aut fit duobus modis. dicit donat⁹ duob⁹ modis fieri posse barbarism⁹ in gñe

scripto. s. 7 pronuntiatōe. Deinde subdiuidēs hos duos modos. dicit quattuor spēs supponi ibi.

His v̄p̄titis: quattuor spēs supponuntur. quas statim enumerat.

Additio. detractio. 7c. Nō barbarism⁹ fit ad

vendo vel detrabēdo. immutādo seu transmutādo litterā vel syllabā: tem

pus: tonū id est accētū: 7 aspirationē

Per additionē litterę fit barba

rism⁹: cū h̄g. p̄mo. eñ. His accēsa troas reliquias danauz atq; immittis

achilli arcebat lōge latio. 7 etiā in. iij. eneidis original̄ dixit. reliquias da

naū p̄ duplicē. Il. cū p̄ simplicē scribi deberet. qd̄ exēplū Donatus ad hoc

p̄bādum adduxit in mediū. 7 red̄ntegro. p̄ rēntegro. Per additionem sylla

bę fieri barbarism⁹ oñdit. h̄g. ij. eñ. Mos ab̄isse rati: p̄ ab̄isse. 7 in duperas

toz. p̄ impator. 7 mauozs pro mars. 7 retulī pro tulī. 7 h̄g. viij. eñ. Alituum

pro alitiū. Per tēporis additionē vt h̄g. p̄mo. eñ. Italiā fato p̄ fugus. cū ita

liā correpta p̄ia syllaba dicere ac scribere debeamus. Sz qz est p̄ncipi

um vsus p̄ma syllaba dictōis italiā elongat. ideo cōmittit barbarism⁹.

Per detractōem litterę fit etiā barbarism⁹. vt p̄z quū lucillus poeta sa

tyricus dixit. Infantubu paruis: p̄ infantib⁹ 7 h̄g. p̄mo eñ. Immiſſ̄ achilli

p̄ achillis idē in eodē impar p̄gressus achilli p̄ achillis. Per detractōem

syllabę. vt salmētū p̄ falsamēto. hoc vocabulo vsus est Terēt⁹: cū dixit in

adelpbis fac falsamēta stephanio. lz nō comiserit barbarism⁹. Sz erit

hoc barbaricū vitiiū: si dixeris repositū. p̄ repositū est. n. ibi syllabę detrac

ctio. Per detractōem tēporis p̄mittit etiā barbarism⁹ vt h̄gi. p̄mo. enei.

Aur⁹ ob noxā correptez. p̄ vni⁹ p̄ducte. Per imutatioem fit etiā barbari

sm⁹. 7 p̄mo p̄ imutatioem l̄rę. vt h̄g. i^o. eñ. olli p̄ illi. Itē asuenio p̄ aduenio.

Deinde p̄ imutatioem syllabę. vt p̄nuces. p̄ p̄nuces. 7 quū p̄ cū: vt dicit pot⁹

Per tēporis immutatōem fit p̄terea barbarissimus. vt **Ag. viii. cñ.** Feruere leucate: cū feruere penultima p̄ducta dicere debuiss̄: 7 scdē sit 2̄ iugatiōis. sic. n. **Donat** asseuerat exigi: 7 carminis ratio deposcit eē proferendum. ¶ **P**er trāsmutatōes fieri barbarism^o docuit **Donat**: cū dixit ¶ **T**rāsmutatio. Et p̄mo p̄ l̄ e trāsmutatōes vt **Ag. viii. cñ.** Euādre p̄ euāder. 7 ouidi^o in epla deianirē **H**erculi agnoscēs in me meleagre sorozē: pro meleager. 7 tymbē pro tymbēr. Per trāsmutatōes syllabę post hęc fieri p̄suevit hoc vitii. vt si quis displicinā pro disciplinā dixerit. Per tēporis trāsmutatio nē tertio loco fieri barbarissimū nō te fugiat opto. vt si q̄s p̄ferat hęc dictōes deos p̄ducta p̄ ma syllaba: 7 vltia breui cū p̄ trariū oñdat fieri debere syllaba quātitas. Itē si q̄s p̄ferat hęc dictōes pb̄ia. pe. correpta 7 dñā: dñs: penultima lōga: cū reuera breuis sit. Itē si quis dicat maria p̄ma correpta 7 scdā p̄ducta: q̄n̄p equore ip̄o mariq̄ accipit. Itē si q̄s p̄ferat **J**acob^o: p̄ma syllaba producta 7 co. correpta cū plane p̄ trariū. p̄ ferri debeat. est. n. iacob^o quāuis syllaba dictio: h̄z q̄ duas p̄mas correptas: 7 productā penultimā ¶ **T**oni quoq̄ hic dicit donat^o tonos quoq̄ p̄ has quatuor sp̄s p̄mutari. id est barbarissimū fieri additōe. detractōe. imutatōe. trāsmutatōe accēt^o: quoz exēpla vltro se offerēt aspiciēti. s̄ vt clari^o dicam^o: tūc barbarissim^o sit p̄ tonos: cū accētus in alia syllaba p̄mutat vt dicit ysidor^o li. p̄^o et b̄imo. c. xxi. **U**bi de barbarismo. Per additionē fit in 2̄positis dictōib^o spē in q̄b^o aliqui putātes eas duas eē dictōes proferūt sub duplici accētū vt male san^o. verūtū paulomin^o. mbilomin^o quāto maḡ 7 i similib^o. 7 cū sitōuz dictōes bñ duplicē accētū exigūt: vt quanto maḡ. s̄ si pro vtra reputēt: vñ^o accētus collocabit tñ 7 sic expositus 7 planus ē textus ab illo loco. **B**arbarissimus aut fit duobus mōis: vsq̄ ad illū locū. ¶ **T**otū dem etiā modis p̄ aspiratōem: quem iam explanabimus hic infra proxie.

Per additionē l̄r̄ ē fiūt barbarissim^o: vt reliq̄as danauz: cū reliq̄as p̄ vnū. l. dicere debeam^o. syllabę vt nos abissē rati. p̄ abisse. **T**ēporis: vt italiā fato cū italiā correpta p̄ma dicere debeam^o. ¶ **P**er detractōem l̄r̄. vt ifantubu paruis p̄ ifantib^o. syllabę: vt salmetū p̄ salfa metū. tēporis: vt vñ^o ob noxā correpte p̄ vñ^o p̄ducte. ¶ **P**er imutatōem l̄r̄: vt olli. p̄ illi. syllabę: vt pnuces p̄ pnices. **T**ēporis: vt feruere leucate: cū feruere sit scdē iugatiōis 7 p̄ducte dici debeat. ¶ **P**er trāsmutatōes l̄r̄: vt euādre p̄ euāder. syllabę vt displicina p̄ disciplina. **T**ēporis: vt si q̄s dos p̄ducta p̄ori syllaba: 7 correpta posteriori p̄nūciet. ¶ **T**oni quoq̄ simil̄ p̄ has. iuss̄ sp̄s p̄mutat nāz ip̄i addiciūt d̄tra hūf: mutātur: 7 trāsmutat. quozū exēpla vltro se offerūt: si q̄s iqr̄at.

Totidem etiā modis. *7c.* Dicit donat^{us} in hoc loco totidez etiā mōis bar
barismū deprehendi 7 fieri p̄ aspiratōem: quot fit in supioribus formis 7
sp̄ibus: si latine sic liceat dici. s. cū dixim^{us} fieri p̄ detractōem lre. syllabę.
tēporis. vel per additōem. immutatōem. trāsmutatōez. 7 etiā per additio
nem. detractiōem. immutatōem. trāsmutatōem toni. i. accentus. Itaq; si
baspiratio addat: aut detrahat: immutet: aut deniq; trāsmutet: barbaris
mus fiet. S; barbarism^{us} p̄ aspiratōem p̄mittit in additōe detractiōe
solū platōe. In mutatōe tñ vel trāsmutatōe solū scripto. Et attēde aspira
tionem illā tā in p̄nūciando q̄
in scribendo adhiberi posse et
tollī: quāq; nō sit littera: s; as
piratōis nota: vt veteres sine
aspiratōe eōs ircosq; dixerūt
7 gr̄cos 7 triūphos. Erupit de
inde vsus: vt choronz: ebentuz
riones: p̄rēchones dicerent: et
mebe pro me: vt quibusdā ad
huc inscriptionibus videri pōt

Totidem etiāz modis p̄ aspira
tionem deprehenditur barbarism^{us}
quē quidā scripto. quidā p̄nuncia
tione iudicant ascribēdū. p̄pter. h.
scilicet: quam alij lram. alij haspi
rationis notam deputant.

Siūt autē barbarismi p̄hiatus 7
collisiones. sūt etiā male p̄posi
tiones cacosynthetō. quę vicia nō
nulli barbarismū eē putāt. in quib
bus sunt methacismi. labdacismi.
sotacismi. h̄yat^{us}. collisiones: 7 om
nia quę plus equo minusue sonan
tia aberuditis auribus respuūtur
Nos cauenda hec oīa vicia p̄elo
cuti cōtrouersiam de nomine per
tinacibus relinquamus

Et collisiōes. Barbarismū fieri p̄ collisiones hīc inuuit donat^{us}. vñ col
lisis d̄r quasi simul lesio a collido. vis. Et fit cū aspere p̄sonātes in scripto
vel p̄nūciatōe sibi occurrūt. vt si iures auriga p̄ loza p̄ flagella p̄ frena. Et
illō vergij. v. quei. trāstra p̄ 7 remos. Itē rāstris ruit rapt^{us} a raptorib^{us} la
tro. 7 sic est vitijū p̄tētū sub barbarismo. ysidorus vbi supra dicit collisiōem
eē quotiēs nouissimę syllabę finis in alteri^{us} p̄ncipio est. vt mater terra ra
pit. Januēsis dicit q̄ est quēdā species metaplasmi: quę alio noie synale
p̄ba d̄r. de qua suo loco infra dices. Sūt etiāz male p̄positōes caco
syntheton. dicit scdm̄ quosdam barbarismū fieri p̄ malas p̄positōes: quę

Siūt autem respondet hic
donat^{us} quęstioni quā aliquis
posset facere. Utrum barbaris
mi alijs mōis quā supradictū
est fieri possint. Et dicit donat^{us}
tus q̄ sic. Et p̄mo p̄ byatum vñ
byatus: vt dicit ysidorus. li. i.
et b̄mologiarū. ca. xxi. Ubi de
barbarismo fit quotiens in p̄
nūciatōe scidit x̄l^{us} añ quā p̄ple
āt siue quotiēs vocal^{is} vocalē se
q̄t vt musę aonides. vñ quotiēs
similes vocales duę vñ plures
insimul p̄nūciant. vt musa ama
bit̄iat^{us} s; pp̄rie accipiat^{us} ē oris
aptio: et terre scisura 7 aptio.

dicuntur cacofyntheta: in quibus sunt iotacismi. metacismi. labdacismi. hiatus. collisiones: 7 quęcūq; plus equo minusue sonantia ab eruditis auribus respiciuntur. idest ab hominibus eruditis atq; exactissimas aures habentibus despiciuntur. ¶ Cacofyntheton. hoc in loco gñs esse pōt plurali cū sit cacofyntheta utñs pluralis: ergo cacofynthetō. idest male ppositoy Cacofyntheton. nāq; mala ppositio siue deformis interpretatur. Nam cacos gręce interpretatur latine malū. 7 syn qđ est cō. 7 theton positum: aut thesis qđ est positio. Unde cacofynthetō. i. mala 7 viciosa dictionū ppositio. vt hg. ix. quei. Dixit versaq; iuuecū terga fatigamⁿ basta. rectiⁿ dixissz versaq; basta iuuenum fatigamus. Sz metri necessitas impellit hgilū dicere hsaq; iuuecū. 7c. Sz de cacofyntheton suo loco infra dicet latius. ¶ In quibus sunt metabacismi. ¶ An metabacismⁿ est: dicete isidoro: quoties m. litterā vocalis sequit. vt bonū aurū. iustū amicum. Sz hoc vitū aut suspensione. m. litterę aut detractōe vitamⁿ. ¶ Labdacismi. labdacismⁿ est (vt cū isidoro dicā) si pro vno. l. duo pñcient: vt affri faciūt. sicut colloquiū pro coloquiū. l. littera nimū pta. Vel quoties vñ. Lexilius duo largiⁿ proferimⁿ 7qđ pterariū est. Nā vñū largiⁿ duo exiliⁿ pferre debemⁿ Alij dicūt labdacismū eē quoties. l. plurimū sic sonat. Sol 7 luna luce lucēt vñ si. p vno. l. duo pñcient. ¶ Iotacismi. vñ iotacismⁿ est: quoties in iota lia sonus duplicat (teste isidoro vbi supra) vt troia maia. vbi eaz litterarum adeo exilis pñtiatio est: vt vñū iota non duo sonare videant. Itē fit iotacismus quoties. i. iota plurimū sonat: vt iuno iouis. ianⁿ. iunct. iure. iuste. iustū. ¶ Et oia que plus equo minusue sonantia. dicūt pluribⁿ alijs modis fieri posse barbarismū: 7 toties quoties plus vel minus quā decet 7 oportet aliquid sonat. id. n. omne cū in excessu est: ab hoibus erudititas ac pacitas aures hñtibus respuit despiciq; que quidē vicia caueda pcepit dicēs ¶ Nos caueda hęc oia vitia plocuti. Et noia eiusmōi vitioy: que plⁿ equo minusue sonāt: subdicere voluit: pñacibus relinquēs prouersia de noie qđ demonstrauit dicēs ¶ Cōrouersia de noie pñacibⁿ reliquamⁿ ac si diceret nō ē in pñti opⁿ inquire quo noie singla hęc vitia nominētur eēt quippe ob lōgū nimis de oibus scribere. illd ergo onⁿ magis molestū qđ vtile curiosis inuētū voluit Donatus ¶ Sūt qui absurdū putāt barbarismū qđ est vñⁿ hbi vitium: fieri p numeros: aut genera: sicut soloecismū: verūtamē scala 7 scopa: 7 ptra ordea 7 mulsa: licet liaz mutarōem: adiectio nem: detractōne nō habeant: non secus vitiosa sunt: quā si per pluralia singularit. r: 7 singularia pluraliter efferūtur. Et gladia qui dixerūt genere exciderūt. ¶ Animaduerte: q cum barbarismus fiat scripto 7 pronunciatōe: est sciendum q scripto fit quattuor modis. Si quis in hbo sfram vñ syllabam addiciat mutet transmutet: vel minuat. Et pronūtiatōe fit in tēporibus: tonis aspirationibus 7 reliquis que diximus. vt sunt hiatus. metabacismus. collisiones. 7c. Et sic barbarismo finis imponitur.

¶ De soloecismo.

Soloecism^{us}: soloecism^{us} iterptat corruptio vborū. 7 soloecō dicitur
est qđ soloecism^{us}. 7 soloeziso. as. vbi neutrū quinq̄ sp̄ci ē delin
quere vba corrupēdo in iunctura 7 ordīne partīū orōnis. Donat^{us}
tractatur^{us} de soloecismo a diffinitōe icipit: vt est mos ei^{us} ppri^{us}. 7 dicit so
loecismum eē vitīū: qđ p̄mittit in iunctura 7 p̄textu siue ordīne partīū orā
tionis p̄tra p̄cepta 7 regulas artis grāmaticē. Nō abnuim^{us} soloecismū
posse etiā fieri in prolatoe respectu p̄texturē 7 p̄structionis ipsarū partium
orōnis. qđ eo liquet. qz soloecism^{us}: vt refert diuus Jsidorus li. p̄. et b̄is

Soloecismus est viti
um in contextu par
tīū orōnis contra re
gulas artis gramma
ticē factum.

mologiārū capit. xxxij. est plus
rimoz vborū interse incōue
niens p̄positio. vt hō bona cur
ris. bona nō puenit cuz boie in
gñe. 7 curris nō puenit cū boie
in persona Ecce ergo cōpositio
incōueniens 7 vitium in p̄textu
partīū orōnis. qđ quidē vitium
7 incōueniens p̄positio tā fieri

pōt p̄ferēdo qđ p̄struēdo: vū mō respect^{us} ad p̄textū partīū orōnis nō desit.
Nā sicut barbarism^{us} est vni^{us} vbi corruptio. sic vba nō recta lege p̄iuncta
soloecismū faciūt. vt si quis dicat. iter nobis: pro iter nos: aut datēveniā
sceleratorū pro sceleratū. Itē si dicat vir bellica. Spōsa pudic^a. cū dicēdū
eēt. vir bellicus. spōsa pudica. Omēs aliq̄ qui soloecismo diffinitōem assū
gnarūt a Donato 7 Jsidoro nō dissentire p̄probāt vñ (vt v̄bis recētoris
grāmatici vtar) Soloecism^{us} est icōueniēs romano smoni iunctura vborū
p̄tra regulā artis grāmaticē posita q̄ diffinitio adberet penit^{us} donato 7 ysi
doro paucis v̄bis v̄ sic v̄ sic iflexis. Soloecism^{us} a q̄busdā sribilibo ap
pellat. 7 in p̄sa hoc vitīū d̄r soloecism^{us}. In poemate hō schema nūcupatur
id est figura siue cult^{us}. De soloecismo gellius etiā li. v. meminit 7 quīstilia
nus li. p̄mo. Et d̄r soloecism^{us} a soloe ciuitate cilicię: quā solō vii^{us} ex se
ptē sapiētib^{us} grēcis p̄vidisse legit: q̄ legislator at̄hēnēsū fuit habitus. Cū
q̄bus alię pegrinatōes p̄mixte linguā grēcā dare vitio 7 corrupere cēpe
rūt. vñ corruptio illa: q̄ in p̄textu 7 iunctura partīū orōnis fit: solecism^{us} di
ctus est. Ab asinio capitone liguē latine iudice exactissimo soloecism^{us} d̄r i
parilitas. ab alijs sribilibo vt. A. Belli^{us} li. v. testat q̄ in ligua n̄ra tortuosi
tatē rectę 7 naturalis locutōis significat: vt lati^{us} diximus supra tractādo
de barbarismo. Laertius diogenes huc accedit dicens. Soloecismi siue so
loeci nomen a solone deductū quī cū in cilicia urbē soloē a suo noie condī
disset: pauci ex athēnēsibus: quos in ea reliquit: nō mlto interiecto tēpe
corrupto patrio smone incōueniēti partīū structura loqui cēperūt. Qua
propter q̄ eo vitio aliq̄n vterēt: dicti sunt soloezizare. Ap̄oetis soloeci
sm^{us} pro errore methaphorice capit. Jue. vi. Satyra. Soloecismū liceat
fecisse marito. Jsidorus vbi supra dicit. Soloecismū dici a ciuib^{us} cilicib^{us}
quī ex urbe soloe: q̄ nūc p̄pe iopolis appellat: p̄fecti cū ap̄d italos p̄mo
rātes suā 7 illoz linguā vitiose incōueniēte rē p̄funderēt. Soloecismo no

men deberūt. vñ 7 similiter loquētes soloecismos facere dicūt. Soloecis-
 sm^{us} autē apud poetas schēma vñ: quotiēs in x̄su necessitate metri fact^{us} inue-
 nit. Cū autē extra necessitatē fieri inueniat: pmanet soloecismi culpa: vt ip-
 se ysidorus ait: cui^{us} sunt hęc x̄ba supiora. Catholico etiam pte. iij. asserit
 soloecismū dici a soloe ciuitate: vel a populo illi^{us} ciuitatis: qui ex vbe so-
 loe pfecti: cū apud atheniēses p̄morarent: illoꝝ linguā 7 suā pariter corru-
 pebāt. vñ atheniensib^{us} libuit: vt illō vitiū soloecism^{us} vocaret. vñ soloeci-
 smus quasi mos 7 p̄suetudo soloecensū. Cū. n. soloecenses in cōfinio grę-
 cię 7 barbarię siti essent: partim
 barbaroꝝ more: partim gręco
 rū loquētes linguā hēbāt p̄su-
 sam. Et sic vtrāq; p̄fundebant:
 cū vtrāq; vellent defendere. bi-
 cū romā venirēt: vt linguā lati-
 nam addiscerēt: eā maxie cor-
 rūpebāt. Tñ inoleuit p̄suetudo
 vt q̄libet vitiū in orōne dice-
 ret soloecism^{us}: quasi mos 7 cō-
 suetudo soloecensū. licet omēs
 opp̄niones supiorēs. vñ soloe-
 cism^{us} dicat non carpā: cū sit a
 me nihil alienū magis: tñ p̄mā
 ex mēte Antonij n̄i scripta p̄-
 ferri debere iudico 7 affirmo:
 tāq; p̄firmatā diogenis laertij
 testimonio: 7 dīno ysidoro fere
 consonam.

¶ Inter soloecismum. 7c. Affi-
 gnat Donat^{us} hoc in loco diffe-
 rētiā inter barbarismū 7 soloe-

cismū: quā in barbarismū substrūxim^{us} 7 soloecismi ḡsemmatis. Et dicit
 donat^{us} ipse hāc cōdifferētiā inter soloecismū 7 barbarismū. q̄ soloecism^{us}
 discrepātes aut incōsequētes inter se dictōes h̄z. vt x̄tutū tuaz amore p-
 sequor. p̄ x̄tutes tuas. Et amo iurū: p̄ amo iurar. Et maria alb^{is}: pro alba
 ¶ Barbarism^{us} autē. In singulis x̄bis idest loquellis fit aut scriptis aut p-
 nūciatis: vt suo loco patuit. vñ barbarism^{us} fit in dictōe. Soloecism^{us} x̄o
 in orōne. ideo quidā est barbarism^{us} cū dico. dñs. dñs. pe. longa cū reuera
 breuis sit. Et vir mea sp̄sa pudicus. pro vir meus 7 sp̄sa pudica.

¶ Quāq; multi errāt. 7c. Hic a donato redargūtur taxatēq; putātes so-
 loecismū fieri in vna pte orōnis tm̄: scilz vt si demonstrātes virū: hāc aut fe-
 minā: hūc dicam^{us} 7 cū dicēdū eēt demonstrādo hūc virū: 7 hāc femina. 7 cū
 interrogāti quo p̄gam^{us} sit respōdendū. Romā 7 nō romę. Et etiā cū in sa-
 lutatōe vñ sit dicēdū salue 7 nō saluete. Causa quare taxāt putātes soloe-

¶ Inter soloecismum 7 barbaris-
 smū hoc interest: q̄ soloecismus di-
 screpantes aut inconsequentes in-
 ter se dictōes habet. Barbarism^{us}
 aut in singulis verbis fit vel scri-
 ptis vel p̄nūciatis. quamquaz m̄-
 tierrent: qui putant etiam in vna
 parte orōnis fieri soloecismū. vt si
 demonstrātes virū hanc: aut femi-
 nam hūc dicam^{us}. aut interrogan-
 ti quo p̄gam^{us} respōdeam^{us} romę.
 aut vñ salutātes saluete dicam^{us}.
 Cū vtiq; p̄cedens demonstratio
 vel interrogatio: vñ salutatio vñ
 contexte orationis obtineat.

cisimium fieri in vna pte orōnis tm̄ est: q̄ vtiq; p̄cedēs demōstratio: vlt̄ iter
rogatio: vel salutatio vim p̄textę orōnis obtinet. ergo male putāt soloeci
smū fieri in vna pte orōnis: cū sit vitiiū in p̄textu partiū orōnis p̄ra regulā
artis grāmaticę factū: vt eius diffinitio indicat

¶ Multi etiā dubitauerūt vtrū quadriga. 7c. Dicit inter multos fuisse du
bitatū vtrū dicendo aut scribēdo. quadriga. scopa. Soloecism^o an barba
rism^o p̄mittat. 7 statim mētē suā aperit Donat^o n̄r: 7 ferēs sentētiam bar
barism^o eē p̄firmat ex ipsius barbarism^o diffinitōe. Cū barbarism^o sit vna

¶ Multi etiā dubitauerūt vtrū
quadriga: scopa solecism^o an bar
barism^o esset: cū scilz id genus di
ctōis barbarism^o esse: vel ex ipsi^o
vitiū finitōe possit agnosci facile.

¶ Soloecism^o fit duobus modis:
aut p̄ partes orōnis: aut p̄ accidē
tia partiū orōnis. Per p̄tes orō
nis fiūt: cū vna pars, p̄ alia ponit̄.
vt toruūq; repēte clamat p̄ torue:
nomen pro aduerbio ponit̄.

pars orationis vitiosa. 7 cū in
scopa 7 quadriga a fine remo
uet̄. e. vitiiū p̄mittit̄ in vna dicti
one: 7 nō in p̄textu. ideo barba
rism^o efficit̄. nā scope 7 quadri
gę pl̄r efferūtur in utōr: 7 singu
lari numero carēt.

¶ Soloecism^o fit duob^o mōis:
dupliciter Donat^o ondit fieri
soloecismū: aut p̄ partes ora
tionis: aut p̄ accidētia partiū
orōnis. hoc idē dixit Isidorus.
i. li. et̄imologiaz. ca. xxxij. Et
Priscian^o li. xvij. lz nō ita apte
Quintilian^o li. p^o. quasi idē p̄
cipit etiā si ibidē videat expo
nere: nō satis inter auctores p̄
uenire: p̄ quot 7 quās spēs fi

at soloecism^o. Nā Lucill^o cētū gnā soloecismoz dixit: quos oēs poti^o vi
tare q̄ sequi debet: qui regulā recte loquēdi tenere studet. Mos igit̄ Dona
ti mētē secuti dicim^o soloecismū fieri: aut p̄ partes orōnis: aut p̄ accidētia
ptiū orōnis: nō abnuctēs plurib^o alijs mōis ipm̄ fieri posse generalib^o: qz
quattuordecim: s; in exponēdo Donato obsequi decemism^o. ¶ Sit itaq; p̄
partes orōnis. ¶ vt cū vna pars p̄ alia ponit̄: vt si nomē p̄ aduerbio pona
tur. vt & g. vij. cñ. Toruūq; repēte clamat: p̄ torue. i. crudel̄ sic & gi. iij. geoz
gicor. Sole recēs orto p̄ recēter. Et ecōtra aduerbiū p̄ noie. vt genus vñ
latinū: p̄ ex quo. Et lucan^o in. vij. quippe necesse putat p̄ necessariū. 7 & gi.
vij. cñ. terroz 7 fraudis abūde est. Et lucan^o. i. Tu satis ad vires romana
in carmina dādas. 7 marcialis Lusit̄is: satis est. Et si ponat̄ nomē p̄ par
ticipio: etiā soloecism^o erit. vt apd & g. ij. cñ. Sibila lābebāt lūgnis vibzā
tib^o oraz; vbi vt seruus vult: sibilā pro sibilātia. idem p̄mo geozgicorum.
Eozusca fulmina molit̄ dextra: qd̄ ecde mō pro corruscātia exponit̄. So
let etiā nomē pro interiectōe poni: vt & g. p̄mo cñ. Maub^o infandū admis
sis vñ^o ob irā. neq; n. aduerbiū est tm̄ hoc in loco infandū p̄ infandē: sed
qz cū affectu mētis: p̄fert̄ incōdita voce: interiectio est. Itē in. vi. cñ. illicet

infantū. Sic itaq; fit soloecismus: cū vna pars orōnis pro alia ponit. ne
hic diu morā faciam. vt pūscianus. li. xvij. latius docet: 7 Antonius li. iij.
suaz introductionū. c. xij

¶ Fit etiā in eadē pte orōnis: cū ipa pro
se. 7c. Postq; oñdit Donatus soloecismū fieri: quotiēs vna pars orōnis p
alia ponit: dicit etiā fieri: quū eadē ps orōnis pro se ponit nō in suo loco:
neq; vt puenit. 7 adducit hg. in. vi. cñ. Cui tm̄ de te licuit pro i te vbi de po
nit pro in. 7 hg. ar. cñ. 3bat in eurialuz: pro ptra idē pmo georgicoz. Sub
ism̄ arctuz tenui sat erit suspēdere sulco. qđ fūius exponit pro. circa 3tē
video tibi: pro video te. 7 eo 87

pud amicum pro ad amicum.

Et itro suz pro itus. 7 foris eo
pro foras vt i ferius explicabit

¶ Per accidētia partiū orōnis
7c. Immut 7 significat Donat^r
tot mōis fieri soloecismū: quot
sūt accidētia partiū orōnis: s; vt
ppēdiū breuitatēq; āplectat.
pollicet se cā exēpli pauca mō
straturū 7 dicit. ¶ Per accidē
tia partiū orōnis idest p ea que
accidūt partib^r orōnis: vt puta p
qualitates. gnā. numeros figu
ras 7 casus. p hęc igit oia fiūt
soloecismi. sicut donat^r statim
exponens enumerat 7 p̄te rea
plurib^r alijs mōis: vt lucil^r di
xit. ¶ Nā p qualitates nominū
7c. Si nomē p̄p̄riū p appellati

uo ponat. vl ecōtra. Soloecismū fieri. pbat Donat^r hgiliū au ctozitate. iij.

cñ. hauriat hūc ocul ignē crudel ab alto dardan^r: p dardani^r. i. eneas dar
dani^r. Ecce p̄mittiū 7 pp̄riū. p deriuatiuo appellatiua 7 in. ij. cñ. ipc deos i
dardana suscitāt arma. p dardania. Simile ē huic 7 romul^r popul^r p ros
mule^r. teste Pūsciano. li. xvij. Dardan^r p̄bitoz fuit ilij. 7 eodē mō p reliqua
nois accidētia. Et nota q; p qualitātē nois voluerūt grāmatici significare
illud per quod nomen p̄p̄riū distinguitur a cōmuni siue appellatiuo.

¶ Per genera. Dicit soloecismum fieri imutatōe generum nois. vt validi
silices: pro valido. Silex dubij gn̄is est. 7 hg. in bucco. egloga. vi. Temi
p̄beton tiades musco circūdāt amare corticis: pro amariz: quāq; supra di
cerimus hic potius barbarisimū esse: q; soloecismū. 7 collus collaria
c̄retus: cum quidam poeta forsan dixit: etiam soloecismum per gn̄is immu
tatōem p̄misit. Est. n. collarium. ij. collarde 3ubō: 7 gn̄is neutrius. S; poe
ta ille quicūq; fuit declinauit hęc collaria. q; in genere feminino. Alia si cu
pis exempla: hęc tibi p̄sto adfunt. Purpurea narcissus atra siler. p pur

¶ Fit etiā in eadem parte orōnis
hoc vitium: cū ipsa pro se: nō in suo lo
co: neq; vt cōuenit ponit. vt cui tā
tum de te licuit p in te. ¶ Per ac
cidentia partiū orōnis fiūt tot mo
dis soloecismi quot sūt accidentia
partiū orōnis. S; in his propter
ppēdiū. i. breuitatē pauca mōstra
bimus. ¶ Nāz per qualitates no
minum fiūt soloecismi: vt hauriat
hūc oculis ignem crudelis ab alto
Dardanus proprium pro appella
tuo posuit.

pureus narcissus: 7 ater filix: 7 quis mulier: pro que mulier

¶ Per numeros probat Donatus auctoritate hgilij pmo en. Fieri soloeci sumum immutatōe numeroꝝ dicētis. pars in frustra secant: verubusq; tre: mētia figūt. Itē idem hg. xij. en. Pars gladios stringūt manib: 7 pars mī sile ferrū corripit. Synthesis in his exēplis 7 similibus pmittit apd poetas 7 doctos rōne quadā: vt infra dicitur.

¶ Per pparatōem. dicit fieri soloecismum p pparatōem. s. cū vnus gradus pparatōis p alio ponitur. vt poeta apd Pril. li. xvij. respondit. Iuno saturnia sancta deax: pro

¶ Per genera: vt valde silices p validi: 7 amare corticis pro amari 7 collus collaria caret

¶ Per numeros: vt pars in frustra secat: pro secat. ¶ Per pparatōnem: vt respōdit iuno saturnia sancta deax: pro sanctissima

¶ Per casus. vt orbem quas statuo v̄ra est: pro v̄rs. ¶ Per modos verborū: vt itis paratis arma quā primum viri: pro ite parate arma: indicatiuum pro imperatiuo posuit.

¶ Per significatōes verborū: vt expoliātur eos: 7 corpora nuda relinquent: pro expoliant.

viciū: cum vnus modus pro alio ponitur. qd probat Lucilius poeta dicens. Itis paratis arma q̄ primum viri: pro ite parate arma. Indicatiuum pro imperatiuo posuit. Item hg. x. en. Et rutulo regi ducibusq; ea mira videri ausonij: pro videbantur. Item idem hg. ij. en. Sibi sacra parari: pro parabantur.

¶ Per significatōes. dicit p significatōes v̄l qualitates v̄borū fieri soloecismū vt Spoliātur eos 7 corpora nuda relinquit. sic. Et. in crimine Quos impune de populatur 7 despoliatur dedecus. vt Mo. est testis. Et illd scdi georgicorū sit tibi exēplo. placidā paci nutritor oliuā. vbi spoli aut passiuū v̄bū ponit. p actiuū spoliānt. Et nutritor pro nutrito. fecit. n. v̄bū p̄mune nutritor ab eo qd erat actiuū nutrito. In. xi. en. belant pro belat

sanctissima. Itē hg. Optia celicolum saturnia magna deaxū magna dixit: p maxima: positiuum p suplatiuo: cuz aptissime superi: optia celicolum dixisset: 7 hg. pmo. en. Tristior 7 lachrymis oculos suffusanitētes: tristior: p tristis. Itē soloecismū fit: si bonū aut melior oium p optimus vel ecouerfo ponat.

¶ Per casus. p casuū imutatio nem fieri soloecismū asseuerat Donat qd pbat auctoritate hgilij pmo en. dicētis. Urbē quā statuo v̄ra est: subducite naues p v̄rs. Itē. terētius in plogo Anozē. Populo vt placerent quas fecisset fabulas: p fabulę Item i sacris lris. Jo. xij.

Sermonē quē audistis v̄l bēz: p pmo: p hęc exēpla 7 similia antiptosis designabit inferius suo loco. ¶ Per modos v̄borū dicit etiā fieri hoc soloecismū

lant legim⁹. Pictis bellatur amazones armis. Inueniuntur etiam actius & ba in significatōe absoluta. vt hg. i. cñ. Totiq; a sedibus imis. vna curus notusq; ruunt. 7 aliqñ in passiuā significatōe. vt hg. in. xi. ci. passiuū ppositū posuit. Nec mihi cū teucris vllū post eruta bellū. Pergama 7 Terē. in eū. oēs pro ruūt se. hg. iij. cñ. Populo posuit pro populoz: cū dixit: Et velut ingētē formicę farris accerui cū populāt: p populatur. Et proptius li. iij. bic olīm ignaros luttus populauit achiuos pro eo qđ est populatur: 7 populatus est. Hā populo in fmonis latini vsu 7 frequētia non est: s; populoz sic: mltā quoq; alia vba hmoi repūtur. q̄ ex antiquozū vsu viroz 7 lectōe discere poteris. Ideo hic nō plura in mediū adducuntur in pnticitatq; qñ vna significatio p alia ponitur soloecismus erit.

¶ Per tēpora. Dicit Donatus imutatōe tempoz fieri soloecismū. 7 illū pbat p hg. iij. cñ. dicētem. Ceciditq; supbū illū 7 oīs humo fumat neptunia troia: p fumauit. **¶ Neptunia.** i. a neptuno p̄dita. Itē hg. alibi. s. in iij. cñ. Et regina graui iā dudū fancia cura vuln⁹ alit venis: 7 cecocarpit igni p alebat 7 carpebat. Itē terē. in Andria. S;

si quid narrare occipit: p̄tinuo daret tibi & ba cēses: p occipio vl' occipiam. Idē in Eunuchō. Quę hā audiui taceo 7 p̄tinco optime: audiui p audio vl' audiā. Idē in p̄ormidē: cur nō in quā p̄ormio vides inter nos: in quā: p inquit dixit: qđ raro est in vsu. Sic. n. pleriq; vt dicit p̄iscian⁹ li. xvij. solēt ponere in quā qđ est futuri loco p̄teriti: vel etiā p̄sentis accipiētes. Vñ sciēdū eodē p̄isciano vbi supra teste: q̄ tā poetę q̄ psarū scriptozes frequēter p̄sentib⁹ vtūtur: tā p̄ p̄teritis quā p futuris. p̄tra aut raro. et sic etiā satis pulchre Subiunctiū p indicatiuo 7 ecōtra a doctis ponit: vt Cicero plurib⁹ in locis ondit: 7 Augustin⁹ datta p̄cipit Quintilian⁹ etiā 7 oēs oratores. 7 sic fit soloecism⁹ modoz mutātōe in prosa vt supra diximus in poemate qđ schema idest figura siue cultus.

¶ Per p̄sonas i mutātōe p̄sonaz soloecism⁹ fit. vt hgi. **¶ Danai qui parēt atridīs** quā p̄mū arma sumite: p qui parētis. Danai. i. grēci a dano rege argiuoz. Atridīs. i. agamenonī 7 menelao: qui fuerūt filij atrei regis mycenaz. Hā atridēs. ē. patronymiciū est ab atreo illo fuit vsus hg. ij. cñ. Hoc it̄ bac velit: 7 magno mercetur atridē. 7 mltis in locis scribit a poetis. vt a hgi. ij. cñ. Vidi ipse furētē cede neptoleniū: geminosq; i limine atridas. i. agamemona 7 menelaū simul natos: vt feru⁹ vult.

¶ Per tēpōea. vt ceciditq; supbū illū: 7 oīs humo fumat neptunia troia: p fumauit.

¶ Per personas: vt danai qui parēt atridīs quam p̄mū arma sumite: pro qui parētis.

¶ Per aduerbia. vt int⁹ eo: p in tro. 7 italia venio: pro de italia. Et ad romam vado: pro romam. cuz p̄positio separatim nomimb⁹ addenda sit: non aduerbio.

¶ Per aduerbia. Dicit etiā fieri soloecismum p̄ aduerbia p̄cipue localia. hoc est: cū vñ aduerbiū pro alio ponit. vt intus eo pro intro 7 italia venio pro de italia 7 ad romā vado pro romā cū p̄positio noibus addēda sit non aduerbio. Hg. p̄mo enī. Aduerbiū pro aduerbio posuit dicens. Hic illius arma hic currus fuit: pro illic: 7 idē in eodē aduerbiū loci pro aduerbio tēporis posuit. Cōstitit hic arcūq; manu celereq; sagittas. hic posuit pro tūc. Et notādū est aduerbia loci poni plerūq; pro aduerbijs tēporis: s; nō p̄tra aduerbia tēporis pro aduerbijs loci.

¶ Per p̄positōes. Cū vna p̄positio pro alia ponit soloecismus fit. vt Hg. in. georgicorum

¶ Per p̄positōes: cū vna p̄ alia ponit: vt sub lucē ibāt: pro an̄ lucē aut necessario subtrahit: vt siluis te tyrrhene feras agitare putasti: pro in siluis

¶ Per diuinctōes: vt subiectisq; vtere flāmis: pro ve

¶ Sit p̄ ordinē diuinctiōnū: vt aut fieri nō debet: cū dicēdū sit: fieri autem non debet.

¶ Siūt p̄terea soloecismi pluribus mōis: quos rephēdendo potius quam imitādo possum⁹ annotare

Soloecism⁹ est in prosa: in poema te schema dicitur.

femineo vlulatu scisa comā muros a mēs: atq; agmina cursu p̄ma petit. id est cū vlulatu. idē Hg. in. v. enī. His magnū alcidē p̄tra stetit: his ego suetus: id est cum

¶ Per diuinctōes. Quū vna diuinctio pro alia ponit: soloecismus fit: vt Hg. q. enī. Copulatiua posuit pro disiunctiua dicens. Subiectisq; vtere flāmis: pro ue. Terentius in prologo p̄ormionis. Ne simi li vramur fortūa atq; vli sumus. atq; posuit pro quam. Itē ac repit posita pro quā apud Hg. Nō secus ac iussi faciunt: 7 salustius in iugurtha. Castra mouebant iuxta ac sibostis ad esset.

¶ Sit p̄ ordinē diuinctiōnū. Dicit fieri soloecismū p̄ ordinis imutāōem coniuinctiōnū. vt aut fieri nō d;: cū dicēdū sit: fieri autē nō d;. Nā hęc diuinctio autē fere semp postponit: 7 maxie huic negationi nō: vt Laurētius valla refert. li. p̄mo. S; xō postponit his particul. neq; tum. sane. iā. n. at vnde nota q̄ aut diuinctio repit copulatiua. Batheip⁹. Abrazaz genuit isaac: isaac autē genuit iacob. iacob autē genuit iudā. repit etiā aliqñ p̄pletiaz: exēplis instrui poteris q̄ plurimis. vñz tñ (vt ex mēti laurētij loquar)

Sub lucē sportat calathis a dicit oppida pastor pro an̄ lucē vt macinellus exponit ibidem Itē sub lucē ibāt pro an̄ lucē 7 Hg. in. ix. enī. ibat in curialium: pro p̄tra. idē p̄mo georgi. Sub ipm arcturū tenui sat erit su spedere sulco. qd̄ huius exponit pro circa. Itē idē Hg. i. enī. Rapuitq; in fomite flāmā pro ad fomitem. Aut necessario subtrahit. Dicit etiā fieri soloecismū p̄ subtractionē p̄positiōnū a locis vbi sit necesse: s; subtrahēde sūt rōne metri aut alia rōne necessaria. vt Hg. xi. enī. Siluis te tyrrhene feras agitare putasti: pro in siluis. idē in eodēz enī. ix. Euolat infelix 7

aduertendum: has duas diuisiones copulatiuas ho 7 aut idē significare: et eodē in loco poni posse: affcedēte utiq; aliqua dictōe. vt cicerō eplaz fami-
liarium li. x. epla ad plācū: quē incipit. gratā famā. Est aut nō min⁹ gratuz
extrema delere: quā p̄ma depellere. 7 in philippicis. Ego autē veteranos
7 feri debeo: s; eos quib⁹ sanitas est: certe timere non debeo. **Mūp̄. ii.** ab
his s̄nia incipit. Collocatur aut frequēter: vt nūq; referatur: s; tāū disti-
guat sententiā a sententiā. bñt tñ aliqñ nescio quid differentie in vtdo. dici-
mus nāq; neq; vero nō autē: neq; autē: dicim⁹ tum ho nō tum aut. Cōtra dice-
dum est nō aut. S; nō vero nō

dicim⁹. Incipim⁹ n. maiora ca-
pita quōdā p̄ vero: nō p̄ aut. vt
Cicero ad sulphitiū li. iiii. eplaz
familiarium. Ego vero fui velle.
qd̄ principū 7 vitatē 7 graui-
tatē s̄nie p̄se fert in principio
orōnis. p̄terea nō dicimus age
aut: sane autē: iā autē: em̄ autē
Et tñ dicim⁹ age vero. sane ho
iā vero. em̄ vero. vt **Terēt⁹** in
Sindria. Enimvero daue nihil
loci neq; secordiē. Et vero 7 ne
lōgior sim q̄ decet: vide lauren-
tium vbi supra. 7 alios orato-

res nō negliget: 7 scies recte vba coniungere. Et vt paucis claudā: atten-
de q̄ quodocunq; diuisionis ordo immutat: qui triplex est. p̄positiuus:
postpositiuus: 7 cōmunis. ita vt diuisionis vnus ordinis pro alio collocet:
soloecismus erit vt lectōe doctorum doceberis.

¶ Sūt p̄terea soloecismi. **Donatus** in calce tractatus soloecismi dicit:
multis alijs mōis fieri posse soloecismū (nā lucili⁹ cētū gnā soloecismorū
dixit) quos oēs vitādos potius quā imitādos docet: si regulam recte lo-
quēdi tenere studem⁹ **Isidoro** teste. li. p̄mo. Ita q; si p̄ingat alicui eos an
notare velle: id pot⁹: vt reprehendantur: quā vt imitationi sint p̄positi: fa-
cere curabit. ¶ Soloecism⁹ est in p̄sa. Cōcludendo dicit hoc vitium eē in p̄
sa soloecismū: in poemate ho schema. id est figurā siue cultū. 7 hoc ne ars
decipiā credēs tā eē vitium in poemate q̄ in prosa. Nam in poemate cult⁹
est 7 ornatus rōne excusandus 7 admittendus.

¶ **Am barbarismo. 7c.** Expebis enarrationib⁹ sup barbarismo 7
soloecismo: iterptatōem siue ennodatōem decē vicioꝝ annexoꝝ
aggrēd iamur oportet. ¶ Et q; de vicijs agēdū: nota q̄ vitium. ij
por vicio ponit lenit. xv. 7 **Sal. v.** 7 scribit cū. c. si a vincio: cis. derivat. et
cū. t. si de vito. as. vt reuerēd⁹ magister. **Roderic⁹** de scā ella i suo vocabu-
lario siue dictionario ecclesiastico scripsit. varro dicit vicia dicta avincien-
do al. a vicedo. **Nicola⁹** pot⁹ dicit vitare eē cauere: imo plusq; cauere: et

¶ Sequit de decem vitijs adnexis

**Am barbarismo 7 so-
loecismo decem vicia
noiant hoc mō. acyro-
logia. cacemphaton.
pleonasmos. perisologia. macrolo-
gia. tauertologia. eclipsis. rapinos-
is. cacosynthetō. amphibologia**

qui vñ quasi auertere: a quo vitium dictum: quod proprie virtuti opponit. greci chaciā vocat: quod vitium ac fugiendum sit. vñ vitiosi homines dicuntur flagitiosissimi: vitiosi sunt: qui vitium aliquid in corpore patiunt. Sic. n. vitium a morbo distinguitur: ut morbus sit habitus quidam contra naturam: qui usus rei facit deteriorē: ut febris infania: quae a grecis phrenesis dicitur: morbi sunt. Vitium hoc perpetuum est: ut cecitas: claudicatio: vecordia. Morbus cum accessu discessusque est: vitium hoc perpetuum manet. Potest tamen qui morbosus est: etiam vitiosus dici: sed non e contrario eum qui vitiosus est necesse est dici morbosum: equum morbar: et calcitro vitiosus: non morbosus est. Claudus hoc aliquo actu factus: et morbosus et vitiosus dici potest. ab hoc fit vitiose aduerbium et primum: quod est male dictum cum contumelia. Cicero male dictum autem nihil bene propositi: praeter contumeliam. quae si petulantius iactat. primum. Sin facetur urbanitas nominatur.

Cacēphatō est obscena pñūciatio: vel in opposita dictōe: vel in vno verbo: vt numerū cū nauib⁹ equat. Et arrige aures pamphile.

Pleonasmos est abiectio super uacua ad plenā significatōem. vt sic ore locuta est.

Et S. Iudoro teste. vitia apud grammaticos illa dicuntur. quae in eloquio cauere debemus. Illa

vt dicitur medes scribit. tria sunt generalia. Obscurū. In ordinatū. Barbarū. Obscuritatis species sunt octo. Acyrologia. Pleonasmus. Perissologia. Amphibologia. Lauertologia. Eclipsis. Enigma. Sacrologia. In ordinatē orōnis species sunt. Lapinosus. Cacēphaton. Cacophybeton. Barbarę orōnis partes sunt duę. Soloecismus et barbarissimus quorum species sunt plures. Sed iam ad vitia ipsa amera exponenda redeundum est seriatim. Et in acyrologia fiat initium. deinde ordinem donati sequemur

Acyrologia gręce interpretatur latine improprietas siue impropria locutio ponitur. n. ex a cyros quod est impropria. et logia locutio. vñ acyrologia est dictio minus veniēter elata: vt h. g. iij. cñ. hūc ego si potui tamen sperare uolozē p time re. Mā speram bona timem aduersa. Itē idē h. g. in bucco. egloga. viij. mo plo nysa dat quid non speram amātes p timeam. Itē horatius. li. i. epistolarum epistola ad mēcenatē. nec multę prodigis herbe. i. abundans ubi acyrologiam commisit cum de solo homine pro digalitas dicitur. Item grammineo in campo. cum proprium sit gramminosum (dicente Iudoro) dicere cāpū: non autē grāmīnē. vel acyrologia est non proprius dictōib⁹ obscurata sententia: vt requie timeo: pro spero. Spero labore pro timeo. et Terē. iij. eunucho. Accede ad hūc ignē. et calesces pl⁹ satis. ibi. n. null⁹ ignis. sed me retrix significat. etiam h. g. pmo. cñ. posuit sperare pro timere dices. Si geius humanū: et mortalia tenuitatis arma. Et sperate deos memores faudi atq; nephandi. Itē h. g. li. ix. Turni quod optati diuū pmittere nemo aude ret: ubi teste fuio: dici proprie non potest nemo diuū: cum nemo proprie sit ne bō. et Iuuenal. Satyra. Crispini. Jā quarta nā spantib⁹ egris. i. timentibus.

Cacēphatō. siue cacophatō interpretat mala locutio aut turpis p̄sonan-
tia: p̄ponit. n. ex cacō qd̄ est malum: 7 phatō dictum. quasi malum 7 turpe
dictum siue turpis locutio. vt hg. ij. cñ. Iuuat ire 7 dorica castra videre.
7 alibi. ij. cñ. Arrectis auribus assto: 7 illo Ciceronis in eplis: qd̄ trāsum
ptiue inseruit. Iuuenal. Satyra. x. O fortunata me plule roma: fit autē:
si cum particulā. n. lra sequat hg. p̄mo cñ. Numeruz cum nauibus equat:
Ire qñ sequēs dictio duas bz syllabas p̄cedētibus duabus p̄similes: vt in
p̄dicto Ciceronis carmine dephēdit: 7 in somno scipionis: luce lucebat a
lienaiei euphonia est p̄traria.

verg. ij. georgicoꝝ dicēs. Popu-
lus 7 glayca canētia frōde sa-
licta: cacēphatō fecit: est etiā
obscena p̄nūtiatio scdm̄ quoꝝ
dam: cū hg. dixit numerū cum
nauibus equat: 7 illa obsceni-
tas est inter numeruz 7 cū. Alj

Conuersologia est adiectio v̄borū
superuacua sine vlla vi rerum vt
ibant qua poterant: qua non pote-
rant non ibant.

dicūt obscenitatē fieri iter cū 7 nauib⁹. Nā p̄positio cū sequēte. n. lra tur-
pē 7 obscenū reddit sonū qñ teste Prisciano. m. in. extremitate dictionuz
obscure sonat 7. n. lra inter asperas p̄sonātes reputat: 7 p̄pter hoc nō dū-
cūm⁹: cū nobis s; nobiscū. In p̄posita dictōe dicit cacophatō p̄mitti ple-
rūq; in p̄posita dictōe idest orōne hoc est qñ vna dictio cum alia in p̄textu
partiū orōis ponit obscene: vt numerū cū nauib⁹ equat. Vel in vno v̄-
bo: etiā in vno v̄bo turpis son⁹ eē pōt: 7 p̄p̄ns cacophatō vt Terē. in An-
dria Arrige aures p̄p̄hile. Nā. r. lra. gēminata aspiratē efficit 7 p̄sequen-
ter cacēphatō. In sensu aliqñ effici hoc vicū scias vt illo v̄bū arrige indi-
cat nā callide acceptū p̄p̄hiliū denotat libidinofum p̄ arrectas quippe au-
res illū ad libidinē accūctū 7 p̄doptū capim⁹. vñ diomedes ait. Cacepha-
tō: siue cacophatō scdm̄ nicolaū potū cornucopia est vitio p̄positōis inuer-
recta suspitio. Tortelli⁹ p̄posuit a caci: qd̄ est mala. 7 phatō locutio

Pleonasmos gr̄ce interpretat latine accumulatio. vel supabundātia: vel
supfluitas v̄borū. Pleonazo autē plusq; oportet facio vel dico supabundo.
Pleonasmos: vt Quintilian⁹ li. ix. ait est abūdās supra necessitatē ofo. ita
q̄ quotiescūq; in ofone addit aliqđ v̄bū penit⁹ supflūū: pleonasmos erit.
vt hg. p̄mo. cñ. Et sic ore locuta est. f. vido poterat. n. sufficere: si hgil⁹ di-
xisset. locuta est qz nemo loquit nisi ore. nec flet nisi oculis: ergo ore 7 ocu-
lis penit⁹ ociose ponit. sicut etiā illo v̄gi. iij. cñ. Vocēq; his aurib⁹ hausi
7 illo vidi oculis an̄ ip̄e meis. vbi aurib⁹ 7 oculis supflūit penit⁹. In illo
n. vidi etiā inest ip̄e. Dicit etiā q̄ geminatio 7 repetitio 7 qualicūq; adie-
ctio pleonasmos videri pōt. 7 fieri pōt (vt ip̄e Quintilian⁹ vbi supra sen-
tit) nō mō in v̄bis hum etiā in sensib⁹. hum id notādū: q̄ cū quid supua-
cua onerat adiectōe vitū est. Cū aut̄ auget manifestā sniam v̄tus sicut hic
vidi ip̄e an̄ oculis. totidē sunt affect⁹. S; cū d̄ niger est corn⁹: non est ibi
pleonasmos: s; epyteto. Qui. ij. metab. a. pleonasmo p̄misit dicēs Sacraꝝ

ita voce locuta est. s. terra sufficeret dixisse locuta est. 7 in quatuor resimant
mate 7 psona 7 fimonē attribuit poeta: est pulchra psopeia. Est etiā pleo-
nas mos. ij. li. georgi. Hactenus aruorum cultus 7 sidera celi. Non. n. alibi
q̄ in celo sunt sidera.

Perissologia. Interpretat supflua locutio. pponit. n. a perissos qd est sup
fluū: 7 logos fmo: 7 logia locutio quasi supflua fmo. vel supflua locutio
hoy siue circuit. 7 fit cū clausule supflue adduntur sine vlla vi rez 7 snie:
vt ibāt qua poterāt: qua nō poterāt nō ibāt. Sufficiebat. n. dicere ibant
qua poterant. Dic. n. excepto

Macrologia est longa sententia
res nō necessarias pprehendēs. vt
legati nō impetrata pace retro vn
de venerunt reuersi sunt.

ibāt: oia supuacua sūt. Itē pis-
sologia denotat in hoc exēplo.
Quat august. 7 nō moriat. Cū
nō sit aliō viuere q̄ non mori.
Itē. iij. regū. xx. Dixeris. n.
tur nō viues Itē. hg. ij. c̄. Pū
m. ibi añ oēs magna comitate

ea: tua laocoon ardens summa decurrit ab arce: vbi serui dicit aut pis-
sologiam esse: quia dixit primus: aut ante omnes. i. videntib. oib. To au-
tem pisseuma. atos abūdātia dī: a pisseuo abūdo supero. Alias pissologia
dī a peri qd est circū: 7 logos qd est fmo vel rō quasi fmo circūact. v. sup
uacu. Nō te fugiat velim q̄ pissologia plurimoy hoy adiectōem p̄ben-
dit. Pleonasmus ho vni. vbi adiectōem. Macrologia deniq; lōgas sen-
tētiās 7 res nō necessarias pplectit. Quintilian. li. ix. vult differre iter pe-
riphrasim 7 pissologā: Nā cū id plurib. hōbis explicat: qd vno aut paucio-
rib. certe dici pōt: periphrasis p̄mittit certe: quā vocāt circuitū eloquendi
qui non nūq; necessitatē h̄: quotiēs dictū de forma operit. vt salustius ad
requisita nature. Itaq; quicquid signari breuius pōt: 7 cuz ornatu latius
ostendit: periphrasis est. Verū hęc: vt cū decorē h̄: periphrasis est: ita cuz
in viciū incidit: perissologia dī. Obstat. n. inquit qd non adiuuat

Macrologia. Interpretat lōg. fmo. pponit. n. ex macros qd est lōg. 7
logia sermo quasi longus sermo: qui sepe res non necessarias pprehendit
vt probat Donatus auctoritate linij: teste fabio in. viij. legati nō impetra-
ta pace retro domū vide venerūt reuersi sunt. satis. n. erat dicere legati
carbagine non impetrata pace reuersi sunt domum. Itē apd hgi. xij. c̄.
Postera vix summo spargebat lumine mōtes: Orta dies quā p̄mū alto se
gurgite tollit sol equi lucēq; elatis naribus efflant. Cū sufficeret dixisse:
orto sole. Inter macrologiam 7 pissologā distare nō est ambiguū. Nā pis-
sologia omnino supuacua p̄gregat h̄ba: non idem agēte snia. Macrologia
vero lz non necessaria cōprehendat: tamen nō omnino supuacua inserit h̄
ba: vt ex p̄textu ipsaz pissologie 7 macrologie dep̄hendit 7 colligit poterat
n. fieri vt legati infecta pace reuertētes: nec domū retro vn̄ venerūt reuer-
terentur: s; ad alias ptes regrederētur. 7 ideo appositum est retro vn̄ ve-
nerant domum.

Tauertologia p̄fert tāq̄ si ad hac dictōe tane auferat. e. 7 interpretat elo
 quū: siue eiusdē vbi repetitio. 7 ideo vicin' tauertologiam eē eiusdē vbi
 aut s̄monis iteratōem. p̄ponit. n. a tauerto qd̄ est ip̄e. 7 logos s̄mo: quasi
 eiusdē s̄monis repetitio. vl' vt alij dicūt a tauertos: qd̄ est vacuū vl' itez: 7
 logos s̄mo: quasi eiusdē vacuū vl' iterat' s̄mo. eiusdē dico: saltē quātū ad
 intellectū. S̄z fabi' sam' 7 recti' inquit in. viij. gr̄ce. n. tauertoēs: latine
 idēitas. vt ego metip̄e venio. sufficiebat. n. dicere. Ego met vel ego ip̄e. 7
 h̄g. i. q̄. Quē si fata virū fuāt: si vescit aura q̄b̄ era: neq̄z abduc crudelib'
 ocubatymbz. Nā totū qd̄ re
 petit vñū est. Signat itaq̄z idēz
 s̄bis diuersis tauertologia. vt
 exultās redeo: rursus gaudēsq̄
 reuertor. Si dicas si e gomet
 fiet tibi tauertologia

Ecclipsis est defectus quidam ne
 cessarie dictionis: quam desiderat
 precisa sententia: vt h̄c secū.

Ecclipsis. Interpretat defect'
 siue defectio. Nam eclipticos dicitur defectiuus. Eclipsis defectio. eclis
 po deficio. Januensis dicit q̄ componitur ab. e. quod est extra. 7 clipo des
 ficio. quasi defectio sermonis: quem ab extra petimus: Et sententia non
 maueat p̄cisa imo penitus compleatur. vt h̄gi. primo quei. H̄c secum
 suple locuta est. Idem in eodem. Dultum ille 7 terris iactatus 7 alto: cū
 vesit p̄positio in. Italiam fato profugus: id est ad italiam. Et terentius
 in eunuchō. Ego ne illam: quē illum: quē me: quē non. Deest. n. vnicuiq̄z cō
 structio plene orationis. Item par vobis: 7 bona dies. suple sit vobis. Eō
 mittitur etiam eclipsis in omnibus epistolarum superscriptionibus: vbi
 sub intelligitur hoc verbum dentur scilz. litterę vel epistolę. Eclipsis dif
 fert in aliquo ab apposioesi: vt suo loco dicitur.

Tapinosus dicitur a nostris hūiliatio siue demissio aut defectus: nā tapi
 nos gr̄ce: latine est humilis. Tapinophrosiue: hūilitas. tapinoos: humilio
 7 fit cū rei magnę fit hūilis expositio. siue dñi res magna hūili nominatur
 vocabulo. 7 hoc est qd̄ denotat in textu diffiniendo tapinosim: vt si mare
 vocetur gurgēs. sic h̄g. i. q̄. Apparent rari nātes in gurgite vasto. vbi po
 suit gurgitē pro mari. 7 idem in. ij. q̄. Penitusq̄z cauernas in gentes: vte
 rūq̄z armato milite complent. id est multę legiones armatorum militum i
 pluerunt multas cauernas. 7 idem in. vi. egloga dulychias verasse rates
 per tapinosim dixit. Nam non verauit sed euertit: qd̄ p̄obus vult: bac rō
 ne dicens verasse venire ab eo qd̄ est verbo: vecto: vero: vt verasse sit p̄z
 talle: 7 sine dubio p̄ arbitrio suo euertisse. Rates id est nauis: cum sit ra
 tis pars inferior nauis. **D**ulychias. i. itbacenses a monte. dulychib'
 n. est insula vna ex insulis: quę dicuntur ebinades. in qua insula dulychio
 fertur bitasse vixēs: eoq̄z 7 ipse dulychius: 7 dulychias habuisse rates dī
 citur. In qua etiam insula est mons itbacus dictus. vergi. iij. quei. p̄bat.
 Dulychium fuisse insulam dicens. Jam medio apparet fluctu nemorosa
 zacythos: dulciumq̄z: sameq̄z. Et ouidius epistola prima heroica in ver
 bo dulychij samiq̄z vbi crescentinas a parte dicit. Dulychium esse insulam

vnam ex echinadibus. Patet etiā apud ou. methamorphoseos 7 in ſmo in Achilleidos ſtatij in carmine dulichia pferre tuba. Sit etiā apud verg. in prefato carmine ſuo egloga. vi. Tapinoſis: cū dixit. Et gurgite in alto ab timidos nautas cambus laceraffe marinis. Vbi gurgite p mari. 7 apud bo ratiū ſmo li. carminū. Oda. vi. pelidē ſtomachū cedere neſcū: legim⁹ vbi per tapinoſim ſtomachum poſuit pro ira 7 indignatōe. ergo pelidē. i. achilīs gūs em ſingularis eſt. nā pelides. ē. patronymicuz eſt a pelco: qui fuit

Tapinoſis ē humilitas magnę rei: nō id agente ſententia: quod de monſtrat: vt penitusq; cauernas ingentes: vterūq; armato milite oplent. i. multę legiones armatorū milicū impleuerunt multas cauernas. 7 dulichias vexaſſe rates. Et pelidē ſtomachū cedere neſcū.

Cacothetō eſt vitioſa dictio num compoſitio. vt verſaq; iuuē cum terga fatigamus haſta.

puit. Qd ita grauiter tulit achilles: vt deiceps a pugna ceſſaret: neq; ami cor ꝑ ſcib⁹ neq; munerib⁹ placari potuit. imo ſepiſſime grecis i fuga ab be croze ꝑ ſis ſuccurrere nō curauit. nō potuit. n. ſecū irā ꝑceptā enomere. iā fatꝑ patere arbitroz ex ſupiorib⁹: Tapinoſis humiliatōem ꝑꝑrie dici. 7 vt ē yſidorus ꝑ li. et hmo. teſſꝑ ꝑꝑam eē būilitatē rei magnę ſtatū dictꝑ ifir mātē. vt hg. ꝑ. ẽ. Qulta mal⁹ ſimulās: ꝑ ſceleſt⁹. Itē i ſacris lris Joau nis. x. Ego ſuz paſtor bon⁹ vbi ſub noie paſtoris xꝑs itelligit. 7 ſic li quet fieri tapinoſis: cū min⁹ dicim⁹: 7 magꝑ itelligim⁹. ſicut cū ex duab⁹ negatōib⁹ affirmatōez iferim⁹ vt hic iudex ē hō nō iniuſt⁹. id eſt iuſtiſim⁹

Cacothetō mala ꝑpoſitio iterꝑtaf. ꝑponit. v. a cachos qd ē malū 7 ſyn ꝑꝑone gręca: q̄ ſignificat cō. 7 a thetō qd ē poſitū: vñ theſis poſitio quaſi mala dictionū ꝑpoſitio 7 ꝑ ꝑꝑns durat vitioſa. 7 fit cū durā ſbꝑꝑoſitōez faciū vt hg. ix. ẽ. Hſaq; iuuēcū terga fatigam⁹ haſta. 7 i nra ligua mater na poeta nꝑ Joānes de mena cacothetō fecit dicēs. T la moderna bol uēdo me rueda. cū ozvinati⁹ dixiſſꝑ. boluēdo me ala rueda moderna. ſic etiā dixit enriccus a villenā. ij. ẽ. ꝑues leuātate caro padre: 7 ſobze mios cauanga ombres cū ordinati⁹ dixiſſꝑ: zeta leuātate amado padre 7 en mis bōbzos cauanga o ſube. qm̄ lz ſmo gręc⁹ 7 latin⁹ eiꝑſmōi ꝑpoſitōes admit tat. biſpan⁹ tñ ſmo eas repellit. naz dure 7 vicioſe diceret quis. vna vſa recebiletra

Ambibologia. Interpretat̄ ābiguitas. 7 ꝑ ponit̄ ex ambī qđ est vudicꝫ
7 logia q̄ est smotinatio. quasi ābiguitas smonū. Ambibolia dō vī ambī
guitas. Ambibolos ābigū. Diffinitio in textu a donato posita vult sibi
ambibologiam eē sniam in ambiguo positā ꝑpositōis vicio. qz oē dictus
ambigū efficit āpbibologia. Mā quotiescūq; eis dē xbis diuersē effrūtur
snig: ambibologia fieri senties: q̄ fieri ꝑsuevit iprimis. **P**er accusatiū
vt audio secutorē retiarū occidisse. 7 oraculū illō appollinis. aio te ꝑacida
romanū vicere posse. bui^r carnis meminit. Tulli^r ij. li. de diuinatōe. 7 qui
tilian^r li. vij. 7 est originale em̄

Sz cuiusmōi ꝑstructio āpbibol
logica fugiēda est. nisi sciēs ea
vti vel. vt aliū decipias. Nam
ābigū erat vter eēt occis^r an
secutor a retiaro. an retiaro
a secutore. Silr erat dubium
vter eēt victur^r. an pyrro^r rex
epirotaz. an popul^r roman^r 7
ꝑ ꝑns vter eēt vict^r. est qđ illud
aduertēdū quib^r in locis h mōi

Ambibologia est ambiguitas
dictionis: que fit per accusatiuum
vt si quis dicat: audio secutores re
tiarium occidisse. aut per hbum vt
criminetur cato. vadatur tullius
nec addatur quem vel aquo.

ꝑstructio repit: accusatiū ꝑpositū infinitiū significare ꝑsonā patietē fere
Postpositū hō ponit ꝑsona agēte. Itē fit āpbibologia: si dicas certū ē. n.
antonū ꝑcedere eloquētia crassus qđ exēplū ābiguitat̄ nō caret vicio: si
cut 7 supiora. cū sit icertū ab ātonio vinci crassus eloquētia. an a crasso an
tonū. **A**ut ꝑ hū. dicit āpbibologia fieri solere plerūq; ꝑ hū ꝑmune vt
criminet cato. vadat tullī nec vadat quē vl aquo. qm̄ ābigū ē. an cato cri
minet ab aliquo. an ipē aliū. Itē an tullī vadat ab aliquo. an ipē vadat ali
quē. Mā vadat. aris. d. ij. spēi. ꝑoz fiat la ꝑsona: actiua 7 passiua significa
tōem hīe repit. vt poteris cognoscere apđ valerū li. iij. 7 in. iij. officiorū
vbi ꝑmemorat hīstoria illa celeberrīna damōis 7 pythię adeo sincera am
ciciā ꝑuictorū: vt ꝑ eo qđ morti eēt addict^r 7 destinat^r: vas fact^r eēt alter ei^r
sistēor. idest qđ die ꝑstituta eū restitueret: aut qđ ipē ꝑ amico mortē subiret
Aut ꝑ ꝑticipiū fieri etiā ꝑ ꝑticipiū siue distictōez āpbibologia inuit do
nat^r 7 ꝑ ꝑducit exēplū illō tritū. vidi statuā aureā bastā tenētē: qđ etiā ꝑ fa
briū. li. vij. appuctū ē. tractatē de āpbibologia vbi dicit. Testamēto qđā ius
sit poni statuā aureā bastā tenētē. Querit statuā bastā tenēs aureā eē dbe
at. an basta eē aurea i statuā alteri^r materiē bec ille. **S**it etiā ꝑ omonyma
dicit āpbibologia fieri etiā ꝑ omonyma. idest eꝑuoca. vt si dicas. aciē nec
addat oculos: aut exercit^r: aut ferri. vl si dixeris nepotē: 7 nō addideris
ex filio vl ex fr̄e. Sūt quippe omonyma uoia (Pris. teste in. ij. maioris) q̄
voce 7 nō significatōe ꝑueniūt vt sūt. nepos. cācer. ganeo. canis. 7 rursum
synonyma sūt: que nō voce s̄ significatōe ꝑueniūt. vt. **S**. **L**. Cicero. Ensis
gladi^r. mucro. Itaq; oē hū ambigū āpbibologia ē. qđ voluit Quili. li
vij. cū dixit. Singula afferūt erroz: cū plurib^r reb^r aut hoib^r eadē appel
latio est. omonymia di. vt gallus. **E**trū. ij. auē. an gēte. an nomē. an fortūa

corporis significet incertū est. Et ait x. lamonistan oileifili. nā vt quis
 busā phōz placuit: nullū videat eē xbu qd nō plura significet: 7 iō error
 afferrī pōt. Sit. n. A. Gelli. li. xi. Ege sūpus iquit oē xbu ābiguū natura eē
 vñ colligit in oī āpbīguitate fmōis āpbilogia fieri. Nā āmbilogia
 ad xbu fmōis ābiguitas iterptari pōt. Ambiguū fere trāsfert. Q mony
 mia dī. Alatinoz quibusdā equiuocatio trāsfert. dirim. ¶ An fortunā cor
 poris p̄orie in hoc notabili, p̄ime posito. qd est dicere incertū est: cū dici
 mus gall. an significet auē gallū: an hoīem gallicę natōis. an hoīez castra
 tū. nā gallis hoc est cyb. llas sacerdotib⁹ testiculi testa samia ex cidi sole
 bāt. ¶ Sit p̄terea plurib⁹ mōis. Donat⁹ hoc in loco p̄fitec āpbilogiam
 fieri posse pluribus alijs mōis: quos vt plixitatē fmōis euict: nec gat recē
 feri oportere in p̄ntiaz: eosq; cognoscēdos lectioni viroz p̄ doctorz reicit
 7 remittit. Ad sit etia obsecro cupiētib⁹ āpbilogias locutōes scire. qui
 tilian. li. viij. quē illis satisfactuz. (vñ nō p̄cipiat nō dubitauit vñq; ¶ Et
 vñ velim aduertāt deniq; lectozes: qd succi frugi haud expers dignoscit
 eē: equiuocationē p̄positōem. diuisionē. sub āpbilogia p̄tineri. 7 non ab
 re. cū ipa sit fmōis ābiguitas: vt p̄struim⁹. 7 post hęc: quid secutor. qd
 retiar⁹. 7 qd sit vtriusq; officū in ludogladatorio aduertāt accuratissī
 me obsecro. 7 quāobzē sic noient. An retiar⁹ sic dicit⁹ est: vt inquit Fido
 rus. li. xv. vide et hmo. c. liij. Ab armaturę gñe: qui in gladiatorio ludo p̄tra
 alterz pugnātē oculte ferebat rete: qd iaculū appellat⁹: vt aduersariū cuspi
 de insequētē opperiret iplicitūq; virib⁹ suparet. Et rursus secutor (teste
 eod⁹ Fidozoli. quo supra. c. lv) est ab insequēdo retiarū dicit⁹ gestabat. n
 cuspidē 7 massā plūbeā q̄ aduersariū iaculuz ip̄dīret. vt añq; ille feriret
 rete: eiusmōi suparet secutor. hęc armatura sacraata erat vulcano ignis. n
 semp aquā iniquit: id eoz; cū retiaro p̄ponebat. qz ignis 7 aqua semp in
 ter se inimica sūt: s; tēpantē 7 pueniūt quodā supmo tēpamēto 7 ordinatōe
 vt pbat Boeti⁹ li. iij. de con. Petro. ix. in xbo. Lo nūeris elemēta ligas.
 7c. Et ad rē redeā secutor: qui 7 mirmillo dī: aduersus retiarū pugnabat:
 in cuius mirmillonis galea piscis effigies inerat. vt scribit festus 7 trian⁹
 quillus multis in locis. cuius etiā mirmillonis. Juuenal. Satyra. vi. De
 minit vide locis vbi supra: ne hīc dicit⁹ q̄ tōcepi mozer. Et aduerte eiu
 smodi secutor 7 mirmillonū certamen. In hīc modum. Fōi. n. operas su
 as inter se discertāt e in seqna locabāt: 7 alter p̄tra alterz pugnabat. 7 se
 cutor siue mirmillo galleā gestās in capite: in cui⁹ summitate erat piscis
 effigies: se tuebat. 7 retiarus p̄tra nitebat piscē rete castare dicens. Te
 nō peto. piscē peto. 7 si secutor ab eo nō capiebat. Nō inseqbat 7 econtra
 vñ suetoni⁹. retiarū tunicati quinq; nūero gregatim siue certamie vllō to
 tidē secutorib⁹ succubuerūt. Et marcialis in p̄logo. ij. li. epigra. vide ante
 delectet p̄tra retiarū ferula. vñ retiarus: cū nō placebat: scrib⁹ afficie
 bat. ferula est infirmissimū xgultū. 7 fuit puerbiū apd antiquos. in eos q̄
 tenui 7 exiguo p̄sidio aduersus optie instructū pugnabāt: eos pugnare fe
 rula p̄tra gladiatozē. Retiarū galez bēbat nudo vultu. Mirmillo xogaz

ut qd mem
 nas occu
 ronal
 1

lea utebat tectō ore. 7 utebat falce supina: ut est apud trāquil. in caligula.
Retiarius tādē ut. bat fuscina: tridēte: modū inter illos dūpicādū cau
git pulchre Juuenalis Satyra viii:

Metaplasinus Postq̄ de viciis dixim⁹ quātū pro instituto nro fat
erat oportet de figuris p̄fata vitia excusantib⁹ itaq̄ aliq̄: ut ip̄e
enodēt: dicam⁹ 7 p̄mo de metaplasino eiusq̄ formis idest sp̄ib⁹
si latine sic dicere nobis liceret nā p̄ metaplasimū barbarism⁹

excusatur. Nū metaplasim⁹ gr̄ce latine trāsformatio v̄i teste Isidoro vbi
supra li p̄mo 7 tortellio 7 in di
ferēter grāmaticis oib⁹ qm̄ a
liq̄ ob̄ i trāsmutatur a sua p̄
prietate in alterā sp̄m figurā
tā. Nā sicut barbarism⁹ est v̄i
tū intolerabile in vna pte oīo
nis: sic metaplasim⁹ est trāsfor
matio siue mutatio quēdā a so
lito loquēdi mō in aliq̄ ob̄um
ratione aliqua tollerabile 7 su
stīnēdi. puta ornat⁹ metri: ne
cessitatisue cā: ut donat⁹: dicit
in textu. p̄ponit metaplasimus
ex meta p̄positōe gr̄ca: q̄ signi
ficat trās. et plasia plasmatus
figmētū siue formatū. vñ meta
plasm⁹ est trāsformatio. qz lra
v̄i syllaba v̄i ei⁹ accidētia de p̄pria positōe in aliā trāsformant sp̄tiē ali
qua rōne tolerabilē. Nū teste diomede idē cū donato s̄nic. Metaplasim⁹
est trāsformatio quēdā recti solitiq̄ s̄monis in alterā sp̄z metri aut deco
ris cā figurata. huic s̄nic astipulat⁹ Isidorus dicēs fieri metaplasimū i vno
ob̄o. p̄pter metri necessitatē 7 poetaz licētiā elegātiē defuientū. Januen
sis testat etiā fieri metaplasimū in dictōe sicut Barbarismū. Sz id tripli
citer: p̄ additōem. subtractōem. 7 trāsmutatōem. Cū p̄ additiōem fit tres hz
sp̄s. s. prosthesim: quē in principio dictōis addit Epēthesim: quē in medio
Paragoge: quē in fine cū ob̄o fit metaplasim⁹ p̄ subtractiōem hz etiā alias
tres sp̄s trib⁹ p̄dictis p̄rarias. Ep̄thesim a principio dictōis subtrahē
tē. Syncopā quē de medio quid subtrahit. 7 apocopā siue apocopē: quē d̄
fine. Cū deniq̄ fit p̄ trāsmutatōem: alias octo hz sp̄s. 7 sic sunt quattuor
cim: quas donat⁹ in textu numeravit: cū dixit. Quī sūt sp̄s quattuor
decim. Eas ergo seriatim ex ponamus necesse est.

Prosthesis. Interpretat appositio: vel additū siue additio. 7 p̄ponit ex
pros qd̄ est ad. 7 thesis positio. vñ est appositio prosthetos aut appositus
d̄. Et fit hęc figura cū ad principū dictōis addit lra v̄i syllaba. ut gnatep

De metaplasmo

Metaplasim⁹ est trans
formatio quōdā recti so
litiq̄ sermo in alte
rā sp̄m metri ornat⁹

necessitatisue causa. Huius sunt
sp̄s quattuordecim. Prosthesis. epē
thesis. paragoge. Ep̄thesis. synco
pa. apocopa. Ectasis. systole. diae
resis. synaeresis. Synalepha. Ecli
psis. Antithesis. Athetthesis.

Prosthesis est appositio quōdā

nate. Nam poete gnatos scribunt. Oratores vero natos: teste vala vt plurimum. Terentius in Andria retuliffem dixit pro tuliffem. in hęc & barnam ff hoc fciffem: nunq̄ huc retuliffem pedem. 7 astat pro stat. 7 hgi. xij. cñ. Ad iuro ffigi caput implacabile: p iuro. Et nota q non femp̄ poete dicũt gnatus. 7 gnata: fed vt plurimum. Nam in primo cñ. Scula libauit nate legimus. 7 in eodem. nate meę vires.

Epenthesis. Interpretatur interpositio. componit. u. ex epen qđ est in ter: 7 thesis positio: idco bñ dī interpositio litterę vel syllabę in medio dictionis. vt Juuena. iij. Satyr

ad p̄cipiũ dictionis lřę vel syllabę vt gnate pro nate. rettulit pro tulit

Epenthesis ē positio quedā ad mediā dictionē lřę vel syllabę. vt reliq̄as p reliquas. idupator p ipator

Hanc aut alij epēthesim: alij parēthesim vocant.

Paragoge est appositio quedā ad finem dictionis lřę vel syllabę: vt magis p mage: 7 potestur p pōt.

Hęc alij paralepsim: alij plepsim. i. presumptionem vocant.

Epectasis dici potest porrectio. Nam epy dicit super: 7 ecteno vel ectino media longa produco extendo. vt induperator pro imperator

Paragoge. Interpretat̄ deductio siue additamētũ. pōt nāq̄ pponi ex para qđ est iuxta. 7 gogos ductio vel additio. quasi deductio vel additio lřę vel syllabę in fine dictionis: vt magis pro mage. 7 apud hgi. vij. cñ. Liqui boue potestur electro: pro potest. Et admittier pro admitti. 7 hgi. idem. vij. cñ. Partibus ex iisdem. 7 summa dñarier arcũ. 7 Teren. in Ecyrā. Moli fabularier p fabulari. 7 idem in phormione. in scēna quid faciam. Qđ si hic potuiffz nunc exorariet p exorari. Et alia prope infinita exēpla succurrēt tibi legētũ. **Hanc** alij paralepsim. Dicit donatus paragogē a quibusdam paralepsim vocari. 7 a quibusdam alijs prolepsim. i. p̄sumptōem.

Et proparalepsis componitur ex pro quod est ante. 7 para iuxta. 7 clepsis acceptio quasi iuxta ante acceptio. vt amariet. pro amari seducier. pro seduci.

Aphaeresis. Interpretatur abscisso siue ablatio. nam ab aphaero verbo quod est abscindo descendit vt mitte me pro dimitte. 7 temno. p p̄ceno 7 est contraria prosthesi. qm̄ fit quotiens a principio dictionis aufertur

Ita vsyllaba. vt & g. ii. grei. In principio. inde pro der. de. 7 in pmo queis
Si genus humanū. 7 mortalia tenuit arma. p ptenitis. Itē seduli poe
ta cōstitianissim' in principio quinti libri. Hās inter xturis opes. iā pri
ma pasche ceperat ee dies. omi cū gloria vellet ponere mortale. viuaq; res
sumere carne. p deponere. Nestor dionysius dicit apheresim ab apberon
grece qd est aufero deriuari. 7 nō apbares. qd hebraice. teste hieronymo:
interpretatur diuidens.

Syncopa. Interpretat a nobis p̄cisio. p̄ponit. n. ex syn qd est con. 7 co
pro incido vel scindo. vñ syncopa recte dī p̄cisio. 7 est p̄traria ep̄thesi vt
audacter pro audaciter. Et bo
rarius in. ii. smonū. Et ille qui
necme p̄morit meli' nō tāgere
clamo. pro p̄mouerit. Itē qua
les tūc epulas ipm glutitū pu
tam' pro glutitūse Aufert itaq;
syncopa lamvel syllabā de me
dio dictōis. vt Teren. in Ecra
in scena. Vintu. A fortunato.
nescis quid mali p̄terieris. p
p̄terueris. Idē terentian p̄bor
mione. Scisti vti foro. pro sci
uisti. i. scinisti facere qd te opoz
ter. 7 i eodē p̄bor mōde. En vnq;
cuiquā p̄tumeliosi' audistis fa
ctā iniuriā. pro audi. itis. Et
hg. iij. gn. Implestemq; foros
flāmis. pro ipluissim. Et idem
hg. i. gn. Dancet alta mēte res
postū iudiciū paridis. pro repo
sitiū.

Aphaeresis est ablatio de princi
pio dictionis lre vel syllabę strar
ria prosthesi. vt mitte. p̄ dimitte. 7
temno. pro contemno.

Syncopa est ablatio de media
dictōe lre vel syllabę straria epen
thesi. vt audacter. pro audaciter. et
cōmorit. pro commouerit.

Apcocopa est ablatio de fine di
ctionis lre vel syllabę straria pas
ragoge. vt achilli. p̄ achillis. 7 pos
sis. p̄ possitis. 7 potes. p̄ potestis. 7
mutu pro mutuo.

S3 (vt recti' intelligas) uolim te fugiat p̄terita in ui. proferri p.
syncopā posse in scda p̄sona vtriusq; numerū. 7 in tertia pluralis numeri
vt amasti. amastis. amarūt. Demū ex his syllaba. p̄ter ista quattuor cum
p̄positis. scisti. nosti. flasti. flesti. S3 ideo dixim' p̄terita in ui. qz si in posi
tōe sit. n. p̄sonās. syncopa fieri nō p̄t. vt lauo laui. laui. non. n. lz nobis
dicere lasti. nec pro laui. lastis. nec pro lauerūt. larūt. Similī nemo di
cit in hoc vbo faueo. es. fasti in p̄terito pro fauisti. nec fosti pro fouisti. nec
solsci pro soluisti. Horatius tñ sua auctoritate in pmo smonū. simosies po
suit pro simouissis. quīs vbi positio beāt. n. p̄sonatē. vt moueo. es. moui
sti. vba horatū sunt. si ea teneo memoria. hūc hominem si velles tradere
disperiam. in simosies oēs dicim' etiā crebro. isti. pro iuisti. 7 istis. pro iui
stis. Apd martialē legim'

Apcocopa Interpretat abscisio siue amputatio. Itā p̄ponit ex apo p̄q;

Aequora p̄ scyllę magn' coz
mes exulisti. scirāt xō pro sciuerūt dicimus nūq̄.

positioe. que in h'positioe significat ab vel re. 7 copto scindo. Tñ apocopa
 scindit litterā vel syllabā de fine dictōis. vt possis. pro possitis. vt hg. pmo
 georgi. Libra die somniq; pares vbi fecerit horas. pro diei. Itē idē hg. in
 buccolicis. egloga pma. Nec spes libertatis erat. nec cura peculi. pro pe
 culij. Serus' h' dicat fieri syneresim q̄ syllabas restingit. 7 idē hg. i. enei.
 Troas reliquias danau. atq; immittis achilli arcebat logelatio pro achil
 lis. Itē idē hg. in bucco. egloga. iiii. hac vsus figura dixit. O mibi tā lon
 ge maneat pars vltima vitę. 7 q̄ntū fat erit tua dicere facta. pro satis. Itē
 idem hg. egloga. x. 7 vltima. Hęc fat erit diuę vrm cecinisse poetā dū sedet

Et terē. in Ecyrā pmo actu. in
 scena. prob deū atq; hominem
 fide. Nō fat signi est q̄ veri ue
 mo voluit visentē te ad eā ad
 mittere. pro satis signi. Et idē
 hgi. iij. en. Serus altera troicę
 pgama. reliquias danauz. atq;
 immitis achilli. pro achillis

Ectasis est extensio syllabę con
 tra naturā vbi. vt italiam fato p
 fugus. cū italiā prima syllaba cor
 repta dicere debeamus.

Systole est correptio syllabę cō
 tra naturā vbi facta. contraria ecta
 si. vt aquosus orio. p orio pducte.

Diaeresis est diuisio vni⁹ syllabę
 in duas. vt olli respōdit rex al
 bai longai. p albę longę. Et aulai
 in medio libabāt pocula bacchi. p
 aulę. Et diues pictai vestis 7 auri
 p piete

xv. metha. grata quis italicis auctor posuiss in oris. Et hg in xi Italides
 quas ipa decus sibi dia camilla. Italus. a. italiū tū breuiare tum pducere
 repit. hg. in. iij. en. Et sepe bespian sepe itala regna vocare. Itē. in. ix. cō
 lecto sternit saculo volat itala cornū. Itē in. viij. Hinc augustus ages ita
 los in prelia cesar. Horati' pmo smonū. Et grec' postq; est italo pfusus ae
 ceto in quib' exēplis oib' 7 in multis alijs nō solū hgilū xū etiā alioz poe
 tarū hoc nomē italia semp pma. pducit: quicquid donatus aliū dicat. Sit
 etiā ectasis apd eūdem hgilū: cū dixit pmo en. Excet dianachoros: Hā di
 ppositio breuis i hoc exēplo pducit apd Qui

Systole. Interpretat correptio. qz systello corripio vel strabo dicit. 7 fit
 cū syllaba naturali lōga breuiat aut corripit. Et est contraria ectasi. qz sicut
 Ectasis syllabā breuē. pducit pra naturā. Ita systole corripit lōgā. vt hg.
 pmo en. Aquosus orio: p orio pducte in illo carmine cū subito assurgens
 fluctu nimbosus orio vbi: vt ait hui: pma syllaba hui' nois orion breuis
 inuenit (Est. v. vltia pedis dactili in quito pde collocati) cū sit naturalis

vita dderit i vndis

lōga. s; ob gręcā rōnē o littera breuis remanet. nā oriō gręcē scribebāt p
oy dipthēgōgū: r in o s; bebāt solū. 7 qz sit detractio. y. liq. o. breuis remanet
vt dixim⁹. fecit etiā systolē s; g. x. qñ. dicēs. Turbidus ingredit campo: ceu
magn⁹ oriō. ingredit. s. *Dezēti* 7 est eadē rō: quā fuit dixit in p^o cñ. cur
p̄ma syllaba hui⁹ nois Oriō breuis sit: tā ibi q; hic. Sic etiā in. iij. qñ. dñ
pelago deseuit byems: 7 aquosus oriō. Per systolē etiā dixit s; g. vii. qñci.
Hinc exaudiri gemit⁹ aīrēq; leonū vincla recusantū: 7 fera sub nocte rudē
tum vbi: teste huiō: illa syllaba ru naturalī lōga est: s; breuiat. ergo systole
fit a s; gilio. 7 etiā p̄ eūdē alibi. ij. qñ. Obscupuit: steterūtq; comē 7 vox fauci
bus hēsit. Nam in hoc s; bo steterūt te breuiat: quē naturalī longa est. Et
aduerte q; systole sine exēplis fieri non d; . Et est orion. onis. masculini g.
astrū vel signū seu cōstellatio in cęlo apparēs añ signū siue vestigia tauri. 7
dñ orion quasi vzion ab vzia. n. idest inuidatōe aquarū. tēpoze. n. biemys
oriz: 7 mare 7 terras aquis 7 tēpestatib⁹ turbat: dicēte *Isidozo*. iij. li. et h
mologiaz. c. de noib⁹ stellaz. hūc latini iugulā vocant eo q; sit armatus vt
gladi⁹: 7 stellaz luce terribilis atq; clarissim⁹. In quo si hęc fulgēt oia: se
renitas portēdit. Si vō obscurat hui⁹ acies tempestas cernit⁹ imminere
Perot in cornucopia dicit q; a iuglande: quē est nux de nogal vulgo. *Ju
glam* veteres dixerūt stellā hanc: quē alio noie appellat orion: q; amplioz
sit ceteris: quasi nux iuglans. *Seruius* in p̄mo qñ. dicit ex eodē oriona
q; ex vzia sit nat⁹. *Mā* cū oenopiō rex liberos nō hēret: a ioue neptunoz
7 mercurio: quos hospitiū suscepit: hortatib⁹: vt ab his aliquid postula
ret: petijt: vt sibi p̄cederēt filios. Illi intra corū immolati sibi bonis vzi
na facta: p̄ceperūt: vt obtūtū terra: p̄pletis maternis mēsis: solueret.
quo facto inuēt⁹ est puer: cui nomē ab vzia impositū est. hūc aiūt alij fuis
se venatorē inēsi corporis: 7 filium neptunī ex curiale mūois regis cretē
filia: qui susceptus ab oenopiō: cum vellet eius filiā stuprare: ille ira
tus ei oculos sustulit. 7 sic ille cęcus ad strepitum si clopū se p̄tulit dixit
q;: postq; accepit responsum sibi lumina posse restitui: si per pelag⁹ cōtra
oriētē p̄geret: vt cilia idest oculoꝝ p̄cauitates radijs solis semp offerret.
Tūc vii⁹ ex illis imposuit illū sup humeros suos: 7 oraculi p̄cepta p̄pleuit
qd eo fingit q; fili⁹ sit neptunī: 7 sic ire potuit p̄ mediū mare: cui neptun⁹
ipe p̄cessit. *Fabulosum* tñ est qd hūc dicit circa hūc oriona. cuius ovidius
meminit. v. li. *Fastoz* qui vt aiūt: *Scorpione* immisso a diāna comite sua i
terijt. iactauerat. n. se p̄t⁹ omne aial supaturum: 7 vterq; in cęlū trāslat⁹
narratur a poetis fabulose: 7 in sydera p̄uersi. *Calimachus* dicit q; voluit
peliades vitare ac etiā diānā: quē ideo sagittis illū p̄fixit vt. ou. v. *Ser
uius* tñ aliter dixit in. x. Sic satis q; est p̄stellatio in cęlo: vt dixim⁹ 7 vt ista
fabulosa. p̄pellam⁹ tāq; monumēta parui p̄cñ. Et h; aliqñ: asserēte *torcel
lio*: vt ad id redeā vñ sum digressus: aliqñ duas p̄mas syllabas lōgas: ali
quādo breues. Oriō. vij. qñ. p̄mā h; lōgā. *Seuus* vbi oriō hybernīs tñdit
euris. 7 etiā in. iij. qñ. *Armatūq; auro* circūspicit oriona. *Job*. in. c. ix. cū di
xit qui facit arcturuz: 7 orionas: 7 interiora austri. in hac dictōe orionas
p̄ multimā p̄ducit. *Lucanū* imitat⁹ qui in p̄mo p̄barfalicę. o. p̄ducta p̄ tu

Itē dicēs. Eufiferi nimīū fulget latus orionis. Itē oul. ix. li. Fastoz pe. lōga dixit. Teste tulit cēlo victi decus orionis. vbi spōdeⁿ est in. v. pede. 7 8g. iii. qñ. Armatusq; auro circūspicit oriona. Quidⁿ idē tñ. xiiij. metha. pe. breui p tulit dicēs diuersasq; vrbes: nūtiduz orionis ensem. 7 etiā amos. v. legat faciētē arctuz 7 orionē vbi. o. pe. corripit. vñ plures sequūt Qui. i. xiiij. metha. pe. breuiatē cū dixit. Orionis ensem quā lucanū dicentē. fulget latus orionis. vñ ppter auctozū discordiā: sine auctoritate nō fiat. Systole ad

Syneresis est aglutinatio duarum syllabarum in vnā contraria diresi. vt phæton: pro phaeton. Et geripedem: pro acripedem.

uertere marie qz hoc nomē orion 7 pduciet breuiari pōt: vt iam liquet ex victis. Est etiā aduersⁿ eodē in introductionibⁿ Antoini nri in. c. de crementis nominū cum notatis in glosēmatibⁿ ibi dem 7 apud alios auctozes. q nomina in on. partim breuiant. vt canon. onis. partim produciunt. vt plato nō. onis. Et sic finem in hac figura facio: incidenter forsan plusq; decebat locutus

Dieresis. Interpretat diuisio. Nā diēro diuisio significat. alij dicūt dieresis pponi a dia qd ē duo 7 aeresis diuisio: quasi vñⁿ syllabę lōge in duas diuisio. Est itaq; figuravnā syllabā in duas diuidēs etiā si syllaba illa sit diptōgo scripta vt apd 8g

Olli respōdit rex albai lōgai: p albe lōge: 7 apd eūdē. iij. qñ. Tulai i medio libabāt pocula bacchi p aule. 7 in. ix. qñ: 7 diues pictai vestis 7 auris: p picte 7 in. vi. qñ. Aurai simplicis ignē: p aure: 7 cicero i arato atq; oculoz vzget pedibⁿ peccⁿ q nepai: p nepē. 7 ē nepa. ē. scorpīo o alacra. Itē boza. i. epodo. Nivesq; deducit iouē nūc mare nūc syluę. e. n. dimetrū isabicū pūctū pē

thimameri heroicę. **S**yneresis: Interpretat coagmetatio scōz Antonii nri: 7 aglutinatio scōm Donatū: 7 pplexio fm Quilianū li. i. 7 vt alijs d nīq; placet ptractio: 7 pponit a syn qd pūctōem i dicat: 7 aeresis diuisio: quasi diuisoz pūctio: 7 fit cū duę syllabę i vnā coeūt: vt phætō: p phaetō vt 8g. egloga vi. Luz phētōriades musco circūdat amare corticis: 7 8g: iij. qñ

Fixerit acripedē ceruā lz aut erimāthi. Pacarit nemoza vbi acripedē pē sūt p eripedē. Tetrasyllabū posuit 7 p tulit. p pētasyllaboz: vt dicit Pūl. li. xvij. Itē idē 8g: in buccoz: egloga vi: Survbi mutatos terci narrauerit artⁿ vbi. pferē teri lz scribat: terci. p terci trisyllabū: Itē i eadē egloga: Lauca seasq; refert volucres furtiq; p methēi: trisyllabū p tulit. p tetrasyllaboz: Itē bozatiⁿ li. i: carminū oda. vi: Nec cursⁿ duplices p maris vlirei: pro vixis est: n. datiuⁿ gręcⁿ: quē latini p gto vsurpāt: vt ibidē testat chzōphorus ladinⁿ nō diminute: Itē apd: P. varronē: tū te slograti deiectū fulmie phētō. Nā si oīo eēt soluta: easdē lras cūtiare veris syllabis licebat: pōt syneresis fieri 7 i gręcis dictionibⁿ: vt pāthⁿ p pāthous: Alcūⁿ pro alci nous demophō pro demophōd: Laocō pro laocōd: 7 i latinis: s; marie genitiuis scōdē declinatōis vt 8g: in tityro: Nec spes libertatis erat nec cura peculi: p peculi: 7 in. iij. geoz: florētē studijs ignobilⁿ oti p oti

Episyualipha: Interpretat aglutinatio sicut 7 syneresis: 7 fit qñ duę syllabę in vnā coeūt: Episyuapto aut coapto vel pīlgo dicit: 7 dī episyualipha

q̄ vocal' abijc' videat. Epifynapto aut̄ coapto vel piungo dī. Nomē idco cō
sonum reb' est. ꝑ glutinant. n. duę syllabę in vnā: vt exēpla iudicāt supiora
in syneresi. 7 ḡ. ij. cñ. Ecce aut̄ telis panthbus elapsus achiuū. vbi pāth'
pro pāthous ponit. Et fuit panthous fili' otrefris becubę. fit epifyna
lipha cū duę syllabę in vnā ꝑ glutinātur: qđ in dipthbongo 7 syneresi sepissi
m: fieri ꝑtingit. Nā synaliphi ꝑiunctio dicit̄.

¶ Synalipha. Interpretat ꝑressio. n. ex syn qđ est con. 7 aloiphi ꝑressio. vt
interpretat ꝑiunctio. synalipho. n. idē est qđ piungo. Quintilian' tñ in pmo.
l. dicit q̄ interpretat ꝑplerio. Et

fit cū vocalis aliqua in fine di
ctōis collocat: 7 sequit̄ alia di
ctio a vocali etiā incipiēs: 7 vo
calis illa prior abijcitur collidit̄
q̄: ne in ꝑnūciatōem hūilcaz si
ue oris biatus: qui sub barba
risimo ꝑtinet̄ iucidam' vt ḡ.
i. cñ. Vultū ille 7 terris facta
tus 7 alto. hic. n. vnū. e. ꝑcedēs
excludit. Itē idem ḡ. it. enei.
hac vsus figura dixit in pñ'. Et
q̄ ea diuersa penit' dū ꝑte ger
itur. Sic Iuuenal. Satyra. p
ma. Sēp ego auditor tñ nūq̄
ue reponā vbi. o. vocal' abijcitur
ab illo ꝑnoie ego. Idem etiam

ḡ. i. in bucco. Decum vna in siluis imitabere panz cauedo. idē etiam i.
enei. Cum iuno eternum seruans sub pectore vulnus. vbi. o. vocali extri
cta dicimus. Cum iun eternum seruans. 7 hoc vt eleganter tollat byatus
7 sic inducitur ornatus. Obseruatur aliqñ synalipha etiam in prosa. vt sū
mopere. magnopere. Aduerte tamen aliqñ non fieri synalipham: etiam
si post dictionem in vocali finitam sequatur dictio incipiens ab altera vo
cali: scilicet quando vocalis illa prior fuerit longa: breuiatur tamen rōne
f. quentis vocalis. vt boratius in pmo carmine. O 7 ꝑressidū 7 dulce dec'
meum. Et ovidi' in epla. Penelopes. O vtrā tūc cū lacedomona classe
petebat. 7 ḡ. in bucco. Le cozydon o alexi: trahit sua quemq̄ voluptas
7 in. v. cñ. Victor apud rapidū simoēta sub ilio alto. Si xō vocalis syllabę
ꝑcedētis fuerit breuis: raro fit: vt expingat. vt apud Quidiū. ij. fastozū
tbure vacēt are: sēt sine igne foci: nisi quispiā forasse legat. sētq̄ sine ig
n: foci. Hęc aquibusdā syneresis: 7 aquibusdā collisio dī teste Donato
in textu. hęc est etiam spēs metaplasmi. auctore Antonio nro Thebrissē.
Lortellius dicit fieri synalipham: cum vocalis aliqua in fine dictōis per
subsequētem vocalem abijcitur in metro

¶ Epifynalipha: quę 7 syneresis ē:
est duarū syllabarū in vnā facta con
glutinatio. Ut ecce aut̄ telis pan
thus elapsus achiuū.

¶ Synaloepha est ꝑ interēptionez
cōcurrentiū inter se vocaliū lubri
ca quędaz lenisq̄ collisio. vt atq̄
ea diuersa penitus dū parte gerūt.
hec aquibusdā syneresis vel col
lisio nuncupatur.

Ecceblipsis. Interpretat expressio sine ellipsis. dicitur. n. ab ex. 7 alophi
pressio. vel potius qz ecceblipsis significat ex pmo. 7 elido excludo. Ecceblipsis
in pmo nro hispano est qd. dicim⁹ escolamieto. 7 fit cu sequete vocali 2
sonas pcedetis dictois exprimit cu sua vocali. vt hgi. i. qn. Dulcu ille vbi.
u. 7. m. 7. i. exprimit. Vel vt clarius dica fit qn in carmine dictio finit in. m.
sequiturq; altera dictio incipies a vocali. ne incurram⁹ in metacismum.
qui est barbarissimi spes. abhucimus. m. cu vocali illi adherete. vt ide hgi. i.
qn. Vituru excidio libye sic voluere parcas. vbi um syllaba dispuncta scan
dim⁹. veter excido libye. 7 tal

Ecceblipsis est consonantiuz cuz
vocalibus aspere concurrentibus
difficilis ac dura collisio vt littora
multum ille 7 terris iactat⁹ 7 alto
Antithesis est littere pro littera
positio. vt olli subridens: pro illi

lites. Horati⁹ quoq; in p^o carminu: cu in fine vsus fecisset synaloepha: ex
sequeti vsu syllaba mutuat⁹ est dicēs. labi ripa ioue nō pbate vxori⁹ am
nis. Est. n. illō carmē sapphicū: hoc hō adonicū. Apd antiquissimos aucto
res. m. sequeti vocali nō abhuciebat aliqu. Ennius in signata foret tū mil
lia militū octo. eade figura: qua vocam⁹ Ecceblipsum: vocari pōt ellipsis vt
Elleipsis: 7 trāffertur a Quintiliano dtractione qm ex eelipo vt lepo qd est d
fero: deficio: linq^o. pōitur. Hac tandē ecceblipsum vt ellipsum seu ellepsim
pstat fieri: cum aliq dictō in psonantē desinit: sequitq; alia dictō incipies a
vocali turpē pronūtiatiōez factens. Mā tūc illa psona abhucit cuz pcedete
vocal. qd accidit frequēter in hac lra. m. vt supra probauim⁹ et Horaci⁹
pbat p^o l. hmonū Sati. in. Oibus hoc vitū est cātoribus inf amicos Qn
cūq; fit in hac lra. s. vt est illud Catb. Successus idignos noli tu ferre mo
leste. Qn abhucit sine vocali. vt apd Horatiū. Reg⁹ op⁹ steri⁹ diu palus ap
taq; remis. vbi. s. finalis abhucit ab illo noie palus: vt fiat hrcuis propter
vocalē sequētes: Post hec scias velim q. m. qncūq; etiā in pfa abhucit (vt
quidā aiūt) vt circū amicta: circū ago scribitur. n. ibi. m. s. nō profertur.
Lortelli⁹ dicit fieri ellipsum: cuz sequeti vocali lra vel syllaba pcedent⁹ di
ctois exprimitur

Antithesis. Interpretat litter p littera positō scdm donatū. siue p al
tero positō scdm Lortellū Et pōitur ab anti prepōe græca. que in pposi
tōe pro vt ptra significat scdm Nicolau perotū: sed hic significat p. et thes
sis positio. quasi p altero positio: id est sic pro lra positō. nōnulli tū Antibi
thesis interpretatū obiectū. 7 antithetū ptra se positū. vī. Itē oppositio.
antithetos hō ptrari⁹ antisthobō dici pōt p lra. nā anti dicit p. 7 stoect iō

littera. Et sit cum vna littera pro alia ponitur. vt apud vergi. primo *enei*.
Olli subridens: pro *illi*. *Subridens*. *s. iupiter*. Item apud eundem in
eodem. *Diratur* molem *queas* *magalia* quodam: vbi *magalia* posuit pro
magaria. ponens. *l. pro. r.* Nam *magar* non *magal* poenorum lingua villa
designat: auctore *seruio* primo *enei*. *Itez* *sella* pro *sedda*. *Antistoecheo* au
tem oppono significat. Item in. *x. enei*. *Olli* dura *quies* *oculos*: *7 ferreus*
viget sonus: pro *illi*. alij dicunt q̄ ponitur *ibi*. *Olli* pro *tunc*. s; melius pro
illi

Metathesis. Interpretatur

transpositio siue transportatio
Quonia ex meta quod est tras.
7 thesis positio componit. bn
ergo dicitur transpositio siue
transformatio: quia littere tra
smutantur 7 in alio loco collo
cantur in aliqua dictione: nul

**Metathesis est transformatio
litterarum in alio loco: nulla tas
men littera ex ea dictione sublata
vt euandre: pro euander. et tymbre
pro tymbet.**

la tamen littera ex eadē dictio

ne sublata. vñ constat *l*rarum ordinem *ibi* esse mutatum. vt apud *vergi*. *xi*
enei. in *carmine*: *hec mea magna fides*: at non *euandre* *puvendis*. Item a
pud eundem in. *x. enei*. *Et tibi tymbre* *caput euandrius* *abstulit ensis*: *naq*
vt testatur *seruins*. *Tymbre* pro *tymbet* ponitur. Et si etiam *tymbus* vt
euandrus dicatur. *Hetero* autem *transfere* est. *Metatheo* *transcurro*.
Hac figura vsus est *Quidius* in *epistola* *Deianire* *berculi*: que est. *ix. in*
ordine: cum dixit. *Cognoscens in me frater* *Deleagre* *sororem*. Nam si
dixisset. *Deleager*: con fuisset versus *quadrans*. fuit *euander* *Archadie*
rex. de quo vide apud *Quidium*. *viii. metba*. Item idem *Quidius* fecit *me*
metathesim in *epistola* quam *hero* ad *Leandrum* scripsit. *Quam* *mibi* *misit*
si *verbis* *leandre* *salutem*.

Ut facilius mente teneas *adolescens* *metaplasm* *spēs*: *paucis* *lineis*
eas *hic* *complectere*.

Prosthesis *apponit* *caput*. *Apbregsis* *reci*
dit. *Syncopa* *de* *medio* *tollit*: quod *epenthesis* *auget*. *Aufert* *apocope* *fi*
nem: quem *dat* *paragoge*. *Quam* *natura* *iubet* *producere*. *Systole* *cur*
tar: *Ectasis* *e* *contra* *producit* *corripienda*. *Syneresim* *facies*: *duo* *si* *iun*
guntur *in* *unum*. *Digresim* *reddit* *syllaba* *facta* *duplex*. *Ecthlipsis* *ne*
cat. *m*. *Sed* *vocalem* *synaloepha*. *Metathesis* *teuere* *iubet*. *Antithesis* *ca*
nit. *olli*.

De schematibus siue schematis potius lexeos.

Schema. Schema ex græco in latinum eloquium: teste Isidoro figurę interpretantur: quę fiunt in verbis vel sententijs per varias distinctionum formas propter eloquijs ornatum. Et cū schematon sint complures spēs: sedecim tātū a donato tradunt in textu necessarię: per quas (vt ait diomedes) similes alię figurę per grāmaticos colligi queant non difficulter

In schemata lexeos 7 dianęas. Donatus duas partes schematis assignat in p̄mis (quas deinde subiuidit) scilicet schema lexeos: 7 schema Dianęas.

7 post hęc dicit schema Dianęas. i. mentis vel sensus vl' s̄narū ad oratores p̄tinere. Schema ho lexeos. i. v̄borū vl' dictōis vl' s̄monis vl' ofonis ad grāmaticos spectare dicit ap̄te. Et ne quōd intactū: dū mō nobis liceat: p̄termittat circa in̄stitutū n̄m: scias rogo. hęc d̄s̄ctionē dianęas genitiui eē cas̄ sicut 7 lexeos. vñ dianęa dianęas dicitur sententia: intelli gentia: cogitatio. Et dianęeo a nimaduerto: delibero: cogito. Lexis vero lexeos d̄r dictio: 7 lexicon vocabulariū: vl' dictio nariū. **H**oc cognito: post Donatus ip̄e reiecit schemata dianęas ad oratores tāq̄ ad p̄p̄riam sedē: religit p̄tē schemat̄ lexeos ad grāmaticos spectātis sibi ad grāmaticos vero lexeos

Schema lexeos 7 dianęas sunt quedam figurę verborum 7 sententiarum. Sed schemata dianęas ad oratores pertinent. ad grāmaticos ho lexeos. q̄ cū multa sint. ex omnibus fere necessaria sūt sedecim scilz. **P**rolepsis. zeuma. **H**ypozeugis. **S**yllepsis. **A**nadiplosis. **A**naphora. epanalepsis. **E**pitheton. **P**aranomasia. **S**chelisonomatō. **P**aramoelon. **O**moeteleutō. **P**olyptoton. **H**ermos. **P**olysyntheton. dialyto

cus de hac agere instituerit p̄terea in sedecim spēs subiuidēdo: vt neminē nisi sit trūc̄: latere q̄ant. **S**ed ai aduertēdū est. auctore Quinti. li. ix. Schema accipi posse id: qd̄ a simplici atq; i p̄p̄tē posito dicēdi mō sit poetice vl' oratorie mutātū. 7 pōt dicilative figura sine cult̄. Cicero de claris oratorib' appellat schemata s̄narū ofonūq; formas. **I**ā ad p̄tinuatōez schemat̄: neq; fusc p̄cedam̄ accedere oportet. qm̄ sic turbato ordie: vitari or dinabile necesse ē: sicut iterēpto gñe: iterimū 7 spēs: dicente Boetio i li. suaz diuisionū Postq̄ igit sup̄ de figuris metaplasmi dictū ē: q̄ si rō ne aliqua tollerabili p̄mittāt: metaplasimū sapiūt et q̄ sūt spēs. Si ho rō ne aliqua tollerari neq̄ant: barbarismo adberēt. cū barbarism' sit vna p̄ ofonis vitiosa in p̄m̄ni s̄mōe. in poemate ho metaplasim' q̄ est remediū p̄tra ip̄m barbarismū. **N**ūc de figuris schemat̄ lexeos dicēdū ē. 7 nō ab re Cū schema sit remediū p̄tra soloecismū. **N**ā sicut soloecismus est vitium tollerabile in contextu partūz ofonis: vt dixim'. sic schema figura voca

tur 7 est: cū rōne aliqua tollerari pōt. 7 hęc figura: vt sup̄a perstrinxim⁹:
est mediā inter pb̄asim 7 soloecismū. 7 ēēt nobis a diffinitōe inchoādum
iuxta platonis s̄niam in tīmeo: s; q; sc̄ema equiuocū est: 7 equiuoca non
diffiniūtur: teste aristo. in an̄p̄dicamētis: ad interpretatōem sp̄z (vt ita
dicam) sc̄ematis iam iā duxim⁹ accedēdum in p̄lepsi inītiū faciētes.

¶ Prolepsis. Interpr̄at̄ p̄sumptio seu p̄ceptio: vel anticipatio. Et
p̄ponit ex pro qd̄ est añ: 7 lepsis acceptio: quasi p̄ceptio seu p̄sumptio
Cicero p̄o de natura deoz anticipatōem interpretat̄: vbi etiā dicit epicurus
p̄mū appellasse p̄lepsi: quam

antea nemo eo v̄bo nominarat
Prolābano anticipo nobis si
gnificat: lābano. n. capio vl' ac
cipio. fit aut. vt diomedes ait:
quū id qd̄ posteri⁹ accedit añ
te tēpus ascribit. vt hg. vi. cñ.

Portusq; require velinos. Aet

lia. n. nōdum erat: cū ad italiā venit aeneas: vt ait serui⁹: S; belia dice
bat. **¶** Vel sit alias donatū interpretamur: prolepsis alteri⁹ ḡnis cuz aliqui a
ppietas attribuit toti in suas ptes diuiso: ita vt aliqua generalitas distri
buat in ptes p̄suptōe rez ordine secutaz. vt hg. xij. cñ. Interea reges in gē
ti mole latin⁹ p̄cedūt castris. Turn⁹ deinde q̄neas. debuit. n. teste f̄sidozo
sic dicere. Interea reges ingēti mole. Et statim adijcere qd̄ sequit. proces
dūt castris. deinde dicere. latinus 7c. s; facta est pro ornāmēto p̄sumptio
rei. Et qui sequi debueret reges interpositi sunt in septē v̄lib⁹. 7 postea ad
ditū est: procedūt castris. Et deinde p̄sumptio. q; añ posita sunt: que sequi
debueret. S; quēadmodū Prif. li. xvij. qui est de p̄structōe dicit. Si in con
structōe diuisioz p̄ p̄sumptiōem idest prolepsim p̄ponit plurale x̄bū: ad
vtrūq; sequēs lz nominatiū añferre. vt aquile volauerūt. hęc ab oriente.
illa ab occidēte. Sin aut ad ea que diuidūtur v̄ba singulariter sequātur
genitiū oportebit p̄poni plurale diuidendo. vt aquilaz altera. deuolauit
ab oriēte: altera ab occidēte. Excusat aut q; v̄bū siue p̄positū siue p̄sequēs
iure exigit sibi nominatiū. **¶** Est 7 prolepsis ip̄licita quale est illō apli ad
galatas. vi. Alter alteri⁹ onera portate intelligit. n. q; alter portet onus
alteri⁹: 7 alter alteri⁹. Sic idē Ap̄ostol⁹ ad ro. xij. Singuli aut alter alte
rius mēbra. Simile est illō hḡilij. ij. cñ. Alterū in alteri⁹ mactatos sanguie
cernam. hoc est anchiseu in ascanij. 7 ascanij in anchise. 7 creusam in asca
nij: 7 ascanij creusq;. 7c. Itē ouidi⁹ in. ij. epla heroica. alter in alteri⁹ ia
ctates lumina vultū. 7 salusti⁹ cepere se quisq; magis ex tollere. **¶** A qui
tiliano nō prolepsis p̄suptio appellat̄. 7 iuxta mētē illi⁹ loquēs nō dubito
fieri prolepsim cū id qd̄ obijci pōt occupam⁹: 7 p̄cipue probemio p̄uenit.
¶ Et sic colligit dupliciter fieri prolepsim. vno mō (vt cū macinello dicā)
cum id qd̄ posteri⁹ veniet describit añ: vt portusq; require velinos. 7 ap̄
salustiū. **¶** Dōtē sacri 7 auctinū insedit: qui mōs ob hoc qd̄ illū plebs insē
derat: postea sacer dictus est. 7 hęc locutōis figura v̄i a nōnullis. Alio etiā

modo fit plesiæ cum totū añ capi: r postea ptes accipiuntur vt patuit in
exemplo hgilii. Interea reges ingēti. 7c. Itē si dicas. pfectores leūge: bic h
gilii: bic lucanū. Et hęc dī figura pstructōis ¶ In plesi requiruntur quāq;
hoc est totū. ptes. distributio. partiū. Ordo 7. ppietas. In qua ppietate
Si ordo incipit a toto: tūc totū 7 ptes in eodē casu ponuntur. vt romani pu
gnar: alij cū hostib: alij cū ciuib. Itē nos legim: rego bñctu male. Si ho
a partib incipit: tunc ponit in grō. ppietas inter ptes. vt aquilaz altera
volat ab oriēte: altera ab occidēte. hoc idē est qd Priscian' vbi supra vis'
est p̄cipere: cū dixit q in pstructōe diuiduoz. 7c. Et aduertēdū q si 7 qd di
uidit: 7 illa in que diuidit: volum' p obliquos casus. pferre: necesse est par
ticipio vt: qd loco hbi accipit: obliquis aduigēdum: 7 trāsitionē facere.
vt aquilaz vocātū: alterius ab oriēte: alteri' ab occidēte similis est cele
tas. Per datiuū etiā fit dicēdo. Aquilis volātib: huic oriēs: 7 illi relin
quit occidens. Et etiā p accusatiuum sic. Aquilas volantes: hanc misit
ouēs: illā occidēs. Posse p̄terea fieri. plesim p ablin dicim'. vt aquilis
volantibus: hac gaudet oriēs: illa vero occidēs. Sz p vocatiuū fieri p of
se diuisionem multi negat. qm̄ vocatiuus nullū recipit attributū respectu
cui' possit fieri diuisio: sz pfectā p se facit ofonem. Et nō te fugiat sola ve
terū auctoritate nobis licere nominatiuū p genitiuo plurali p̄ponere:
quāuis ad sequētes res. i. diuisas: singulariter hba reddatur. vñ homer'
dixit. Nestoridē duo: pro duoz nestoridaz: cum ars exigeret gr̄m p̄ponit:
sz pro eo nominatiuo est vsus. Si nos dicim'. Puellę legūt flozes: hęc vio
las. illa vacinia. cū meli' diceret. Puellaz flozes legētū: hęc violas: illa
vacinia. hęc ellicūtur ex ipō Prisciano vbi supra 7 ex Daniele. Et caicta
no 7 alijs multis. ¶ Memo dubitat: si quid legit: plesim eē 7 explicitaz 7
implicitā. Explicita est illa in qua p̄currūt omnia: que ad eā sunt necessa
ria: 7 que supiorum accidētū est capax. Implicita est: que non omnino ex
p̄rimē. quale est illd apli ad galatas. vi. Alter alterius onera portate. de
qua iam satis dixim' supra. ¶ Adhuc nō me pudet aliud addere: vt recti'
scias diuisionem in plesi facere. vñ si diuisio fiat primo p solos rectos:
tūc nominatiu' p̄ponit pluralis cū hbo: 7 diuidentia sequētur sine hbo tū
singulariter tum pluraliter. vt aquilę deuolauerūt: hęc ab oriēte: illa ab
occidēte. Itē studentes sunt: bic studiosus: ille disculus: Sz hęc est in
p̄grua diuisio: cū recti' gr̄s pluralis p̄poneret: vt ex mēte Prisciani dixi
mus: nisi forte excuset p autiptosim. ita q ille nominatiu' ponat p genit
uo. qm̄ diuidentia nō p̄cedunt hbum: aquo ille nominatiuus regat: 7 re
spectu cuius fiat diuisio. cum omnis diuisio hēat fieri respectu hbi vel at
tributi. Secūdo modo fieri pōt diuisio p rectos 7 obliquos: 7 tunc an
teponitur gr̄s pluralis vel singularis nominis collectiui sine hbo. 7 pos
tea sequuntur diuidentia cum hbo tā singulari q; plurali. vt sacerdotum:
bic est deuotus: ille impuotus. vel hominū: bi sunt boni: illi mali. Vel ro
manę gentis: alij sunt fortes: alij debiles. Tertio modo fit diuisio per sin
gulos obliquos: tunc p̄ponit obliquus cū p̄cipio pstruct' in trāsitiue

Et diuidentia respectu illi^o etiā subsequētur p̄ obliquū. vt aquilaz volatūz
 huius ab oriente: illi^o ab occidēte similis est celeritas. exēpla nō deerunt
 tibi volēti p̄scrutari. Nec de plepsi in quātū est figura p̄structōis sufficere
 meo iudicio arbitror: 27. plepsim locutōis iā finicōdā censeo. 13. iā supra dixi
 mus qđ sat eē posset. vñ Daniel caietanus in comēto Prisciani in libro.
 xvij. Postq̄ asserit plepsim eē 7 structurę 7 locutōis: dicit hāc locutōis fi
 gurā eē 7 fieri: qñ nōdū factū siue qđ posteri^o accidit: añ tēpus ascribitur
 multoq; ante p̄nuāciat: vt pulchre dixit Donat^o. quale est illō d̄gi. 1°. q̄nci.
 Lau inaq; venit littoza. 7 illud
 portulq; require velinos: vt au
 lus gell^o exponit. Et interpretat
 p̄sumptio.

Zeugma. atis. interpretat p̄ne
 xio. vel iugatio: siue iūctura: si
 ue adiūctio: vl p̄cidētia. 7 scđm
 Prisciani. li. xvij. interpretat ad
 iūctio seu p̄iūctio. Hā zeugma

Zeugma est vnus verbi cōclusio
 diuersis clausulis apte cōiūcta. vt
 trougena iterpres diuū: qui numi
 na p̄hoebi: qui tripodas clarū lau
 ros: qui sydera sentis.

iungo significat: zeusis iugatio. zeucteria iūctura. Ita q̄ zeugma d̄ iuga
 tio vel p̄iūctio. Et est figura: q̄ tūc fit: cñ plures sensus vno claudim^o x̄bo
 vt d̄gi. iij. cñ. Trougena. i. o. Helene: iterpres diuū: qui numina p̄hoebi:
 qui tripodas clarū lauros: q̄ sydera sentis. 7 volucrū p̄nas: 7 p̄petis oīa
 p̄ne. Sūt tripodes mēse: q̄ fuerūt in tēplo Apollinis. delphici: quib^o sup
 positę p̄hoebades vaticinabātur. Clarū. ij. oppidū est in finib^o colopho
 nioz. vñ appollo dicit^o est clarū. 7 in hoc exēplo ē zeugma a medio. **E**an
 dem figurā Quiri. in. ix. li. appellat Enezeugmenō: in qua vt ait: vñ ad 8
 bñ plures siue referūtur: quaz vnaqueq; desiderarēt illō: si solę collocarē
 tur. Id trib^o accidit mōis. Aut p̄posito x̄bo: ad qđ reliqua respiciāt. vt vi
 cit pudorē libido: timorē audacia: rationē amētia. Et tūc d̄ prozeugma: si
 ue zeugma a superiori. Hāz p̄prietas seu x̄bum p̄pōnit: vt lego ego 7 tu.
 Aut x̄bo postposito. vt neq; .n. is. es. Catilina: vt te aut pudor a turpitudi
 nez: aut met^o a piculo: aut ratio a furoze reuocarit. 7 tūc d̄ bysterozeugma
 vel bypozeugma. seu zeugma ab inferiori. postponit. n. p̄prietas: vt ego 7
 tu lego. 13. pot^o legim^o sit dicēdū. 7 illō d̄gi. iij. cñ. Hic illi^o arma hic eur
 rus fuit. Aut i medio sensū posito x̄bo: 7 tūc Desozeugma uoiat. vt tro
 iugena iterpres diuū. 7c. Hā verbū seu p̄prietas i medio ponit. 7 sic dicit
 zeugma a medio. vt ego scribo 7 tu. **T**ria sūt in zeugmate p̄structōis ne
 cessaria: videlz duo aut plura diuersa substantiua. copula. p̄prietas: q̄ que
 nitat cū p̄p̄iūctioze substantiūo p̄p̄ie: vl cū aliquo illoz minus p̄p̄ie. **P**er
 zeugma nō te fugiat variatōem p̄sonaz fieri intrāstitiue. vt ego lego 7 tu.
 fieri etiā pōt numeroz variatio. vt bi legūt 7 Alphōsus. 7 cū Cicero dixit.
 Romani pugnāt: 7 banibal. Personaz deniq; variatōnē in zeugmate in
 grāstitiue fieri posse sicut 7 numeroz p̄bat a plus paul^o. ij. corinthioz. c. xi.
 Hæbrei sunt: 7 ego. **D**ixim^o tria in zeugmate necessaria: interque ponit

seu numerat copula: s; tñc ad zeugma pstructionis respicim^r. vt Antonius gramaticā pfitet^r 7 Illefonus. Diuersatiua pñctio poni pōt aliqñ in zeugmate. vt vos estis mūdi s; nō oēs. Disiunctiua pñctio nōnūq; poni p̄sueuit vt Antoni^r vl illefonus legit. fit etiā zeugma p aduerbiū pparādi quā. vt meli^r intelleri lectōem q̄ tu. Et etiā p aduerbiū similitudinis. vt hic discipulus sicut tu legit vtiliter. Et p hāc dictionē nisi: vt legit hodie null^r nisi ego. Simil^r p hanc dictionē nec. vt nec Socij mei nec ego legā hodie. S; in zeugmate locutiōis de qua Donat^r in textu assignauit hic diffinitionē 7

Hypozeusis est figura supiozi cōtraria: vbi diuersauerba singul clausulis reddūtur. vt regē adyt: regi memorat nomēq; genusq;

etiā Diomedes: nō videt^r necessaria copula. vt p; in illo exemplo vergili. Troiūgena inter pres diuū: q; numina p̄q; bī. 7c. 7 in Terētij exēplo in Andria. obsequiū amicos veritas odiū parit. 7 sic videt^r nobis zeugma (saluo pitior iudicio) respōde

re colorib^r rhetoricis: qui appellantur coniunctum 7 disiunctum: 7 a p̄ grammaticos dicūtur polysyntheton 7 Dialyton: s; differant a zeugmate in quibusdam. 7 quo ad aliquō cōueniant. vt suis locis patebit. P̄scia nus tñ ideo zeugma poni inter figuras constructionis voluit. qz semper fit cum alio beta numerorum vel personarum. id est variatōe numerorū 7 psonarū. ¶ Aduerte tandem lector amice scdm zeugmatis naturaz verbū 7 adiectiuum semper debere reddi proximiori nominatiuo. vñ cōueniēter dicitur. Ego 7 tu legis. 7 tu 7 ego lego. mulier 7 vir est albus nisi malis: dicere per generis conceptionem. mulier 7 vir sunt albi. ¶ Et ne quid deē videat in pñti. nota q; verba diffinitionis zeugmatis locutionis qua sup̄a posuit Donat^r. idē vident^r ipotare cū verbis. in quib^r pstructionis zeugma solet diffiniri a gramaticis. quib^r videant^r quodā mō diuersa. Diffiniūt sic grammatici omēs fere. Zeugma est vnius pprietatis ad diuersas clausulas facta redditio. vt ego 7 tu 7 Antonius scribit. vel sic. Zeugma est vni^r pprietatis ad diuersas clausulas facta redditio. Vel zeugma est quum vna pprietas subiectis diuersorum accidentium tribuitur. vni per pri^r alteri per posterius. Et sic nihil refert hanc figuram vocari zeugma locutionis. seu zeugma pstructionis. solum differre videtur in hoc q; in ea figura quam dicunt locutionis plures clausulas vno claudimus verbo sine copula. In hac vero id est structurę est necessaria copula. vt patet in exemplis adductis.

¶ Hypozeusis. Interpretatur subiunctio. vel subiunctio. componitur. v. ex bypo prepositione gręca. quę significat sub. 7 zeusis pñctio seu iugatō 7 est figura supiozi cōtraria. vbi diuersa verba singul reb^r vl clausul reddūtur. vt verg. viij. cñ. Regē adyt. regi memorat nomēq; genusq;. Idem in. x. cñi. Quidue petat. quidue ipse ferat. Desentius arma q; sibi conciliet. violatāq; pectora turni edocet: humanis quę sit fiducia reb^r admonet:

immiscetq; p̄ces. Et terenti^{us} in Andria en astutia q; si qui esset: n̄bil eue
 nisset mali. S; ecce ip̄m p̄p̄bilū video. Occidi. vtinā eēt mibi aliquid hic
 quo nunc me p̄cipitē darem. Hec dicit fieri bypozeusim: cum v̄ba vel
 sūtē singulis quibusq; clausulis adiungūtur. v̄ba. vt illd. ps. c. xliiij. Virtu
 tem t̄ribiliū tuoz dicēt: 7 potentiam tuā narrabūt. Demoziam abun
 dantię suauitatis tuę eructabūt: 7 iusticia tua exultabunt. Item illd apli
 ad corinthios epla. p̄ma. xiiij. Siue prophetię euacuabunt: siue linguę ces
 sabūt. siue sciētia destruet. Sē
 tentię si addatur: en tibi exem
 plū sumptū ex. ps. xvi. Si p̄si
 stāt aduersum me castra: nō tū
 mebit cor. meū. Et. Si erurgat
 aduersum me plūzim hoc ego
 sperabo. Alexander dicit fieri
 bypozeusim: qñ plura v̄ba vni
 supposito addūtur. vt nos vifi
 tet. nos oriet. nos saluet gra
 christi. S; nos neminē p̄tēnē
 tes donato pot̄ assentimur. 7
 non ab re. bypozeusis quippe
 idest subiectio v̄bum vnicuiq;
 clausulę subiūgit. vt icedit pau
 lus. Marcus sedet. Petr^{us} qui
 escit. ideo bñ dicit tortelli^{us} fie
 ri hāc figurā: cū singulis sensi
 bus propria assignatur clausula.

Syllepsis gr̄ce. latine interpretatur conceptio: vt in. xvij. libro. testat
 Pulficianus. componitur. n. ex syn qd est con: 7 lepsis sūptio: quasi conce
 ptio. Dicitur item p̄prehensio. Syllepsis aut̄ compilatio. Syllego: colligo.
Syllepsis duplex esse dicitur. s. vna quę cadit hic sub sehemate: quę a
 Diomede diffinitur non secus q; a Donato est in p̄nti contextu diffinita.
Et fit: cum per vnum verbum clausulas diuersoz numerozum colligim^{us}
 cōglutinam: usq; vt hic illius arma: hic currus fuit. qd̄ exemplū est v̄gilij.
 p̄m. 3. enei. Et: vt clarius dicā: cum singularis dictio plurali verbo reuertit.
 aut pluralis dictio singulari verbo adiungit. vt verg. in bucco. Egloga. p̄
 ma. Sunt nobis mitia poma castaneę molles 7 p̄ssicopia lactis. 7 illud
 v̄gilij. hic illius arma: hic curzus fuit: vt iam allegauim^{us}. huic theoziceas
 sentit̄ Isidorus: 7 post illum Mycolaus perotus hypōtinus p̄sul. s; v̄bis
 fere. Sinonymis: inquit. n. Mycolaus ille. Syllepsis figura: quę dici latē
 ne p̄ceptio pot̄est qñ pluraliua dictio singulari v̄bo coheret. vt v̄ga. en.
 Socys 7 rege recepto. aut singularis pli v̄bo conectit. vt idē v̄g. in bucco.
 egloga iā assignata. Sūt nobis mitia poma. castaneę molles 7 p̄ssicopia
 lactis. Aut. p. multj vn^o. vt idē verg. ij. en. armato milite complet. Aut pro
 vno multi. vt idē verg. ix. en. Vos o calliope p̄cor aspirate cauenti.

Syllepsis est diuersarū clausu
 larū p̄ vnu v̄bū aglutinata p̄ceptio
 vt hic illi^{us} arma: hic currus fuit.
 Hoc schema late patet: 7 fieri so
 let nō solum per partes orōnis: s; per
 accidentia partium orationis.
 Itē syllepsis est in dissimilib^{us} clau
 sulis: quando dictio singularis v̄
 bo plurali adiungitur: vt sunt no
 bis mitia poma: castaneę moles 7
 p̄ssi copia lactis.

Est. n. syllepsis p̄ numeros: vt ait serui^s. erat nāq̄ rectum. vos o musq̄ 7 tu
calliope. Ponit etiā duo p̄ vno in euāgelio mathei. xxvij. vt latrones: qui
crucifiri erāt cū eo improperabāt. vbi p̄ vno vterq̄ inducit blasphemasse
¶ Hoc schema late patet. Donatus dicit hoc schema late patere: nā fit
vt multi dicūt: 7 vt ex dictis prime colligit cū p̄ multis ponit vn^o. vt hg.
ij. cñ. Hostis hēt muros. vel ecōtra cū p̄ vno multi. vt vos o calliope p̄
cor. qz nō solū fieri p̄suevit p̄ partes orōnis: vuz etiā p̄ accidētia partium
orōnis. 7 hęc de syllepsi locutiōis sufficiāt: cū ad syllepsim alterā p̄structio
nis iā sit equū accedam^{us}. ¶ Tñ. syllepsis eiusmōi est diuersarū dictionū sub
plurali pprietate p̄ceptio. vt ego 7 tu docti legim^{us}. ¶ Et requirūtur quicq̄
in syllepsi. hoc est dicitio p̄cipiēs. dicitio p̄cepta. copulatiua p̄iunctio: vel p̄
positio cū. Verbū vel nomē adiectiuū numeri pluralis. pprietas p̄cordās
cū dictōe p̄cipiēte. Et si aliter inueniat: nō erit figurata locutio. ¶ Et fit
quoties indign^{us} adducit ad dign^{us}: ita q̄ dign^{us} p̄cipit min^{us} dignū: 7 vna p̄
prietas subiectis diuersorū accidētū tribuit: vna p̄pter alteri^{us} dignitatez
7 fieri p̄suevit tribus mōis. gñe numero. 7 p̄sona. Genere: vt masculinū
p̄cipiat femininū vt vlixes 7 penelope sunt laudati. Itē fernādus 7 Helis
sabetb sūt p̄ vniuersum orbē metuēdi 7 amādi. 7 id quidem bene merito.
Itē mathei. xxi. 7 adduxerūt asinā 7 pulū: 7 imposuerūt sup̄ eos vestimēta
sua. Itē syllepsis fit p̄ gen^{us} ap̄d hg. li. x. cñ. Atq̄ inuito memine troe italiā
petiere. Cōcipit etiā gen^{us} neutrū a masculino. vt equus 7 iumētū simul sūt
venditi. Hos 7 iumētū sunt ad p̄sepe ligati: Cōcipit etiā a feminino neu
trū. vt vestis 7 aurū sunt p̄ciosē. Itē Lucanus in p̄mo. Leges 7 plebiscita
sunt coactē. Itē ancilla 7 mācipiū poterē simul habuerunt. Idcirco illis
vñi grauit̄ succēdere dignoscūtur. Patz iā quēadmodū gen^{us} masculinūz
aliā gñā p̄cipiat: 7 etiā quēadmodū a feminino p̄cipiat neutrū: 7 q̄ aliquā
do gen^{us} femininū p̄pter affinitatē subiecti p̄cipit raro masculinū: vt famu
lorum famularūq̄ tuarū: vbi est impropria p̄ceptio. Subinde igit̄ decet ad
uertatē: nōnūq̄ a neutro genere alia genera eē solita p̄cipi. p̄pter generalit̄
tatē lz nō crebo. vt est illō ps. xxij.

Airga tua 7 baculus tu^{us}: ipsa
me p̄solata sunt. 7 illō emitte lucē tuā 7 h̄itatē tuā. ipsa me deduxerūt 7 ad
duxerūt in mōtē sanctū tuū 7 in tabernacula tua. Et illō lucē. xxi. Crescēt
bus hominū: p̄ timore 7 expectatōe: quē supueniēt vniuerso orbi. 7 in
vi. Sedulū. nec piscis prunēq̄ vacāt: 7 panis in vno discipulis inuēta loco
vbi. gen^{us} neutrū masculinū 7 femininū p̄cipit. Et ap̄d Boetii li. v. de. p̄so
latōe p̄rofa. ij. gen^{us} neutrū 7 femininū ab ip̄o gñe neutro p̄cipiūt in hęc
rba. Frustra. n. bonis malisq̄ p̄mia poenę p̄ponūt: q̄ null^{us} mēruit li
ber ac volūtari^{us} motus animorū. sic etiā ap̄d hg. i. cñ. Constitit hic. arcūq̄
manū celeresq̄ sagittas corripuit fidus que tella gerebat archates.

Numero vt pluralis p̄cipiat singularē. vt discipuli 7 p̄ceptor legunt. 7 est
sciēdū q̄ singularis p̄cipit singularē p̄ equiperatiā. vt sortes 7 plato legūt
Itē scipio 7 miles pugnāt. Persona: vt p̄ma p̄cipiat scdam 7 tertiam.
Secūda p̄cipiat tertiam. vt ego 7 tu audim^{us} legimusq̄. Ego 7 antoni^{us} scribi

mus. Tu 7 antonius me incusatis. Et semp sub hbo pluralis numeri: duz
 tñ hbu sit simile psonę pcepti. Et nota q scda psona pōt p̄cipere aliā se/
 cundā psonā. vt tu 7 tu legis nudī terti: dirigēdo smouē ad diuersos.
 Tertia etiā p̄cipere pōt aliā tertiā sine figura p solā equiperantiā. vt for/
 tes 7 plato legūt. Pōt etiā syllepsis fieri in casuz: scilz p hāc p̄positōem
 cū positā loco copulatiue p̄iunctōis. Hā idē est dicere. Milites 7 dux dimi/
 cant: qd milites cū duce dimicāt. Tu mecū currim⁹. idest tu 7 ego. Sz est
 in directa. dignior. n. psona p̄cipit. sic hg. q. qñ. Diuellimur iube Demphi/
 tas 7 Pelias mecū. Et sic no/
 minatiu⁹ p̄cipit ablin median
 te cū p̄positōe: q̄ vt ait iuriscō/
 sultus ponit p 7. Qd pbat hg.
 p. qñ. Remo cū fre Quirinus
 iura dabāt. p eo qd rem⁹ 7 fra/
 ter. Et est vniū aiaduertēdū q̄ i
 omni p̄ceptōe dicitio p̄cipiēs 7
 ceptapossūt idifferēter p̄cedere

Anadiplosis ē geminatio dicitio
 nis: quę ex ultimo loco p̄cedētis
 versus 7 principio sequentis itera
 tur. vt sequitur pulcherrim⁹ astur
 astur equo fidens.

p̄terq̄ in p̄ceptōe psonaz: vbi persona cōcipiens semp p̄ponēda est: quā
 uis in euāgelio: bichronymo interpretē: p̄terarium causa bonozis inueniāt.
 Pater tuus 7 ego volentes querebam⁹ te. qd in lris scularib⁹ nō pmit/
 teret. Est quippe ordo inuersus: sz illoq̄m loco p sancte scriptuz est: 7 non
 grāmaticis regulis subiectum. indigni quippe existimandū est: vt hba ce/
 lestis oraculi sub regulis restringāt Donati. xxxviij. di. Post. c. quāuis
Conceptio duplex est directa 7 indirecta. Directa est: quando fit per s̄/
 miles numeros. personas dissimiles. 7 genera dissimilia. In directa est:
 quando fit per pares personas paria genera: 7 pares numeros. vt anto/
 nius 7 Laucutius p̄cipiunt 7 profitentur. i. docent. aurum. 7 argentuz
 sunt p̄ciosā. viri 7 femine ludunt. Est conceptio in super realis: vbi res
 diuersarum personarum sub verbo pluralis numeri sociantur. vt nos les/
 gimus. Est 7 conceptio vocalis: quę pertinet ad voces diuersorum gene/
 rum vel numerorum vel personarum: vt dictum est. Et vbi est conceptio
 vocalis ibi est 7 realis: sed non conuertitur. Et nota q̄ per vocatiuū nūq̄
 fit conceptio. Improprietas in hac figura est: quia dicitio per quam fit p̄/
 ceptio conuenit cum termino concipiente: 7 discordat cum concepto.

Anadiplosis. Interpretatur reduplicatio. Componitur quippe ab anti/
 quod est re: 7 diplosis duplicatio. Diplazo. n. vel diploo nobis duplico di/
 citur. Diplasios duplus. diploos duplex. Et dicit Donatus fieri anadiplo/
 sim: cum principium versus 7 finis: eodem modo terminantur. idest cum
 ab eodem in quo vnus versus finitur: alter versus sequens incipitur. Et
 vergil. x. q̄nei. Abs betrusca solo sequitur pulcherrim⁹ astur. Astur equo
 fidens: 7 versicoloribus armis. Idem etiāz vergilius egloga. ix. Ecce dio/
 nei processit Cesaris astrum. Astrum quo segetes gauderent frugibus.
 Item apud eundem vergilium. Egloga. viij. Certent 7 cygnis vlulę: sit ty

tirus orpheus. Orpheus in siluis inter delphinas orion. Et ovidius. xij. s. met. inq. sum cineres secum tulit hectoris haustos. Hectoris in tumulo canē de vertice crinem. Et in psalmo. c. xxi. Stantes erant pedes nostri in atris tuis hierusalem. hierusalem que edificatur vt ciuitas. 7c. Et est anadiplosis idem cum colore rhetorico: qui dicitur apud oratores con duplicatio. Et fieri consuevit: cum vnus aut plurium dictionum in oratione fit iteratio amplificandę rei gratia ad cōmiserationem indignationem ve ad generandam. vel siue interpositiōe aliqua. vel interiecta vna dictione vel pluribus. qđ apđ oratores adiscere poteris. 7 forsan suo loco nos de colorib' p̄ceptiones edemus.

¶ Anaphora est relatio eiusdē vbi per principium plurimorum versuū vt nate mee vires: mea magna potentia solus: nate p̄ris summi: q̄ tela typhoea tēnis.

¶ Epanaphora: vt dicit isidorus: est in vno versu per p̄cipia sensuū eiusdē vbi repetitio. vt tenem' angitię. vitrea te fuscini' vnda. te liq̄ di fleuere lacus.

meę vires: mea magna potētia solus. Nate p̄ris summi: qui tela Typhoea tēnis. Typhō gigas fuit. Itē apud eundem hg. iij. cñ. Nos te dardania in censa tuarq. arma secuti. Nos timidum sub te permensi classibus equoz. Itē apud eundem in buccolicis egloga. ix. Cantantes licet vsq. (minus via ledet) ceamus. Cātātes vt ceamus: ego hoc te fasce leuabo. Itē in. ps. xvi. Dñs illuminatio mea 7 salus mea quē timebo. Dñs protector vitę meę a quo trepidabo. Pōt itaq. fieri anaphora per relationem non soluz eiusdē vbi verum etiam scđm diomedem. vt patet in superioribus 7 etiam in hoc exemplo. Spes tu nunc vna senectę: tu requies miserę. Decus imperiumq. latini te penes. In te omnis domus inclinata recūbit. Alexāder dicit banc fieri figurā: cum diuersę clausule ab eadē incipiunt dictōe. vt chris mundauit. xps nō purificauit. Itē te colo. te laudo. te glorifico. tibi plaudo. Itē. Tu dñs. tu vir. tu frater mibi eris. Itē in. ps. xvij. Vox dñi in virtute. vox dñi in magnificentia. vox dñi confringentis cedros. Et vocatur in coloribus rhetoricis repetitio

¶ Epanaphora. Hęc figura i hoc tm̄ distat ab anaphora. q̄ anaphora idēz v' simile vbi repetit p̄ p̄cipia plurimoz vsuū. epanaphora ho repetit p̄ p̄cipia sensuū idēz v' simile vbi in vno vsu. vt hg. vij. cñ. Te nem' angitię. 7c. Hęc figurā adūxit isidorus statim post anaphorā. li. i. c. et bimo. in. c. xxxv. de scēmaticis. illum ergo secutus hoc in loco. illam scripsit.

Epanalepsis. Interpretatur repetitio vel replicatio seu resumptio ubi in uno loco positi scilicet in principio ad alium. proponitur. ab epy quod est supra: et ana quod est re vel iterum: et lepsis sumptio: quasi superioris dictionis resumptio vel reaccessio seu repetitio. Vel dicitur ab epanalabano verbo graeco quod est repetito. Et fit haec figura: cum eadem dicitio in principio et fine usus eiusdem replicat repetitum seu resumit. ut apud Vergilium. 1.º. quod probat. *Alta super primo rogatus super beatorum hectorum multa. super ponitur per de. et multa repetitur in primo et fine usus.* Item in georgicorum. *An etiam sceptrum dicitur et ante. dicitur rex fuit archadus.* Et Iuuenalis 11.º. *Satira. Crescit amor nimis quantum ipsa pecunia crescit.* et apostolus. *Gaudete in domino semper: iterum dico gaudete.* Diomedes autem aliter epanalepsim fieri. cum eadem dicitio et principium usus et clausula tenet. Et te nemus angit: vitrea te fuscina vada. Te liquidum flevere lacus hoc idem exemplum posuit ysidorus in epanaphora: quasi forsitan vel let inuere epanaphora et epanalepsim ad idem tendere: lector tamen videat an distent in aliquo. hoc etiam exemplo epanalepsis.

Epanalepsis est ubi in principio positi usus in eiusdem fine repetitio. ut multa super primo rogatus super hectorum multa. ante etiam sceptrum dicitur regis et ante.

Epizeuxis est eiusdem ubi in eodem usu sine aliqua dilatatione geminatione. ut me me adsum qui feci in me conuertite ferrum.

cognoscibilis efficit. Pater in qua me lumine orbavit pater. Est et aliter epanalepsis cum maiore significato facta repetitio. ut apud Horatium *Deu deu fugaces posthume labuntur anni.* Tullius vocat epanalepsim duplicatorem colore quidem rhetorici satis celeberrimum et frequentem.

Epizeuxis. Interpretatur combinatio: id est duorum coniunctio. et binare est multos ita diuidere: ut binis sint. id est duo simul coniuncti. Hinc combinatio figura appellatur: quam graeci Epizeuxin vocant: Et fit cum in oratione eadem dicitio sine medio duplicatur. ut Vergilius. *Eni. De me adsum qui feci in me conuertite ferrum.* Item in sacris litteris. *Consurge consurge et alibi: hierusalem hierusalem que occidis prophetas. et in psalms. Quiens viues ipse se confitebitur tibi.* Haec eadem interpretari potest subiunctio: et dici epimone: quod nomen apud tortellium interpretatur perseverantia insistens vel assiduitas: cum ad maiorem certitudinem eadem in dictione perseveramus. ut me me sic sic iuuat ire sub umbras. Epizeuxis denique potest componi ab epy quod est supra: et zeuxis quod est combinatio vel coniunctio vel iugatio seu duplicatio: quasi superioris dictionis sine aliqua dilatatione duplicatio seu geminatio. vel potest dici Epizeuxis coniunctio: et quod epy nihil addat in compositione: cum epy aliquando significet supra et id frequentius: et aliquando. in. ut mancinellus voluit: cum de figura epy ebeton agat.

Paronomasia. Interpretatur denominatio: teste diomede 7 agnomina-
tio scdm Antoniu nebrissensem nrm. Et vtrūq; nō ab re. Nā para pposi-
tio græca vno mō interpretat ad. alio mō iuxta. 7 alio mō. dis vel de. teste eo-
dem Antonio in lexicō. 7 sic pōt pponi a para qd est de. 7 nomasia noia tio
quasi denoiatio. Vel a para qd est ad: 7 nomasia noiatio: quasi agnomina-
tio. Dugutio pposuit ex para qd est iuxta: 7 onoma onomatos: nomē: qua-
si iuxta nomē idest in significatōe diuersa pene ipa dictio. Et fit hęc figu-
ra cū dictio iterat: mutata tñ aut lra aut syllaba in significatōe diuersa. vt

Paronomasia est veluti que-
dam denominatio: vel quoties ali-
ud nomen efficitur de alio. vt nam
inceptio est amentiu haud amatiu
Schelisonomatō est multitudo
nominū diunctorū eodem hitu co-
pulandi: vt marsa manus: peligna
cohors: festina virum vis.

qd est alexandrū exēplū. liquet ergo in exēplis supi adductis noia pene in
voce similia existere: s; in significato diuersa. Quintilian' li. ix. dicit paros-
nomasia eē qñ eodē xbo quasi falsum auget: q lex puatis noib' eē lex non
videbat. Est huic figurę pfnis: q antanaclasis eiusdē x bi p traria significa-
tio: quū pculius qreret de filio q is mortē suā expectaret: 7 ille dixisset:
se ho nō expectare imo inquit rogo expectes. Nō de sūt qui dicāt fieri pa-
nomasia: qñ duę vel plures dictōes ponūtur bēntes idē principiu vl' eūdē
finē: ita q significēt diuersa: s; idē est cū theorica Diomedis 7 Donati. vt
curia curar: genitrix: nutrix miseror. Et in ps. xxi. In te pfisi sunt 7 nō sūt
pfusi: vbi dictio pene similis ponit: in significato tñ diuersa: mutata lra. s.
i. m. u. vt pfisi pfusi. Hęc figura a vulgarib' frequētat: quū p modū iocivniū
x bñ ex alio crebro elliciūt. Et a tullio noiat agnominatio: vbi de coloribus
Et fit: cū aliqd nomē ex alio in significatōe distāte apte pficitur.

Schelisonomatō. Interpretat habitudo nominū. Nā chesis est habitudo.
do. 7 onoma. atos. nomē: qd mittit grm pluralē in oron: vt onomatō. Et sic
est schelisonomatō habitudo nominū. Ideo bñ dixit Donat' in diffinitōe
hui' figurę: q est multitudo nominū pūctorū eodē habitu copulādi. quasi
velit dicere: q tūc est schelisonomatō: vt cū diomede dicā: quū singulis no-
minib' epitbeta pūcta sunt. qd Donat' ipe pbat dicēs **M**arsa man' 7c
Uñ. **M**arsi. or. ppli sunt italie ducētes originem a circes filio: marso qui
iter venenosa sialia viuētes nullā patiūt lesionē. **P**eligna. peligni. or.

populi sunt italie non longe amarfis. 7 pelignum opidum est sabinozum
Bar. li. pmo. Epig. Barficapeligni mittunt turbata coloni. 7 alibi in co
dem li. non hec pelignis agitur vindemia prelīs. Peligni ex illyrico sunt
profecti ductu bolsini regis: cui cognomen lucullo: fuit 7 quandam pars
tem italie occuparunt iuxta sabinos. Hanc figuram comisisse videtur. hō
in pmo eueydos: cum dixit. Ipsa sed in somnis inbumati venit ymago: cō
iugis oza modis attollens pallidamiris. 7 etiam. Qui. pmo metba. Turis
da terribiles mistent aconita nonerq. Sit itaq; schesisonomaton cum mul
ta nomina suis Epitbetis seu
adiectiuis coniungūtur in ora
tione. Et si quis dicat. Infans
variabilis. puer gulosus. senex
delirus. 7 potest interpretari
confusio nominum. Alexander
dicit esse schesisonomaton cuz
multę voces sunt sociatę simi
li iunctura. vt ymbone repelli
tur ymbo. Et pes pede com
pmitur: zensilq; retūdatur ense.

Heda dicit esse schesisonomaton: quando est multitudo nominum con
iunctorum diuerso sono vnam rem significantium. At apud Esayam. Ae
genti peccatrici. populo graui iniquitate. semini nequam. filijs sceleratis.
Et apud David in. psalmo. Peccauimus cum patribus nostris. iniuste egi
mus. iniquitatem fecimus. Et licet verba theoricę Alexandri 7 hede vide
antur aliquid aliud a verbis Donati precipere: ad idēz tamen tendunt fe
re. ¶ Anthonius tandem mancinellus ex mente Diomedis ait schesiso
maton esse aliter q̄ superius cum Diomede notauimus: quando in come
xu sententiarum plures anthonomastie ponuntur. vt armipotens tritonis
virgo. hoc idem sensit niger: vbi de figuris

¶ Paromoeon gręce: latine interpretatur simile. Paromoeos vero simi
lis. forsan componi potest: vt Januensis ait. a para quod est ad vel iuxta
7 omoeos similis: quasi assimilatio vel coniunctio similium. Et fit cū plu
res dictiones ab eadem littera incipiunt. vt est illud Ennii exemplum. Ti
te. tute. 7c. Et illud. vitat vim virgo virilem. Item machina multa minar
minatur maxima muris. Illud exemplum Ennii sufficeret hic. Sed addu
cimus decet vergilium temperatus hac figura vrentem pmo quei. Nūc
in principio versus tantum in hęc verba. Sua sedens super arma. nunc
alibi in medio. vt queq; lacus late liquidos queq; aspera dumis. nunc tan
dem in fine. vt sola mibi tales casus cassandra canebat.

¶ Omoeoteuton: vel homoteleuton cum aspiratione vtrūq; scribenduz
censeo. Et interpretatur similiter desinens secundum Lortelium 7 etiam
secundum Ciceronem in dignitatibus: 7 tandem secundum Nicolaum pe
rotum: Et componitur ex homos quod est similiter: 7 Teleuerton finitum

telos vero finis. Teleo finio perficio. Telesite finis. Et fit cum plura vocabula in eandem vocem terminantur. vt apud Ennium. Eos reduci quas relinqui. 7c. Et apud vergi. vi. quei. Bella horrida bella. Item si quis dicat: Petit eripit ambit. Et etiam apud nostrum Joannem de mena. Canta tu christiana musa. La mas que civil batalla. que entre voluntad se ba

lla. 7 rason que nos acusa. Itē apud ysidorum. abijt. abscessit eussit. erupit. Et sic liquet hęc figuram fieri: cum plurima vocabula similiter desinunt non per declinationem. huic autē contraria est homoptoton: q̄ a nostris dicitur similiter cadēs:

Quomoteleuton est cum simili modo dictiones plurimę finiuntur vt eos reduci: quam relinquit: de uehi: quam deferri malui.

quia homoptoton solum modo est nominum. Quomoteleuton vero uerborum aut uocum aliarū ue dictionum est terminatio. Cui. s. Quomoteleuton coherent carmina in medio 7 fine consona. atq; leonine simul 7 candelaria etiam iunguntur. vt alexander inquit. Albertanus in principio sui operis adducit exemplum quo cognoscuntur carmina consona in medio 7 fine. in modum sequentem.

Cum sine doctrina nihil p̄sit Medicina

Nec sine doctrina det panem trita farina

Nec sine doctrina lepus fugiat ora canina

Nec sine doctrina pupem ferat uida marina.

Item. Audi doctrinam: si vis vitare ruinam.

Caudaria 7 leonina iunguntur. s. rithmizim quibus attenditur consonantia finalium syllabarum. Sed tullius. iij. li. rethoricozum. dicit duplicem esse consonantiam. p̄ma: cum duo vel plura uerba eiusdem speciei similiter incidunt per declinationem: vt gementes: flentes. 7 noster Joannes de Venia. Las grandes bazañas de n̄res señores. Dañadas de oluido. por falta de auctores. vbi. Señores 7 auctores incidunt in eundem modum. Sunt quippe dictōes p̄sonates in declinatōe nois: hanc figuram appellat grammatici Qmeoptoton: 7 interpretatur similiter cadens: qua est usus etiam idem Joannes de Venia. cum dixit. Del qual en forma de toro: cri nado de bebras de oro. Secunda consonantia est: cum duo vel plura uerba diuersarū sp̄erū (vt sic dicā) similiter desinunt: s; nō p̄ declinatōem. vt abijt abscessit. euasit. 7c. Et apud Johannem de mena. Stados de gentes que giras y trocas. Tus muchas falacias tus firmezas pocas. Trocas 7 pocas sunt diuersę partes orationis ad eundem modum desinentes: s; non per declinationem. Hanc figuram appellant grammatici Qmeoteleuerton i. similiter finiens seu finitum. Item idem Joannes de mena alibi. Canta tu christiana musa. La mas que civil batalla. que entre voluntad se balla. Erason que nos acusa. Beda dicit fieri Qmeoteleuerton

quotiens media 7 postrema huius siue sine simili syllaba finiuntur. vt in ecclesiaste. Melius est videre quod cupias quam desiderare quod nescias. Item melius est a sapiente corripere quam stultorum adulatione decipi. Et sic alludit ad carmina consona in medio 7 fine: que leonina dici possunt. Hanc figuram plurima verba in eandem vocem terminantur. hg. in. bucco. vitas dixit. Cuius pecus: 7 non cuius pecus: vt testis est seruius

Homoeoptoto. Interpretatur similis cadens: vel similitudo casuum. Homos. n. simili liter significat. 7 propterea casus. Dicitur etiam homoeoptoto. homeos namque similis est. 7 fit: vt donatus vult: cuius

omnino excurrit in eosdem 7 similes casus per declinationem: vt probat Ennius poeta: 7 post illum Iulius Iulius in hac verba. Horaces flentes lachrymantes ac miserantes Est aliter onoeoptoto siue homoeoptoto omnino vno similique casu

tractata: vt apud Salustium: teste Diomede. Maximis ducibus fortibus strenuisque ministris. He da dicit apud Iulium Iulium: scio an satis recte fieri homoeoptoto: cum diuersis casibus variatur omnino. vt apud apostolum ad romanos.

xi. Qui ex ipso: 7 in ipso sunt omnia: ipsi gloria in secula. 7 in seculo. lxvii. Exurgat deus. Dum discernit celestis reges super eam: inuicem dealuabuntur in semel. mōs deum: mōs pinguis. vt quid suspicamini motes coagulatos: Deus in quo bene placitum est deo habitare in eo. Tortellius scribit homoeoptoto: quam dicit fieri: cum quis diuersas dictiones in similes casus eximit

Polyptoto. Interpretatur multitudo casuum. Pponit. n. a polys quod est multitudo vel multus: 7 propterea casus: quasi multitudo casuum: sed diuersorum: quia ibi multi casus ponuntur sed diuersi: 7 quadam varietate distinguuntur. vt hg. iij. est Littora littoribus straria fluctibus undas impetor. 7c. Et apud Persium. Sa tyra. iij. Ex nihilo nihil: in nihilum nil posse reuerti. 7 sic propterea tortellio: fieri hanc figuram: cum diuersis casibus sententia variat. Diomedes cum Donato sentit: cum dixit. Polyptoto est omnino casuum varietate distincta. hac utens figura dixit Terentius. Te solū hēmi: tu es patronus: tu pro ille tibi moriens nos commendauit senex. Si deseris tu nos: perimur. 7 vocat apud rhetores traductio. vñ de traductio est: cum idem verbum sepius in oratione ponit quadam varietate distinctum. vt cur diuitiarum affluentiam tam studiose curas: quam multas dabit tibi curas. Item hunc tu hominem appellas: qui si fuisset homo: nunquam tam crudeliter hominis vitam petisset. Tortellius dicit quod componitur ex polyptoto: 7 propterea casus:

Hymos. Interpretat tractus. nā hymos quasi symos dī qd̄ est tractus: 7 syro trabo. bñ ergo hymos interpretat tractus vel extensio. Nā series est ofonis: vel p̄structio p̄tinue tenore suū in multos vsus p̄dēs. Ita q̄ ofo trabit in lōgū: cū sit hymos. hoc idē sentit yfidozus cū dixit. Hymos est s̄ia p̄tinuatē ofonis tenore suū vsq; ad vltimū suās. vii. teste fuio. hymos lōgissimū est bypbatō. vt h̄g. vi. cñ. Principio celū ac terras cāposq; liquēs tes lucētēq; globū lunē titaniasq; astra. Spūs intus alit. Whācinnell⁹ aliud adduxit exēplū h̄gilianū sūptū ex. i. cñ. in hęc v̄ba. Est in secessu lōgo loc⁹

Hymos est series ofonis continue tenore suū vsq; ad vltimū seruans. vt principio celū ac terras: camposq; liquentes.

Polyyntheton est dictio multis nexa coniunctionib⁹: vt athamasq; thoasq; pelidesq; neoptolem⁹ primusq; machaon. 7. iij. georgi. Tectūq; laremq; armaq;.

Et fit vt ille inquit Heda: quando series ofonis tenorem suum vsq; ad vltimum seruat. nulla videlicet alia causa vel persona mutata. vt in. ps. liij. Deus in nomine tuo saluum me fac. 7c. vsq; ad locum vbi ait propheta: Et non proposuerunt deum ante conspectum suū. hac figura hymos vs⁹ noster. Jo. de Vena dixit. El muy prepotente don Juan el segundo. Ubi sensus vergit suspēsus vsq; ad vltimum vsus. de hymos figura pulchre locutus est cicero: ibi vidē latius.

Polyyntheton. Interpretat multorum compositio. vel potest dici multipliciter coniunctum. Poly. n. multum dicitur: 7 polys multus. Synthesmos vero nodus coniunctio. Syntheton autem compositum dicitur. rect⁹ Lortellius interpretatur. Nam poly multipliciter in dicitur. 7 syntheton compositionem. Et est oratio multis nexa coniunctionibus. vt vergi. ij. cñ. Athamasq; thoasq; 7c. 7 illud. Vaterq; paterq; neposq;. 7 vt paucis dicā non te fugiat fieri polyyntheton: cum plura verba vel clausule per coniunctionum crebritatem coniunguntur. vt si dicas. Antonius 7 illefonus 7 Joannes 7 Martinus legunt. vel petrus amat: 7 Joannes amatur: et Antonius audit: 7 Martinus legit: 7 in. ps. Dominus conseruet eum 7 viuificet eum: 7 beatum faciat eum in terra: 7 non tradat eum 7c. Et ouidius. ij. met. a. parnasusq; biceps: 7 erix: 7 cyntbus. 7 othrys: repetitur ardet:

insula portū efficit. 7c. Hinc. n in lōgū trabit sensus vsq; ad illud. Desup horretiq; atrum nemus iminet umbra. Pōt etias topographia in hoc exēplo notari si verē rei descriptio est cū locus describit: Sz in quātum s̄ia p̄mo trabit in lōgū bñ hymos dī 7 fit. Heda tādē idē ferē cū Donato atq; Yfidozo 7 Alexādo sentire p̄probat cū dicit apud Januēsē. Hymos idest p̄ueniētia dī: sz vt pace illius Januēsē dicā: meli⁹ dī si ue interpretat tractus: vt dixim⁹

Dialyton. Interpretatur dissolutum. Nam descendit a verbo dialio quod est dissoluo. dialytos vero dissolutus. dialysis dissolutio. Asyntheticos dicitur cras dicitur. Asyntheticos incompositus. Et fit quando sine coniunctionibus punctatim proferuntur dictiones. et sic est contraria superiori. Inuenitur quod sepe in ea multa verba vel clausule sine coniunctionibus: ideo bene dixit mancinellus. Dialyton vel asyntheticon est oratio sine coniunctionibus. ut apud Verg. iij. quei. Naualibus ite. ferte citi ferruz. date tella. impellite remos. Item veni: vidi: vici. fuerunt hec tria verba in titulo triumphi Cesaris de Serbizate rege pontis. in qui

bus verbis potius celeritate quam pugnam ostendit. Item iusticia. prudentia: fortitudine me superasti. Item in ps. lxx. Inbilate deo omnis terra. psalmum dicite nomini eius. date gloriam laudi eius. dicite deo. 7c. Et in

bymno. Quem terra: pontus: ethera colunt: adorant: predicant. Nec etiam brachylogia nominatur: ut diomedes ait: et fabius. li. ix. Jo. de mena fecit dialyton: cum dixit. Tus casos fallaces fortuna cantamos. estados de gentes que giras et trocas. Tus muchas fallacias. tus firmezas pocas. Et dialyton interpretatur dissolutum: licet Tullius in rhetoricis assignet differentiam inter dissolutum et articulum. Nam dissolutum dicitur: cum multe clausule sine coniunctione collocantur. Articulus vero: cum multa nomina sine coniunctione uniantur. Donatus idem dicit esse dialyton et asyntheticon intelligit. n. per vtrumque idem importari. Sed memini me apud Iauensem legisse non nihil interesse. Nam dialyton est dissolutio plurimum dictionum vel orationum sine coniunctione prolatarum: videlicet quando una oratio per subtractionem coniunctionum diuiditur in plures species quam duas. Si vero in duas tantum species distribuitur: asyntheticon esse dicitur. Huius figure tres formas esse aiunt. quoniam asyntheticon aut equalia. aut similia. aut contraria disiungit: sicut polysyntheticon aut contraria aut similia aut equalia coniungit. Unde. Asyntheticon interpretatur. componitur. n. ab. a. quod est sine: et syn quod est con: et tethon positum: quasi sine composito siue sine compositione. Et fit secundum nycolaus perotum: cum demptis disunctionibus: et prepositionibus diuersa proferuntur. ut Cicero. Expecto vim edicti: securitatem pretoris: fauco oratoris: cupio: opto damuari a pronium. quo exemplo comprobatur Asyntheticon idem esse cum dialyton: licet Iauensis et Papias et alij non modo verni dicant solum fieri Asyntheticon: quando una oratio distribuitur in duas. Inter colores rhetoricos articulus dicitur. Syntheticon est figura que fit quando due orationes iunguntur in viam.

Antitheton. Interpretatur contritio vel contrapositum: vt Quintilian^o. li. ix. docet. Et componitur ab anti prepositione græca: que contra significat: et theton positum. Et fit secundum Iſidorum 7 secundum mancinellū hic in textu: quum contraria contrarijs opponuntur: 7 sine pulchritudinez reddunt. vt Quindius. i^o. metra. frigida pugnabant calidis. 7c. fit etiam: quum singula singulis opponuntur. vt vicit pudorē. 7c. Alexander a villa dei dicit fieri antithetō: quū vltima vba respōdet p̄mis. 7 pbat p hoc exēpluz Sūt daniel hoc Job rector castusq; marit^o. vbi singla singulis correspōdent. Nā castus reducit ad daniel. rector ad hoc. marit^o ad Job. et sic dici pōt. q antitheton est subsequētū ad pcedētia retributio. Alij dicūt etiā eē quādam figurā: que antitheta dī: 7 fieri illā: quū p̄ma snia contrariat alteri. vt Boetius i^o. d. consolatioe. Carmina qui quōsdam studio florēte peregi. flexibilis heu mēstos cogor inire modos. Et est antitheta p̄tra posita vel p̄traria positio vel locutio. Sed tortellius illd idē exēplum ponit: qd mancinell^o in antitheton. antithetā scribens. do. in hęc vba. Antitheta p̄tra posita que pulchrā faciūt sniaz vt frigida pugnabāt calidis. 7 sic videor mihi tortelliiū voluisse antithetō 7 antithetā idē opari S; qz iā tetigimus qd necesse fuit p̄stringere: ambagib^o omisissis: ad hypalagen 7 climacem figuras explicādas transseam^o quas sub schemate inscruerūt Iſidorus 7 Mancinellus.

Antitheton græce: contrapositū latine dī. Et fit quū contraria contrarijs opponuntur. vt frigida pugnabant calidis: humentia siccis: mollia cum duris: sine pondere hēntia pondus. fit etiā quum singula singulis opponunt. vt vicit pudorem libido: timorem audacia 7 binabinis. non nostri ingenij est: vestri auxilij est. 7 sententia e sententijs. dominetur in concionibus: lateat in iuditijs. Eui cōmodissime subiūgit ea spēs q̄ distinctio dī. odit populus romanus priuatam luxuriam: publicam magnificentiaz diligit. hęc mancinellus.

Hypallage est vborum p̄ p̄trarium intellectus. vt regina e speculis: vt primum albescere lucem vidit. 7 traderati ventos.

Hypallage. Interpretatur sub mutatio. Nam componitur ex bypo quod est sub: allage mutatio. lz Suarin^o veronē

sis dicat hypallagē dici ab bypo qd ē trās: 7 allage mutatio. quasi transmutatio. Et fit hęc figurā: quū vba p̄trariū intelliguntur: teste Iſidoro

vt vergi. iij. enei. Et regina e speculis: vt p̄mū albefcere lucē vidit: luce. n
albefcūt oia: nō lux albefcit. Itē traderati vētos: cū ratis poti' vētis tra
dat. Itē idē hg. ij. en. Quis clade illi' noctis: quis fumera fando explicet
aut possit lachrymis equare labores: p̄ laborib' equare lachrymas. Item
idē in eodē. ij. en. Et mediū in penetralib' hostē. p̄ in medijs penetralibus
hostē. Itē etiā in eodē. ij. en. Et medijs hostē in penetralib'. Idē hg. et
am alibi. iij. en. Dare classibus austros: cū vētis naues demus: 7 nō vētos
classibus. Et alibi. Theodolus. p̄flauit fistula buccas: 7 in. ij. geoz. Si tār
tū noras odor attulit auras: p̄
si aure' notū odorē attulerunt.

Climax est pprie subscripta gra
datio. vt hg. **T**orua leḡna lupum
sequitur: lupus ipse capellam.

et p̄flauerūt fistulam. 7 sic sentit idē cū Jsidoro. Hypallage ab aliquibus
dī subalternatio: 7 hypallatto subalterno. hypallagen p̄misit Hora. li. i.
carmi. nullum seu a caput. p̄serpina fugit. idē nullū caput fugit proserpi
nā. i. mortem.

Climax. Interpretat scalę vel gradatio. vt Quilian' li. ix. testatur. Et fit
quā de verbo in x̄bū fit gradatio. repetit n. quę dicta sūt: 7 priusq; ad aliū
descēdat in p̄ozib' resistit. vt industria parit x̄tutē: x̄tus gloriā: glia inimi
cicias: inimicicę pericula. Et hg. egloga. ij. Torua leḡna lupū sequit: lupū
ipse capellā. Itē mars videt hanc: visamq; cupit. Papias ab hac theozis
ca non dissentit. Inquit. n. ille climax est gradatio: 7 fit quum a quo supi
or sensus terminat: inferior incipit. vt est illd. Ex innocētia nascit dignitas
ex dignitate honor: ex honore impiū. Et nota q̄ clima. atos. regio dicit.
Climax hō climacos scalę vel gradatio. Et puenit hęc figura siue est idē
cū colore rhetorico: qui dī gradatio. An gradatio fit quū psequētia mem
bra ab eisde verbis incipiūt: quib' añcedētia termināt. vt aph̄rica
no industria x̄tutē: x̄tus glia: gloria emulos: emuli sibi mortē ppararūt
Itē si malis: 7 q̄libet lz: 7 q̄licet possunt: qd̄ aut possunt audent: 7 quod
audent faciūt: quod vero faciunt impunitum relinquit. Conuenit etiaz cli
max cum tropo: qui metalepsis dicitur.

CDe tropo.

Tropus. Interpretatur p̄uersio vel motus siue mutatio. qz vt ait
Quilian' li. viij. Tropus est x̄bi vel smonis a ppria significat
tione in aliā cū x̄tute mutatio. Tropos itē smō est a p̄ncipali
significatōe trāslatus ad aliā ornandę orōnis grā Vel tropos dictio est ab
eo loco in quo ppria est trāslata in eū in quo ppria nō est: vt Fabius. li. ix.
testat. Tropi dicti sūt ex eo q̄ x̄tāt orōnē: vñ 7 mot' dicit: vt idē fabi' est

auctor. Tropo autem verito significat. Itaq; tropus est conuersio. quia talis modus loquendi conuertit significaciones 7 orationes a propria si-
gnificatione ad impropiam similitudinem ornatus necessitatisue causa:
vt dicit Donatus 7 grammatici omnes: 7 propterea ab alijs differt figuris.
Dicitur etiam tropus figura moralitatis secundum huguionem: 7 secundum
Isidorum locutionis modus. puta quum quis metaphorice: vel periphra-
stice: vel similiter.

¶ Postq̄ in superioribus Donatus peregit tractatus Metaphrasmi 7
Schematis figurarum excusantium barbarissimum 7 solocissimum: oportet
nunc continuando subsequencia ad præcedentia coniectantur: ne absq;
ullo ordinis vinculo progrediamur. Unde aduertat obsecro lector q̄ sicut
metaphrasmi respondet barbarismo: 7 illum excusat: quum barbarism^o
dictionis sit vitium. Et sicut schema respondet solocissimo: qui est vitium
orationis: 7 illum excusat. Sic tropus: de quo agimus in presenti: impro-
prietatem sententię necnon annexa vicia excusat. ¶ Sed antequam ad ip-
sius tropi interpretationem siue emarrationem atq; specierum vel poti^{us}
formarum eius accedamus: Triã sunt in tropo consideranda res scilicet
translata. 7 res ad quam fit translatio. 7 similitudo earum. vt cum agnus
pro homine ponitur. quouiam vt ait Tristoteles. vi. topicorum. Omnes
transferentes secundum aliquam similitudinem transferunt.

¶ Hoc etiam neminem fugiat cupio: locutiones tropicas (vt aug. xx. li.
de ci. dei refert) prophetis 7 prophetico more misceri: vt ad spiritualem
intellectum sobria intentio cum quodam sancto 7 salubri labore perueni-
at. Et sic patet tropum esse frequentem in sacris litteris. Et etiam apud
Poetas aliosq; elimate 7 latine loquentes: dum modo tropice seu meta-
phorice loqui velint: sic vt a vulgari genere dicendi protegantur: vt ex mē-
te Quintilianĩ loquar

¶ Sunt autem tropi. xij. Donatus dicit species tropi esse. xij. quem nume-
rum Isidorus 7 Diomedes non excedunt. Sed quia Allegoria in septem
subdistribuitur species. Et hyperbaton in quinque. Et onocosis in tres: Sic
sunt viginti 7 octo. quas paucis prosequemur: omittenda silua locu-
tionum tropicarum: quoniam vt ait Isidorus. li. pmo. etimologiarum: 7
Quintilianus li. viij. Post illum nomina tropicarum locutionum annota-
ri difficillimum est: cum in explicabilis sit pugna: 7 adhuc sub iudice lis
pendeat inter grammaticos: quę sint tropi genera. quę spēs. qui numer^{us}
quis cuiq; subiiciatur. Non ergo ab re censuimus omittenda: quę nihil ad
instruendum pertinent: 7 spēs maxime necessarias atq; in vsum receptas
enodare decreuimus: incipientes a translatione longe pulcherrima: q̄
metaphora gręce vocatur. 7 est omnium troporum generalis. ceteri ve-
ro huius spēs videntur: vt contextui donati addidimus.

¶ Metaphora. Interpretatur translatio. Componitur. n. ex meta quod
est trans: 7 phora latio. Unde metaphora dicitur translatio: quod etiam
Fabius libro scribit octauo. Metaphero autez transfero dicit. Isidorus

dicit **H**erthaphoram esse verbi alicuius vsurpatam translationem: sicut cum dicimus fluctuare segetes: gemmare vites: dum in his rebus fluctus et gemmas non inuenimus: in quibus hec verba aliunde transferuntur. Sed hec atq; alie tropice locutiones ad ea que intelligenda sunt: propterea figuratis amictibus obteguntur: vt sensum legentis exerceant: et ne nuda atq; in promptu posita vilescant. Hec quidem figura vt **Q**uintilianus inquit vbi supra sermonis auget copiam permittendo mutuari que non habent: quodq; est difficillimum prestat: ne vlli rei nomen deesse videatur. **T**ransfertur ergo nomen aut verbum ex eo loco in quo proprium erat in eum in quo proprium deest. Aut translatum proprio melius est. id facimus aut

quia necesse est: aut quia significantius est: aut quia decentius. **U**nde necessitate rustici dicunt gemmam in vitibus. quid n. dicerent aliud: et sitire segetes. **I**tem illa ad ornatum lumen orationis generis claritatem: et contionum procellas: et eloquentie flumina. vt **C**icero pro **S**ilone. **C**lodium fontem glorie eius vocant: et alio loco segetem ac materiam. **D**ixit etiam vergi. vi. quei. **E**lasticis mittit habenas. **I**tem. ij. quei. **A**rrectisq; auribus astro. ferrumq;

armare veneno. **N**am et venenum armare: et ferrum armari translatio est. **E**t idem **f**abius. viij. scribit. **E**t methaphora aut necesse locum occupare debet: aut si in alienum venit plus valere eo quem expellit.

Possent sufficere hec que circa **H**erthaphoram annotauimus ex sententia **I**sidori et **Q**uintilian: Sed ne longius a contextu nostri **D**onati digredi videamur: particularius iam loquemur ipsum **D**onatum exponentes. **H**ec fit quattuor modis. **D**icit **D**onatus hoc in loco **H**erthaphoram fieri quattuor modis. quos statim declarat. **A**b animali ad animale vt

Tiphim aurigam celeres fecere. carine. vbi auriga et gubernator nauis animam habet. **I**tem illud vt aligeros conscendit equos. **E**t illud **Q**uidij. ij. metha. **L**abor est imbibere volantes. s. equos solis. quos in eodem. ij. li. idem **Q**uidius alipedes dixerat in hec **S**ba. currⁿ petit ille prⁿ nos: inq; die alipedum ius et moderamē equorum: in quibⁿ exēplis p³ alas: que proprie sunt auium: quadrupedibus misceri et attribui. **T**yphis gubernator est nauis iassonis. que alloqui bypsipyle h³ absentes in epla qua scri

Abethaphora est rerum verborumq; translatio. **H**ec fit quattuor modis. ab animali ad animale. ab inanimato ad inanimale. ab inanimato ad animale. ab animali ad inanimale. **A**b animali ad animale: vt tiphim aurigam celeres fecere carine. **N**am auriga et gubernator nauis animam habet. **A**b inanimato ad inanimale: vt pelagus tenuere rates. **N**am rates animam non habent: neq; pelagus.

psit Jasoni. in hęc sba. Quid tibi cū patria nauita typhi thea. hic pinus
 ad minicula gubernādi naues instituit. Plin^{us} viij. argonautarū gubernato-
 roz. Diodorus dixit argutū fuisse gubernatozē: 7 Typhim in ea expeditōe
 obiisse. de argonautis lege in. viij. metba. S; certe typhis gubernator fuit.
 cū hg. dicat. Alter erit tum typhis: 7 altera quę uebat argo delectos he-
 roas. Et ouidi^{us} in. i. de arte. Typhis in hemonia puppe magi erat. Ipse
 ho socij ei^{us} a naue Argonautę dicit^{ur} fuit. Seneca in medea dicit ipm typhi
 certo in ea expeditōe obiisse puppis hemonia ē nauis fabricata i thesalia
 ¶ Ab inanimali ad inanimale. vt hg. v. qñ. Delagus tenuere rates. nā ra-
 tes aiam nō hñt neq; pelag^{us} idē
 in eodē. pistris cętaurusq; locā
 tēdūt supare porē. Itē
 pōtū pinus arat: sulcus p̄mit
 alta carina. in hoc exēplo vsus
 terre aquis miscet: dū arare 7
 sulcū p̄mere ad terram 7 nō ad
 mare p̄tineat. ¶ Ab inanimali
 ad animale. Et vergi. iij. enei.
 Atlantis cinctum assidue cui
 nubibus atris piniferum caput
 7 vento pulsatur 7 imbrī.
 Nam mons animam non ha-
 bet: cui membra hominis at-
 tribuuntur. Item idem vergi.
 ij. georgi. Exuerunt siluestrem
 animum. quoniam arbores nō
 hñt animam: sed accipere dicū-
 tur pro complexionē vel con-
 ditionē. Idem in eodem. t̄mo

¶ Ab inanimali ad animale: At
 atlantis cinctum assidue cui nubi-
 bus atris piniferum caput 7 ven-
 to pulsatur 7 imbrī. Nam mons
 animam non hēt: cui membra ho-
 minis attribuuntur. Ab animali
 ad inanimale: vt si tantum pecto-
 re robur concipis. Nam robur
 animam non hēt: cum turnus: cui
 hęc dicuntur animam habet. Sci-
 re debemus alias metaphoras es-
 se reciprocas. Alias autē esse par-
 tis vnus.

lus assurgit quibus t̄molue cum sit mons cilicij: 7 animam non hēat as-
 surgere dicitur. cum assurgere hominum sit sedentium: qui in honorem a-
 licuius surgere consueverunt. Est 7 T̄molus mons lydię apud. viij. libro.
 metba. Ouidij.

¶ Ab animali ad inanimale. Et vergi. xi. enei. Si tantum pectore robur
 concipis. Nam robur animam non habet: cum turnus cui hęc dicuntur
 animam habeat. Item Tu neptune pater: cui tempora cana cre-
 panti cincta salo resonant: magnus cui perpete mento profluit ocean^{us}
 7 flumina crinilus errant. Ventum. n. 7 tempora 7 crines non ad ocean^{um}
 pertinent sed ad homines. Item ericatus est vertex carmeli. Sic et
 aliarum rerum nomina de alio genere in aliud genus decentissime decos-
 ris gratia transferuntur: vt oratio per ornetur. sic locutus Gregorius in
 Homelia prima aduentus dixit. Bene autem regnum desēstati compa-
 ratur: quia tuuc mērozis nostri nubila transeunt: 7 vitę dies q̄terni sol^{is} cla-

ritate fulgescunt Et. vergi. ñ. ñ. C. Et vastum maris equor arandum.

¶ Scire debemus alias methaphoras esse reciprocas. Dicit Donatus Methaphoras esse quasdam reciprocas: id est conuertibiles et communes. quasdam vero vnius partis: id est non reciprocas. ¶ Reciprocas ergo id est conuersiuas siue repetitiuas: et que sibi ipsis significationes ad inuicem accomodant. q. dicat Donatus quasdam methaphoras esse communes. vt Typhim aurigam. et. Vel naues volant quia quemadmodum in nauis auriga dici potest. Ita in curru gubernator. vel naues volant. quia sicut dicere possumus. Naues volant. Ita communitur aues natant. Sunt etiam methaphorę reciproqę. si quis dicat altum mare. profundum celum. possimus. nec conuertere. vt dicit Donatus: altum celum: profundum mare. Sic etiam conuertuntur hec methaphorę. herbe pubent. Iuuenes florent: cum reuera dicendum esset. herbe florent. Iuuenes pubent. Similis methaphora est apud Quindim. ñ. metha. quosq; altum texerat equor. et apud hęg. ñ. geor. forsitã et serobibus que sunt fastigia queas. vbi fastigium et sume et infine partis esse potest. vt dicit Seruius: sic altum. et mare et celum dicit nus Hinc. ñ. geor. celum q; profundum: quum et puteus sit profundus. Est etiam methaphora in. ñ. quei. Nozrentiq; atrum nemus. vbi per atrum nigrum ostendit: per nigrum vmbrosum: per vmbrosum densum id est frõtibus plenum. ¶ Alias autem esse partis vnius. Prosequitur secundum membrum superioris diuisionis. et dicit Donatus esse etiam methaphoras vnius partis. id est non reciproqę et que conuertit non possunt. Et segetes fluctuant: vites gemmant non. ñ. tibi licebit dicere. fluctus segetant. nec gemme vitent. Est etiam Methaphora vnius partis: si dicas. Verticem montis petiui: non tamen dicere poteris cacumen pro vertice hominis: cum hominem verticem et montes cacumen habeant. Antistropa id est reciproca etiam methaphora fit: si dicas. remigium alarum. Nam et ala nauis: et alarum remigia dici possunt. Potest itaq; fieri methaphora multipharie. vt patet supra. Et etiam si alloquens deus dicas. Sub vmbra alarum tuarum protege nos. Et dominus de syon rugiet. Et qui mensus est pugillo aquas: et celos palmo ponderauit. fit preterea ab homine interior: vt Inueni dauid filium iesse virum secundum cor meum. Et a motibus humane mentis: vt in. ps. Tunc loquetur ad eos in ira sua. Et penitet me fecisse hominem. Et Zelatus sum syon Zelo magno. fit post hec a rebus insensibilibus: Et ecce strideo super vos sicut stridet plastrum sero ouistum. fieri tandem Methaphoram non ambigimus multis alijs mojs: quos lectio notos tibi lector efficit: dum modo ipiger fueris. Methaphora breuior est similitudo: eoq; distat: q; illa comparatur rei quã volumus exprimere. Hęc pro ipsa re dicitur copatio est. ñ. cum dico fecisse quid hominem: vel leonem. Translatio est cum dico de homine fortis: Leo est. et de liberali: Alexander. et de forti et robusto. Calybs seu ferrum. que quidem translatio ita est nobis concessa ab ipsa natura: Et in docti quoq; ac non sentientes res frequenter vtantur: tuz ita locida atq;

nicta: vt in ofone: vt in ofone qualz clara pprio tamen lumine eluceat.
neq. n. vulgaris eē. nec humilis. nec suavis recte mō ascita pōt. lz quēdaz
etiā parū speciosa dictū p metabozā explicatur. Sz aduerte q vt modū
cus atq opoztū ei vsus ofonem illustrat: ita frequens 7 obscurat 7 te
dio pplet. Cōtinuus hō in allegozā 7 enigmata erit. Jaz qz nō pueris nec
surois loquimur metabozam claudamus: quē genus est Tropizneceffe
est genere igitur cognito: planior erit via ad spēs illius.

¶ Catachresis. Interpretat abufio seu vsurpatio. pponit nāq ex cata ppo
tione grēca. q̄ ptra significat: 7

¶ Catachresis est vsurpatio nois
alieni: vt parricidam dicimus qui
occidit frēm. Et piscinam quē pi
sces nō hz. hęc. n. vbi extrinsecus su
merēt suū vocabulū nō haberent.

chresis vsus: quasi sit ptra vsū
hęc figura: teste Quilian^o li
viij. Nō habētib^{us} nomē suū ac
cōmodat: qz in pximo est. sic di
citur p̄xides cuiuscūq̄ mate
rię sunt. Itē si parricidā dicas
qui frēm aut matrē interfecit:
quū pprie patris sit parricida

vocāus: lz ppriū hū non habeamus p̄ ointerfectore p̄ris: sz p̄muni vt i
mur ex quo pstat fieri catachresin: quū mutuo significatiōē alicuius hū
accipimus ad dicēdū aliquid qd pprie dici nō posset. vt si dicas piscinam:
quē pisces nō habet. 7 homicidā: qui pfēm occidit. An opoztune aut idem
Fabius in dicto libro. Multa sunt grēce 7 latine nō denominata: nā 7 qui
iaculū emittit iaculari dī. qui pilā aut sudem appellatōe puatim sibi effi
guata caret. 7 vt lapidare quid sit manifestū est. Ita glebax testarūq̄ ia
ctus nō hz nomē. vñ abufio quē catachresis dī necessaria. hęc ille. Et est
byeriolimis. p̄batīca piscīna: ap̄iscib^{us} nomen accepit aqua: quē nequa
pp̄ter pisces: sz ad lauādas: vt asserūt: hostias collecta erat. de hac vide
infra inter figuras a nobis additas.

¶ Hęc. n. vbi extrinsecus. scilz noia: si nō apposita fuissent 7 accōmoda
ta siue mutuo accepta: nō hēremus noia ppria: q̄b^{us} nominarem^{us} eiusmo
distris aut matris interfectozē: atq̄ piscīna: ceteraq̄ alia: quē in exēplis
tacta sunt: tāq̄q̄ possunt in alijs. igit necessaria est catachresis. Vbi vi
deoz catachresin differre a metabozā in eo. q̄ illa vocabulū hēnt: vt res
fert Jhidorus: largit. Catachresis hō: qz nō hēt. ppriū: alieno vti. vt poeta
ij. georgicozū. faciēq̄ simillima lauro. Et alibi. v. cñ. Centaurus nunc vna
ambe iunctisq̄ ferunt frontibus 7 lōge sultāt vada salsa carinē. Dū facies
7 frōs tātū animalū 7 hominū sūt. qd nomē si poeta nō apposuisset nauis:
quid ppriū eidē partī nominādo tribueret nō hēret. hęc figura acyrolō
giam excusat. Et a tullio abufio color r̄beticus vocatur.

¶ Catachresticos: dici pōt abufiue h̄g. x. cñ. An sese mucrone ob tm̄ vede
cus amēs inuadit: p̄ feriat: abufiue dixit. Catachresticos nomē abufiū dī.
Bouerbū hō abufiue. Catachromē autor abutor. h̄g. x. cñ. Catachrestic
cos idest abufiue. siue p̄ acyrolōgiā dixit. hūc ego si potui tm̄ spare doloze
pro timere

Metalepsis. Interpretat transumptio: quā nos varie trāslatiuā: trāsumptiuā: trāspōsitiuā vocam: vt Quirilian^{us} ait in .iij. pponit aut ex metba qd est trans: 7 lepsis sūptio vel acceptio: quasi trāsumptio. Metallabano aut trāsumo ac muto. Sic hęc figura cū aliqua dictio aliā a sua propria signifi catōe ex his quę p̄cesserūt denotat: p̄gitq; gradatim ad id qd ostēdit. vt hęc in bucco. eglōga p̄ma. Post aliqd mea regna videns mirabor aristas: hoc est segetes: 7 sic estates: 7 obit annos. Itē idē hęc p̄mo hęc. spelūcis ab didit atris. Itaq; a p̄cedēti metalepsis iudicat qd sequit. vt est illō Persij Inq; man^{us} chartę nodosaq; ve nit arūdo. Fidor^{us} adducit hoc exēplū in quo p̄ manū hba: per arūdinē lię significatę sūt. Hęc est in Metalepsi natura: teste Fabio: vt inter id qd trāsfert: sic quidā mediū gradus nihil spē significās: s; p̄bēs trāsituz quē tropū magis affectam: vt habere videamur: quā vt illo in loco desiderem. Nā et fre quētissimū exēplū est. Cano. cā to. dico. ita cano dico. Itē est mediū illō cano: nec diuti^{us} i eo morādū. nihil. n. vsus admodū video nisi vt vixi in medijs. Cētera iā nō significādi grā: s; ad ornandā nō augendā orōnez as sumūtur. Vocat tull^{us} hęc figuram gradationem: 7 differt a metaphora. qz hęc pergit ab animalī ad animalē 7 e cōtra: p̄git tñ sine medio. qd non facit metalepsis. p̄ hęc figuram aiūt excusari acyrologiam 7 cacem p̄baton.

Metonymia. Interpretatur transuominatio. Nam metona so transuomino dicit a diome de metonymia trāsmutatio dī. Potest componi a meta quod est trans. 7 onoma nomen vel nominatio 2 quasi transuominatio. Buarinus composuit a me a quod est de. 7 onoma nominatio vel nomen: quasi denominatio ergo metonymia dicitur. qz vnū pro alio nominatur. A tullio etiam de nominatio dicitur. quę quidem de nominatio fit: cum duę res tantum inter se propinquitatem habent: Et

Fertur abusiuis nobis cata chresticos illis fert abusiue tātuz sperare dolorem.

Metalepsis est dictio p̄gēs gra datim ad id qd ostēdit: vt spelūcis abdidit atris hoc metuēs. 7 post a liquor mea regna vidēs mirabor aristas.

Metonymia est dictio qdā ve luti trāsnominatio. Hui^{us} aut mul te sūt spēs. aut p̄ id qd ostinet id qd ostinet ostēdit. vt nunc pateras li bate ioui. Aut ostra crateres ma gnos statuūt 7 vina coronāt. aut p̄ inuētoze qd inuētū est: vt sine ce rere 7 baccho friget ven^{us}: aut con tra: vt vinūq; precamur. nam hic deus adest p̄sēns. Hęc exēpli cau sa posita addiscentibus sunt. reli qua demonstrabit lectio.

Potest componi a meta quod est trans. 7 onoma nomen vel nominatio 2 quasi transuominatio. Buarinus composuit a me a quod est de. 7 onoma nominatio vel nomen: quasi denominatio ergo metonymia dicitur. qz vnū pro alio nominatur. A tullio etiam de nominatio dicitur. quę quidem de nominatio fit: cum duę res tantum inter se propinquitatem habent: Et

inimicem commutentur: 7 altera alterius loco donatur. Est quippe denotatio: q̄ a reb⁹ p̄p̄inquis 7 finitimis trahit orōne: qua res possit intelligi: q̄ nō suo vocabulo sit appellata. S3 ad metonymiā: p̄ vt grāmaticus illā accipit: reddiēs: Nota q̄ metonymia est trāsūminatio siue trāsmutatio ab alia significatōe ad aliā p̄mitatē trāsllata. 7 hoc est qd̄ Donat⁹ voluit dīcere notificādo hūc tropū. Et etiā Quilian⁹ dīcēs Metonymiaz eē nois tropū pro noie positōne. cuiusuis est pro eo qd̄ dī cām, p̄pter quā dī pouere. S3 vt ait Cicero hāc dīcere rhetores bypallagē. hęc metonymia a proprijs 7 finitimis reb⁹ trahit orōne: qua possit intelligi res: quę nō suo vocabulo sit appellata. vt Terēt⁹ in Eunūcho. Sine cerere 7 bacho friget venus. ¶ Aut autē multę sunt spēs. Dicit donat⁹ multas eē spēs metonymię: S3 ex multitudine quattuor tātū exēpli cā declarat in textu. P̄ia est ¶ Cū per id̄ ptinet id̄ qd̄ ptinet ostēdit. id est cum cōtinens ponit̄ pro p̄tito vt hg. v. cñ. Nūc pateras libate ioui id est vinum in pateris p̄ctū. Itē idē alibi. iij. cñ. sic celo gratissimus amnis: pro dūs: qui celo p̄metur. Itē fūditē bydrīas. i. vīnū: vel aquā: q̄ est in bydrīs. 7 idē hg. ij. cñ. Flāmas cū regia puppis extulerat. more militię locut⁹ est. vt alibi. iij. cñ. Dat clarū e pupi signū. Est autē tropus methonymia in illo exēplo. Flāmas. 7c. Nā p̄ puppim nauium eos qui in nauī sūt significat etiā hgi. in bucco. Omnis mundus gaudet cantante sylene. 7 in ps. Audite celi que loquor: 7 audiat terra verba oris mei. Item ouidius p̄mo de arte amandi. Ipsa nouas frondes 7 prata tenerrima / Lauro fertur inaslueta sub secuisse manu. prata n. pro herbis posuit. Item. xij. metha. Et edidici quid perfida troia para ret. i. perfidi troiani. Et sic continens pro contento. ¶ Aut contra. Secunda species methonymię est: cum contentum pro continente ponitur. vt hg. vij. cñ. Crateres magnos statuūt 7 vīna coronant. non. n. vīna s3 crateras coronabāt. Itē in sacris līs. a⁹ re. xi. Dimittite arcā fēderis ire. nō. n. arca: vt inquit Beda: s3 plaustrū: quo cōtinebat arca: vel boues ire poterant.

¶ Aut pro inuētoze quod inuentum est. Tertia species est: cum inuentus pro inuētoze ponitur: vt Terentius in Eunūcho. Sine cerere 7 bacho friget venus. Ault. n. per cererem panem intelligi: per bacchum vīnum: per venerem concubitū. Item ouidius. iij. metha. Intempestiua turbantes festa mīnerua. Ecce q̄ mīnerua lanificij inuentrix pro ipso lanificio ponitur. Eadem forme species censerī poterit: cum per dominantem subiectū ponimus. vt diues noster immo ditissimus lybię regium. tremefecit. i. rex noster.

¶ Aut contra. dicit Quartam Metonymię speciem esse: cum per inuētus inuētozem ostendas. vt vīnumq; p̄camur. id est bacchū. Simile est illud
e iij

ij. georgicorum. Densa magis cœreris: rarissima quæq; lyco. Item in eodem. Iudensio non sequior vberè bacchus. i. vinum. Idem in. v. enei. furit immissis vulcani habentis. i. ignis furit. 7. ij. en. Jã deiphobi dedit ampla ruinam vulcano supante domo. vulcano p. igne. Eadẽ spēs est cū p. subiectum dñantē ponas. hg. ij. en. Alus metonymia dixit. Sic martē in domitū ceruicim. i. bellū. 7 in. vi. en. Hartēq; accendere cantu martē p. bello. Hęc exempli causa. Donatus breuitati fuiturus quattuor tantū spēs superiores exēpli grā posuit: reliquas oēs: quę sūt plures: ad lectōem reijcit p. discēbas. S; nos aliquas pstringemus: vt magis hęc figurā aperiamus.

¶ Sit itaq; quinta spēs est. Cū efficiēs p. effectu ponit. vt frigus pigrū mēstūq; timorē pertuli. id est sustinui frigus qd me pigrū reddidit: 7 timorē mēstū: id est qui me mēstū effecit. naz ab eo qd fit id qd facit ponit. Sic oui dius. ij. metba. Vētis inops gelida formidine loza remisit. nam formido pbctōta 7 oēs etiā alios quos inuasit gelidos efficere solet. Sic hg. i. georgi. 7 simulachra modis pallētia miris visa. i. palidos faciētia 7. iij. enei Et cū frigida mors anima seduxerit arct. 7. v. en. Tibi tristia somnia portās. 7 in. iij. georgi. Subeūt morbi tristisq; senect. 7 illō pallātes bitant morbi tristisq; senectus. 7 illud pallida mors equo pulsat pede pauperum tabernas regūq; turres. ¶ Sexta spēs est: cum Effectus p. efficiente ponit. vt ouidi. i. metba. Jungit equis curru genitor spumantiaq; addit frenas feris. Spumantia frena dixit: cū vtiq; nō ipa faciāt spumas: s; equus q ea gerit spumis conspergat infusus.

¶ Sexta est spēs: Cū materia ponit p. materiato. vt si dicas accintus ferro. i. gladio v. ense. sic hg. v. en. S; pōdere pius tarda tenet. i. nauis piuea. 7 in. vij. en. Lecti auro fuluū mandūt aurū. id est frenū ex auro pfectū. Itē in eodē. vij. en. S; ferro ancipiti decernūt p. ferrū dnotatur gladij aut bipennes. Et horatius. i. li. carminū. illi robur durū 7 es triplex. es. p. pecunia. Ouidi. xij. metba. dum lina madētia sicco. Sic ouidius de factis. aera dabit olim: meli nūc nomē in auro est. 7 hg. idē pmo geor. Luz alnos flum p mū sensere cauatas. Itē ouidi. iij. metba. quoq; erat accinct. de misit in ilia ferrum.

¶ Octaua deniq; spēs est. Cum psequens seu subsequens p. antecedente ponit. vt victoria desperat: cū iā palleat dur. i. timent. 7 horati. i. carminum. Post ignē tberca domo sub ductū macies: 7 noua febriū terris incubuit cobors. vbi macies p. morbis accepit. idē etiā horati. ij. carminūz subsequēs pro antecedēte posuit dicens: clarus post genitis quaten. (heu nephas) virtutē incolumē odimus sublata ex oculis q̄rūm inuidi. 7 patet hęc spēs hic: cū desiderii inquisitionē antecedit.

¶ Nonā post hęc spēs eē pōt metonymiq; Cum spēs p. genere vel ecōtra ponit. vt horati. i. carminū. Est qui nec veteris pocula massici: nec parē solido demere de die spernit nūc viridi sub arbuto stratus. Est. n. arbustus arbor notissima: S; pro gnē posita est. apd nos nō multū est altatū in Arabia quinquaginta cubitoz inuenit. vt auctor est iuba. Itē idē horati.

in eodem. li. i. carmi. Sen rupit teres marsus aper plagas. ecce spes pro genere. Parsi aut populi sunt a marsia circes filia denominati: a qua di dicerunt serpenti moribus mederi: ut psilli in lybia sunt. Idez post hęc in eodem. i. car. frequētissime posuit spēm pro gnē: qđ 7 aliū portę fecere cres bro. hęc spes. ir. potius ad synecdochen accedit: ut Quintili. viij. iquit li.

¶ Decima spes eē pōt: si nō tibi lector lāguet stomachus. ¶ Cū pars p to to ponit 7 e cōtra. ut Horati. i. car. Trabitq; siccas machinē carinas. Est. n. carina nauigū pars inferior: s; p intellectionē: teste lādino: partē posuit p toto. Sic vs. iij. cñ. Coznua velataz obuerrimus antenaz. S; qz: ut Quintilianus ait li. viij. huic tropo ē quēdā cū synecdoche viciniaz: Synecdoche eē pōt: si dico pluraliter qđ singulare est: 7 econtra. vel cū totū ap te ondit: ut loqo proprio dicemus. vel extra

¶ Jam ut metonymię finis imponat. neminē velim deterereri tāto spēruz vel (ut latine dicam) formaz numero: cū possint ad huc alias spes ellici ex poetis 7 oratorib; alijsq; aucto: ib; 7 ecclesiasticis 7 pphanis. S; ad introducēdū satis eē credētes ea que tetigim; libēs supse deo denotās vni metonymię eē p eo qđ di cām ppter quā di ponere: ut quiti. testat. li. viij

¶ Antonomasia est significatio vice nois posita: que fit trib; mōis: ab animo: a corpore. extrinsecus. ab animo: ut magnanum; anchisiades. A corpore: ut ipse ardu; polyphemus. Extrinsecus: ut infelix puer atq; impar cōgressus achilli

¶ Antonomasia. Interpretat pro noie: id est vice nois positio. ut maia genitus p mercurio. poeta pro homero: vl; hgilio. 7 magnanum; anchisiades p enea. 7 saturnia p iunone: Et fabius vult in viij. Pōt pponi ab anti qđ est ptra: 7 onoma nomen: et thesis positio: quasi contraria positio nois pro noie. S; dura cōpositio seu pot; interpretatio mihi videt. Recti; ergo di ab

anti qđ est pro: 7 onoma nomē: quasi pro noie. Et fit quoties pro pprio nomine ponit: qđ potest eē cū pprio noie: 7 epithetō dicit: ut fuis primo queis vos inquit. Ideo antonomasia vsus dixit eodē pmo cñ. hgil. 7 de metacēs veterisq; saturnia belli: Saturnia ergo antonomasia est: 7 nō epithetō. sicut in eodē i. cñ. Parce metu cytherea. i. ven; acytheris insula. 7 hgil. iij. cñ. Attollit se diua lacinia ptra. i. Juno. 7 Ouidi. ij. metha. Talibus affata est breuiter tritonia dictis. i. pallas. Diomedes dicit q antonomasia est vocabulū qđ sine noie positū loco ei; fungit. ut hgil. i. cñ. Arma virūq; cano: vbi intelligit enea. Et dicēdo domitor maris: neptun; intelligit. Et sic p; antonomasia eē sumptā pro noie loquellā: q; excellētia solet dici. Et fieri pstat. qñ nomē propriū subiceat 7 generale ponit: teste Alexandro: id est qñ nomē commune ponit pro pprio applicatū alicui p excellētia: ut cū di pro pbeta: 7 dauid intelligim;. 7 si dicas aplim; paulū denotas. 7 si philosophū

dixeris. Aristotelem iudicari haud dubium est. ¶ Et fit tribus modis. sic
 ri hanc figurā tribus modis dicit donatus. Primo mō ab aīo vt
 magnanim⁹ anebisiades. i. queas. ¶ A corpore vt apd⁹ hg. iij. en. Ipe ardu⁹
 polyphemus alta pulsat sydera. ¶ Extrinsecus: id est ab extrinsecis actio
 nibus. vt hg. ij. en. Infelix puer atq; ipar progressus acbilli hoc est troilus.
 ¶ Sufficiebat qd de hac figura hacten⁹ dixerim: s; aiaduerte: anthono⁹
 mastā: que puominatio ad xbu aquibusdā trāfferet: e: q; sicuti cognomine
 quodā extraneo demōstrat id qd suo noie nō pōt appellari. vt Qui. ij. me
 tba. aspiceres vtinā saturnia mītor eēs. Idē in eodē paulo inferi⁹. habi
 li saturnia curru ingredit liquidū pauonib⁹ aera pictis. vbi pro saturnia
 Iuno intelligit. Itē vt cicero inquit in orōne p. murena. Non multa pec
 cas: illo fortissimo viro senior magi. vbi neutrum nomē positū est: 7 vtrūq; i
 telligit. i. Surenā fortissim⁹: cū dixit: illo fortissimo viro. Et cicero ipse: cū
 dixit senior magi. Usus antonomasie 7 si frequentior est poetis: oratorib⁹
 tamen nō deest: quīs nō ita frequēter. qui ne titidē 7 pellidē dicerēt: dixē
 rūt impiū 7 parricidā. Euerforē quoq; carthaginis 7 humatiē pro scipioe.
 hęc ex Quiriliano 7 Rhabaele regio partim ad Ifam ptim ad sensum sūt
 extracta. li. viij. que in calce huius figurę scripsim⁹

¶ Epitheton. Interpretat a qui
 tiliano. li. viij. appositū. a tortel
 lio adiectiuū: vli positū: vli appo
 situz. a nōnullis sequēs dī. Ab
 antonio Hebrissen adiectiuuz.
 Et pponit ex epi qd hic dicit in
 licet alias significet supra. Et
 theton positum. vnde epithet
 ton impositū recte dī. Et fit: cū
 proprio nomini additur adiecti
 uum significans laudem vli vit
 uperium. Et Quidius. ij. me
 tba. Alma tamen tellus vt erat
 circūdata ponto. 7 vergi. iij. en.

Factatur gurgite vasto. vbi Epitheton auxit. Tapinosi. 7 Joanes de me
 na. Ala biuda penelope. vituperium denotando dixit. Quidius. ij. metba.
 Ignaua nequeūt grauitate moueri. vbi scite Epitheto distinxit. Nam est
 etiā grauitas honesta. dixit etiā hg. iij. en. quas dira celeo harpyes colūt
 alię. idē in eodē. Obscenas pelagi ferro fedare volucres. 7 Joanes d me
 na. Al puerse de synō. hg. etiā a. en. Crudelis aras dixit: vbi est epitheton
 de causa. Nam arepīe sunt. 7 idē. iij. georgi. Fā rapidus torres sitietes siri⁹
 indos: ardebat celo: duo epitheta posuit. ¶ Nam antonomasia vicē nois su
 stinet. Assignat dīa inter antonomasiam 7 epithetō. Nam antonomasia nō ad
 iungit sibi substantiuū: s; vicē nois sustinet: vt Tritonia. i. pallas. Satur
 nia. i. Iuno. S; epithetō nūq; est sine pprio noie vt dira celeo. que har
 pya est sic dicta. Dia camilla. i. camilla regina volscoꝝ Joue digna. cuius

¶ Epitheton est suppositio dictio
 nis cū pprio noie. Nam antonomasia
 vicez nois sustinet. Epitheton
 nūq; est sine pprio noie. vt dira ce
 leno: 7 diacamilla. fit etiā tribus
 modis: ab animo: a corpore: extrin
 secus. his duobus tropis vel vitu
 peram⁹: vel ostēdim⁹: vli laudam⁹

meminit vergili^o in calce septimi li. cñ. Hęc differētiā sentit Iſidorus: Et
 quintilian^o: cui^o xba sunt hęc. Necesse est semp: vt idē appositū: si a pprio
 diuiseris: p se significet: 7 faciat antonomasiam. Nam si dicas. Ille q car
 thaginē 7 humanitiam euertit: Antonomasia est. Si adieceris: Scipio:
 Appositum. ¶ Sit etiā tribus modis. pmo. Ab animo vt iustus impera
 tor: contemptor diuum Desentius: qui rex fuit ethiopicorum apud hgi.
 Et iustus loth oppressus. 7 sapiens Plato. Eloquens Cicero. Secundo
 Acorpoze. Et pulcher Iulus. arduus Polyphemus: qui gigas magnus
 vnus fuit ex cyclopi^b. ¶ Extri

Synecdoche est significatio ple
 ni intellect^o capar: cū plus minus
 ue pnūciat. aut. n. apte totū osten
 dit: vt pupesqz tue pubesqz tuorū
 aut ptra partes a toto: vt ipsi^o añ
 oculos ingēs a vtice pōtus in pu
 pīm ferit. 7 alibi. fontēqz ignemqz
 ferebāt. Meminisse autē debemus
 qñ fit a parte totū: faciēdū eē ab i
 signiori parte.

secus. Tertio modo fit epi
 thetō extrinsecus: S; sic i plu
 res spēs distribuit. fit. n. a loco
 vt vlixes itbacus. Antom^o be
 thicus. ab actu. vt hgi. vii. enei.
 eneiā nutrit caieta. ab euctu.
 vt insula diues opū tencedos. et
 scipio african^o ab affrica de
 uicta. Pōt 7 epitheton esse p
 petuum. vt vergi. iij. enei. Et lit
 toze curuo prima menia loco.
 nec obstat q in. vi. enei. dixit re
 cto fere littoze. nam significat
 eum ita nauigasse: vt nō linque
 ret littus: vt ibidem seruius ex

ponit. Nec minus erit Epitheton: perpetuum: si dixeris. dulce mustū: hor
 rida bella. Et vt syponin^o inquit: aut ad augmētū: aut ad diminutōez: aut
 ad discretionem poni solet vt celū pfundū: venusta ven^o vacu^o aer. Item
 alma ceres. pulchra ven^o vel tristia bella. Et solet fieri epithetō alijs aduū
 ctis tropis. vt apd hgi. Turpis egestas: 7 tristis senect^o. vna cū epitheto
 hic metonymia est. ab effectu nāq; turpis dī egestas. 7 epitheta etiā futu
 ra significāt: tottello teste. vt apd hgi. iij. infelix dido. Itē apd eūdē. xi. cñ
 Infelix fugit in iaculo fridente camilla. Hoc tropo: Quintiliano asserēte:
 Doctē 7 frequēt^o 7 liberē vtūtur. Nāq; illis sat^o est uenire xbo cui ap
 ponit. Itaq; 7 dētes albi 7 humida vīna in bis nō repbēdim^o. apd oratorē
 nisi aliquid efficit: redūdat. tūc autē efficit: si sine illo qd dī min^o est. qualia
 sunt d scelus abominandum. d deformē libidinem. que quidem trans
 flationes ex ornata reddunt ofonem. vbiq; fuerint resperse

¶ Synecdoche: Interpretat pceptio: 7 pphētio. Cicero ho i dignitatib^o illā
 appellat itellectōez. Synecdochios autē aduerbiū pphēsim denotat. 7 syne
 chō ptnēs. 7 est duplex synecdoche pstructōis scilz: 7 locutionis: s; hic de
 synecdoche locutōis agit. q fit ¶ Cū pl^o minusue pnūciat. vt in sacris lris
 tulerūt dñm meū: 7 nescio vbi posuerūt eū dñm dixit maria magdalene cū
 solū dñi corp^o quereret. Pl^o. n. dicēs min^o significauit. 7 cū dictū est. Era
 mus in nauī triginta aīe: minus dicēdo plus significat. ¶ Aut. n. apte totū
 dicit esse synecdochen: cū totū apte oñdit: ita vt si pupis p nauī ponatur.

Sic vergi. l. en. Dupesq; tue pubesq; tuor. 7 in. ij. en. flamas cū regia pu-
pis extulerat: id est nauis: vbi nō solū pupis s; nauis. Et nō nauis: s; qui in
ea. 7 nō oēs: s; vñ flamas extulit sic Benesit. xlvj. Et ascendit iacob i egyptū
in animab⁷ septuaginta. nō. n. animę sine cozporib⁷ descēdebāt: s; p
aiam totus bō significat. Itē. Jo. l. xlv. xlv. carō factū est. vbi aug. in homelia
sup euangeliū. In principio erat vñ: dicit. Nihil aliud debet intelligi q̄
si diceret euāgelista: 7 de⁷ bō factus est: carnē videlicet induendo 7 aiā:
ibi vide lati⁷. Itē Esaię. xl. Et videbit ois caro salutare dei. i. ois bō. qz ca-
ro sine aia videre aliquid nō pōt. Aut ptra partē atoto. Cū ptē a toto
ostēdim⁷ synecochē facim⁷. vt apd hg. l. en. Ipsi⁷ ante oculos ingēs a v-
tice pontus iū pupim ferit. 7 in eodē l. en. Fontēq; ignēq; ferebāt 7 alibi.

Quā multę glomerātur aues: vbi frigidus ann⁷ trās pōtus
fugat. nō. n. totus ann⁷ est frigidus: s; byems. Itē in sacris lris
propter parasceū iudeorū: qz ppe erat. Itaq; plus dicēdo min⁷ significat
vñ nāq; sacri eloquiū est: vt aliqñ ex parte totū: aliqñ vñ ex toto partē si
gnificet. Qd 7 apd poetas 7 etiā nōmīq; apd oratores vsitatū ē 7 frequēs
Qd quintilianus. viij. li. testat. dicēs. hęc variare smonē pōt: vt ex vno plu-
res intelligam⁷. parte totū. spē genus. pcedētib; sequētia: vel oia con-
tra. liberioza poetis q̄ oratoribus ibi vide 7 supra. vbi de methonymia di-
ximus. nā ibi ptra fere oēs grāmaticos dixim⁷ eē metonymiā: cū pars pro
toto 7 e cōtrario. 7 cū spē pro genere vel ecōtrario. 7 tādē cū sequēs pro
antecedēti ponit vel ptra propter aliquā similitudinē: quę eē pōt aut nō
rari sinter metonymiā 7 synecochē. ideo nemo me carpat. quādoquidē Il-
li potero plene satisfacere circa hoc interrogatus. Synecochē itē
est: vt idē fabius li. iij. inquit: cū subtractū vñ aliqd satis ex ceteris intel-
ligitur: qd fit breuitatis nouitatēq; maxime grā. vt cecili⁷ in Antonium.
Stupere gaudio gręcus: simul. n. audīt cepit. Cui similia sunt meo quidez
iudicio: in quibus vba decēter pudoris grā subtrahūtur. vt apd hg. in buc-
co. Nouimus 7 quite trāsuerfa tuētib⁷ hircis: 7 quo. S; faciles nimpbē
riscere: sacello. Itē apd Terētiū in Eunuchō. Ego illū: si opus sit: vel so-
brius. Hęc quidā apolyopesim putāt: frustra. Nā illa quid taceat incer-
tum est: aut certe lōgiore smone explicādū. Hęc vñ vñ: 7 manifestū qui-
dem desiderat: quę si aposiopisis est: nihil in quo deest aliquid nō idē ap-
pellabit. hoc est. Omne in quo aliquid incertū deest: aposiopisis poterit
appellari. Numerus si pro numero etiā ponat synecochē hęc. vt apd Li-
uium. Roman⁷ pzelio victorū: cū romanos vicisse significat. Et cōtra cice-
ro ad brutū. Populo inquit imposuimus: id est decepim⁷. 7 oratores vñ
sumus: cū de se tātū loquerēt. Sic hg. ij. en. Maues armato milite pplent
pro militibus armatis. Quidā: teste Quintiliano li. viij. Synecochē vo-
cant: cū 7 id in ptextu smonis qd tacet accipim⁷. vñ. n. ex verbo intelli-
git: qd inter vicia Eclipsis vocat. vt hg. xi. en. arcades ad portas ruere:
mibi hęc figurā eē magis placet. illic ergo reddet. Aliud etiā intelligit ex
alio. vt hg. egloga pma. Aspice aratra iugo referūt suspēsaiuēci. vñ ap-
paret noctē appropinquare. 7 idē hg. etiā in bucco. Jā sūma pcul villarū

culmina fumāt: id est vesper aduenit 7 ad est. 7 sic patet eē synecdoche etiā cum p id qd dī id qd sequit̄ intelligit̄. ¶ S3 cū pro multis ponit vñ nō te fugiat: vt sypōtū inquit: syllepsim fieri. vt hg. ij. cñ. Armato milite pplet: aut pro vno multi. vt idē hg. Vos o calliope pcor aspirate cancti. vt suo loco dī. qd ideo hic tetigim⁹ ne quis miret vñ exēplū posse aduocā ad diuersos respectus. 7 sic iā ad synecdoche pstructōis venire nō differam: postq̄ significauero synecdochen locutōis a tullio vici intellectōem. vnde intellectio est totius p partē: vel partis p totū: vel vnus p plura. i. singu- laris numeri p pluralē: vel plu- riū p vñā cognitio. vt interfect caput hostis. i. hostē ipm. Ecce pars p toto. Comedebat milo bouē. i. ptē bouis. Ecce totū p pte hg. ij. cñ. hostis hēt muros: p hostes hēt muros. 7 armato milite pplet: pro militibus. Ecce singularis numerus pro plurali. fecerūt deos argēteos. i. vitulū quē adorauerūt. Item mortui sunt qui q̄rebant aism pueri. i. mortuus est. ecce pluralis numerus pro singulari. S3 circa hūc colozē tullū 7 Oratores alios amplectere: si tibi libet. in eo quid alti⁹ scrutari.

¶ Synecdoche est: quū toti tribui- tur potestas partis: sub p̄prietate vbi. v̄l participij. v̄l nois adiectiui vt doleo caput. nuda genu. ethy- ops albus dētes. Tria sūt neces- saria: vt hec fiat figura: hoc est to- tum. p̄prietas: 7 pars in accusati- uo posita. Et in directā scias synec- dochen. cum pars nō est de essentia toti⁹. vt verg. ij. cñ. Cōfusus same- vittas atroqz veneno.

¶ Synecdoche. expedita p̄sideratōe synecdoches locutōis: aggredior sy- necdoche p̄structōis: de qua inferius etiam succincte. vñ ¶ Synecdoche. Interpretat̄ p̄prehēssio vel intellectio. Et fit cū pars attribuit̄ ad totū sub p̄- p̄rietate vbi. vt doleo caput. hg. i. cñ. Expleri mētē nequit. 7 idē hg. iij. ge- orgicon. micat aurib⁹: 7 tremit arctus. Cōsuevit. etiā fieri sub p̄prietate p̄cipij. vt hg. in bucco. Et mutata suos requierūt flumina cursus. 7 idēz rursum. i. cñ. Moxqz sin⁹ collecta fluētes. Et in. xij. cñ. in principio. Attol- litqz animos: pennoz qualis in armis faucū ille graui venatū vulnere pec- ctus. i. pectus hñs faucū. Itē. i. carmi. Horati. Oda p̄ma. Strat⁹ mē- bra: Itē Juue. Satyra. vi. Cōponit crinē laceratis ipa capillis nuda bu- meros p̄secas infelix. vbi est synecdoche sub p̄prietate nois adiectiui. sic hg. i. cñ. Nuda genu. flauus capillos. Hac figura etiā historici vtūtur. Li- uius. xxi. ab vrbe p̄rita. Et vero hannibal ipē dū murmur incaut⁹ subit ad- uersum femur tragula ictus cecidit. Pōpam⁹ mela. De britanis vltro in- quit corpora infecti. Et apuleius a. metba. Tremor inquit viscera quatit̄ or. Et sic liquido aparet q̄ in synecdoche illud quod est partis toti attri- butur sub vna ex tribus p̄prietate: vt docuimus proxime supra.

Onomatopœia. Interpretat nois fictio. Nā pponitur ex onoma qđ est no
mē: 7 poeia fictio: Itaq; a noie: 7 pīco. i. fingo. 7 poeia fictio. Idco quīti
lian^o li. viij. auquit. Onomatopœia est fictio nois grēcis inter maximas
habita hētes: nobis vix pmittit. Et fit cū a sono aliquo: teste archiprēsu:
le syōtino: seu vocenois fingim^o: quē latine ficticia dicuntur. idest dicere
qđ onomatopœia fit qñ vocis cōfusē nomē ad imitandum sonū affingim^o:
vt balatus ouū: mugitus bouū: barritus elephātorū: grumit^o suū: binnis
tus equorū. Itē terribilis buccine sonit^o Taratātara fecte dī apđ Emiuz
in hęc vba. At tuba terribili so

uitu taratātara dixit. Sic hg.
xi. en. It cēlo clamor virū clā:
gorū tubarū. 7. ij. en. Eroxit cla
mor virū clangorū tubarū. vicit
etia tinnitus aeris. Et hg. 1°. ge
orgico. dixit. atq; leuē stipulam
crepitātib; vere flāmis. Job
iij. Rugitus leonis 7 vox leonē
7 feruēs 7 frendēs sobbet terzā
Et idē hg. iij. georgicoz. Destrū
grāij htere vocantes. htere ex
sonū similitudine onomatopoe
ia fecere. Destrū autē grēcū est:
latie asilus vulgo taban^o vocat
Horatius. 1°. carminuz. 7 lituo
tubę pmixtus sonitus dixit vbi
lituum dicitū est a tenui voce. 7
est lituū genus tubę a robustioz

re parte incuruū: vñ gratilioz vox eriret. Sumit qñq; ita large hęc figura
vt pro qualibet parte oñis summi possit: hbiq; etiam pfirmatōem ppre
bendat siue tropū: qui a quibusdā rematopœia dī. vñ rematopœia est hbi cō
formatio: vt in hbis fictatijs: vt tinnit grumit. 7 pphēdit sub onomatopœia
Periphrasis. Interpretat circūlocutio vl circuit^o scđz Quiti. li. viij. 7 cir
cucio a Cicerone ad hereniū. 7 pponit a peri qđ ē circū vl circa: 7 pbzasis
locutio: 7 pbzaso est dīco vl dīsero. vñ pbzasis est circūlocutio in dīcēdo
Fit hęc figura cū id qđ vno aut pauciorib; hbis dīci pot plurib; explicat.
7 id nō ab re: cū pbzasis fit oro rē simplicē assūptā circūscribēs elocutio
vt scipionis puīctia carthaginis opes fregit. Dupliciter posse fieri eius
smōi circūlocutionē dicit Donat^o in hęc vba. Quē fit aut ornādē rei grā
qđ pulchra ē. aut vituperādē: qđ turpis est. At hg. iij. en. Itā pma nouo spar
gebat lumie terras. id est iā lucebat: aut dies ort^o erat. idē i codē. Pos
slera phoebea lustrabat lāpade terras: humētēq; auroza polo dimouerat
vmbzā. Itē idē hg. ij. en. Tēp^o erat quo pma qes mortalib; egris icipit: 7
vono diuū gratissima spīe. Itē i cod. q. hriti terea celū: 7 ruīt oceano uox
idē i bucco. egloga pma. Quū teneros depellere foet^o. Itē oui. ij. metha

ſaę dies medi^a rex ꝑtraxerat vñ bras: 7 ſoler equo meta diſtabat vtracę
Ide in codē. Hūc pb ocb^o vtracę diſtat idē tera: ſunditę vaporib^o aruſ. i.
meridies erat. 7 ſic ꝑz q̄ cuiſmōi circuit^o loquēdi bz neceſſitate: cū iteri oz
natū petiſ ſolū: q̄ eſt apđ poetas frequētiffim^o: cū pulchre plōgaſ materia
Haby etiā neceſſitate hęc figura quociēs dictu deſormia opit aut vitupū
exornare ſiue fucare conat. vt Salu. ad rēſita naturę. Itē hg. viij. cñ. pla
cidūę petiuit plūgiſ iſuſuſ grāmio ꝑ mēbra ſoporē. hoc. n. circuitu euitat
obſequitate: 7 decēter oñdit ꝑcubitū. Sic aplūſ ad ro. ꝑ^o. c. ſemineſ eaz mu
tauerūt naturale vſū i eū vſū q̄

Hyperbatō eſt trāſcēſio qđā vñ
boꝝ ordinē pturbās: cui^o ſpēs ſunt
quinqz: hystorologia ſiue hystero
pterō. Anaſtrophe. parēteſis. ſyn
cheſis: Temeliſ.

di circuit^o loquēdi: ſemp tñ aſtrictioꝝ: vt dñ ꝑr me^o auras carpebat vita
les. i. viuebat. Scias deniqz q̄ quicquid ſignari breu^o pōt: 7 cū ornatu la
ti^o oñdit periphraſis eſt. Aerū hęc: vt cū decorē bz: ꝑiphraſis eſt: ita cū in
viciū incidit: ꝑiſologia dī. Decora ꝑiphraſis eſt apđ Joannem de meua.
Deſpues q̄ el pñctor del mūdo para nſa vida vſana. ꝑoz dezir el verano
nos alegro. Itē in epla canaces ad macareū. Jam nouies erat orta ſozoz
pulcherrima ꝑbēbi: denaqz luciferos luna vebebat equos. i. nonus mēſis
erat: 7 decimus mēſis iam aderat. Turpis ꝑiphraſis eſt in eadē epla ca
naces: in hęc ſba. Et poſitū eſt vteri crimē omūſqz mei. i. ꝑeperi. Turpe. n
fuerat Canacē ꝑeperiſſe ex frē Zacharco: Itē Zerēti^o in Eunuchoz. Tu
te es lepus 7 ꝑulpanictū queris: lz ſcōm Donatū hoc exēplū ſit tropus: in
allegoria. Itē hgili^o ad Diapū. Comoditas hęc eſt in nſo maxima ꝑenne
laxa qđ eē mibi foemina nulla pōt. Ex quib^o ſbis. i. cū in viciū incidit: ꝑe
riſologia dī: ꝑbat Quintilian^o vitia amera poſſe fere ꝑ tropū redimi. Eſt
iam animaduertendū periphraſim: quę in orōne fit: ab autonomaſia 7 epi
teton in eo diſtare. q̄ hęc in dictōe fiunt: 7 oblique ordinantur ad laudez
vel vituperiū: illa vero ideſt periphraſis directe.

Hyperbatō Interpretat trāgreſſio ſibi a Quiniliano. ꝑponitur ex by
ꝑpoſitōe gręca: quę ſignificat ſup: 7 bato ſcādens: quaſi ſup ſcandēs vel
trāſcēdēs: vel trāſcēſio. Hypbena aut trāſcēdo dicit vel tranſgredioꝝ. Hy
perballo extēdo ſupero. byphaſia: vel byphaſis trāgreſſio. Ideo bypha
ton eſt trāgreſſio ſbꝝ ordinē pturbans traiectione: aut ꝑuerſiōe. tra
iectōe ſic. Oēs inuidioſe criꝑuit tibi beneuſuēdi caſus facultateſ. ꝑuer
ſiōe ſic. hoc vobis arbitroz deoz imortales edidiſſe ꝑietate ꝑ vſa. Hęc trā
ſgreſſione frequēter ratio ꝑmpationis 7 decor ꝑoſcit. ſit. n. frequētiffime
aſpera 7 dura 7 diſſoluta atqz bians orō: ſi ad neceſſitatez ordinis ſui ſba
redigātur. Longi^o ergo ſbū ꝑꝑzie hyperbatō eſt: vt animaduertā iudices

omnem accusationis oronē in duas diuisam eē partes. Nam in duas ptes diuisam eē rectū erat: s; durū 7 incōptū. Ecce quomō est lōga ac supgrbi ens pstructōis vel sine trāscēsiō: qñ hū aut sentētia ordine trāsmutatur. Un̄ h̄g. egloga p̄ma. Vrbē quā dicūt romā Delibee putauī huic n̄fē simi lem. Est autē lōgū hypbatō. vrbē quā dicūt Romā: hic illū vidi iuuenē meli bee. Et idem. xij. cñ. Interea reges ingētī mole latin̄. Et p̄ trāsit totā pen tesim: deinde sequit̄ h̄bū: procedūt castris. Et ouidius. iij. epla heroica. p̄ tamen ossa viri: 7 post septē lines in octaua ponit̄ h̄bū: iuro. Ecce: vt i bis exemplis vocū turbatus est ordo: h̄būq; est lōgū. ¶ Cuius spēs sunt quicq; Quinq; spēs sub hyperbatō p̄tineri dicit Donatus: 7 Diomedes: quas se riātm̄ subiungit 7 exponit seu prosequitur.

¶ **Hysterologia**, siue hysteron proteron Hysterologia inter p̄tatur ordo p̄pōsterus: seu p̄pōsterus sermo secundum Tortellium. Et est idem quod hysteron proteron. Unde hyste ron gr̄ce latine significat vlti mum post vel nouissime. Prote

ron vero prius: quasi vltimum primum. Unde hysteron proteron siue hys terologia nominatur: 7 fit: quotiens sentētia ordine cōmutatur ita quod illud quod est vltimum prius amplectimur. vt vergi. i. cñei. Frugesq; rece pras 7 torrere parant flammis: 7 frangere saxo. Et primo georgi. Nunc torrete igni fruges: nunc frangite saxo. Primo. n. solct mola aut pistrino triticum teri: 7 postea torreri. i. flammis coqui. Item idem vergi. alibi. s. ij. cñ. Horiamur 7 in arma ruamus. Et idem in. iij. cñ. Postq; altos teti git fluctus 7 ad equora venit: nam prius ad equora venit: q̄ tangeret flut ctus: scilicet Polyphemus. hac figura vtentes dicimus. nutrit 7 parit ad hoc mater mea. Item hic vsator vomere 7 potare non cessat: ideo sero pe raget iter aut perficiet. Item idem h̄g. i. georgicon. Tum primum ingen ti est equanda cylindro: 7 vertenda manu: iam primum est: vt terra vertat deinde solidetur glatea: postm̄. dum equetur cylindro. Et in sacris lris. hic accipiet benedictionem a domino: 7 misericordiam a deo salutari suo. nā vt dicit Beda. Prius domin̄ miserando iustificat impiuz: 7 sic deinde be nedicēdo ornat iustā. Mathens euāgelista hāc p̄misit figuram in sui euā gelij exordio dicens. Liber generatōis iesu xp̄i filij dauid. Nam multi alij p̄cesserunt dauid: sed illum prius scripsit. Itē h̄g. i. cñ. moresq; viris 7 mētia ponet. ante. n. ciuitas post iura condunt. leges autem mores dici nō dubiū est. 7 in. vij. cñ. quā pius queas tibi. tibi. n. maxima iuro mactat sa cra ferens: 7 cum gr̄ce silit ad aras. Itē in. x. cñ. Et interea reuoluta rue bat matura iam luce dies nocteq; fugarat. hysterialogia tādem p̄poni pōt ab hystero qd̄ est vltimū: post vel nouissime. Et leges fmo: vel logia locu tior: quasi fmo vltimus vel locutio vltima 7 p̄pōstera.

¶ **Hysterologia** siue hystero, ptes ron est sentētie cum h̄bis ordo mu tatus: vt 7 Cererem torrere parāt flammis: 7 frangere saxo.

Anastrophe. Interpretatur conuersio retrosum siue reuersio: vel inuer-
sio: que: vt ait Quintilianus: si in spem soloecismi cadat: bypbaton quoq;
eodem modo appellari potest. Componi potest ab ana prepositioe greca: que sur-
sum significat: vel con hoc in loco: 7 Strophos huius quasi puerisio. Et vt
mentem cuiusdam sequar. Anastrophe reuertor est nobis: 7 anastrophe re-
uersio. nam in illa est quasi recti ordinis puerisio seu inuersio. Et est hec fi-
gura: vt Diomedes ait: duorum huius ordo pposterus. vt hg. ij. en. Capulo te-
nus. 7 Tullius. ij. li. eplaz. Romam huius. 7 idem alibi megaram versus.

Sed vt lucidius percipias: at-
tende fieri solere anastrophe
quando dictio subsequitur: que
sit pcedere digna: vt si pposi-
tio suo postponat casualiz vt su-
pra patet: 7 etiam dicendo. me/
cum tecum. secum. 7 hg. i. en. Ita-
liam contra: pro contra italiam
idem in. v. en. Transra p 7 re-
mos. Et in. iiii. en. Maria om-
nia circum. Et. i. en. Van inter
Et in. ij. quasi ad finem. Et in. vii.
Decus impius latini te penes
Et idem hg. iiii. eni. Te ppter

Anastrophe est verborum tan-
tum ordo pposterus: vt italiam
contra: pro contra italiam.

Paræthesis est interposita for-
matio diuersę sententię: vt eneas
neq; n. patrius consistere mentem
passus amor) rapidum ad naues
pemitit achatem.

eundem extinctus pudor. Ecce quomodo quotienscuq; sensu integro pma-
nente verba tantum mutatur. Anastrophe fit. Sic apud dnm enricus a vil-
lena. Las vias recebi letras: 7 apud hg. i. geoz. quam circumbas inter.

Paræthesis. Interpretatur interpositio vel interclusio. Componitur
autem ex para 7 en: que duo dicunt inter: 7 thesis positio. Eandem Dio-
medes 7 Franciscus niger Dialisin vocat: idest dissolutionem. Et fit: vt fa-
bius vult libro nono. dum continuationi sermonis medius aliquis sensus
interuenit. ita q illa interposita formatio diuersę sententię sit ab illa que
inchoatur. vt vergi. i. eni. eneas (neq; n. patrius consistere mentem pas-
sus amor) rapidum ad naues pemitit Achaten. Ecce quomodo fit paræ-
thesis: quotiens sententia inchoatur: etq; interponitur quelibet ratiocina-
tio. Erat. n. rectus ordo: eneas rapidum pemitit achaten. Deinde illud
subnecti posset. Neq; n. patrius amor. 7c. Hinc ergo dixit Fidorus. Pa-
ræthesim esse: vbi nostram interponimus sententiam: qua ex medio remota: i-
teger sensus pcurat: vt in exemplo patuit superiori: 7 in multis alijs que
lectio tibi offeret doctorum vt est illud Suidij. i. metha. Dñ ceptis (nam
vos mutastis 7 illas) aspiate meis. Item apud hg. egloga. ix. Mos illic
qd nec bene stat) mittim hodos. Item egloga. vi. Nunc ego (nax sup tibi
erit qui dicere laudes varze tuas cupiat: 7 tristia cedere bella) agrestem
tenui meditabor arundine musam. Item ouidi in Fbin. vnus (7 hoc ipm est
iniuria magna) pennem candoris titulum non sinit esse mei

Temesis. Interpretatur sectio scissio seu diuisio. Temo. n. incido significat: Tmassio scindo. Diacope ex dia prepositione componitur dia autem i. per: et copto incido: quasi intercisio. diacopto item intercido significat. Alij dicunt q̄ componitur a Tomos quod est diuisio vel sectio diuiditur. n. siue secatur vna dictio per ea que interponuntur. modo si illa dictio sit simplex vel composita: vt Donatus in diffiniendo hanc probat figuram. Constat igitur hanc fieri figuram cum in medio alicuius dictionis simplicis seu compositę vna dictio vel plures interponuntur. vt vergi. est testis. iij. georgicon. dicens. Est boreę re gio septem subiecta trioni. Et ce quomodo hoc nomen compositum septem trioni diuidit. et interponitur hęc dictio subiecta. nam sine figura dicendum erat subiecta septem trioni. Itē apud incertum auctorem et saxo cere cōminuit brum: p cerebrum vbi diuidit hoc nomē simplex cerebrū: et interponit cōminuit. Itē massili portant iu uenes ad littora tanas. vbi hęc dictio Massilitanas diuidit: et plures dictiones interponunt. s. portant Iuuenes ad littora. Massilia. ē. ciuitas gallię i tractu Marbonensi petroso in loco sita: cuius portus subiacet saxū videlicet in teatri forma ad austrum spectans in medio spacio massilię et Rhodani vbi erumpit. cāpus est petrosus appellat⁹ a mari cētena distās stab. et est mirabilis: p̄isci gręci ligusticā regionē vocābāt: quā massiliēses bitāt et salios ligures: vt strabo scribit. S3 massylia. ē. cū. y. gręco regio est affricę: et massyle. .a. u3. et massyl. .a. u3. p re illi⁹ regionis accipit. Massylla: vt dicit sypōtū: aqua fit massylb: et massylli: oppidū est lybię mauris vicinū: nec lōge abest ab ortis hesperidū. hęc gēs nec frenis nec ephippis. i. equorū p̄baleris aut paramētis vitā: s3 sola virga p̄tēti sūt: qua agitēt equos et moderētur. Lucan⁹. Et gēs q̄ nudo residēs massyllia dorso ora leui flectit freno: nescia virga. Et vt ad Temesin iā reuertar. Ag. i. q̄. Ea ip̄a vsus dixit multū nebulę circū dea fudit amictū: p̄ circūfudit. et in. iij. georgi. Inq̄ viciē speculari: p̄ inuicē. et. ij. q̄. satis vna sup̄q̄ vidim⁹ excidia. exēpla rep̄ri passim huius figurę dubitat nemo. nam i. q̄. enei. dixit Agi. Quę mecunq̄ vocant terre: pro quęcūq̄ terre.

Temesis est vni⁹ compositę vel simplicis sectio: vna dictio vel pluribus interiectis: vt septem subiecta trioni: et saxo cere cōminuit brum. Et massili portant iuuenes ad littora tanas: pro cerebrū et massilitanas.

Synchesis est hyperbarō obscurum: et ex omni parte confusus: vt Tris notus abreptas in saxa lentia torquet: saxa vocant Itali: medięque in fluctibus aras.

Est autem hic ordo: tris naues abreptas notus.

erumpit. cāpus est petrosus appellat⁹ a mari cētena distās stab. et est mirabilis: p̄isci gręci ligusticā regionē vocābāt: quā massiliēses bitāt et salios ligures: vt strabo scribit. S3 massylia. ē. cū. y. gręco regio est affricę: et massyle. .a. u3. et massyl. .a. u3. p re illi⁹ regionis accipit. Massylla: vt dicit sypōtū: aqua fit massylb: et massylli: oppidū est lybię mauris vicinū: nec lōge abest ab ortis hesperidū. hęc gēs nec frenis nec ephippis. i. equorū p̄baleris aut paramētis vitā: s3 sola virga p̄tēti sūt: qua agitēt equos et moderētur. Lucan⁹. Et gēs q̄ nudo residēs massyllia dorso ora leui flectit freno: nescia virga. Et vt ad Temesin iā reuertar. Ag. i. q̄. Ea ip̄a vsus dixit multū nebulę circū dea fudit amictū: p̄ circūfudit. et in. iij. georgi. Inq̄ viciē speculari: p̄ inuicē. et. ij. q̄. satis vna sup̄q̄ vidim⁹ excidia. exēpla rep̄ri passim huius figurę dubitat nemo. nam i. q̄. enei. dixit Agi. Quę mecunq̄ vocant terre: pro quęcūq̄ terre.

Synchesis. Interpretat⁹ p̄fusio. et p̄ponit a syn qd̄ est con: et chesis fusio. in

de synchesis recte dicitur. Est autem synchesis bypbatō ex oī parte p̄fusum id est locutio ex oī parte p̄fusa aut in vocibus aut sensu. vt h̄gi. i. c̄n. Tris not' arreptas in saxa latētia torquet: saxa vocāt itali medijs quē in fluctibus aras. vbi talis est ordo. Tris. s. naues arreptas. not'. i. vētus flans quasi a meridie. torquet in saxa in medijs fluctib' latētia: itali vocāt aras Itē. ij. enei. Iuuenes fortissima frustra pectora. 7c. Est. ij. ordo. Iuuenes fortissima pectora frustra succurritis vbi incēsq: oēs dī quib' iperū hoc exteterat excessere abydis arisq: relictis: videtis quē fortuna sit rebus: si

Hyperbole est dicitio fidem excedens augendi minuendive causa. augēdi. vt niue candidior. Minuēdi: vt tardior testudine

vobis certa cupido est: sc̄q me audētē extrema ruam' in media arma 7 moriamur. Itē idē h̄gi. Una bon' quē deide cadis. 7c. Cū sit ordo. Deide heros diuidit vna: q̄ bonus Accies onerarat cadis. 7 de trina crio littoze abeūtib' dederat.

Itē illud Alexandri exēplū. Nos stute lauat: qui labē criminis ornat. vbi est ordo. Ille qui leuat labē criminis: ornat nos stute. 7 sic patet bis exēplis bypbatō eē obscurum ex omni pte. Sūt quippe ibidē h̄ba confusa: 7 p̄ cōsequēs sensus: cū ibi ordo sentētię h̄ozūq: simul cōfundit. Per hanc figuram excusari videtur cacophaton.

Hyperbole. Interpretat' suspicatio a Quiti. li. viij. 7 p̄ponit ab hyp̄ p̄positōe gręca: q̄ sup̄ significat: 7 hole v' boli qd̄ est tactus: quasi suspicatio. a q̄bur soā h̄o dī excessus vel trāscēsiō h̄itatis. Ab alijs dī eminētia: deniq: a Cicerone suplatio. Bene ergo bypbole dī. Et est dicitio siue sn̄ia fidē h̄itatis excludens: quę ponit augēdi minuendive gr̄a. Augendi. vt niue candidior: 7 fulminis ocyor alis. minuendi. vt tardior testudine. Seguior trūco. 7 volātis te folij sonitus terret. 7 vix ossib' herent. h̄g. ij. c̄n. bypbolice dixit augēdi gr̄a. Clamores simul horredos ad sydera tollit. idē etiā. ij. c̄n. Attollitq: globos flāmar 7 sydera lābit. idē in. iij. c̄n. equataq: machina celo. idē in. xi. c̄n. Et celo clamor virū clangorq: tubarū. Idē posthęc alibi. Astra ferit son' armor 7 clāgorq: tubarū. cuius videt' i sup̄iorib' exēplis: 7 i alijs ppe i finit' bypbolē eē eminētia siue excelstitatē (vt ex mēte loquar p̄ fidozi) aut excessū: q̄ fidē. i. certitudinē excedit vltra q̄ credēdū ē. vt sydera h̄berat vnda. hoc. ij. mō vltra fidē aliquid auget: nec tamen a tremite significat. de h̄itatis erratur quīs verba quibus indicatur: excedant: vt voluntas loquēt' nō fallēt' appareat. Quo tropo nō solū auget qd̄: s; 7 aliqñ minuit: auget. dicēdo velotior aura. fortior leonib'. minuit dicēdo. mollior pluma 7 cū byeremia i Lrenis. denigrata ē sup̄ carbonēs facies ei'. h̄ac figuram plurib' posse fieri i mōis quitiilian' asserit ad finē libri octau: ibi vid' sc̄ipitē n. ibidē mēsurā suari debere: quīs est. n. ois bypbole vltra fidē: nō tñ esse debet vltra modū. Donere vniū satis est mētiri bypholen: nec ita vt mendatio fallere vellit. Quo magis intuendū est quousq: deceat extollere: qd̄ nobis non credit. Peruenit hęc res frequētissime ad risum: qui sic actus

est urbanitatis. Sin aliter: stultitię nomē assequit. S; ignoscitur: quia non affirmamus. Et pceditur nobis ampli^r dicere aut min^r: quia dici quod est nō potest: 7 melius ultra quam citra stat oratio. hęc fere ille. Sit itaq; by^r perbole quando dictio excedens fidem pomitur augendi minuendive gra. vel etiam quocūq; alio modo excederet: vt vergi. teste seruiō in daphnide. Nec retia ceruis vlla doluz meditatur. 7 inde bypolicus. i. sup excessiu^r

Allegoria. Interpretatur alieniloquium siue aliena locutio: quum aliud sonat 7 aliud intelligit. vt tres littoze ceruos conspicimus: id est tres duces. Et componitur ab alos quod est alius: 7 logos sermo: quasi alienus sermo. Rodericus a scā ella dicit q componitur ab alleon quod est alienum: 7 goze qd est dicere: vel locutio quoniam aliud intelligitur q̄ vox sonat. Buarinus veronensis dicit q componitur ab alleō: qd ē alie

num: 7 goruz ductio vel locutio. quasi aliena locutio. quia per eam vnum dicitur: 7 aliud intelligitur p̄cipue opposituz. Et in hoc Allegoria differt a metaphora: vbi licet aliud intelligitur: non tamen oppositum. Sed his compositionib^r dimissis: que sint ne ponderis alicuius an non: Sapientissimus quisq; iudex esse poterit. Quintilianū in. viij. duxi in hac figura p̄ omnibus amplectendum. qui Allegoriam inuersionem interpretari dicit: vt aliud verbis aliud sensu ostendat. Et sic illam fieri dicimus: cum aliud dicimus 7 aliud intelligimus. Et vergi. in georgicon. Et iam tempus equū fumantia soluere colla: hoc est que tractanda fuerant explicuimus: iam congruū est carmen finire. Nam vergilius non intellexit colla equoruz soluenda: sed bene tñ carmē eē finiendū. Idē etiā verg. in bucco. egloga. iij. Claudite iam riuos sat prata biberunt. 7 idē etiam in bucco. egloga. v. Nec calamis solum equiperas: sed voce magistrum: vbi ad theocrituz 7 vergilium per allegoriam respicitur. Item egloga. ix. Lityre dū redeo breuis est via Pasce capellas: 7 potū pastas age tytire: 7 inter agendum occurfare capro: cornu ferit ille: caueo. impat Aug^r allegoricos suis: vt rē tueant: nec tñ audeāt p̄tra Arī p̄ceptū venire. Idē etiā. 7 nunc velle ra sicut. Itē apud Horatiū. i. li. odax. Nauis referent in mare te noui fluctus. Quid agis: fortiter occupa portū. Ecce quomō Horati^r in illo loco nauē p̄ populo: fluctuū tēpestatē. p̄ bellis civilib^r: portū p̄ pace atq; cōcordia posuit. Item Joānes euangelista. iij. c. allegoricos loquens dixit. Levate oculos vros: 7 videte regiones: qz albc sunt iā ad messēm. hoc est intelligite: qz populi iam parati sunt ad credēdū. Possibet etiā apostolus

Allegoria est tropus: quo aliud significatur: aliud dicitur: vt: 7 iaz temp^r equum fumantia soluere colla: hoc est carmē finire. Huiusmodi spēs multę sunt: ex quibus septē eminent. hironia. Antiphrasis. aenigma. charientismos. Paradoxia. Sarcasmos. Astismos

gala. iiii. dixit p allegoriã. Scripturaz est: qm̄ Abrahã duos filios haurit vnũ
 de ancilla 7 vnũ de libera. Et cum vergilius dixit: Tres littoze ceruos
 cõspicit errantes: tres duces belli punici: vel tria bella punica secundus
 Ihsidorus significare voluit. Et cum in bucco. legimus. aurea mala decem
 misit: decem eglogas ad augustum intelligimus. Idem vergi. in palemo-
 ne. Claudite iam riuos pueri sat prata bibere. i. desinite iam plura canere
 quia sat superq; audiuimus. 7 sine secũdi. georgi. Sed nos in mensum spa-
 cius confecimus equoz. ¶ Allegoria interpretatur etiam misterium:
 similitudo: 7 a quibusdam spũalis intelligentia. Et habet septem species
 quas Donatus expressit in textu dicens. ¶ Huius tropi multe sunt spe-
 cies: ex quibus septem eminent. quas omnis seriatim exponem: postq;
 pauca dixerimus: que hoc in loco recte in serenda censuimus tanq; ab al-
 legorica locutione non abhorrentia. quũ potũ vtilia 7 per necessaria sa-
 cram scripturam legentibus. ¶ Dicit nos ad hoc beatus Augustinus: qui
 in moralibus ea que de christo siue ecclia per figuram dicta siue facta in-
 terpretantur: allegoriam proprie nũcupare solet. Unde allegoria nõnũq;
 verbis siue operibus significat rem historicam: aliquando tipicam: ali-
 quando tropologicaz idest moralem 7 rationalem: quãdoq; anagogẽ idest
 sensum ad superiora ducentem. Hinc te fieri consciũ velim: sacram scri-
 pturam quattuor modis exponi solere. historice scilicet. allegorice. tropo-
 logicẽ. 7 anagogice. Et historiam esse: quando res aliqua plano sermo-
 ne refertur nõn secus quam sit dicta vel facta. ideo nemini phas erat.
 Sed neq; est in presenti historiam scribere: nisi videnti. Historice scribit
 exodi. xrv. Populus israel ex egypto saluatus tabernaculum domino fe-
 cit. Et dicitur ab hisseron quod est videre: vel cognoscere. Et quando di-
 ctiones intelliguntur simpliciter: vt sonant: est sensus litteralis: vel histo-
 ricus. Allegoria autem est: cum per vnũ factum iudicatur aliud secun-
 dum q; est credendum: ita q; cum verbis siue rebus mysticis presentia xpi
 7 ecclie sacramenta signantur. verbis videlicet: vt ait Esaias. i. c. Egred-
 ietur virga de radice iesse: quod est aperte dicere. Nascetur virgo Da-
 rya de stirpe dauid. 7 de ea christus. rebus mysticis. est populus israel ab
 egyptia seruitute per sanguinem agni liberatus. Allegorice eccliam si-
 gnat: que per passionem xpi ademoniaca seruitute liberata est. ¶ Et nota
 q; allegoria multis modis exponitur. quandoq; a persona. vt ysach signat
 christum. quandoq; a re: 7 non persona. vt aries occisus significat xpi car-
 nem passam. quandoq; a loco: vt christus predicaturus ascendit in montes
 vbi eminentia loci significat eius sapientiam 7 excellentiam. quandoq;
 a numero. vt apprehendent septem mulieres virum vnũ. idest septes do-
 na grarum xpi. quandoq; a negotio vel facto. vt interfectio goliã a dauid
 interfectionem diaboli a christo signat. ¶ Anagogia vero est ad supe-
 riora ducens locutio: que de premio futuro: 7 de ea que in eglis est vita ap-
 tis siue mysticis sermonibus disputat: in qua per vnũ factum datur in-
 telligi quod est desiderandum eterna. s. felicitas. beatorum. apertis. vt

cum dicitur. **Matth. v.** Beati mundo corde. **Dysficus.** vt cum dicitur. **apocalypsis. xxi. c.** Beati qui lauant st: las suas: vt si illis ptas in ligno vi
te: 7 per portas intrent ciuitatem. quod sic exponitur anagogice. Beati
qui mundant cogitationes suas 7 actus: vt sit illis ptas videndi domini
nostrum iesum xpm dicentem **Joannis. xiiij.** Ego sum via veritas 7 vita.
Et per doctrinam 7 exempla pcedentium patrum intrant in regna celo
rum. Et sic est differentia inter Allegoriam 7 Anagogiam. quia allegoria
est mysticus sensus pertinens ad militantem ecliam in qua sumus. Sed
anagogia est apertus sensus pertinens ad ecliam triumphantem: que est co
munitas scoꝝ iam triumphans 7 regnans. dicitur autem anagoge ab ana
quod est sursum: 7 goge vel gogos: quod est ductio: quasi sursum ductio.

Tropologia deniq; est locutio moralis: que ad instructionem 7 correctio
nem animozum mystice siue apte respicit. **Dysfice:** vt ait **Solomon eccle
siastes. ix.** Omni tempore sint vestimenta tua candida. Et oleum de capite
tuo non deficiat. quod est dicere. Omni tempore sint opera tua munda:
7 charitas de corde tuo non deficiat. **Aperte** vt **Joannes dicit.** prima **Jo
annis. iij.** filioli non diligamus verbo nec lingua sed opere 7 veritate pa
tet itaq; **Tropologiam** esse: quando per vnum factum datur aliud intelli
gi secundum quod est faciendum. Et dicitur **Tropologia** a tropos qd est
conuersio: 7 logos sermo: quia

si sermo conuersiuus siue con
uersus ad informationem ani
me 7 bonozum mozum. Et est
quando per vnum factum aliud
datur intelligi secundum quod
est faciendum. Et vt breui
ter habeas: versiculos quos q
dam lusit attende sequentes.
Historia docet factum. **Tropo
logia** faciendum. **Allegoria** cre
dendum. **Anagogia** appetendum
Unde 7 hii versiculi subsequuntur. **Littera gesta docet. Quid credas Al
legoria.** **Moralis** siue **tropologia** quid sit faciendum. **Quo** deniq; tendas
Anagogia. hec patent in hac dictione **hierusalem.** que **historice** nome est
illius ciuitatis: vbi **christus** redemptor noster passus est. **Tropologicè** est
tipus anime fidelis: que pacem hē conscientie. **Allegorice:** figura ē militan
tis ecclesie: in qua est pax charitatis 7 beniuolentie. **Anagogice:** tipu gerit triu
phantis eclie: in qua est pax ab oi incurſu cuiusq; molestie. **Itē** si dicas replu
dñi qd fecit **Solomō:** **historice** loqris. **Iuxta tropologia** ecliam significat
bis. **Iuxta allegoria** vltipicu sensu corp^o dñi. **Iuxta tādē anagogē** supna
patria denotabis. **En** sicut **hierusalē** **Polis** est **terrena:** fidelis. **Constans**
ecclesia. **mōs fortis.** **Patria summa.** Et his iā sic **baud** inutiliter p strictis: ne
cesse est ad exponēdas allegorie spēs reuertamur: vt sum^o polliciti: 7 vt or
do aut series tropi. exposcere videtur

Tropa est tropus qui per con
trarium conatur ostendere quod
dicit: vt egregiam vero laudem: et
spolia ampla refertis tuq; puerq;
tuus: hec vbi grauitas pronuncia
tis adiuuerit: confiteri videbitur:
quod negare intendit.

Ironia. grece latine dici potest Camillatio vel simulatio siue illusio: a
 ho greco irono quod est cauillos. aris. vel a verbo ironatali. i. caullari: si
 aliud verbis significamus: aliud re sentimus. Interpretatur ironia a **T**y
 colao peroto vocabulum frequens apud latinos. vnde ironice loqui dicitur
 mus quum aliquid quasi derisionis causa per contrarium efferimus adiu
 uante grauitate pronuntiationis. vt vergi. iiii. enei. Egregiam vero laudē
 7 spolia ampla referis: tuq; puerq; tuus: magnum 7 memorabile numeru:
 vna dolo diuum si femina victa duorum est. hec dixit Juno veneri cū quo
 dam derisu. Horatius Ironice loquens dixit. Optat Epithimia. i. ornamen
 ta equorum: bos piger: optat arare caballus. Marcialis. libro primo.
 Epigrammate. cxlvi. Ironice loquens dixit. Lantion es ais: Sapis lu
 perce. Patet ironiam esse orationem que pronuntiationis grauitate seu
 sum verborum negligit. petit. n. diuersum intellectum ei quod dicit: vt Sa
 bius ostendit in. vi. Idem etiam in. viii. circa Ironiam scribens dicit. In
 eo genere quo pertraria ostendunt ironia est: qua illusione vocat: qua pertra
 ria ostendunt: q; aut pronuntiatione intelligit: aut persona: aut rei natura: vt egregia
 vero laude. 7c. Itē verres pretor urbanus homo sanctus 7 diligens. Et in Clo
 diū. Integritas tua te purgauit (mibi crede) pudor eripuit. vita an acta
 seruauit. Bene ergo colligit ex pdictis exemplis Ironia eē tropus: vt dixit
 Donatus: qui pertrarium conat ostendere quod dicit. qm non erat laus egregia im
 mo dedecus: Diuonē vincit dolo duorum diuorum: vinceris scilicet 7 cupidinis: q
 eiusdē veneris est fili. Nec Clodius fuit vir integer nec bonis moribus
 prout: immo scelestus 7 sacrilegus ac neq;. Nec nisi grauitas pronun
 tiationis. 7c. Dicit Donatus in hoc loco hūc tropū pronuntiatione adiuuandus.
 Nam alias videbitur confiteri quod negare intendit: Et non te fugiat de
 niq; q; per accusationem aut per insultationē dē aliquid ironia respersum
 quod probat Agilius. i. qm. Uras eure domos illa se iacet in aula Colus: et
 clauso vtroque carcere regnet. Quomodo igitur aula: si carcer est: Sola. n. pro
 nuntiatione soluit. Nam carcer pronuntiatione est. Iacet in aula ironia est. Et to
 tum per contrariam prolationē annūciatur per Ironie spem: que laudando de
 ridet. Quidam epistola. iij. quā briseis Achilli scripsit. Scilicet: vt quis veniā
 dotata: repellat. per ironia dixit. Sic idē Quidam. ij. metba. in fabula Caly
 stonis. Cur nō expulsa ducit iunone: meoq; collocat in thalamo: iocerasq;
 lyciona sumat. vbi videt Juno pcedere quod minime volebat. idē etiā. xij.
 metba. At puto funeribus dotabere. vbi significat Hecuba Polixenā et
 funeris 7 sepulture honore cariturā. Item Terentius in Eunuchō. in Sec
 na. Apud antiphonē. Id ipsum: virgo vero viciata. Idem in eadē. i. scena
 O populares. Quid isti te ignorabant: s; mores postq; ostēdi tuos. 7 col
 laudavi te: secundum facta 7 vtutes tuas impetraui. Idē etiā Terentius
 in Andria. Salue bone vir. Itē hi: ironymus ad Paulinum. videlicet ma
 nifestissima est genesis. Et Ouidius. ij. metba. Illuc tibi me posito visam
 velamine narres. vbi Diana id videt: et permittere actioni cadmine poti
 culus prozysus adimit faciendi facultatem. illum nāq; in ceruus conuertit:

ut ibidem Quibus fabulatur. Tortellius dicit Ironiam esse. i. latino utro
biq; scribitur: tamen primam litteram apud grecos dicit ei dipthongū.
Sed quidam abijciunt. e. 7 retinent. i. productam. Alij contra abijciunt. i.
7 retinent. e. similiter productam: 7 sic scribunt Eroniaz. cui oppinioni ad
hæret Nestor Dionysius Huarientis. unde Ironia interpretatur illusio
vel simulatio. Et derivatur. eiro: quod profertur Fro: quod est dico. Et in
de. eironeome in voce passiva: quod est cauilloz. 7 fit cum aliquid per con
trarium 7 illusionem effertur. ut vergi. iij. enei. Egregiam vero laudez 7c.
Et sic deprehenditur verum quod seruius dicit. fieri Ironiam: cum alijs
verba 7 aliud continet sensus: adiuuante tamen pronuntiatione.

Antiphrasis. Interpretat con
traria locutio. pponit aut ex an
ti qd est contra: 7 pbrasis locu
tio. Est. n. dictio e contrario si
gnificans. ut bellum dicitur qd
minime est bonum. 7 lucus qd
minime luceat. 7 parq; qd nemi
ni parcant. ve potius a partu
littera immutata quasi partq;
ut varro voluit Bellio referen
te libro. iij. Nascentibus. n. bo
minibus bonum 7 malum con
ferunt: ut hesiodus docet. hac
figura vsus est vergi. iij. geoz
gicorum. agitabat choros i lu
cis. i. in siluis a lucendo dictis

Antiphrasis est vni⁹ verbi ironia. ut bellum quod non bellum est
7 lucum quod non lucet.

Enigma est obscura sententia
per obscuram similitudinem rerū
ut mater me genuit: eadez mox gi
gnitur ex me. significat. n. aquam
in niuem conuertit: 7 ex eadem rur
sus effluere.

licet non luceant. Et etiam. i⁹. enei. Lucus in vrbe fuit media lectissim⁹ vni
bra. Si quempiam nanum pudendum gitantem dicas: Allegoriam comit
ti non dubites. Ecce ut antiphrasis est vox signans contraria dicto: quod
phabis si de aliquo ceco inchoate currete dixeris. Sine enī: quoniā vidēs
est. Item si ethiopes argenteos appellaueris. Hæc ab ironia differt qd iro
nia pronuntiando mutat affectum 7 significationem. Antiphrasis vero di
uerlitatem rei denotat: ut Diomedes ait. Et id (referente Fidozo) nō vo
ce pronuntiantis: sed suis tantum verbis: quorum origo contraria est. An
tiphrasim dicit. Por vñ ludo emegecido Do nunca pense salir. Lucus
posuit pro obscuro nemore: quū per derivationem a luceo. es. veniat.

Enigma. Interpretatur questio obscura: seu obscurus sermo: vel ob
scura locutio: que difficile intelligitur nisi aperiatur. hæc figura est inter
rogatio siue questio obscura: que in sermone vulgari dici solet. que es co
sa y cosa. a Tortellio 7 Quintiliano interpretatur obscura allegoria. Est
itaq; enigma obscura sententia per obscuram similitudinem rerum. ut ma
ter me genuit. 7c. Et illud iudicis de comedenti exiit cib⁹: 7 de forti egres

sa est dulcedo, significans ex ore leonis fauam esse extractum. Item patrem progenies occidit matris in aluo, quod de beato Thoma intelligit. Nam ipse erat pater animarum: progenies vero humana occidit eum p̄dicantem in aluo matris, sc. ecclie. Item illud enigma quod soluit epipus. Quod est animal in principio vite quadrupes, in medio bipes, in fine vero tripes. Est nempe homo, qui infantia ludens atibus manibus repit 7 pedibus, in medio vite solis pedibus gradit. In decrepitu vero non solum pedibus verum etiam baculo sustentatur. Differt enigma ab allegoria. Nam hec sub re alia aliud significat siue indicat figuratiter 7 sic bis gemina est. Enigma vero tantum sensum habet obscurem per quasda insinues obumbratum. Enigmata dicta sunt que veteres latini Scypos vocauerunt. Enigmatice dixit, vergil. in. egl. dic quibus in terris: 7 eris mihi magnus appollo: tris pateat celis spatium non amplius vlnas:

Charientismos est quod dura dictu gratius proferuntur: vt interrogantib⁹ nobis. Nam quis nos quesierit: responsum detur: bona fortuna: exinde intelligitur neminem nos quesisse.

Charientismos: grece: latine est gratificatio. Nam a charie quod est gratum vel gratiofus derivatur. Sunt qui illam dicant vrbauitatem. Charientismos autem Joco: vrbauitatis alludo significat. charismos vero dono gratifico. Hinc est qd Donat⁹ dixit 7 Diomedes atq; Isidorus charientismo esse quod dura dictu gratius proferunt.

Cel est dicitio per ea que grata sunt auribus aliud significans, vt si nobis interrogantibus an nos quesierit aliquis: detur responsum. Bona fortuna, bona salus. Nam ex inde intelligitur neminem nos quesisse. Item comissam legi banc figuram in sacris litteris. Gene. xlix. in hec verba. Ad ne pro Rachel seruiui tibi: quare imposuisti mihi lyam: vno. n. leuissimo in positionis verbo iniuriam quam patiebatur grauissimam temperati⁹ loquens significauit. Erit etiam charientismos: si filium sacerdotis demonstrans dixerit quispiam. hic est de genere aarō. Nec minus charientismos erit: Si interroganti: qualiter valemus: respondeamus: ad obsequium tuum: vel prestantię tue manus osculo.

Charoemia. Interpretatur proverbum. Nam paroemiacos proverbis dicitur. Et est vulgaris proverbij enunciatio rebus ac temporibus ac comodata: cum aliud quam dicitur significatur, vt Terentius in p̄ormione. Contra stimulum calces, quo proverbio significatur esse durum contra potentiores pugnare: licet alij dicant hoc proverbio insua aduersis esse resistendum. Item apud Terentium in Adelphis. Lupus est in fabula, quo significatur nobis esse noxius ille de quo loquimur: 7 nobis ip̄is sui p̄sentia facultatem amputari loquendi, ergo lupus est in fabula silentium erpocit: quasi diceretur. Tace: ne audiat nos qui venit. noe. n. oportet. ex

re naturali hoc puerbiū sumpsisse videtur exordium. aut. n. quidā naturales illū voce describit: quē prior viderit lupū. vt hg. in Doeri. Lupi moerū vidē re pōres. qd̄ hac rōne pfirmare videtur. asseuerat quippe lupū eē aīal venenolum 7 adeo venenosū. vt aerē inficiat: qui sic ifect' hoīem invadēs ip̄i arterias ingredit: 7 subide vox illi subtrahit: quē lupi pōres fuerint ptem plati. Sz si lupū ptingat pri' ab hoib' viderit: tūc naturalē affirmat pforari 7 nō infici. qd̄ poteris legere apd̄ Pliniū. li. viij. naturalis hystorie. Cōmisit Terēt' in phormione hāc figurā dicēs. Scisti vti foro. id est facere qd̄ te oportet. Tritū etiā puer

biū est apd̄ hg. viij. cñ. herbā do. i. cedo victoriā. qd̄ ellicit ex h' bo illo. 7 vitta pptos voluit p̄ tēdere ramos: 7 vt alti' repetā ex certamine illo qd̄ inter Me-

Parœmia est accōmodatū res bus tēporibusq; puerbiū: vt ad h' sus stimulos calces. Et lupus est in fabula.

ptunū 7 minervā de noīe atbez nariū intercessit. qd̄ qd̄ puerbiūm ex eo ppositū est 7 inoleuit qd̄ vt refert Quid' 7 Lucan' vi. 7 hg. i. geoz. Jupiter iussit vt ex noīe illius diceret civitas

Sarcasmos est plena odio atq; hostilis derisio. vt en agros 7 quā bello troiane petisti hesperia meti re tacēs

qui melius obtulisset munus. Oblato igitur equo a Neptuno: 7 per Dis neruam oliua. statim victrix hita est ipsa. Unde cum rannum oliuē offertur alicui: est iudicium eum esse meliorem potentiozemq; offerente. hūc ergo venit prouerbiū. herbam do. i. cedo victoriā. quod varro in cñis ponit quum in agonibus herbam in modum palmę dat aliquis ei cum quo non conatur contendere: immo fatetur esse meliorem. Horatius parœmiā cōmisit. i. li. epistolarum: cum dixit. Nam tua res agitur: paries cum proximus ardet. quod ad hoc tendit. Est imposita calumnia aliqua homini in fonti: cuius tu innocens times accusari: tunc pōt tibi hoc prouerbiū ascribi: ac si diceretur. Deus amice propulsa vicini tui calumniā inculpati. quod si neglexeris: hodie vel cras pauloue post in te isibec cudetur faba: vt alio vtar prouerbio Terentiano in Eunuchō. Sic etiā Juuenalis. Sa tya. viij. Jamq; tace: furor est post omnia pendere malum. quod est puerbiū in eum: qui multis amissis bonis fortunę. reliqua etiā velit pdere quod vulgo dicitur. Locura es echar la soga tras el calderon. y perdida la bazienda locura es querer perder el nauio. Terentius Possibec in Me autontimerumenon dixit in senes plus bibentes quā comedentes. Qui lē senectus. aquila. n. senescence: rostrū superiorius ab eo crescit 7 incuruat: vt neque at comedere: sz dilaniata p̄da sanguinem suggit tātum.

Sarcasmos. Interpretatur irrisio cum amaritudine: siue iocus cum amaritudine. Et componitur a sarcos gręce quod est caro latine: 7 mos. oris. quasi carnis mos: 7 quasi carnalis 7 capitalis derisio resperfa a magitidine auxiliante modo dicendi signata. Sarcamon interpretatur

idoneus artis professor. Hanc comittimus figuram aliquem in sermone mordendo quale est illud vergilij. xij. quei. En agros: 7 quam bello troia- ne petisti besperiam metire iacens. Item 7 quale est illud eiusdem vergilij. ij. quei. quod Pyrrhus ad priamum dixit. referes ergo hec: 7 nuncius ibis pelide genitori: illi mea tristia facta de generemq; Neoptolemū nar rare: memento. Deridendo etiam dixit turnus Eumedio: En agros: quos vi ctore quea te accipere posse credebas. Erat. n. consuetudo. vt victores im peratores suis militibus agros diuiderent donarentq;. In sacris etiam litteris legimus euangelicis. alios saluos fecit: seipsum non pot saluum facere. Si rex israel est: descendat nunc de cruce 7 credimus ei. Item om nes quos percussisti gladio: mortui sunt: cum hoc dicitur alicui: qui nemi- nem gladio percusserit. Est itaq; vt ex dictis ellicitur: 7 vt. ij. quei. Refert seruius: Sarcasmos iocus cum amaritudine 7 derisu. huic contraria est figura Asteisimos: cum sine derisu fieri solet.

Asteisimos est tropus multiplex numerosq; virtutis. nā asteisimos est quicquid rustica simplicitate ca- ret: 7 faceta satis vrbantate expo nitur. vt qui bauium non odit: amet tua carmina mei: atq; idem iungat vulpes 7 mulgeat hircos

Homocosis est minus notę rei p similitudinē ei? que magis nota est demonstratio. Huius aut tres sunt spēs. hicon. Parabola. Pa radigma

luta nauis exit alite: ferens olentem meum. Qui bos ergo diligit faciat que contra naturam sunt. idest iungat vulpes 7 mulgeat hircos. Dicitur Asteisimos ab astei quod est vrbis. Asteio autem iocor dicit. Asteios vrbanus. Asteio me vrbanus sum. Et dipthongus est: 7 profertur tantum p. i Est etiam asteisimos: si quis dicat. hec mulier omni sagitte aperiet pbare- tram. q. d. omni virili mutino non cludet vuluam. Item saul dixit Jona- the. fili mulieris vltro virum rapientis. i. fili me retricis. tortellius anti- smos scripsit: 7 dicit fieri: cuius aliquid simplicitate rustica expolit: 7 ad vrbantatem quandam reducitur. vt x gilij exemplo patet.

Homocosis. gręce latie ē similitudo: ab homēios: qd ē simil. 7 lz scribat ei. pferit. i. tm. Omonias pcoris significat. omonioia pcordia 7 pscā appellat

Asteisimos. Interpretatur vrbantitas ab astei qd est vrbis. 7 est oīo multiplex numerosq; virtutis sine iracundia tamen. Max asteisimos putatur quicquid simplicitate rustica vacat: 7 faceta satis vrbantate exponitur. Et apud vergilium in bucco. egloga. iij. qui bauium nō odit amet tua carmina mei: atq; idem iungat vulpes 7 mulgeat hircos. idest: qui Bauium non odit: pro pena ei contingat: vt diligat meum: qui fuit dete- rior Bauio. Bauius nāq; 7 me uius fuerunt poetę nibili 7 pef- sūni: 7 tam horatio quam ver- gilio. Unde Horatius. mala so-

Et omonoo concordo consentio. Homoeosis ergo est tropus: qui similitudo interpretatur: et fit cum ex similitudine alicuius cogniti devenimus in similitudinem incogniti: quod expressit donatus in diffinitione huius figure. Huius autem tres sunt spes: quas statim donatus subiungit. Alexander dicit esse homoeosim: quam ipse appellat Omozeusim: quando res una significatur ex alia: cui rem possis conferre priorum: que fit nota magis per eam que notior extat. et dicitur ab homoeos quod est simile: et zeusis iunctio: quasi similitum iunctio.

Bicon: grece: latine imago dicitur color rhetoricus. i. con etiam interpretatur signum vel effigies. Et fit cum in simili genere sit forme ad formam collatio. i. comparatio vel intersevit interea que personis accidunt cum quadam similitudine: aut laudis aut vituperationis causa. ut ibat in prelium corpore tauri validissimi: impetu leonis accerrimi. Similiter. hic quod idie per forum tanquam iubatus draco serpsit dentibus aduncis

Item vergi. i. enei. Os humerosque deo similis. scilicet queas. ubi fit comparatio eneæ ad deum in pulchritudine. Item boratius. i. epistolarum. hac ego si compello imagine cuncta resigno. Item Joannis. i. vidimus gloriam eius gloriam quasi unigeniti a patre. Item vergi. i. enei. Virginis os habitumque gerens. scilicet venus. Item Juvenalis. Satyra. viij. Et tu nil nisi cecropides: trocoque simillimus hermes. i. statue Mercurij. et Icaimos et catatyposis idem sunt quod bicon.

Parabola. Interpretatur comparatio. Nam valet dici iuxta sententiam componitur quippe ex para quod est iuxta: et bula siue bula consilium vel sententia: quasi rerum dissimilium comparatio: vel collatio. sicut qui leo in cesarem comparavit: non suo sed alieno genere similitudinem faciens. Et sic liquet Parabolam fieri: cum fit comparatio inter res dissimiles. ut vergi. ij. enei. Qualis mugitus fugit cum saucius aram Taurus: et incertam excussit ceruice securim. Item Lucanus. Qualis in aruis est fere lybie visus leo cominus hostem consedit ubi leonem cesari Lucanus comparavit. Item in Erodo. Sicut moyses exaltauit serpentem in deserto: ita exaltari oportet filium hominis. Item vergilius. i. enei. Qualis in Eurota ripis. Erat etiam parabola: cum semen ponitur pro euangelio. Semen est verbum dei. Lucæ. viij. Et leo pro christo. ut dicit leo de tribu iuda. In euangelio etiam commissa reperitur hæc figura in hæc verba. Nave dicit vulpi illi id est herodi. Fabius. li. v. Parabolam appellat exemplum. Diomedes si

militudinem. alij comparationem. Differt parabola ab Icon. quoniam illa fieri consuevit inter dissimilia. Icon vero: cum figuram rei ex simili genere conatur exprimere. Verus est q̄ Icon iure potest dici parabola. Sc̄ cum diximus semen est verbum dei (vt exempli similitudinem teneam⁹) nobis datur intelligi: q̄ verbum domini p̄ceptum in corde boni viri nutrit edificatq; animam ad deo viuendum. Sed in corde viri nequā nō edificat. quod per similitudinem. clarius ostendit. Semen quippe comparatur euangelio siue verbo domini. Hona terra cordi bono comparatur. Petra vero malo. Posthęc comparatio ⁊ parabola in hoc differunt. q̄ sic comparatio personarum inter se vel in eis quę personis accidunt. In parabola vero rerum dissimilium congrua equiperatio fit. Unde ait Quintilianus Parabola quam Cicero collationem vocat longius res: quę paratur: repetere solet: vt tam fortiter perit apud hipponem scipio: quā vtiq; apud vticam Cato.

Paradigma est exempli hortantis. vel deterrentis enarratio. hortantis: vt antenor potuit medijs elapsus achiuis illyricos penetrare sinus: atq; deterrentis: vt at nō sic phrygius penetrat lacedemona pastor ladaeamq; helenam troianas venit ad vrbes.

Paradigma. a Quintiliano li. v. exemplum dicti vel facti alicuius interpretatur. Paradigma componi potest a para quod est iuxta. ⁊ Digma sententia. quasi iuxta sententiam rei ostensio. digma etiam gręce est latine dignitas: vel nomen seu pulchritudo vel gloria. Et sic differt ab allegoria. Paradisus nō autem exemplifico dicit. ⁊ est paradigma exempli hortantis vel deterrentis seu deterrentis enarratio. hortantis.

vt vergi. i. enei. Antenor potuit medijs elapsus achiuis illyricos penetrare sinus. Idem etiam in eodem. Pallas ne exurere classem argium. ⁊c. Item in sacris litteris. respicite volatilia cęli: quoniam non serunt neq; metunt: neq; congregant in horrea: Et pater vester celestis pascit ea. Deterrentis: vt Et non sic phrygius penetrat lacedemona pastor: ladaeamq; helenam troianas venit ad vrbes. Deterrentis: vt est illud luce. xvij. In illa hora qui fuerit in tecto ⁊ vasa eius in domo: non descendat tollere illa. Et qui in agro similiter non redeat retro. memores estote vrozis loth. Ecce q̄ Paradigma est causa exempli: rei p̄teriteꝝ relatio. Et sic fit quando primo fit comparatio: ⁊ postea per similitudinem illa talis comparatio declaratur: vt domini sunt semina verba: Spine diuitie: mens arida petra vocatur. Nam facta in euangelio mentione de semine: de spinis ⁊ de petra: statim hi termini declarantur in modum sequentes. Semina sūt verba domini. Spine sūt diuitie. Petra est mens arida. Isidorus i. li. etymologiarum in. c. de tropo. dicit Paradigma esse exemplum dicti vel

facti alicuius: aut ex simili aut ex dissimili genere conueniens ei quaz pro
ponimus rei. vt tam fortiter perijt apud byssonē Scipio quam Etice Ca
to. Et quia Homocofis 7 etiam paradigma dicitur similitudo. Iſidorus
de paradigma loquens dicit similitudinem tribus modis fieri. a pari a
maiore. a minore. A pari ad parem. vt. i. enei. Ac veluti magno in popu
lo cum sepe coorta est seditio. A maiore ad minus. vt idem qualiter expul
sum ventis per nubila fulmen. A minore ad maius. vt est illud eiusdem.
Si potuit manes arcessere coniugis Orpheus tbericia fretus citbara fi
dibusq; canoris. q. v. re parua 7 breui 7 inanimata re. idest si ille citbara
fretus ego multo magis pietate. Et sic iam commentarijs nostris finis in
ponitur ad laudem dei 7 studentium vtilitatem: que super tractatum Do
nati de vicjs 7 figuris cussimus.

¶ Finis.

De alijs additis figuris: que ꝛ ad eas quas Donatus scripsit possunt reduci fere.

Et si nihil esse videbatur amplissime Pater ꝛ domine mihi circa figuras addendum: postqꝫ Donatū quātū nobis licuit elucidauimus: presertim cum in eo fere nihil grāmaticis ad ipsarum figurarum pelagus transeundū desicere constet: nihilqꝫ certius ꝛ enucleatius: nihil deniqꝫ vtilius apud alios auctores sit conscriptum atqꝫ editum. Tamen quia nemo sane mentis inficias ibit: quasdam esse verborum ꝛ sententiarū figurarum plurimum frequentes: quibus ꝛ augeri ꝛ ornari consuevit oratio: iuxta id negotij aliquid in calce mei operis duxi apponendū addendumqꝫ nō cum minori vtilitate quā breuitate: ꝛ id quidem in modo perceptibili cur paruo labore: vt bonarum litterarum cupidis offendiculum (cuius sint ignari) sit reliquum nullum. Et non ab re. Nam cum sit per quā manifestum: qꝫ directa ꝛ perpetua oratio: que ꝛ figuris ꝛ coloribus quasi luminibus quibusdam solet respectiue splendidior fieri: fatigationem atqꝫ fastidium tam dicendi quam audiendi assuescat creare: illam esse remis et syderibus flectendam atqꝫ in alias versandam formas didicimus oportere: vt ꝛ dicentem reficiat: ꝛ oratio fiat: ac etiam iudicē ꝛ audientes vultu ac auditu infastiditos retineat. quod ꝛ si oratorum munus est: non tamen apoetis abbozret: qui opera sua figuris tanqꝫ sale condidere. quādoquidem figure ipsę a coloribus rhetoricis non disconuenire noscuntur. Bene ergo annotanda censui in presenti: que in Poemate non facile cognoscuntur: licet crebro fiant: ꝛ passim legendo se offerant. ꝛ si nō vniversa (non enim omnia possumus omnes) sea tamen: que penitus non solum tyronibus verum etiam emeritis scholasticis thespiadum choro dicatis apud prime sunt necessaria: in medium adducemus: duce deo. quod sane displicere non dubito cuidam: qui ab Antonio nostro Hebrissen. acunabulis doctus: si doctus est: ꝛ beneficijs affectus ingrati tudinis ꝛ temeritatis nota cauterizatus au sus est asserere: id quidem non minus inscienter qꝫ temere: usqꝫ reperiri posse figuram: sꝫ nec esse. Cui libenter responderē nisi laruatus ꝛ in sano quodam furore correptus id ꝛ similia dixisset. Sed quia pꝛceptorem: cui nunqꝫ equiualens reddi pōt: ꝛ veritatem ipsam erosus offendit: non defuturos sciat: qui diem sibi dicāt: ꝛ toxicata tela in eū obiciant. Nam par est in eum sit cōtorum quod in alios iaculum coniecit. vt sic victor corona donetur. Nam quid obscuro per deum immortales non coronabitur: qui negatis principijs rōnem detestatur: ꝛ auctoritates omnium doctorum nequaqꝫ admittit. Scilicet preferendus est. presertim qꝫ Quintilianum. pbocam. Seruium. Diomedem. Donatum. Dancinelum. Hebrissen. ꝛ alios mille: ac deniqꝫ Priscianum ꝛ diuum ysidorum florificere bonus ille vir nō est veritus sꝫ nec erubuit. Prob dei omnipotē

atque hominum fidem, quid esset tam grauius puniendum: quam beneficio-
rum immemores, quid tam de testandum quam aperto ore veritatem ab-
nuere. Sed quoniam deum eiusmodi homines sentient: ultorem: ne ultra
quam decet prorūpam: rem intentam aggrediar. Et a schemate: cū sche-
ma sit genus: vt multi volunt: exordiar. Sed in primis diuisionem figuram
in cuius diuisione ad litteram fere sequar franciscum nigrum.

¶ Figura: (vt complures dicunt) est vitium cum ratione permixtum: siue
necessitatis siue ornatus causa, quod in schemate verum esse deprehendi-
tur. Unde. Schema est conformatio seu sententia quaedam ab usu commu-
ni remota. Schema in tres diuiditur partes, in figuram, scilicet vitia et virtutes
Ceterum figurarum quas schemata greci vocant, alias Dianeas, hoc est
mentis et intellectus esse dicunt: quae ad oratores pertinent, alias vero le-
xeos: quae ad grammaticos. Et sic, n. est schema lexeos ordo verborum ali-
ter quam debet figuratus: metri aut decoris aut emphasis gratia: vt a
pub. Diomedem studiosis cernere est. Lexeos figura est triplex, scilicet dictionis
uul: locutionis: et constructionis, id est dicere. Ex figuris rursus siue sche-
matibus vel potius schematis lexeos: quae ad grammaticos pertinent: C
Nam dianea figura sensum magis quam verba designat: cum Dianoea grece
cogitatio vel intellectus sit latine. Alias dictionis: alias locutionis: et
alias constructionis plerique omnes dicunt. Si quidem scribendo loquendo
que et barbarismus et solecismus fieri solet frequenter. De quibus supra
satis abunde dixit Donatus qui est a nobis pro modulo expositus. Hinc
vt intentum prosequamur ad dictionis figuram accedendum est

¶ Figura dictionis.

¶ Dictionis figura est: quae circa dictiones tantum attenditur et immoran-
tur. Et non fugiat te quod dictionis figura in Detaplasmato consistit. Unde,
Detaplasmus est transformatio quaedam recti solitique sermonis in alteram
speciem metri aut decoris gratia figurata. Cuius species sunt, xxi. Pro-
sibesis, Epenthesis: vel pleonasmus: vel epectasis. Proparalepsis: cum
aliquid ad nouissimam partem dictionis accedit: vt admittit orat pro ad-
mitti. Paragoge, Apheresis, Syncope, Apocope, Ectasis, Systole, Dic-
resis, Epysnalepha, Synalepha, Ectblipsis, Antithesis: vel antipsephon
Debatthesis, Paralloge, Toyprothescon: quae fit cum alta quam debet
prepositio ponitur, vt cui tantum de te licuit pro in te. **¶** Hypoben, Diastole,
Peripleroma, Syneresis, Erasis, Figuras quas non tetigit Donatus
infra notabimus: et ad hoc seruiet apparatus superior et inferiores: vt scia-
mus ad quam figuram vnaqueque figura inuidua reducat.

¶ Figura locutionis.

¶ Figura locutionis est: quae circa orationes et sententias versatur, figura
locutionis in, xvi. partes diuisa est, vt infra patebit, inter quas facit ini-
tium. **¶** Prolepsis, deinde sequitur, Zeugma: cum hyperzeugma, Deso-
zeugma: et hypozeugma, **¶** Hypozeuxis, Syllepsis, Anaplophos, Anapho

ra. Epianalepsis. Epizeuxis. Paronomasia. Schelisionomatton: vel syn
chisionomatton. Paronomeon. Homoteleuton. Homoptoton. Polyptoton
Dyrmos. Polysyntheton. Dialyton. Syntheton. micrologia: vel brachilo
gia est figura superiori cōtraria: quę fit in orōne diuersa punctionibus ca
rente: vt ferteziti flamas: date tella: impellite remos. Endiadia. Hypal
lage. Embasis. Protopopeia. Antipophora. Epissopefis. Diasyrmos.
Schelisis. Clymax.

¶ Figura constructionis.

¶ Figura pstructionis est: quę circa grāmaticas pstructiones h̄at. Et diuisa
est in octo ptes. quarū noia sunt hęc. Prolepsis. Syllepsis. Zeugma. Syn
chesis. Antiptosis. Euocatio. Appositio. Synecdoche.

¶ Vitia.

¶ Vitia sunt quedam corruptellę: quę cum aliqua tamen rōne circa regu
las grāmaticę fiunt.

¶ Vitia gñali sūt tria. s. obscurū. inordinatū. 7 barbarum

¶ Obscurū vitium est: quū s̄mone obscuro vel ambiguo: s̄nię pferūtur. Du
ius obscuritatis species sunt octo: vt infra patebit. Acyrologia. Pleona
smos. Perissologia. Amphibologia. Lauertologia. Eclipsis. Zenigma quę
per incredibilia est confusa sentētia: vt auia filiozum est: quę mater mari
ti: cum Iocasta significetur. Sacrologia

¶ Inordinatum vitium.

¶ In ordinatū vitium est quū in dictionib⁹ vel sentētis ordo mutat. hui⁹ autē vi
tij spēs sūt quinę. Lapinosis. Aschirologia. Cacophatos. Cacozelia. Cas
cosinctbon.

¶ Barbarum vitium

¶ Barbarum vitium est: qđ ad quādam veluti barbariem tendit. Hui⁹ au
tem vitij spēs sunt tres. s. Barbarismus. Barbaralexis. 7 solocismus.
De quibus satis abunde dixit Donatus

¶ Virtutes.

¶ Virtutes sūt ornāmēta quāda: cū pedestris: tū equestris ofonis s̄nias ex or
natiua. Virtutes gñali sunt duę. s. p̄prietas 7 ornat⁹. p̄prietas est regula
scōm dictionū s̄niazq; naturam obſuanda. p̄prietas in tres partes diui
sa est. s. in Analogiam. Syntomiam. 7 Tasim

¶ Analogia vel p̄portio est regula s̄monis: qua rectę scripturę ratio seruat:
vt sciamus: scrib̄si potius per. b. quā per. p. scribendum esse: cum exordi
um verbi quod est scribo. b. retineat.

¶ Syntomia vel breuitas est quū rei magnę sensus sufficiūt ad dignitatē:
quāuis breui enunciet sentētia. vt nascet pulchra troianus origine cesar.
Imperium oceano: famā qui terminet astris: Iulius: a magno demissus no
mē Iulo. blic. n. troiana dignitas: 7 cesaris p̄cipatus: 7 romano iperio
possessio promittitur orbis.

Tasis seu prosodia est tenor: qui inflexibilis vocis seruandus est: nam quodam accuto tenore: plerumque graui: alia circumflexo denunciantur

Ornatus.

Ornatus est sententia artificiose composita: ad romanę lingue illustrationem: auribus dulciter accomodata. Ornatus in quattuor partes diuisus est: in synthetisim. s. ciryologiam: tropum: 7 phrasim. Synthetis est verborum compositio: que non dissonantem: nec absouam structuram orationis reddit.

Ciryologia est culta: 7 sana oratio: sine lenocinio. structuram exornans: rerum dominos gentemque rogatam: hic. n. ipsa veritas sententiã exornauit

Tropus est sermo: a principali 7 naturali significatione translatus ad aliquam similitudinem: exornandę orationis gra. tropi spēs sunt tredecim. **H**erthaphora. s. Catachresis. **H**eralepsis. **H**eronymia. **A**utonomasia. **E**pitbeton. **S**ynecdoche. **O**nomatopeia. **P**eriphrasis. **H**yperbaton: que figura. s. hyperbaton continet subse. quinq; spēs. sunt ille. **A**nastrophe. **D**iacope: vel themesis. **D**ialisis: **S**ynchesis. **H**ysterologia. Deinde sequitur. **H**yperbole. **A**llegoria: cum septem spēs. si sic loqui liceret. s. **F**ronia. **A**ntiphrasi. **A**enigma. **C**harientismos. **P**arocmia. **S**arcasmos. **A**nticismos. **H**omocosis. cuius spēs sunt tres. **I**conicasmos. vel catatyposis. **P**aradigma. **P**arabola.

Phrasis.

Phrasis est sermo eloquens. totius sententię significationem ostēdens. Phrasis in. xliij. partes diuiditur. que sunt he. **E**chronographia. **A**etiologia. **T**opographia. **T**oporbesia. **A**ntapadofis. **C**haracterismos. **E**chasis. **A**ntilogia. **A**ntitbeton. **E**roche. **L**iptote. **C**anchasmos. **A**pphaphis. **C**acetos. **C**atacrisis. **A**pothecosis. **A**postrophe. **C**atalogus. **E**logiuz. **E**nergia. **G**enealogia. **G**enathliacon. **G**onomachia. **H**uamachia. **D**igoganthea. **S**yllogismus. **E**nthymema. **O**conomia. **P**alilogia. **S**tratagema. **P**aradiastole. **E**panados. **O**rthoepeia. **P**aradora. **E**pauresis. **P**hisiologia. **E**piodiu. **E**pitaphium. **P**roblema. **E**pitthalmium. **E**pitaphium. **E**piphonemia. **E**picherema.

Protheseos paralloge. Interpretat p̄positionis mutatio. Nā p̄thesis est ante positio: a pro qđ est añ: 7 thesis positio. 7 paralloge mutatio. Prote smia etiā d̄r p̄positio: p̄positū. Parallage mutatio. parallax vicissim. Parallateos mutabis. Parallato differo. vel p̄ponit a prothesis: qđ interpretat p̄positio: 7 paralloge trāsmutatio. Et fit quā alia quā debz p̄positio ponit. vt apđ 8g. Cui tātū de te licuit: pro in te. Et in p̄. eñ. Vulta sup p̄amo rogat sup bectore multa. sup p̄amo. i. de p̄amo Et in p̄. georgicō. Est vbi sub lucē dēsa inter nubila. Sub ponit ibi. p̄ circa. Itē idē 8g. in eodē primo geor. Atsi nō fuerit tell̄

Protheseos paralloge est aliterius p̄positionis quā debet positio. vt cui de te tātū licuit: pro in te

Epimone est ad maiorē certitudinem eadē in dictōe perseverantia: vel sepe relata sententia. vt incipemēnialios mecū mea tibia vsus

cussum eē: 7 duo vulnera accepisse: vnu in stomacho: alterū in capite scđz aurē. i. iuxta. Itē in eadē eplā paulo infer̄. ibiqz p̄ ea copia. i. scđm eam copiā: qđ atbenis erat fun̄ eius satis amplū faciendū curavi. 8g. iij. eñ. Parallogē. p̄thesisō p̄misit dicēs. digerit in numerū atqz auro seclusa reliquit p̄ inclusa. 7 nō te fugiat hāc figuram eē dictōis 7 inter spēs methaplastmī numerari.

Epimone. Interpretat p̄seuerantia: vel crebra repetitio eiusdē dictōis im̄mediate: vt qđ dicit sic certi eē. p̄bes. vt 8g. Sic sic iuuat ire sub vmbra hęc figura creberrima est in theologia. vt amē amen dico vobis. 7 illud Job. Misemini mei: miseremini mei: 7 in. ps. Expectās expectaui dñm 7 intēdit mibi. 7 8g. iij. eñ. De me adsum qui feci in me p̄uertite ferrū. Quis dā Epizeusim hāc figuraz dicūt: vt est Tortelli testis. Alij dicūt epimone fieri: qñ dictio nō tota repetit: s3 p̄ncipiū 7 finis variat. vt expectās expectaui dñm. Canēs canebat. laudās laudabo. 3sidorus li. ij. dicit epimone eē quoties in eodem sensu diūt̄ immoramur: 7 tūc ad oratores spectat sic. Cui tādē pepercit. cui amicitie fidē custodiuit. cui bono inimicus non fuit. qñ aut nō accusauit aliquē: aut hberauit: aut p̄didit. Epimone scđm alios interpretat memoria: vel breuiariū: 7 crebra repetitio smonis: qđ multa colligit vni sibi iteratōe: vel etiā est crebra repetitio smic: Et p̄inetur sub schemate sicut epizeusis. Dices igitur epimonen sepe si fuerit relata sentētia. qđ vsus intercallares denotāt. vt est illd 8gilij. Incipemēnialios

meum mea tibia & sus: 27 illd. ducite ab urbe domū mea carmina daphniz
Semei dicit epimone tropum esse in theologia

Hypallage. Interpretat submutatio. 7 ponit ex ypo qd est sub: 7 allagi
mutatio. 7 ideo dicim^r in textu hypallagē eē ordinē snic cū h̄bis mutatis:
ita q̄ p̄ p̄trariū h̄ba intelligātur. vt h̄gi. iij. en̄. Dare classib^r austros. Cū e
cōtrarior: classes vētis: 7 nō ventos classibus demus. Sit itaq; hypallage.
Si agēs p̄ patiēte vel e cōuerso ponat. Sic ap̄d theodolū inuenit. p̄ flauit
fistula buccas. pro eo qd est. bucce p̄flauerūt fistulā. vel si r̄lacet: Hypal
lage est casuū vel p̄structionum

quersio: 7 qñq; totius snic. hac
figura vsus est h̄gil^r. iij. en̄. i.
cū dixit. Regina e speculis: vt
p̄mū albescere lucē vidit. Luce
n. albescūt oia: nō lux albescit
Itē alibi. sceleratā interserat
basta pro ip̄e sceleratus. Et in
bucco. 7 aduersa tuctib^r bircis
id est oculis i birquos: id est an
gulis oculor̄ retortis. 7 in. ix.
en̄. Sumaq; cuertere oium vi
certabāt: pro eo qd est ope vi
rium. 7 in. xij. en̄. i. Nō si tellu
rem effundat in vndas diluuiū
miscēs: pro eo qd est. si vndas

effundat in terrā. De hac figura diximus supra inter figuras schematicas
s; hic non potuit nos illam p̄stringere. nō. n. ab hoc loco sicut 7 ab illo ab
horre mibi suz visus. 7 hęc a nōnullis subalternatio d̄a potu hypallas
tin: hoc est a subalternado. 7 hac figura vsus h̄g. iij. georgicō. dixit. Si tā
tū notas odor attulit auras: pro si aure notū odorē apportauerit

Lypote. Interpretat defectiua. lypoti gr̄ce. 7 dicere q̄ lypote ē oīo mī
nus in. platōe. 7c. Nihil aliū est q̄ dicere. lypotē eē amplioris significa
tionis ofonē. Vñ p̄stare fieri cū minus d̄r: 7 plus significat siue intelli
tur. vt horati^r. i. carminū. Nec partē spernit. id est nō pauci facitē 7 cupi
de accipit. Sic h̄g. iij. georgicor̄. Nec tibi cura canū fuerit postrema pro
magna cura sit tibi canū 7 idē h̄g. in bucco. Quid p̄dest q̄ me aio nō ignis
amyn ta. 7 idē. Munera nec sp̄no. i. cupide accipio. 7 in. xij. en̄. Scis vt te
cūctis vnā p̄tulerim: s; aliqua h̄sus h̄ba tacuerim: vbi p̄ p̄trariū intelligit
plus. n. dixit Juno cū ibidē inturnā turm̄ sororē alloq̄ret: 7 minus signat.
nāq; oēs est p̄secuta: huic x̄o libēter indulset: 7 dicit hęc oib^r p̄tulisse: qua
si etiā alias in honore h̄uerit. Tale est 7 illd̄ salustij. Dare pōticū vulci^r q̄
cetera quū nullū dulce sit. Sic h̄g. ij. georgicō. miscuerūtq; verbas. 7 nō in
uoxia verba. id est nocētissima. Et in. i. en̄. haud credo inuisus celestibus
vbi p̄trariū signās dixit. Credo te esse charissimum superis. 7 in. x. en̄. i.

In fine. Iuguloꝝ hauri infer' accipit ensem. nō. n. dicit. Nō ignarus: s; ex
 pectās oibus votis. ¶ Sub qua tñ firmādo sit negatio bina. Dicit eē ne-
 cessarias duas negatōes: quę affirmationē faciūt. vt iuguloꝝ hauri infer'
 S; nota q̄ aliquñ nō sunt necessarie duę negationes s; sufficit min' dicere
 7 plus intelligere. vt munera nec spuo dulcis amice tuaz. libēter accipio
 Itē hoc munisma nō nouū est. ergo vetus. Itē gen' 7 spēs nō vidētur sim-
 pliciter dici imo multipliciter. Non te fugere velim q̄ sicut duę negatiue
 vnā p̄sentia faciūt. Sic tres negatiue p̄ vnā negatiua accipiūtur. vt Les-
 rēt' in Andria. Neq; tu tibi dicas hauri nō p̄dictū caue. Sa. hauri impu-
 ne neq; inultus occidit. Tull' p̄ma epl' sexti libri lyptotē comisit. dicens
 nec nō magna signa dedit. s. cesar animi erga te mitigati: nec nō magna si-
 gna dedit: imo dedit qz min' ponit 7 magis intelligit. Cōsolabat illic Cice-
 ro Aulum Torquatū post bellū p̄arsalicū: vbi pōpeius deuictus fuerat:
 quem Torquatus fuerat secutus: dicens cesarem signa dedisse animi mi-
 tigati erga ipsum torquatū

Endiadis est resolutio in mobi-
 le fixi: aut ecōuerso: seclusa tñ di-
 ctione: quę pri' inter duo erat sub-
 stātiua. vt arma virūq; cano: p̄ vt
 rum armatum scōm sypōtanum.

tationē supiorē: ideo grēcos p̄suleōn cēleo. Et fit hęc figura: vt font' ait i p̄-
 sianis comētarijs: quoties vna res diuidit in duas p̄iunctōe: q̄ tñ in vnū sol-
 uūtur p̄iunctōe detracta. qd̄ p̄bat auctoritate ip̄i' Persū Satyra p̄maz in
 hęc vba. Sūt quos pacuius: 7 verucosa mozet antiopa. Antiopā. n. pa-
 cuiū intelligit. i. tragediā antiopes: quam Pacuius p̄posuit: Et sic con-
 stat 7 patet: vt in textu notatur: fieri endiadim: quum duo adiungunt s; b
 stantia in vnā cōuenientiam: 7 alterum in adiectiuum resoluūt: vel vi-
 ceuersa: coniunctione detracta: vt vergi. ij. georgicon. Pateris libanus
 7 auro: pro aureis pateris: Item primo enei. Arma virūq; cano. i: virū
 armatū Itē apd̄ eundē vergiliū i' qm. . Dolemq; 7 montes insupaltos im-
 posuit: 7 in vñ: que: hinc exaudiri gemitus iręq; leonum: s; gemitus irascē-
 tium leonum: Simile est illud calybem frenosq; momordit: Cicero: ij: li:
 epistolaz: Eplā: quę incipitur: Vix tandem endiadim fecit dicēs: Iudica-
 tio 7 moza: i: iudicatōis moza: Quidiū: ij: metha: vt lymbus totumq; ap-
 pareat aurum: i: vt lymbus aureus totus appareat: ibi vide glosam. 7 ver-
 gi: ij: que: Lorica consertam hamis auroq; trilinez: pro hamis aureis
 ¶ Seclusa tñ p̄iunctōe: 7 c: dicit q̄ cū in endiadi requirātur duo substātiua
 cū p̄iunctōe: q̄ illa est necesse expungatur 7 detrahatur: cū fixum in mobile
 resoluūt: vel e contra vt pateris libanus 7 auro: pro pateris aureis:

¶ Endiadis. resolutio dī. Et vt
 multi volūt p̄ponit ab ben qd̄
 est vñ. 7 dia per. 7 dyo duo. i.
 quādo vñ p̄ duo dī. S; cū ben
 per aspirationē scribat. bēdia
 dis p. b. potius scribi deberet:
 videmus tñ q̄ passim ab oibus
 scribit sine aspiratione. vñ ozif
 mibi suspitio nō eē verā inter p̄

Raphael regi^s in comētarijs. ij. li. metha. dicit endiadim eē. vñ in duo di
uisum: quā figurā impīri endiadim vocat: cū endiadis nec græca nec latia
vox sit. h̄g. rādē. iij. georgicō. dixit denso descendere pingui. i. spūsa pīn
guedine. vbi adiectiuū posuit p̄ sustātiu.

Antiptosis. Interpretat casus pro casu. 7 p̄ponit ab anti qd̄ est pro: 7 p̄to
sis casus. vt h̄g. i. cñ. Urbē quā statuo v̄ra est: p̄ v̄bs. Et Terēt^s. Popu
lo vt placerēt quas fecisset fabulas: p̄ fabulē. Itē in sacris l̄ris. Sermo
nem quē audistis nō est me^s. i. s̄mo. Itē vnctiōnē quā accepistis ab eo ma
neat in vobis. i. vnctio. Hęc fi
gura apd̄ auctores excusabilē

7 aliqua rōne sustinenda qz vt
Quidi^s in eplā Didus ad enēā
dicit. Si fuerit errādū: causas
bz error honestas. Sz non est
penit^s extēdēda. An̄ diomedes

**Antiptosis est casus p̄ casu pos
itio sub aliqua proprietate vt v̄s
bem quā statuo v̄ra est.**

atq; Donatus dicit solocismū eē p̄ casuū imutationem: cū h̄o subest rō a
liqua: figura est: q̄ latissime p̄z. Sz quē est cā excusans vitiū: cū dī v̄bem
quā statuo v̄ra est. Vel s̄monē quē audistis. qz ibi nō videt eē necessitas: vl
p̄moditas aliqua. Ad qd̄ iudicio meo dicēdū est. q̄ imediata adiunctio rela
tīvi 7 antecedētis. vñ in cōgrue diceret. Sermo nō est me^s quē audistis
In alijs etiā casibus p̄ter accusatiū tolerari pōt hęc locutio: dū mō ime
diate iūgātur relatiū 7 antecedēs. vt operi cui intēdis nō est meū: p̄fer
tīm si auctoritas faueat. Et aduerte p̄terea: qz omissis: quē marcellus
colligit ex vario auctoz vsu: ntūs positus p̄ gō repit apd̄ h̄g. v. cñ. Cressa
gen^s p̄holoe. gemini circū vbera nati. i. generis cretēsis. A. Belli^s li. xvij
Aristotelis libri sūt omne gen^s elegātiē referti. i. ois gñis. 7 in. ff. titulo de
fundo instructo eadē rōne ponit accusatiū p̄ genitiuo: nisi forte 7 ntūs est
in. l. cui^s initū est. Quēsitū. Suppellecticarios inquit: 7 ceteros id genus
suos: p̄ ei^s generis. Lini^s quoq; apd̄ Priscianū. qñ duo inquit psules ei^s
animi: alter morbo: alter ferro pūset suffectum psulē negabant comitis
h̄e posse. Duo ordinarij psules dixit pro duoz psulū ordinarioz. qz quēad
modū diximus in plepli Priscianū secuti: Si ad ea q̄ viuūduntur. vba sin
gulariter p̄sequātur: gñm oportet p̄poni pluralē diuidēdo. Nominatiuus
quoq; ponit pro vocatiuo. vt h̄g. indicat. i. cñ. Gnate meę vires: mea ma
gna potētia solus. Plūm^s. vij. naturalis h̄storie. Salue p̄mus oīz parēs
patrię appellate. Nominatiuus pro ablatiue Cicero in l̄lio de amicicia.
Quid. n. indigēs aphyrican^s meiz: p̄ in quo. 7 illd̄ ex euāgelio. Si quid ali
quē defraudo: reddo quaduplū: pro in aliquo. Genitiuus p̄ ntō. vt Cicero
in p̄. li. de diuinatōe. Cū illi^s diei mibi venit in mētē: p̄ ille dies: qd̄ exēplū
inter latīni s̄monis idiomata. Diomedes posuit. Itē quoq; Cicero in ver
rem. Ita velim mibi deos pp̄tios: vt cū illi^s mibi tēporis venit in mētē:
pro illd̄ tēpus. Nulla aliq̄ substantiū in his clausulis subintelligēdū esse
opināt: vt puta p̄ditio: aut status: aut fortuna. Genitiuus p̄ nominatiuo vl

accusatio ex figura græca repit: vt apud Terentiū in Andria quot illic bo-
 minū litigat: p quot boies. Idē in Andria Dñi boni boni quid porto: p qd
 bonū. Horati. l. i. smonū. Ille reportat: natales aliosue diez pro alios dis
 es. Etūs p ablatiuo. Cicero ad beremniū. Oratores officii est ijs de reb
 posse dicere: qd ad ei fieri poterit: id est ab eo. Datius pro accusatio 7
 ppositōe. Agili. l. i. cñ. Inferretq; deos latio. i. in latū. Et in eodē. Veturū
 excidio lybiq; i. in excidiū. Accusatiuus pro ntō. Agili. l. i. cñ. 8g. p. cñ. Ur-
 bem quā statuo v̄ra est, p vrb̄s. Vocatiuus pro ntō etiā repit apud Ouidiū
 xiiij. metha. in fabula que in deu. in hęc v̄ba nūq; mihi dixerat v̄llo tēpore
 dure pater. nūc sis mitissimus opto. ¶ Septimus etiā casus pro gō. Agi.
 l. i. cñ. Sūt mihi bis septē prestati corpore nymphę. pro prestatis corporis
 Plin. li. viij. naturalis hīstoriz. Bētē siluestre stridoris horredū. hīrtis cor-
 poribus. vñ. vñ. glaucis. dētibus caminis. Alia rōne Plautus in Cassina
 posuit septimū casum pro gō. habet inquit gladiū s; duos. quib; altero
 te occisurū ait: altero vilicū: quib; dixit pro quoq;. Datius pro ablatiuo
 vsus est Horatius. iij. li. carminū dicēs. Hic dies vere mihi festus atras
 eximit curas: mihi pro a me. Et ne multis morer: scias hāc fieri figuram:
 quotiescūq; casus ponit pro casu: vt legēdo experiri poteris. ¶ Ponitur
 etiā large p hāc figurā numerus pro numero in quātū resultat ipropriet-
 tas pstructibiliū: vt turbarūit. que 7 syntbesis rectius dī 7 est. vel aliter
 multo milite it fultus rex. pro multis militib;. sic 7 8g. armato milite cōs-
 plēt. in quib; exēplis tapinosim fieri etiā pstat. Sepe etiā poni p̄sunt tē-
 pus pro tēpore: vt est i requēs in sacris liis maxime in p̄phetis: vbi ab ma-
 iorē certitudinē tēpus p̄teritū ponit. p̄ futuro. sic apud Daniēlē fuit byrc; a
 siticis regionibus. i. cederit. qd fit causa maioris certitudinis. Componit
 ex anti quod est pro: 7 ptosis casus. pto. autem producitur. quia per. or
 magnum scribitur. Unde antiptosis dici potest latine pro casu: vt dixim;
 id est quando casus ponitur pro casu. Et antitbesis lię pro littera positio:
 qd nōnulli obiectū interpretati sūt. Et antitbetū p̄tra se positū. S; de anti-
 tbesi iā supra dixim;. Apud poetas frequēter tēp; p tēpore etiā ponit. vt
 in. iij. cñ. At regina graui iā dudū saucia cura: vuln; alit venis: p alebat;
 7 ibidē ceco carpit igni; p car-
 pebat. Sic Terentiū in Eunū-
 cho. Quę vera audiui taceo: et
 p̄tineo optime. p audio vel au-
 diā: vt dicit Priscian; li. xvij.
 Ponit etiā modus p mō: 7 tem-
 pus p tēpore. vt apud 8g. vi. cñ.

Tria requiruntur in antiptosi.
 vnū subiectuz. vna p̄prietas. et q
 casus ponatur pro casu.

Exaudiri gemitus: pro exaudiebat. 7 apud eūdem. ij. cñ. Tibi sacra parari
 pro parabant

¶ Tria requiruntur. Hęc p quā manifesta sūt. Ideo vnū abste nō ignorari
 cupio: q̄ relatiū 7 antecedēs in casu veniūt: cū immediate r̄l; ponit post
 suū antecedēs: 7 hoc de vsu p̄muni: s; illd; p̄ antiptosis redimit. Si tñ re-

latium precedat: et antecedens subsequatur: elegantius ascribitur: et in eodem casu ponitur: ut Lauritio placet et aliis. Est apud Ovidium exemplum. cecidere manu quas legerat herbas. Quintilianus li. Timeo ne quos porrexerim cibos venena fiant. ego semper video fieri antiptosis: modo relatiuum precedat: modo subsequatur: licet elegantius preponatur. Et sic est finis circa Antiptosis emendationem.

Topographia. Interpretatur loci descriptio: et ponitur. n. ex topus quod est locus: et graphia scriptura: hec eadem topothesia dicitur. Topos. n. locus: et thesis positio dicitur. Sed est topographia veri loci descriptio. Topothesia ficti: ut auctor est lactantius. ii. th. Et seruius. i. quoniam. Ouidius ita quod. i. metha. describendo tempe que sunt loca delectabilia in thesalia: dixit. Est nemo emonia. et Et in eplis heroicis. Epla. iij. Est sinus aduicos modice falcatus in arcus. Item huius in moeri.

egloga. ix. in ordine. Certe equidem audieram: qua se subducere colles in cuspide: mollisq; iugum demittere cliuo usque ad aquam: et veteris iam fracta cacumina fagi: omnia carminibus vestrum seruasse menalcam. Ouidius etiam iij. metha. vallem descripsit: in quam se Diana per meridiem cum suis comferre solebat: in hec verba. Vallis erat piceis et acuta densa cupressu nomine gargaphie succincte cura diane: cuius in extremo est antrum nemo vale recessu arte laboratum nulla. nam punice viuo et leuibus topbis natium duxerat arcum. Item idem Ouidius. vi. metha. Locum descripsit: in quo Hiobes filii et equos agitare: et se consueuerant exercere: dicens. Plaustrerat lateq; patens prope menia campus assiduus pulsatus equis ubi turba rotarum duraq; mollicerat subiectas vngula glebas. Item huius. i. quoniam. Lucas in vrbem fuit media letissimus umbra. et.

Topothesia. Loci positio interpretatur. et huius. nam poete crebro ponunt et scribunt loca que non sunt: et tamen esse fingunt. ut verg. i. quei. Est in secessu longo locus: insula portum efficit. et. fictus certe locus ille est: que illic verg. descripsit: Sed ne videretur penitus a veritate discedere Carthaginis hispaniensis portum descripsit. Ceterum hunc locum in affrica nusquam esse constat: nec incongrue propter nominis similitudinem posuit. Sic idem verg. in. vi. quoniam. nouem circulos scribere conatus est: licet ficto.

Cosmographia. Interpretatur mundi descriptio. et ponitur. n. ex cosmos: quod est mundus: et graphia scriptura picturae. Cosmeo autem orno significat. cosmicos: mundum dicitur. Cosmios ornat bouestus. cosmos ornametur: que et ro

Topographia est loci vera descriptio. ut apud Ovidium: Est nemo emonia prerupta quod vndiq; claudit silua: vocant tempe.

Topothesia est loci ficti descriptio. ut apud huius. Est in secessu longo locus.

Cosmographia est mundi vera aut probabilis descriptio.

mano sermone dicimus mūdū. 7 mūdus etiā orbis dī. Et fieri hāc figurāz iam nō te fugiat: quū quis mūdū describit aut depingit. Pōponi mella nī mūdū in quattuor partes distribuēs opus inchoādo dicit. Omne igit hoc quicquid est: cui nomē mūdi celiq; indidim: vñ id est: 7 vno ambitu se cui etaq; amplectit: partibus differt. vñ sol orit: oriēs nūcupat. 7c. ibi vide ysi dozus etiā li. xij. et bīmologiaz: vbi de mūdo. 7 xij. vbi de terra siue orbe toto agit. Cosmographiā comisit. ibi vide. Quidiū. i. metha. Nō negligē cū dixit. Itaq; duc dextra celū: totidēq; sinistra pte secāt Zone. 7c. verg. i. etiā georgicō sit tibi p̄sto inquiring. Quinq; tenēt celū zone. Liliūm. P. Oraciū lectitatio: 7 alios complures auctores: 7 cosmographiaz callebis nisi stipes aut plumbum fueris.

Chronographia certī est tempo ris descriptio. vt vtitur interea celū: 7 ruit oceano nox

Antipophora est ad obijciēda facta responsio: cū nil tñ obijciat. vt Ouidius. Nil mihi rescribas: attamen ipse veni.

Antithetō est subsequētū ad p̄cedentia reductio: vt pulchrā faciat sententiā. vt frigida pugnabant calidis. nā sic vba per antitheton respondent vltima primis.

subductio. Et fit cum tacite obijectioni respōdet. vt Ouidius eplā p̄ma. Nil mihi rescribas: attamen ipse veni. Item idem in eadem. Omnia nāq; tuo senior te querere misit. Retulerat nato Nestor: at ille mihi. Itē sum pius beu doleo: nam mihi sepe nocet. Possit me quispiā interrogare: quum dico. Sum pius: beu dolco. cur doles: tūc respondeo. Nā mihi sepe nocet. De hac figura vide. glo. instituta. in p̄n. Et glo. in. vi. in probemio super h̄bo. nec sine. Et Terentiū in p̄ormione. i. actu. Si non potitus essem: fuisset iam mihi illud egre aliquot dies.

Antitheton. græce: contrapositum est latine: teste Lortellio. siue contrarium: vel compositum. Fabius libro. ix. dicit. Antitheton interpretari debere contrapositum vel contētionem. Et illam posuit inter figuras verborum: licet prius nominauerit illam inter figuras s̄nariū. 7 cum dī in textu q̄ est subsequētū ad p̄cedentia reductio. itelligit q̄ fit hęc figura: cū cō

Chronographia. Interpretatur tēporis descriptio. p̄ponitur. ex chronos: qd̄ est tēpus 7 graphia scriptura. chronicos vero tēporalis. chronizo autē tardō. morōz persevero. p̄ chronographiam dixit vergi. h̄c. vertit interea celū: 7 ruit oceano nox. Et Ouidius

Nā q̄ sub auroz iā dormitante lucerna. Tēpore quo cerni sōnia vera solent. Item h̄g. h̄c. Tēpus erat: quo p̄ma quies mortaliū egrīs. Incipit

Antipophora. Interpretat contraria subductio: siue respōsus anticipatū. 7 p̄ponit ex anti qd̄ est cōtra. 7 hypophoro subductio vel suffero. quasi contraria

traria strarijs oppo nuntur. vt ouidius. i. metha. Frigida pugnabāt calidus: humētia siccis: Hollia cū duris: sine pōdere hntia pōdus. Itē sūt da niel Hoe Job. rector castus maritus. Castus redducit ad Daniel. rector ad Hoe. maritus ab Job. Et sic liquet q̄ antithetō est subsequētium ad p̄ cedētia retributio: vt cum singula singulis corresponsōēt. vt in supiore exē plo aparet: Persi Satyra. p̄ma dixit. Carmina rasis librat in antithetis i. p̄trapositis. Rasis aut̄ pro politis 7 climatis tāq̄ pilo carētib⁹ posuit. Et idē fabius vbi supra dicit hanc figurā nō vno fieri mō. Nam 7 fieri il lam vult. Si singula singulis opponantur. vt vicit pudorē libido. timorem audacia. Et bina binis. Nō nri ingenij est: vri auxiliij est. Et snia e sentētis dñetur in p̄cionibus: iaceat in iudicijs. Cui p̄modissime iungit ea spēs: quē distinctio dñ. Odit populus romanus puatā luxuriā: publicā magnificen tiam diligit. De hac iā dixi supra in tractatu de schemate. Et ouidius. viz metha. in fabula niobes in lapidē: antithetō fecit dicēs. Cui maxima quō dam exiguā sedē pariturę terra negauit. Maxima. n. exiguę opponit res. Nam ira iunonis nūq̄ in tota terra locū inuenit latona: vbi parere pos set. idem etiā Ouidius. li. xiiij. In fabula nauij quę in nymphas. durisq̄ in mōtibus ortę molle fretum celebrant.

Ephexegis. vel epexegis in terpretat̄ expositio. p̄ponit. n. ab epi p̄positōe: 7 exegis iter p̄tatio vel expositio. Exegeo me aut̄ expono significat Et fit cus succincte p̄cedētia exponū tur ideo Ouidius. i. de reme dio amoris. Legerat huius a mor nomē titulūq̄ libelli. 7 hoc fit ad exp̄mēdū sentētia intētā. Sic Hgili. x. cñ. dicit. Tolle fu

Ephexegis est succincta p̄cedē tium expositio. vt ouidi⁹ exemplo sequēti demōstrat. legerat hui⁹ a mor nomen titulūq̄ libelli.

Alpostrophe est conuersio sermo nis ad absentem. vt te alloquor a phricane

ga Turmū: atq̄ instātibus eripe fatis. Itē idē Hg. viij. cñ. Deserit hesperia s. alecto: 7 celi puera p̄ auras iunonē victrix affat̄ voce supba. hic est ephexegis p̄ auras. idest celi puera. neq̄. n. aliū sunt aure. Idē etiā Hg. ij. georgi. quadzifida s̄q̄ sudes: 7 acuto robore vallos. vbi 7 ponitur pro idest Mā 7 valli 7 sudes idē sunt. Ouidius p̄terea in eplā beros leandro. po ninus assuetę signa nota s̄q̄ vie. Mā nota idem est qd̄ signum. Item idem Ouidius in epistola p̄bezię ad hypolitum. Arcus 7 arma tuę tibi sūt im mitāda diane Ephexegis est hic. i. expositio. ponit. n. 7 pro idest. Sic salu stius in Catili. Cōstituit bellum facere: 7 extrema omnia experiri. i. belluz quod in omnibus extremis geritur

Alpostrophe. Interpretat̄ quersio. pōt p̄poni ab apo p̄pone. 7 strophos cō uersio. a Quinto fabio libro. ix. 7. iij. dñ auersus siue auersio. 7 tūc p̄poni pōt ab apo qd̄ est a. vel ab. 7 strophos quersio. Sz cum interpretatur con uersio. apo. significabit. con. tu tamen gręcas litteras callentes consulez

Nam ego in illis sciolus sum. immo nihil fere in illis scio in comparatōe ad ea quę scienda sunt. Apostropho autem auerto significat. ideo rectius interpretatur apostrophe auersio quā conuersio. Et est figura locutionis. quę fit. quum ad aliquem per secundam personam fit conuersio. vt te nūc alloquor apbricane. Sic vergi. ij. ĩnei. Dū talia grañs instaurate. idem in eodem. troiaq; nunc stares. priamig; ars alta maneres. Item ouidius. i. metha. Illa quidem nollet. sed te quoq; maxime pbyton rum genuit. Sic etiam vergi. ij. ĩnei. Nec te tua plurima pantbu labantem pietas. nec ap pollinis textit. idem vergi. iij. ĩnei. fas omne abrrūpit. polydozum obrun cat. 7 auro vi potitur. quid non mortalia pectora cogis auri sacra fames Hanc figuram posuit Quintilianus inter figuras verborum. Sed vt ex verbis ei colligi videtur. inter tropos annumerabitur. ait. n. ipse postq; parentbesim nominauit. Cui addiciunt hyperbaton. quod inter tropos esse voluerunt. alterum quod est eius figure sententiarum. quę apostropho dicitur simile. 7 non sensum mutat. verum formas loquendi. hęc ille. Per apostrophē dixit vergi. ij. georgicorum. Et quo te carmine dicam rethica Idem in eodem. Non ego te dñs 7 mensis accepta secundis transferim rhodia. 7 tumidis busmate racemis. idem in eodem. An ne lacus tantos suple memorem. Et te lari maxime. Item terentius in pborumione. q; si comę fortunę redeūt. pb auū abte vt distrabar. nulla vita est mihi expetēda

¶ Idiophasis das dicendo diligo me. tu te.

¶ Allophylis tñ erit dicēdo. tu me

¶ Prosopoeia ē nouę psonę fictio. vel. psopoeia est reb⁹ sensu carētib⁹ actus quidā: 7 anim⁹ dat⁹. vt ouidius. qui mō nasonis fueram⁹ qui qz libelli

Idiophasis. cōponit ab idi⁹ os qđ est. ppri⁹. 7 pbesis qđ est fama vel dictio. Et allophyl⁹ dici pōt alienigena. Nā pponitur ex allo qđ est aliud. 7 pbylō qđ est gen⁹. gens 7 natio. alias pbylos interpretat amor. oris tor tellius tñ dicit q; pbylos cum. y. gręco gentem designat. Et fit Idiopasis qñ agēs 7 paties sunt idem. vt diligo me. tu diligis te. Allophylis. autē fit p cōtrarium. vt tu diligis me.

¶ Prosopoeia. Interpretat psonę fictio ex mēte Quintilian⁹: qui in. viij. li. ter tropi figuras hęc tetigit. 7 posuit hoc exēplū. Pōtē indignat⁹ araxes 7 illud Ciceronis. Quid. n. tuus ille Tubero districtus in acie pbarfalica gladius agebat. Tetigit etiā hanc figurā Quintilian⁹ idem. ix. li. etbimologiaz inter figuras smiaz. ibi vide. Junian⁹ dicit q; psopoeia interpretatur psonę factiua a pīco gręce qđ est fingo vel factio. Pōt pponi a psopopon qđ est persona: 7 pīco facio vel fingo. Et fit cū inanimatū loquit. vt ouidi⁹ i. elegiaz. Qui mō nasonis fueramus quinq; libelli. vel ptra inanimatum ad inanimatū: vt cū terra ad mare loquit. vel similia. Est etiā nobis exēplo boratius: cū res animata ad inanimatā loquit: in hęc sba. Quid am

plus o mare 7o terra ardeo. Cum res inanimata ad inanimatā loquitur
Quidius. ij. metba. erit nobis index hui' figurę. ibi. n. terra maria 7 flumina alloquit. Sic in. ps. c. xij. **Dare** vidit 7 fugit. v' fieri. p. p. scias tot modis quot sit methaphora. Et est frequens in sacra scriptura. vñ da masceus. **Novit** scriptura p. p. p. vti. i. p. sonar fictoẽ. 7 ideo bñ diximus in textu. p. p. p. eẽ nouę p. sonę fictoẽ. vel est rebus sensu carētibus actus quidā 7 anim' datus. Apd poetas 7 oratores repit per sepe vt apd **Quidius**. li. xi. metba. vbi rei corpore carēt corpus attribuit poeta. ait. n. vestis fulgore reluxit sacra domi: rardaq; deus grauitate iacentes vit oculos tollēs iterūq; iteq; relabēs. illic. n. de' ille sōni in corpore' est s; tāq; corp' habēs tollere oculos dī. **Lortell'** dicit p. p. p. aduerbum interpretari p. sonę factiuam. Nā p. p. p. qd est p. sona: 7 pio facio. qd grecis caracterib' scribitur πτοιο. 7 ē figura: vt dixim' v' qñ inanimatū ad inanimatū loquitur. vt apd **Quidius** in initio libri de sine titulo. vel in li. p. elegiaz. **Qui** mō nasonis fueramus. 7c. vel animatū ad inanimatum. vt **Horatius** in Epodo. **Quid** amplius: o mare: o terra ardeo. vel quando etiam ad inanimatū ipm quoq; inanimatum loquitur. vt apd eundem **Quidius**. ij. metba. terra 7 maria loquuntur 7 flumina. p. p. p. est in. ps. xcviij. cum dicitur flumina plaudent.

Brachylogia. Interpretatur breuiloquiū scdm **Lortellū** et oēs alios idoneos auctores. cōponit. n. abrachy: qd est breue 7 logia locutio. **Brachylogos** aut breuiloquus. fit hęc figura vt **Fabius** est testis. li. viij. quū plura sub paucis comprehenduntur. vt **Hgi. iij. enei**. Ferte citi ferrum: date tellaz impellite remos. Sic etiam in hoc exēplo.

Urit amor paridem. nuptā rapit. armat atridē. vltro pugnat. fit machina. **Troia** cremat. In his duob' p. p. p. historia troiana p. p. p. Et hęc figura dī apud **Oratores** color dissolutio: 7 apd **grammaticos** **Dyalitō** siue **Asynthetō**. qz p. p. p. ca ret. fit. n. **Dyalitō** qñ varię dictiones siue p. p. p. adinuicem sociant vt rex miles. plebs. negat illud. sic **Brachylogia** idē: s; est apta figura ad aliquid instātius dicēdū. Nā in ea 7 singula inculcātur (vt **Fabr'** li. inquit. ix.) quasi plura fiunt. Est igitur aptissimus dicēdi mod': cum quid instātius dicimus. Et dissolutio siue **Brachylogia** differt ab articulo. qz ille in dictionibus solū: hic vero in mēbris fit. Idē facit **Olipomeno** scdm **Guariniū** qd **brachylogia**. Est. n. **oliopomenō** sub paucis vbis multoz p. p. p. sio. vt **Urit** amor paridē. 7c. Et dī ab **Olitō** qd est totū. 7 pieo fingo: 7 mene defectus: quasi toti' fictio cū defectu. Cōtrariū est huic **brachylogie** sbe

Brachylogia est pluriū sub paucis p. p. p. vel copulata dissolutio. vt **Cicero** extra cōtionē metelli apud **Quintilianū** li. ix. **Qui** idica banf eos vocari. custodiri. ad senatū adduci. in senatu sūt positi. 7 qñ nihil dī nisi qd necesse est **brachylogia** erit.

In his duob' p. p. p. historia troiana p. p. p. Et hęc figura dī apud **Oratores** color dissolutio: 7 apd **grammaticos** **Dyalitō** siue **Asynthetō**. qz p. p. p. ca ret. fit. n. **Dyalitō** qñ varię dictiones siue p. p. p. adinuicem sociant vt rex miles. plebs. negat illud. sic **Brachylogia** idē: s; est apta figura ad aliquid instātius dicēdū. Nā in ea 7 singula inculcātur (vt **Fabr'** li. inquit. ix.) quasi plura fiunt. Est igitur aptissimus dicēdi mod': cum quid instātius dicimus. Et dissolutio siue **Brachylogia** differt ab articulo. qz ille in dictionibus solū: hic vero in mēbris fit. Idē facit **Olipomeno** scdm **Guariniū** qd **brachylogia**. Est. n. **oliopomenō** sub paucis vbis multoz p. p. p. sio. vt **Urit** amor paridē. 7c. Et dī ab **Olitō** qd est totū. 7 pieo fingo: 7 mene defectus: quasi toti' fictio cū defectu. Cōtrariū est huic **brachylogie** sbe

ma polysynbecton: qđ cōiunctionibus abūdat. vt est dur Rexq̄ impatorq̄
fortis. De dyaliton siue Asynbecton dictum est supra inter schematis fi-
guras siue spēs schematis. sic etiā Hrachylogie siue Dyalitonis fuit me-
mor quintilianus. li. ix. inter ipas vborū siue schematis figuras: ibi vide lō-
gius. S; quintilianⁿ in. viij. plura sub paucis comprēhendendo adducit vi-
ctum salustij. s. **A**ditribates corpore ingenti pro inde armatus.

Ecbasis. Interpretari pōt extra fundamētū seu euagatio: vel digressio a
principali materia. **D**acinnellⁿ 7 **T**ortellⁿ iterptat ecbasim eē romane ex-
cursum. 7 pponit ab extra 7 basis fundamētū. S; tortellⁿ recti^r interpretat
tur ex. ec 7 badiusina qđ est gressus vt hg. i.º. geoz. rēpestatē p̄cauēdā a ru-
sticiis describēs. Et fit cū digredimur: S; nihil est hęc figura: nisi ad ppo-
sitū reuertat: vt pulchra sit. vt hgi. ij. geozgicorum. **N**ō aliam ob culpam

Ecbasis est alicui⁹ rei extra ma-
teriam descriptio.

Erotima est sermo vel locutio
cum interrogatione prolatus. **U**t
quo res summa loco panthu.

con describendo aciem: vt offendat vites in ordine esse ponendas: in hęc
verba. vt sepe ingenti bello cum longa cohorte explicuit legio: 7 campo
stetit agmen aperto: directq; acies. 7c. Item idem in eodem Ecbasim fe-
cit hg. laudando: cum dixit. Non alios prima crescentis origine mundi il-
luxisse dies. aliumue habuisse tenorem: crediderim. frequens est hęc figu-
ra apud vergiliū georgica in tempestatis descriptione. 7 in multis alijs re-
bus 7 auctoribus illam offendēs 7 cognosces: cum longus in describēdo
excursus fiat. Quintilianus. li. iij. dicit **P**arecbasim esse alicuius rei: s;
ad utilitatē causę pertinentis: extra ordinē excurrētē tractatōem ibi vide.

Erotima. Interpretatur scđm **T**ortellū interrogatio. 7 pōt scribi ero-
toma 7 Erotima. 7 bñ interrogatio interpretat. nā **E**rotao est interrogatio. 7 fit:
quā quis interrogatiue loquit. vt hg. ij. qñ. quo res summa loco p̄thu: quam
p̄dīm^r arcē. Itē in. xi. qñ. Quid miseros toties in apta picula ciues p̄-
cis o latio caput: hoz 7 cā maloz. Itē ij. qñ. Quo ruitis: queue ista repēs
discordia surgit. Itē marcialis. li. i.º. distichō. Deute timet aper: defendūt
cornua ceruum: imbelles dāme quid nisi p̄da sumus. Item quid melius
turdo: vulua quid dulcius ampla. Sic **L**ucanus. i.º. Quis furor o ciues:
que tanta licentia ferri. Hęc figura est apud **O**ratōres color interrogatio:
quo quidem color fit: quum per modum interrogatiōis aliqui ppo-
nitur: cuius responsum facile reddi pōt. vt hoc mibi quero nūc abste: cur
bona semp aspernaris: 7 mala prosequeris: hęc exortatio in laudatiōi-
bus 7 vituperationibus plū imū in grauitatis bēt.

Euphonia scdm Priscianū: 7 dnm̄iter scdm oēs interpretat sonoritas. a Quiliano aut vocalitas dī. ab aliquib' ho tādē bona vox dī. 7 sit cum pulchre dictionē pferimus: 7 reticemus qd turpē facit prolatōem seu sonū. vt circuit: pro circūiuit: 7 religio: pro relligio. vt euitet labdacism' si cum duplici. l. pferret. Item tidides pro tidides. Item meridies: pro meridies. 7 apd Ciceronē in tusculanis questionibus. O pbia stutū inuagatrix expultrix vitiōz pro expultris. Nam a noibus sbalibus finitis in for vel in roz. nō formātur noia sbalia in trix propter malū sonū euitādū. s̄g. ij. en. dixit. Impius ex quo titi-

des. i. Diomedes tidel filius: cū dicēdum eēt tidides scdm re etā patronymicoz formatōem fit etiā euphonia: vt multi dī cūr: cum p̄positio seu s̄ra post ponit: vt nobiscum: pro cū nobis. sic Terētius in phormiōe Et si tibi res sit cū eo lenone q̄ cum mihi est: tum sentias. pro eo qd est: cū quo. fit etiā cū ali qua s̄ra scribit: 7 nō p̄fert: quia

illō fieri p̄stat ad euitādū malū sonū. vt apd s̄gillū. i. en. Dultū ille 7 ter ris. vbi abijciē 7 liquefcit. um. 7. e. 7 dicimus. multillet terris. 7 hoc fit ne incurramus in metacismū: qui est barbarismi spēs. sic etiā idē s̄g. in eodē p̄mo en. Ucturū excidio libyē sic voluere parcas. vbi um. syllaba dispuncta scandimus. ventur excidio libyē. que figura Ecclipsis dī: 7 est metaplasmi spēs. fieri etiā pōt euphonia si dicitio finit in vocali: sequiturq; altera dicitio incipēs. Itē a vocali: vbi abijcienda est vocalis illa prior: ne in b̄iul cam incidamus. plationē. vt s̄g. idē. i. en. Cum Juno eternū suans sub pectore vulnus. vbi. o. vocali extricta dicimus. Cum iun eternū suans sub

pectore vulnus. hęc figura synalepha dī: que etiā est metaplasmi species. **S**z de eclipsis 7 synalepha: quas p̄stat fieri etiā ex fine s̄sus p̄cedentis ex initio sequētis: vt s̄g. ij. georgi. aut dulcis musti vulcano decoquit humorē: 7 folijs vndam tepidi despumat abeni. vide in quito li. introdu-

ctionum latinaz nri Antonij Hebrissen in glo. sup regula illa. **S**i dicitio finit in. m. aut in vocali. vbi melius q̄ excogitari a nobis pōt ip̄e tractauit

Euphonia p̄ponit ab eu qd est bonū 7 p̄onos sonus. quasi bona sonoritas vel sonus. p̄ hanc figuram Euphonicam cacophaton excusari scias. **L**epos Interpretari pōt gr̄a seu vbanitas in dicēdo. Et nota scdm archi p̄sulē sipōtinū. q̄ alepore dī lepidus hō: 7 lepida oīz: 7 queadmodū venustum vocamus: qd cū gr̄a quadā 7 venere dī: sic lepidū qd rotunditate quadā 7 breuitate: 7 quasi celeritate atq; acumine s̄borum venustū est. Quap̄pter lilius vir doctrina excellēs queadmodū id aīal qd lepus vocatur: aluitate p̄dū dictū existimāt: ita. ij. lepore in oīone a pedū suoz leuitate

putat appellatum. Et scdm hanc theoriam lepos erit: quum quis rotū
 de 7 breuiter 7 quasi celeriter 7 cū acuminē hōr dicit. S3 scdm Alexan
 dū 7 alios fit: qñ vnus ad vnū loquit pluraliter. vt vos inclite rex patriā
 nrām hispanā vnaſtis 7 auxistis. **H**āc figurā mibi excogitasse illi vident
 qui opinatur se eos magis honorare: quos numero plurali fuerint allo
 cuti: quā in singulari: cū poti^o maior honor illis deſp numerū singularē. qđ
 in sacris lris verū eē p̄ probatur. **H**āc deū orantes nō dicimus. Excitate qđ
 sumus dñe: s3 excita. Et exaudi dñe supplicū p̄ces. mille alia exēpla re
 peries. **H**inc est qđ attribuit alicui honor cumulatioz in singulari illū allo
 quēdo qđ pluralit̄r. Sicut p̄terea pluralis numerus pro singulari ad eū
 tandā iactātiā in alloquēte ponit: teste Senuo. in. ij. cñ. Sup illo hō. Et
 nos. pro ego. aliqđ nomē decusqđ gessim^o. **H**āc obtinuit vsus vt in p̄ma p̄so
 na loquētes plurali numero vti possim^o aliqñ 7 aliqñ singulari. vt hgi. **D**
 melibet deus nobis hęc oia fecit. **H**āc erit ille mibi semp deus. In secū
 da vero p̄sona nemo vnqđ vel satis doctus ad vnū dirigens smōnē plurali
 ter locutus est. Cuius rō est qđ decet hoies de se ip̄is modestius loqui: ad
 iungendo sibi socios in illis quē soli egerūt. vt vicim^o hostes si cesar dicat.
Decet etiā ne cesarē alloquētes dicam^o. Vos vicistis mauros. S3 tu vi
 cisti mauros. 7 hoc ne minuat dignitas illius: si ei rebus gestis aliū quasi
 sociū adiungeremus. **E**t iam vt ad id reuertar vnde sum digressus: no
 ta: qđ est lepus. ozis. pe. breui. pro animali aurito. 7 est lepos. ozis. pro gra
 in dicendo. pe. producta. **A**nde versus. Silua tenet leporem. Sapiētis li
 gua leporem

Emphasis est ex aliquo dicto a
 licuius rei latentis eruitio vel ex
 tractio seu expressio. **A**t semp ego
 auditor tantum. **E**t dauis scglus
 ipsum. ipsa venus.

Emphasis. Interpretat ali
 cuius rei latētis expressio: siue
 significatio aut demonstratio si
 ue effigies. empheno autē ma
 nifesto significat. **E**mphanizo
 declaro demonstro. **E**mphatiz
 cos aduerbiū por expressamen
 te in nro sermone vulgari accl

pitur. Duo sunt genera huius figurę. Alterū qđ plus significat: quā dicit
 Alterū qđ etiā id: qđ non dicit. Et ex vtroqđ igitur aliquid eruit. **I**deo bñ
 dicit Quintilianus: vt ex eius mēte loquar: qđ emphasis est amplior h̄tus
 altiozem p̄bens intellectū quam verba per se ipsa declarant. plus signi
 ficauit Iuuenalis quā dixit p̄ma. **S**atyrā in p̄o. in hęc verba. **S**emper
 ego auditor tantū: in pronōie ego est emphasis. .i. significatio vel demonstra
 tio amplior in intellectu qđ in verbis. nam maiores affectus ostendit: ac si
 diceret. ego qui sup peritissimus fabulaz 7 poeta semp ero auditor: 7 nūqđ
 scriptoz. **D**uidius. xij. met̄ba. intelligēdū reliquit qđ non expressit. ait. n3
 bector adest: **N**ō tu tantum terrors vlyſſe. ac si dicat **N**ō tantum tu: qui
 es omnium cūnidissimus terrors impetu bectoris. **S**ed etiā fortes. sic
 etiā **H**artialis. li. p̄o. epigramatō. ad domicianū. **S**euit 7 ip̄a ven^o. ponit

enim ipsa maioris expressionis causa: perinde ac si diceret. et ipsa de qua
 miri credendum est venus. Sic terentius in phormione. in scena. Si quis me querat
 ruffus. Ille ne indotata virgine atque ignobile daret illi: nihil faceret. Idem
 Terentius in eadem comedia atque scena paulo superius. illa civis est attica bona
 bonis progenita. illa cum emphasi vixit. quasi dicat. quam sic prenat. Et apud
 Homerum: quum menelaus graios in equum descendisse ait. Nam hoc uno ma-
 gnitudine eius ostendit. Et apud Vergilium. Demissum lapsi per funem. Nam sic
 quoque magnitudo demonstrata est. Idem cyclops qui iacuisse dicit per antrum
 prodigiosum illud corpus spacio loci mensus est. Item idem Vergilius. Iste
 ego qui quondam. Et si dicas Plato ille sapientissimus. et apud Ciceronem
 tertio officiorum imitator berulem illum. et apud Pappinimum. quem sci-
 re nephasum illum.

In altero vero genere emphatico: in quo id quod non dicitur significat
 aliquando supprimitur vox: aut etiam abscinditur. supprimitur: sicut eam suppres-
 sit Cicerone pro ligario. Quod si in tanta fortuna bonitas tanta non est: quantum
 in qua per te obrines: intellectu quid loquor. Tacuit. id est quod nihilominus
 accipimus: non desse boies: qui cum ad crudelitatem impellerent. Vergi-
 lius item primo georgicorum emphasim comisit maius dicendo et minus intel-
 ligendo. inquit. id est ibidem. Quum iam glandes atque arbuta sacre deficerent
 silue. et victum Dodona negaret. in quibus verbis quod tacitum est signifi-
 ficatur. hoc est non solum aliquid etiam sacre. namque harum sterilitas deno-
 gat infecunditatem. minus dixit et plus intellexit Horatius. id est sic carminum.
 ubi dicit. hic ames dici poterat: atque princeps: neuisinas medos equitare in
 ultos: te duce cesar. ubi emphasis est in nomine et pronomine. quod duce te
 qui non modo principatum inter homines tenes: sed etiam deus es effe-
 ctus: et qui semper futurus es invictissimus. Comittitur etiam emphasis pas-
 sum apud poetas: quum volentes exprimere aliquod accidens utimur nomine
 substantiuo pro adiectiuo significante illud accidens ad maiorem expres-
 sione. ut si ponat scelus pro scelerato. Juxta illud Terentii in Andria. ubi
 est ille scelus: qui me perdidit. sic

apud Terentium. utus pro studioso
 et ut sic dicam virtuoso ponit:
 quum dixit. Habere virtuti
 tus letatur.

Byphen figura interpretatur
 tur sub uno. componitur namque
 ex bypo quod est sub. et ben unum. Et tunc fit: quum plures dictiones sub

uno accentu proferuntur. ut quandoquidem. Etenim omnimodo simulac-
 opereprecium. quo quomodo. et similia. Sed si eiusmodi dictiones consi-
 derentur tanquam due: duplici accentu proferrentur: ut quando quidem:
 et tunc non fit figura. Est autem accentus. et virgula ab ultima littera pri-
 me dictionis ad primam sequentis subducta. ut theologus. philosophus.
 philantropus: que vulgo dicitur amor hortulani. Interpretaturque humas

Byphen est prolatio plurium vo-
 cum sub uno accentu. ut quando
 quidem. Etenim. verbotenus

nas. philantropia. e. est humanitas. verbotenus: cum est vna dictio: vno accentu profertur: per figuram bypben. que: vt Franciscus niger ait: est cum vna dictio alteri coniungitur: vt antemalozum. 7 est sub metaplasmo Epanados. secundum Tortellium 7 nostrum Mebuisen interpretatur regresso: quod etiam asserit Fabius. libro. ix. vbi ipse dicit q epanados interpretatur regresso siue reditus. Componitur. n. ex epi 7 ana: que duo si mul etiam 7 iterum siue retro indicant: 7 bobos: via quasi retro via id est regressionem indicet. vt principatus bonus est. 7c. Et fit hec figura: quoz verba prius posita repetuntur 7 diuiduntur. vt Iphitus 7 pelias mecum quozum iphitus quo iam gravior: pelias 7 vulnere tardus vlyxi. Nec solum in eodem sensu: sed etiam in diuerso eadem verba contra sumuntur.

Epanados est latine ornata sermonis regressio. vt principatus bonus est: no bonus autem: qui in tyramidem comutatur.

Catatyposis est alicuius rei iuxta formam mercurio similis

Catheroche est alicuius rei per excellentiam positio. vt que cura bouz

is formatio ipressio. Dicit aut tropus: cui aliquid: teste tortellio: iuxta alteram formam describit: licet a grecismo sub schemate ponat. vt xgi. iiii. qn. Omnia mercurio similis vocat colorat 7 crines flauos: 7 membra decora iuuet. Itē. i. qn. Os humerosq; deo similis. Itē ovidi. xi. metha. Luxoq; simillim ora pallor obit. i. occupat. Itē etiā. xii. li. metha. durq; simillima saxo torper. Hec figura ab ysidoro. ii. li. etimologiaz. c. xxi. dicitur caracterrisimos efficitio p Raphaelem regem in annotationibus quas in Quintilianū fecit. li. ix. vbi dicit q quodammodum pictor coloribus imagines designat: sic orator hoc schemate vitas aut virtutes eoz de quibus loquitur format. Eba racterrisimos apud tortellium est designatio. vt caluo seruiret Roma Nero ni. i. domitiano. Epitrocasmos etiā idem importat qd catatyposis. 7 catatyposis idem est qd icon. de qua supra dixit Donatus.

Catheroche. dici potest per excellentiam. apud tortellium 7 Junianum. Nā cara hie p significat Eroche autem eminentia vel excellentia dicit. Erchos vero egregius excellens insuper significare scias. Et sic quā aliq; p excellentiam dicitur. sicut vergi. i. georgicon. Boues per excellentiam nomina

vt principum dignitas erat pe ne par non par fortasse eorum qui sequebantur. Interim variatur casibus hec 7 generibus iteratio. vt magis est laboris cōditio magna est res. Pater bic tuus. patrem hunc appellas. patris tui filius est. hec apud Quintilianum: vbi vide

Catatyposis. Interpretari potest latine scdm vel iuxta figuram. Cara. n. secundū vel vniūq; vel iuxta in compositione est. 7 Typos figura dicitur. Typos

uit: dicēs. Quę cura boum: 7 nō meminit aliorū animalū: quis cult⁹ habē
do sit pecori. 7 ibidē. 7 vicinū Dodona negaret. Ex quo p̄ fieri cath exorbē
quā elligim⁹ vnā rē tānū noiare tāq̄ excellētē: sup̄ p̄mēdo aut tscēdo oia as
lia q̄ dici possent: p̄supponim⁹. n. ea. oia intelligi sub illa noiatiōe excellētū
quā expressim⁹. sic hg. Boum curam tetigit: 7 aliorū animalū nō meminit.
¶ Paradiastole. Interpretari pōt iuxta interpretatiōē dilatatio. nā p̄ponit ex
para: qd̄ est iuxta. 7 diastole dilatatio. 7 scdm̄ Rapsacelē regū in amora
tionibus sup̄ Quilianū. li. ix. Interpretat diuisio separatio. distinctio. 7 nō
ab re. cū scdm̄ Quilianū ibi

vē. Huius figure diuersas velint
ēē distinctionez: cui dāt nomen
paradiastolin. qua similia di
scernuntur. cū te pro astuto sapi
entē appelles. p̄ p̄vidētē fortē
p̄ illiberali diligētē. Ex quo p̄
fieri hāc figuraz: cum pro vno
ponit aliud. s. pro astuto sapiēs.
7c. Et diffinit a rutulio lupo sic
paradiastole. hoc schema plu
res aut duas quę vidētur vnaz
vim hēe snias disiungit: 7 quan
tuz distat docet: cuiq̄ suā sniaz
sabiungendo. hoc mō. Hāz cū

ēterozum opinione fallere conaris: tute ipse frustraris. Nō. n. p̄bas te p̄
astuto sapiētē. p̄ p̄vidētē fortē. p̄ illiberali diligētē. p̄ maluolo seuerū. Hui
lum est. n. vicinū qd̄ virtutis laude gloriari possit. Et p̄ponit vt dixim⁹ ex pa
ra qd̄ est iuxta. Et diastole dilatatio. Hāc tūc quoq̄ fieri dicim⁹: cū rē vnaz
interpretatiōē dilatam⁹. sic prodigū dicim⁹ liberale. temerariū fortē 7 simi
lia. Huius figure contraria est. Synichiosis quę ex eo nomen accepit q̄
quo diuersa simul habitare faciat: hoc est colligat ac iungat. vt Terē. La
p̄est auaro qd̄ hēt quā qd̄ nō habet 7 est hieronymi snia in epla ad paulū
num. 7 etiā Senecę. Synichiosis tandē a m̄is cobabitatio dī. Et tūc fit:
cum detractionis gra est facta cōiunctio: quę duas res diuersas colligat.
vt tam d̄est auaro. 7c. Et sicut synichiosis res diuersas colligat. Sic per
p̄trarium paradiastole similia discernit. ¶ Diastole vero: quę recte Lortel
lio: interpretatur distinctio vel dilactatio: fit cum vna dictio vel sententia
ab alia distinguitur. vel cum breuis syllaba producit. vt. i. cñ. 7 p̄la puluis
inscribitur basta. Idē li. ij. cñ. Luctus vbiq̄ pauor 7 plurima mortis imago
¶ Apoliopesis. Interpretari pōt quasi interceptū silentiū. 7 fit (teste Phoo
ro li. ij. et b̄ imolo. c. xxi) cū id qd̄ dicturi videbimur silentio itercipim⁹ vt hg
i. cñ. Quos ego: sup̄le puniā: s. motos p̄stat p̄ponere fluct⁹ i quo exēplo
patet fieri apoliopesim: quum quicquā incipim⁹ fari: deinde illd̄ desini
m⁹ vltro itercipim⁹: s. tacēdo. Et talis defectio dī apoliopesis. Sic terē.

In Andria. Quē quidē si sensero. 7 idē Terēti. in Eunuchō in scena apud anti-
 tiphonem. Apopsiopēsīm sine eclipsis fecit dicens. Namē si p̄. Idē etiā te
 ren. in Eunuchō. Et post illū Priscianus li. xvij. hac vsus figura dixit. Ego
 ne illā: quē illū: quē me: quē nō. Ego ne illā: suple nō vlciscar: v̄ digner ad
 uentu meo. quē illū: suple recepit. quē me: suple exclusit. quē nō: suple ad-
 misit me: his ergo: vt patet: affectibus smonis defectio (dicēte fuio) con-
 gruit. Et remine poterit fugere: quā familiaris est eclipsis irascētibus: 7
 q̄tū indignatus aut iratus amat apopsiopēsīs. Sz qz tā in eclipsi q̄ in apo-
 siopēsī hū deest: forsan existimabit aliquis: tamē figurē eē idē. Et ne tal
 decipiā: aduertat hoc interesse. q̄ in Eclipsi est defectus necessariē dictio-
 nis: puta qn̄ deficit vnum hū 7 manifestū quidem. In apopsiopēsī hō qd
 subintelligat incertū est: aut certe lōgiore smone explicandū: elliciendūq̄
 ex materia subiecta. put ex mēte Quirilianī li. ix. colligere potuim̄. Ac-
 rum est q̄ vbiq̄q̄ aliquid deest apopsiopēsīs poterit appellari: teste eodem
 Quirilianō: 7 cum illo sentiēte ibidē Raphael Regio. Nec semp apopsio-
 pēsīm appellabimus: qn̄ res quēq̄q̄ relinquit intelligenda. Sed qn̄ ip̄a
 vt idem fabius eodē li. paulo ante testat̄) aliquid affectus vel irē ostendit.
 vel aliquid sollicitudinīs 7 quasi religionis. Hāc figurā appellat Cicero
 reticentiam. Et celsus obticentiam. Et nōnulli interruptionē. Et in colorū
 bus rhetoricis v̄ p̄cisio. Et qz in sacris lris frequēs est ad denotandum
 q̄ penē reproborū 7 p̄mīa bonorū sunt innumerabilia. vt in Esaiā. Secre-
 tum meū mihi. Secretū meū mihi. Et ve mihi. Et alias. beu mihi dñe. Et
 etiā q̄ supra in fine tractatus vicioꝝ annexorū diximus de apopsiopēsī
 longius: 7 vnde dicatur. hic super sedendum duxi.

Antaclasis est sensuū opposito-
 rum eodem verbo notatio. vt non
 obsto: sed toto posse resisto.

Antimetabola est in orōne ser-
 monis continuatio: sentētia ex ad-
 uerso p̄ mutata. vt est illd̄ Socra-
 tis. Nō vt eam viuo: sz vt viuaz
 edo

vero nō expectare: immo inquit rogo expectes. Alij dicūt q̄ fit: qn̄ sensus
 oppositos 7c. Quā sensus oppositos vno hō notam̄. vt non obsto:
 sz toto posse resisto. 7 hñ sic. quū antaclasis est oppositio p̄tinuē sñie in orō-
 ne. 7 fiat (teste Al. Palētino) cū eodē hō p̄trari efficit sc̄sus. vt expectas
 nō expecto: imo peto: vt expectes. Antacabaston grēce reciprocū ē latine
 Antymetabola. Interpretat̄ ex aduerso mutatio. p̄ ponit̄ ab anti: qd̄ ē cō-
 tra. 7 boli mutatio. quasi p̄trariā: vel ex aduerso mutatio. v̄ quasi trāsata

cum cōtrarietate & bonum sūa. Et fit: quum & bono d̄uersionem facim⁹: que mutato ordine: p̄rarium efficit sensum: vt Dugutio est testis. Quilian⁹ li. ix. dicit hanc fieri figuram: quū verba declinata repetūtur. vt in exēplo superiori socratico patet. Et in eo qd apd Ciceronē p̄uersum ita est. vt cū mutationem casus beāt: etiā simili desinat: vt sine inuidia culpa plectat: ⁊ sine culpa inuidia puniat: vel pot⁹ ponat. Et eodē claudis & bo. vt qd dicit de sexto rosio. Et enim cū artifex eiusmōi sit: vt solus dignus videatur eē: qui seqnā introeat: tum vir eiusmōi sit: vt solus videat dign⁹: qui eo nō accedat. Est ⁊ in nobis ex diuerso collocatis sua grā. Si consul. Antonius Brutus hostis. Si p̄uator rei. p. brutus: hostis Anton⁹: hęc Quici. ille.

Euphonismos. Interpretari pōt bona mutatio. cōponit. n. ab eu qd est bonum. ⁊ p̄onos qd est son⁹: seu p̄onismos qd est mutatio: quasi bona mutatio. Et fit cum pro vno & bo aliud melius sonas ponimus. vt & g. p. geor. In cēptūq; vna decurre laborē: vbi neutrum pro activo posuit. Itē i psalmo Exultauit lingua mea iusticiā tuā. i. cum exultatione decan-

Euphonismos est verbi p̄ & bo positio. vt inceptūq; vna decurre laborē.

Syneptesis est accidentis p̄ mutatio in orōne diuersa. vt vnica facta fuit mulier: que sūt mō plures
S; hęc variatio non est in vsu loquendi

tauit. Itē in idem vergi. in georgicis prima Egloga. Siluestrem tenui musam meditaris auena. meditaris: pro cantas positum est. Itē in. iū. cñ. Nec iam furtiuum dido meditatur amorem: pro exercet. Nec in congrue pictum. Nam exercitium est meditatio: vnde meditator apud r̄betorem appellatur. teste Joanne Biffo Deviolanensi. ⁊ vergi. neutrum pro activo posuit. In bucco. formosum pastor coridon ardebat alexim

Syneptesis. Interpretatur. vnum sit satis q̄ hęc figura fieri potest dupliciter. Quo modo quando est accidentis permutatio in oratione diuersa p̄cipue numeri in numerum. vt vnica facta fuit mulier: que sunt modo plures. s. mulieres. Sed hic modus non est multum frequens in vsu nostro loquendi. Continetur tamen sub syllepsi. Secundo modo fit synepthesis quando fit permutatio personarum. vt in psalmo. iij. Domini est salus ⁊ super populum tuum benedictio tua. Itē nobis parce deus: nostros lauet ille reatus. Ecce primo in secunda persona loquimur: cum dicimus parce. Deinde in tertia: cum dicimus lauet. ⁊ est hic secundus modus est frequens ⁊ in sacris litteris ⁊ in poetis ⁊ oratoribus. De quo dixit alexander in modum sequentem

Dicuntur bine species hęc synepthesis esse
Scilicet hęc: et qua personam variamus.

Nobis parce deus. nostros lauet ille reatus.

Quasi dicat q̄ synepthesis fit duobus modis. primo vt vnica facta fuit mulier. 7c. Secundo cum accidens persone. i. ipsam personam variamus. vt nobis parce deus. 7c. Et differt hic modus a Tropologia: que est figura locutionis. quia ibi fit transitus e conuerso de tertia scilicet persona ad secundam. vt domini est salus: 7 super populum tuum benedictio tua.

Anthropospatos est eorum que hominis sunt deitati attributio. vt auerte iram tuam a nobis. vel e contra. vt fulminat dur

Homopathion vel omopasia ē inter res concordēs federe vni⁹ partis alteri attributio. vt lingua mea meditabitur iustitiam. 7 cor meū manifestius solito loquebatur.

culcaui eos in ira mea. 7 inebriaui eos in indignatione mea. Irasci. n. et furore hominis sunt passiones: 7 in deum non cadunt: Sed more humano propheta sepe numero loquitur de deo. Sit etiam anthropospatos: quādo id quod dei est hominib⁹ ascribitur. vt si dicas dur fulminat. s. p̄ ira vel ex aliqua alia passione vel potius affectu. 7 tu plus. Et nota q̄ anthropos est homo sursum erectus vel conuersus 7 dicitur ab ana sursum: 7 tropos conuersio. quasi conuersus ad celum: vt suum creatorem videat. Juxta illud Quidij. Os hominum sublime debet. est 7 arbor: que raucēs conuertit in celum.

Homopathion secundum Alexandrum. vel **Omopasia** secundum Zannensem: Interpretari potest vniūzōrum passio 7 attributio. Nam aiunt componi ab homos vnum. 7 pathia passio. 7 pathos passio. 7 patin quod est patin: cui interpretatōi vide vtrū sit adherēdū: an alia sit verior q̄rēda. Et fit homopathiō cū iter res p̄ corde federe nexas id qd est vni⁹ partis alteri attribuiti: vt in ps. Lingua mea meditabit iusticiā. Cū p̄p̄riū sit liguē loqui. Cordis ho meditari. quib⁹ tāta inest p̄ cordia fedusq; diuina ordinatōe firmatū: vt nūq; lingua fere loquat: nisi p̄ cor fuerit aliqd meditatū: ibi q; qd dicēdū est: fuerit p̄ceptū 7 p̄ceptū saltē p̄ trāsitum. Nā teste plato ne in timeo. 7 pbō. 1°. periet ad hoc dat⁹ est nobis smoz: vt q̄ mēte p̄cepim⁹ claro exp̄mam⁹ eloquio. S; nō e p̄uerso. multa. n. p̄ meditādo gignūtur: q̄ de industria vel ob linguē ipedimētū siue etiā p̄pter aliā cām incōdita manēt. Attribues itaq; linguē quod est cordis vel e conuerso. vt cor meum loquebatur: homopathion cōmittit.

Anthropospatos. Interpretari potest humana passio. componitur. n. ab antropos quod est passio: 7 patientia apud Iunianum ex mente Lortelij. patin. n. apud grecos pati est latine. Et pathe. Interpretatur animi perturbatio. Antipathia est passio contraria. Et fit: quādo id quod hominis est attribuitur deo. vt si quis dicat. iratus est dominus. sic in psalmo. Domine ne in furore tuo arguas me. 7 apud Esaiam. c. lxiij. cap. Calcaui eos in furore meo: 7 p̄

indignatione mea. Irasci. n. et furore hominis sunt passiones: 7 in deum non cadunt: Sed more humano propheta sepe numero loquitur de deo. Sit etiam anthropospatos: quādo id quod dei est hominib⁹ ascribitur. vt si dicas dur fulminat. s. p̄ ira vel ex aliqua alia passione vel potius affectu. 7 tu plus. Et nota q̄ anthropos est homo sursum erectus vel conuersus 7 dicitur ab ana sursum: 7 tropos conuersio. quasi conuersus ad celum: vt suum creatorem videat. Juxta illud Quidij. Os hominum sublime debet. est 7 arbor: que raucēs conuertit in celum.

Homopathion secundum Alexandrum. vel **Omopasia** secundum Zannensem: Interpretari potest vniūzōrum passio 7 attributio. Nam aiunt componi ab homos vnum. 7 pathia passio. 7 pathos passio. 7 patin quod est patin: cui interpretatōi vide vtrū sit adherēdū: an alia sit verior q̄rēda. Et fit homopathiō cū iter res p̄ corde federe nexas id qd est vni⁹ partis alteri attribuiti: vt in ps. Lingua mea meditabit iusticiā. Cū p̄p̄riū sit liguē loqui. Cordis ho meditari. quib⁹ tāta inest p̄ cordia fedusq; diuina ordinatōe firmatū: vt nūq; lingua fere loquat: nisi p̄ cor fuerit aliqd meditatū: ibi q; qd dicēdū est: fuerit p̄ceptū 7 p̄ceptū saltē p̄ trāsitum. Nā teste plato ne in timeo. 7 pbō. 1°. periet ad hoc dat⁹ est nobis smoz: vt q̄ mēte p̄cepim⁹ claro exp̄mam⁹ eloquio. S; nō e p̄uerso. multa. n. p̄ meditādo gignūtur: q̄ de industria vel ob linguē ipedimētū siue etiā p̄pter aliā cām incōdita manēt. Attribues itaq; linguē quod est cordis vel e conuerso. vt cor meum loquebatur: homopathion cōmittit.

Homophosia. Interpretari forsan potest similis expositio. Si componat ab homoceros quod est similis. et phosia expositio. Sed si proponat ab homoceros quod est unum: et phosia expositio: Interpretabitur unum rei expositio: Sed per eque ignotum vel per ignotius. Et sic potest fieri haec figura: cum quid exponitur per ignotius: aut per dictionem seu dictiones quae ignotas. ut si quis querat. Quid sit bos. Et tu dicas est antropos. nam tunc latinum exponitur per grecum nomen. Item si interrogatus quid sit palus: dicas esse Epytogium. tunc etiam latinum per grecum exponitur. Item si quis querat: quid sit coaceruare. Et respondeat per aliquem. esse exaggerare. quod vulgo est amon

tonar et actiuum sibi. tunc latinum vocabulum exponitur per latinum eque vel magis obscurum. Pluribus aliis modis fit Homophosia quos ois recedere nimis longum est et onerosum. Sed si quis velit esse conscius: quid sint per rationes: et audiat ab aliquo. Albargaria. i. sumptus seu per rationes: quas debet municipia seu oppida vniuersis suis ad ipsos oppidanos seu municipiorum habitatores venientibus causa fororum agendi aut iura reddendi

aut visitandi. ut in. c. de rescriptis ad audientiam. Homophosiam committere non dubites. Sunt itaque albegariae seu albegaria census seu pactiones: quae debentur pro esu siue comestionibus. ut notat in glo. c. Præterea. de iure patronatus. Et est pertraria figura homoceros: et pertinetur sub tropo sicut homoceros. Lortellius homoceros scripsit: quam interpretatur similitudinem.

Homophosia. Interpretari potest ad sonum se habens. proponitur. n. apertus quod est ad et phonos sonus siue phonesia. quasi se habens ad sonum. i. exclamationes sic. n. illam appellat rhetores. Et fit cum alias per leticia vel ex insultatione seu indignatione exclamatur. ut apud Quintilianum li. ix. O tempora. O mores. O miserum me. O sumptus. n. lachrymis infusus tibi pectori habet dolor. Et magne nunc discite terrae. Et hoc est (ut fabius ibidem ait.) quod exclamationem quidem vocat: poniturque inter figuras orationis. Sed haec ut idem ait fabius: quotiens vera sunt: non sunt in ea forma de qua nunc loquimur. Sed assimilata et arte perposita: perculdubio schemata sunt existimanda. quae orationem variare et excitare perueniunt. Et est figura accommodata augendis affectibus: et constat maxime simulatione. Namque et irasci nos et gaudere et timere et admirari et dolere et indignari: et optare: et quaeque his sunt similia fingimus. ut quae amentia est haec. Possunt etiam per impotentiam et dolore exclamare multi: aut ex similibus affectibus. ut Terentius in Andria: ubi Paphilus orationem dilatauit ne diceret. Quid feci. et dixit. Proh deum atque hominum fides: quid est: si haec

Homophosia est expositio alius cuius ignota dictionis: per alias seu alias quae vel magis ignotas. ut si querenti. Quid sit homo: respondeas. Antropos.

Homophosia est exclamatio per iram leticia vel aliquo affectu. ut O tempora. O mores. O miserum me. O virum ineffabile. O gloriosa domina

contumelia nō est. Et est puerfa amīsis a maioribus descēdēs ad minora p accusationis amplificationē. Itē. O deus in quātis animus h̄at amā-
 tis. 7 idē Terētius in Euncho. Proh deū fidē. facinus scdū. O infelicem
 adolescētulū. O scelestum parmenonē. Idē in eadē scēna. q̄ incipit. Exi fo-
 ras sceleste. Jupiter magne. O scelestum atq; audacē hoīem. Idē Terē.
 etiam in Ecyra. Proh deū atq; hoīem fidem: qd̄ hoc gen^r: 7 que est hęc cō-
 iuratio: vt oēs mulieres eque studeāt. Exclamauit ouidius paulo post prin-
 cipū vndecimi libri metha. p̄ dolore ac comiseratōe dicens. Proh iupī-
 ter illd̄ auditū saris. Exclamauit etiā galathea apd̄ Ouidiū li. xiiij. dicens:
 Proh quāta potētia regni est venus alma tui. Exclamauit poeta Iuvena-
 lis. vi. Satyra. dicens. Tunc duos vna scūissima vipera coena. vñ scd̄z ora-
 tores exclamatio est q̄ hoīs: vel cuiuspiā rei comemoratōe: cum quodā vo-
 cis clamore: in admirationē: aut amorē: aut indignationem: p̄ miserationē
 dolorēq; auditores p̄uertit. vt O feroces aīos. O expertes hūanitatē 7
 similia. raro vtendum est hoc colore: vbi decet.

Acclamatio: que a grecis Epi-
 phomena appellat: est rei narratē
 sūma quasi vocibus declaratio.
 vt Cicero facere. n. probus adole-
 scens periculose: q̄ perpeti turpi-
 ter maluit.

Acclamatio. Interpretat ad
 rem vociferatio. cōposit. n. ex
 ad p̄positōe. 7 clamo. as. qd̄ est
 est vocifero. 7 epiphomena in-
 terpretatur rei narratē plate-
 ue sūma acclamatio. 7 est eius
 diffinitio. 7 p̄ponitur ab epi qd̄
 est ex. 7 phomena qd̄ est clamor
 quasi ex aliqua re narrata cla-
 mor 7 declaratio. vt p̄bat Cice-
 ronius exēplū in p̄textu posituz.

Et ouidius. xi. metha. Tāta mali moles: tātoq; potētior arte est. Idem ou-
 dius in eodem paulo inferius. verū vbi sit nescit: tāta x̄tigrine feruet. i qui-
 bus h̄bis est acclamatio: qua maxima tēpestas declarat. vt Raphael re-
 gius ibi in glosemmate dixit. Idem etiā Ouidius. xiiij. metha. Tātū trahit
 ille timoris. qd̄ actiue referri pōt ad hectora. 7 passiue ad vlixem. nā illic
 aiāx improbabat 7 vitio dabat vlixē. Idē ouidius post hęc in eodem. xiiij.
 metha: Quē nūc (tāta hoies rerum incōstātia h̄at) pene vides orbū: hęc
 verba dixit Anius rex deli insulē sacerdos appollinis loquēdo cū anchise
 in quibus ostēdit se orbem filio Andro 7 quattuor filiabus suis: fugerant
 n. quo queq; potuit: ne ad pascendū exercitū Agamenonis p̄ ipsum p̄pel-
 lerent: cū ipsis munere bachi fuisset p̄cessum: vt quicquid tangeret ab eis
 trāsformaret in vnū panem 7 oleum. 7 p̄sequēs acclamationē fecit senis
 grauitati maxime pueniētē fabula est. i. n. in ordine eiusdē libri. xiiij. metha
 Itē ouī. ij. metha. nec se dissimulat tāta ē fiducia forme. vbi ē acclamatio
 cām p̄tinēs: cur se nō dissimularet mercuri. adeo nāq; formosus erat: vt
 nulla occultatōe opus foret. Itē boratius. li. i. carmi. venator imemor te-
 nere p̄iugis manet sub Ioue frigido. in qua acclamatōe ostēdit in gēs ve-
 nādī cupiditas: cū venatio p̄feratur in natē voluptati cōiugū.

Antypophora. Interpretatur solutio secundum Rhabdalem Regium in annotationibus. li. ix. Quintilianii. Nam ut ipse ait. ypopphora est obiectio. 7 antypophora est id quod opponitur obiectioni scilicet solutio. Nam antippositio est græca: 7 significat contra in compositione phoros significat ferre quasi contra obiectionem ferre 7 dare responsum. Antonius non steriebrissen dicit Antipophoram interpretari responsum anticipatum. et bene. Sicut antidotum est peradatum. scilicet medicina preseruatua per mortuum. quia contraria perarans curantur. Sit ergo antipophora: cum occurrimus obiectioni illa soluendo

ut penelope in prima epistola Ovidii. timens quod vixeres diceret se re scripturum ad illam. dixit pueniens. Nil mihi rescribas attamen ipse veni. idem Ovidius. xiiij. methapophore occurrit illa soluendo cum dixit. vnum est in media lumen mihi fronte. Sed instar ingentis clypei. Sit etiam si quis loquens cum obiectore suo dicat. Tu fortasse dixeris mihi. quod puer me furatus fuit ex domo tua sericum pallium. velim scias vxore tua tribus viris grauius punitis sibi

ad spectaculum hoc precibus modasse ex quo sequitur quod antipophora est pertra resolutio id est responsio culpatis: vel tamen culpatis. Imperator iustinianus in perbenio institutionum antipophoram fecit respondendo ad tacitam questionem hanc. Quare imperator non intedit armis: quod suum est. ad quod respondet. Imperatoriam maiestatem non solum armis decorata: sed etiam legibus oportet esse armata. Item. ij. li. eandem institutionum. de rebus corporo. 7 in corpore tacite obiectioni. q. d. Quomodo hereditas est incorporalis: cum in ea sint res corporales: in verbo nec ad rem. Est etiam antipophora in verbo nec sine in problemio sexti. nam ibi prima respondet questioni. Quare non mandabat decretales poni in antiqua compilatioe gregorii sub suis titulis.

Apotheosis. Interpretatur consecratio: 7 ponitur ex apo propositioe: quod aliquando ab indicat. 7 theosis diuinitas: quasi a diuinitate procedens. vnde dixit fuit in daphnum: Apotheosim idem esse quod relationem in deos: cum scilicet hominem iter deos permeram. Sic homo. i. daphnum. dicit cesarem esse relatam in numerum deorum assumptum: 7 consecratum. illique orat: ut sit pprius suis. Sic Ovidius. xv. metha. voluit significare aiam cesaris inter deorum immortalium numina esse receptam. in hec verba. vix ea fatus erat: media cum sede senatorem constitit alma venus nulli cernenda: suique cesaris eripuit membris nec in aera solui passa recente aiam celestibus in tulit astris. Ibi vide. 7 idem Ovidius. li. xiiij. metha. p. apotheosim refert quea in digne cum dixit. Corripit os: fecitque deum: quem turba quiri in nuncupat indigetes temploque arisque recepit. Ibi indigetes sunt: quos greci heros vocant. ex

mortali 7 deo nati putabatur. 7 indigetare p eo qd est inuocare acceptu e.
Apophasis. seu apologia interpretat obiecti excusatio. 7 fit cu pessione
 precedit defensio: vt Quintilianus ait. li. ix. At apud vergi. in bucco. dicen
 ti. No ego te vidi Damonis pessime caprum excipere ex insidijs. occurrit
 An mihi cantado victus non redderet ille. Item. Si interrogaris: an oc
 cideris hominem: Et respondeas latronem. Et an fundum occupaueris:
 Et dicas meum. confessionem precedit defensio: 7 apophasim facis seu a

Apophasis vel apologia est ob
 iecto:um responsio: vel excusatio.
 vt vergi. an mihi cantando victus
 non redderet ille. Quem mea car

Antapodosis est conuenientia
 seu retributio medi cum primis 7
 vltimis. vt Persius. Scire tuuz
 nihil est: nisi te scire hoc sciat alter.

Adimissis est imitatio morum
 alienorum non solum in dictis: ve
 rum etiam in factis. vt Terenti.
 ad precatorem abeam: credo: qui
 mihi sic oret. Nunc amitte queso
 hunc. Eterum post hac si quicq:
 nihil precor.

Scire tuuz nihil est: nisi te scire hoc sciat alter. Itē vñ hoc iā fa
 ctū respōdo p̄s conscripti nō meum ac pulcherrimum quidem factum:
 verum vt dixi non meum sed vestrum.

Adimissis. q̄ 7 rebopya ē: interpretari pōt effictio: cū mim^o a m̄is dicat̄ effi
 ctor. 7 deriuet a mimūmī: q̄ sic dictio gr̄ce scribit̄ 7 significat
 imitto: 7 vel itra vl̄ extra sc̄nā gesticulatōes quasbā exercebat: q̄b^o ge
 stus hominū ac naturas effingēs: letissimis sentētis populū in risū puere
 bat. bñ igit̄ mimesis ē effictio 7 imitatio rex bñanaz 7 i dicez 7 i factz i di
 ctis p̄ relatōem vt Terē. i p̄oz. vbi geta su^o p̄catoris p̄sonā effinxit: 7 illū
 est imitat^o loquēdo sicut ille p̄cator locuturus eēt. dicēs amitte q̄so hunc.
 In factz qñ q̄s fictē facit aliqd̄ aut effingit p̄sonā alteri^o illū imitādo: p̄
 m̄itacionē vocē gestū: aut motū deniq; accomodādo. vt ap̄ eūdē Terē. i eu
 nucho. Eberēa idicat: q̄ se eunucho finxit: 7 ei^o vestes idit^o t̄ba idis domū ē
 gress^o vt h̄gie. potiri possz p̄modi^o p̄bēzia ēt i eunucho t̄ba idis alloquēs p

pologiam. Cuius est cōfinis dis
 simulatio: nō alibi q̄ in risu po
 sita. 7 differt apologia ab anti
 pophōza. Nam apologia respō
 det ad interrogata occurrēdo
 ad aliquid: qz vtilius sit: ita vt
 defensio p̄cedat confessionē
 Antipopphōza hō respondet ad
 obiecta: atē quā fiāt. Apopha
 sis ap̄ Tortelliū interpretat ab
 nuentia. nā ex apo p̄positione.
 i. re. 7 p̄basis quod est locutio:
 quasi respōsio p̄ponit. Apopha
 sis ap̄ Quiri. li. ix. Interpretē
 tatur negatio: quē 7 occupatio
 dicitur: vt notabimus in Pa
 ralepsi figura.

Antapodosis. interpretat scōz
 tortelliū retributio. nā p̄ponit
 ex anti 7 apo p̄positionib^o quē
 re indicat. 7 dōsis datio. 7 por
 nit̄ hęc figura fitq; eū media p̄
 mis 7 vltimis p̄ueniūt. vt Per
 sius.

Scire tuuz nihil est: nisi te scire hoc sciat alter. Itē vñ hoc iā fa
 ctū respōdo p̄s conscripti nō meum ac pulcherrimum quidem factum:
 verum vt dixi non meum sed vestrum.

minimū in dictis (Ut est Quintilianus testis. libro. ix.) Dixit. Et ego nesciebā quorsus tu ires. Paruula hinc est arrepta. Exiit mater pro sua Soror dicta est. cupio abducere: vt reddam suis. Terentius in phormione minimū misit in gestu qñ antipho fili⁹ demipbonis timēs aduētū ipsius patris: postq̄ p̄sua sus fuit a Beta 7 p̄betuaz: vt bono aio eēt. dixit quid si assimulabo: 7 vultū p̄tēplamini. 7 quid si sic. Quid si sic: quosq̄ dixit geta sat est.

Peripleroma. dici pōt sup̄ plemētum. Id. n. pleroma desinat. perippositio dicit de vel sub. 7 sic hęc figura: cū aliqua particula in metro: vel etiā in p̄sa propter metrū seu ornatuz ponitur tm̄. qd̄ h̄gi. i^o. qñ. p̄bat in auctoritate posita hīc in textu. Vultum ille 7 terris. vbi absq̄ ille scaret sensus: s; non metrū. Simili cum dixit. Vultu quoq̄ 7 bello passus. vbi duas cōiunctōes naturalē sepantes posuit: vnam. s. metri necessitate supplēs. Qd̄ frequenter fieri p̄suevit apd̄ poetas 7 oratores: 7 etiā in sacris lris. et est figura dictōis 7 continetur sub Metaplasmō.

Crassis. Lortelli⁹ cū vnico. s. scripsit: 7 dicit q̄ crassis interpretat a nobis tēpamētum. 7 inde discrasia cū. y. grēco in p̄ma distemperamētū interpretari valet tēpati. n. dicim⁹ aula q̄ ola. cōtinet sub metaplasmō: 7 sic est figura dictionis

Diasyrmos. Interpretari potest distractio: Nam componitur a diasyro: quod est distrabo Et fit: quum vna dictio ad duo diuersa significata distractitur: vt vergi. in bucco. Interstrepere anser olores. i. malus poeta inter bonos. Fit etiam Secundo modo: quando quis magna verbis comminuit. vt Terentius in prologo Andrię. Quorum emulari exoptat 7c. Et ponitur inecr figuras locutionis sub schemate.

Peripleroma est alicuius particule in metro vel etiam in eleganti prosa additio non propter sensus modo. qui absq̄ illa integer staret sed propter metrum aut ornatum vt h̄g. p̄rio qñ. Vultū ille 7 terris tactatus 7 alto. Idem etiā in eodē Vultu quoq̄ 7 bello passus duz conderet urbem.

Crassis: vt niger ait: est cuz due vocales in eadem dictione positę: in vnam ab illis alienam vertunt vt ola pro aula.

Diasyrmos est vni⁹ dictōis distractio ad duo diuersa significata. vt verg. in bucco. Interstrepere anser olores. Est etiam magnorū diminutio: 7 minorū verbis elatio. vt terenti⁹ in prologo. Ansdre. quorum emulari exoptat negligentiam potius q̄ istorum, obscuram diligentiam.

Diaſtole. Interpretat diſtinctio vel dilatatio. 7 ꝑponi ꝑt a dia qđ eſt di-
 uiſio vel diuidēs ſcđm Euarinū. 7 ſtolos qđ eſt miſſio. quaſi dictio: quę ſyl-
 labā breuē in duo tēpora mittit producēdo. Sz cū ex Torrellio didicerim
 Dia ſignificare ꝑ: 7 aliqñ ob 7 aliqñ ꝑo 7 longe. 7 paradiſtole interpretari
 dilationē: vt iam diximus. vide an ꝑobes Euarini interpretatiōem nec ne
 Anū tñ ſit nobis ſatis. fieri hāc figurā vel qñ vna dictio vel ſiua ab alia
 diſtinguit. vel cum breuis ſyllaba ꝑducit. ſg. i. qñ. Et hīa puluis inſcribit
 baſta. Idem li. ij. Luctus vbiqꝫ ꝑauor: 7 plura mortis imago. Sz in quā

tum ſyllaba breuis ꝑ hāc figu-
 rā in duo tēpora dilatāt: ꝑtinet
 Diaſtole ſub metaplaſmo. Et
 eſt idē qđ Ectaſis: nā idē ꝑ verā
 ꝑimportat 7 efficit. Nō iuſi-
 ciabimur dias vel dia duo ſig-
 nificare. vñ dictio diſyllaba cō-
 ponit. 7 bis eſt apđ nos bis. 7
 ſtolos. miſſio. 7 diaſtole dilata-
 tio. 7 Diſciani li. v. maioris.
 diptotā formā dixit i. quę duos
 caſus diuerſos tātum hēt

Diaſtole eſt vnus dictionis vť
 ſententię ab alia diſtinctio. vel bre-
 uis ſyllabę ꝑductio ſeu dilatatio.
Scheſis eſt multitudo iuncto-
 rum nominum in eadem oratione
 vt nubila nix: grandinqꝫ procelle:
 flumina venti.

Cyriologia eſt culta 7 ſana oſo
 ſine lenocinio ſtructuram exornās
 vt. Romanos reruz dños: gētēqꝫ
 rogatam.

Scheſis. Interpretat ab An-
 tonio nſo habitudo. Et ſit cum
 multa noiā in eadem oſone ꝑꝑ
 quādam bitudinē iunguntur.
 vt ꝑꝫ in textu. 7 numerat inter
 figuras locutionis ſub ſchema-
 te: ſicut climax figura de qua
 ſub ſchemate diximus.

Actiologia eſt cauſę redditio vt
 ad cęlum tendens ardentia lumina
 fruſtra. nam teneras arcebāt vin-
 cula palmas:

rerum domitos. 7c. Vbi veritas ipſa ſententiā exornauit. Et continetur
 ſub ornatu ſiue Tropo.

Actiologia. Interpretatur a quibusdam (vt ait Torrellius) cauſę red-
 ditio. Et componitur ex etiā. i. cauſa. Et logia loquela vel ratiocinatio. Et
 ſic ſit hęc figura cum cauſę rationem damus 7 aſſignamus. vt vergi. vi.
 quei. Nam teneras arcebant vincula palmas: in quibus verbis redditur
 ratio: quare lumina ad cęlum tulit 7 non manus. Continetur ſub ꝑꝫaſi. i.
 ſermone eloquente: 7 totius ſententię ſignificationem oſtendente. 7 ꝑ con-
 ſequens ſub tropo

Characterismos. Interpretat designatio. Nam character dicitur potest notamen vel lineamentum aut littera. et fit quum designamus et notamus aliquem per eum accidentia. ut Juuenalis in Satyra crispini. et caluo fuit roma neroni. id est domitiano. Nam per caluicem et mores similes neroni domitiano ipse describitur licet nero flexus imperator non fuerit caluus: nec de domo flauia: sed teste fuit tonio: sufflavo capillo. Et homo domitiano vocauit Juuenalis Nerone sub caluiciei accidente: vel ex similitudine motu: vel per ironiam: cum Nero egregiam praestaret fortitudinem indicet: et ille teste: suetonio laboris fuisset impatiens ut poteris videre apud Lortellium sub dictione prologus. et secundum Quintilianum. li. ix. efficitio interpretari potest caracterismos.

Antilogia. Interpretat contra dictio seu refragatio. componit n. ex anti quod est contra. et logia locutio. quasi contraria locutio seu contradictio vel refragatio. et fit quum contrariamur antecedentis. ut apud Horatium in bucco. Egloga. iij. ubi dametas dixerat. an mihi cantando victus non redderet ille: et asseruit suum esse caprum quem excepisse criminabatur. ad quod in contrarium respondens Venalceas dixit. Ecce tu illum vicisti. quasi diceret non vicisti illum. quia haud vniquam tibi phystula cera iuncta fuit. et cetera. Vult alia exempla reperies. Continetur antilogia sub phrasibus et consequenter sub tropo.

Characterismos est alicuius personae eius accidentia designatio. ut Juuenalis. Et caluo seruiret Roma Neroni. pro domitiano.

Antilogia est verborum antecedentium contradictio seu refragatio ut haud vniquam tibi phystula cera iuncta fuit.

Antistoechon est litterarum pro littera positio. ut magalia quondam pro magaria.

Chancasmos est risus solutus ut apud Terentium in Andria ha. ha. be

Antistoechon siue antistoeche (quae idem sunt: et eandem habent proprietates: quibus soam litteris amotis) Interpretat per litteram. Nam anti dicitur pro. et sticon littera. vnde tropus est quum littera ponitur pro littera (testis Lortellus) ut Horatius. p. cum. miratur molere neas magalia quodammodo: pro magaria. Nam magarum penorum ligus villa designat. Item sella: pro sedula. melitorum: pro meditorum. Et quia idem operatur quod antistoeche: contineri potest sub metaplasmis.

Chancasmos. Interpretat risus solutus. et derivatur a verbo chancasome: quod est diffuse rideo. ut apud comicos. bababe. vnde cachinnus. qui risus est solutus. ut Juuenalis in Satyra. Omnibus in terris. Sed facilis cuius rigida celsura cachinni. Terentius in Andria. ha. ha. be. mirum vero. Iudeus in eunucho. de fessa iam misera sum te rideo. Sed qui excessiue ridet: non comis erit nec vultus banus: Sed quasi scurra: ut Aristoteles. iij. ethicoz. ubi dicit. Qui magis quod oportet risus mouet: scurrerem videtur esse: et ouerosi sunt. nam risum secuti: magis cogitant quemadmodum illam moueant: quam quemadmodum honeste loquantur.

Et hñtales per excessum peccant. Sicut illi p defectū: qui nec aliqd iocū dum dicunt: nec alios dicere patiuntur: 7 tales rudi 7 agrestes dicuntur. qui medium itaq; tenēt: comes erūt. Cōtinetur sub tropo. Iuuenalis. iij. Satyra probat q; cachinus. i. sit risus immoderatus. ratio comēda est: rides maiorē cachino pcutit de faceto smone. Juue. ix. Satyra. legito.

Cacethos est alicuius regionis vel psonę mali moris seu consuetudinis descriptio. vt exul ab octaua **D**arius bibit

Catacrisis sine aliqua aspiratiōe 7. i. latino est alicuius facinoris p̄demnatio: vñ iudicatio. vt tū pendere p̄nas cecropidę iussi.

octaus. 7c. Iuuenalis carpit mariū piscus: q; ante nouā horā cenaret. Di es aut̄ icipiebat ap̄d romanos a media nocte. vt. ff. d. ferijs. Legē. Dore Po. ergo meri' bibit ab octaua. s. hora i añ tāq; bō ipatiēs 7 mali moris.

Catacrisis. Interpretat̄ a nris p̄demnatio: vñ iudicatio. Mā p̄ponit̄ a cata 7 crisis sine aspiratiōe: qd̄ significat̄ iudiciū. 7 fit: quū aliqd̄ facinus condēnatur aut iudicatur. vt ap̄d hg. vi. quei. Tum p̄dere p̄nas cecropidę iussū Atheniēses. a cecrope rege 7 p̄ditore athenaz est patronymicū cecropidę

Et nota q; catachresis penultima cum. ch. aspirato. 7. e. absq; diphthougo vñ a nobis abusio 7 vsurpatio. Nam componitur ex cata quod aliqñ dicit̄ p̄ra. 7 chresis vsus. quasi sit p̄ra vsus. 7 fit talis figura cum vsurpat̄ aliud nomen: quando propriū deest. vt parricida ille d̄r: qui patrē occidit. hg. li. georgi. ij. faciēs simillima lauro. dixit de arbore cum soli domini facies competat. 7 in hoc exemplo est etiam catachresis cum descriptio sit iuxta alterius formam. Piscina etiam per hanc figuram dicitur. que piscis non bñ. Bene ergo dixit Quintilianus li. viij. eē multa gręce 7 latine non denotata: 7 carentia appellatiōe sibi assignata: cuius loco succedat̄ alia abusua appellatiō. 7 sicut lapidare quid sit manifestum est: ita glebarum testarumq; iactus non habet nomen. vñ abusio que catachresis dicitur necessaria est. Et sic ad hanc Quintilianiforram seu formulam nō aliter nauem velociter euntem: 7 auem velociter volentem currere dicimus q; iaculari subem. Sed quis de hac catachresi diximus longius supra sub tropo: hic super sedendum duxi: p̄sertim cum hoc in loco hęc incidenter perstruximus: vt cognosceretur differentia inter Catacrisim et Catachresim.

Cacethos. Interpretatur malus mos. seu mala consuetudo Nam p̄ponitur ex cacos: qd̄ ē malus. 7 ethos: qd̄ est communis mos seu consuetudo. Et sic cum scribimus malum mozem seu cōsuetudinem alicui' regionis vel psonę. vt apud Juue. Satyra p̄ma. Exul ab octaua Darius bibit. Sic Iuuenal. Satyra. vij. que incipitur. Et spes 7 ratio inquit. Scribendi cacethes egrog; in corde sene; scit. In illo exemplo. Exul ab

Catalogus. Interpretat sermo aut scriptura: quā bis pane matriculā dicitur. 7 pponit ex cata: qd aliqñ ptra aliqñ per. 7 aliqñ scdm 7 logos sermo. Quatinus dicit qd pponit a cata qd est breue: 7 logos sermo vel ratio. quasi sermo multa breuiter pprehēdēs 7 p ordinē. vt est illud Quidij in epla. Pene lopes. Tres sumus imbelles. 7c. Itē si dicas Dēs sei 7 sancte dei orate p nobis. Et sanctus bona ventura in catalago scriptus est scōz. Catalogus etiā dicitur duodecim libri veteris testamēti. vñ hieronym⁹ in plogo tboz hie. Quē breui de catalago. i. de numero diuinaz scripturaz sectantes. Erigz iā catalogus enumeratio. ordo series. vel breuis descriptio. Rodericus a sancta ella ait eē catalogū breuē sermōnē seu narrationem: 7 pponit a cata qd est breuis: 7 logos sermo. quasi sermo seu locutio vel narratio: que sub breui scriptura multa p̄tinet 7 p̄plectit. vulgo dī matricula.

Elogium. Interpretat testimonium laudis vel vituperationis qd pponi pot scdm Rodericū a sancta ella ab. e. que diminutionis aliqñ nota est. 7 logos sermo. Est itaqz testimonium qd dat seu scribit aliqñ in laudē. vt est illud solonis. Quo se negat velle. 7c. Et aliqñ in vituperium. vt in legēdo doceberis. Palatin⁹ dicit qd Elogiuz est hereditas in malo. ordo criminationū. titulus cuiuslibet rei. puerbū. vltima dispositio rez suaz. Elogiū p̄sapia. eloquiū. fama. ignominia. textus gestoz maloz. respōsuz diuinum. hęc ille.

Catalogus est sermo aut scriptura ordinem rerū 7 numerū ostēdens. vt tres sumus imbelles numero sine viribus: vxoz. laertes senex: thelemachusqz puer

Elogium est alicui⁹ rei testificatio: vel honoris vlt vituperationis causa: vt solonis quidem sapiētis elogium est: quo se negat velle: suā mortē dolore amicoz: 7 lachrymis vacare.

Sz tortellū sequēdū p̄pono. qui dicit Eloquiū eē apd nos testificatio de aliquo sine honoris siue vituperationis cā. vituperationis q̄dem. vt Quintilianus

Nō est iudices qd putetis ideo nullū adiectum ad exheredationē inuenis elogium: qz de scelere p̄staret. Modestinus iuriscōsultus. Desertoze inquit auditū suū iudicē cū elogium. i. vituperatōe mutar. Honoris vō cā. vt Cicero. In qd elogium plurimē p̄sentit gētes. Et iterum quid Elogia sepulchroz. que qualia sint. Suetoni⁹ in claudij vita ostēdit dices. Nec p̄terus elogium tumulo eius v̄sibus ase p̄positis insculpsisset etiā vitē memoriā. p̄sa orōne p̄posuit. Cicero Solonis quidē sapiētis elogium est: quo se negat velle suā mortē dolore amicoz 7 lachrymis vacare Elogium. n. est sapia vel bona fama vel testimonium: vel cātus. Itē eulogia dicuntur laudes electē 7 sūmatim collectē. vt si quis in imagine alicui⁹ laudes scribat eulogia dicuntur. Itē eulogia. ē. dī ab eu qd est bonū: 7 logos. Et sunt eulogiē benedictiones. Salutationes. 7 bonē donationes. An. in decretis. xvij. di. de eulogijs ad sacra p̄cilia p̄stitutis. Inde eulogi⁹. a. uz

Et eulogius. a. um. i. benedictus. est etiā eulogiū testamētū. vt in. c. Mos q̄
 dem de. testa. 7 in. l. i. i. u. b. i. l. e. m. u. s. E. de testamētis. 7. l. i. quidā eulogio. E. de
 iur. deli. Ita exponit bernardus. ap̄d nos aut̄ aliter accipit. vt. ff. de re mi
 li. 2. de ferrozē circa p̄ncipiū. Et d̄r ab eu. qd̄ est bonū. 7 logos s̄m. o. qz vt
 plurimū fit in extremū. 7 est nota doloris. Etiā eulogia dicūtur enrenia vl
 potius renia. quē olim portabātur metropolitanis ad p̄cilium p̄uincias
 le. vt. xviii. di. c. de eulogijs. vt diximus. vbi scdm̄ glosam dicūtur munera
 quē deferunt subditi suis p̄latis.

Energia est rerum gestarū: aut
 quasi gestarū sub oculis inductio.
 vt ac veluti in somnis: oculos vbi
 lāguida p̄ssit nocte quies ne quic
 quā auidos extēdere cūrsus velle
 videmur: 7 i medijs cōnarib⁹ egri
 succidimus: non lingua valet: non
 corpore notē Sufficiunt vires: nec
 vox: nec v̄ba sequuntur.

nō credim⁹ illabi aiē. vel d̄r energia scōz Suarūm̄ iterioz labor: vl̄ iterioz
 opatio. ab en qd̄ est in. 7 ergin qd̄ est opari. Ven cū aspiratōe (teste totel
 lio) significat vnū. ¶ Est etiā energia figura q̄dā: qua rez gestarū: aut quasi
 gestarū sub oculis fit inductio: vt notat̄ in textu ex auctoritate poetē Agilr
 xij. q̄. ac veluti i sōnis. 7c. ¶ Tñ: ne paralogizēris 7 decipiaris: attēde q̄ in
 ductio est p̄gressio a plurib⁹ p̄ticularib⁹ ad vniuersale scōz logicos. vt an
 tom⁹ legit. Cicero legit. 7 sic de alijs. ergo oīs hō legit. ¶ Itē inductio ē q̄
 reb⁹ nō dubijs captat assensionē ei⁹ rei q̄ instituta est. Quī tria sūt mēbra.
 Primū est p̄positio: q̄ similitudies p̄cedēde rei vn̄ necessario inducit. Scda
 est illatio: q̄ assūptio d̄r: hęc itroducit: cui⁹ cā similitudies bite sūt. Tertū
 mēbrū est p̄clusio: q̄ aut p̄sensionis illationē cōfirmat: aut qd̄ extra p̄ficiat
 declarat. ¶ Itē inductio est oīo: p̄ quā fit a particularib⁹ ad vniuersalia p̄
 gressio scdm̄ dyaleticoe: vt dixim⁹: hoc mō. Si in regēdis nauib⁹ nō forte
 vel arte gubernator eligē. Sic quoq̄ in regēdis equis auriga. nō dissimil̄
 in re publica p̄iceps. igit̄ oī in re: q̄ grauit̄ 7 cū magno pōdere adimū
 strāda est: nō forte s̄ arte eligi debz rector. Sepe aut̄ multoz collecta par
 ticularitas aliō quidā p̄ticolare demōstrat. Sic. si neq̄ nauib⁹ neq̄ curri
 bus neq̄ agris forte p̄ponit quis: neq̄ reb⁹ quoq̄ publicis rectores forte
 ducēdi sūt. ¶ Inductio differt a syllogismo q̄ ab vniuersalib⁹ ip̄e in p̄ticu
 laria decurrit: estq̄ in cōsi veris p̄positionib⁹ p̄textē firma 7 immutabi
 lis v̄itas. Et hō inductio interdū hēt maximā probabilitatē: m̄: s̄ nōnunq̄

Energia. dici pōt latine effi
 catia. vñ hieronym⁹ in eplā ad
 paulinū Ep̄z Nolanū. b3 nescio
 quid latētis energic̄ viue vocis
 actus. Et p̄ponit ex en s̄pōe: 7
 ergin: qd̄ est opari. 7 iude ener
 gumenos actiu⁹. S3 vt aristotē
 teles. q̄. de aia dicit duplex est
 actus. p̄m⁹: 7 scūtu. Primū
 greci appellāt enthelechiām.
 Secūdu energiā. Primus ma
 gis dicit potētiam 7 habitum.
 Secūdu magis actū 7 opus.
 Dicit̄ etiā animi anxietas. vñ
 fulgētius. demones p̄ energiaz

veritas deficit. vt in hac. Qui scit canere cator est. 7 qui luctari luctator e
7 qui scribere scriptor. Igitur: qui scit malum: malus est. quod non proce
dit. ¶ Inductioni supponitur exemplum. sicut silogismo entbimema.

¶ Induco. cis. significat vulgariter induzir o atraer. 7 aliquando fingere
vt apud Marcum Ciceronem. in. de officiis. Ille hinc giges inducit apla
tone. aliquando significat persuadere. vt Lucilius. xxviii. Ego animum sic
induco qd tuo ab infano auferas. Est etiam confirmare apud eundem Lucilius
codē li. ad qd animum induxit semel. Induci etiā est delectari. vt idē Luci
lius. xxvi. Ceterē istum inductus studio scribis. Induci quoq; est fallacijs
decipi. idem Lucilius est testis. xxx. Quid querim' acri inductum cātu. Est
etiam induco. cis. por meter adentro. Et inde inductus. a. um. idest intro
missus impulsus. Est etiam irrigare apud vergilium. Deinde satis fluius
inducit. ¶ Et iam: vt ad rem redeam: nō te fugiat Quintilianum li. iij. in
terpretatum fuisse energiam euidentiam: vel secundum Rhabaelem regi
um ibidem energia erit translata illustratio. ab alijs doctis interpreta
tur vehementia. Deminit etiam Quintilianus li. octauo huius figure: ibi
vide. 7 alias: vbi placuerit tibi lector candidē. ¶ De argumento. de syllo
gismo. entbymemate. Apodoxi 7 inductione. vide in. v. li. oratoric institut
ionis Quintiliani. vbi didiscimus socratem per inductionem hancba
buisseyian: cum plura interrogasset: quē confiteri aduersario necesse eēt
nouissime id de quo querebat
inferebat: vt simile concessisset.

id est inducio. quē iam supra i
hoc glosemate secundum quin
tiliani metem diuisa pulchre
est.

¶ Genealogia. Interpretari
potest generationis series ra
tio linea: vel sermo. Nam com
ponitur ab geneast quod est ge
nerationis: 7 logia sermo. Fit
q; quum alicuius seriem genez
rationis describimus. quale est
illud vergilij. viij. que i. Hūc fau
no 7 nympha genitum. 7c. Et il
lud Barbi. i. Liber genera
tionis iesu chrisi.

Ubi seriem generationis iesu chrisi descripsit euange
lista. vsq; ad verba illa. De qua natus est iesus: qui vocatur chrisus.

¶ Genealogia est quod in sermone materno dicimus. El linage del paren
tesco. Genea interpretatur stirps. 7 genesis interpretatur generatio

¶ Genebliaco. Interpretatur cantus seu natalis bymn'. Mas geneblios dī
natalis. 7 inde genebliacus idest natalitius. Geneblio interpretatur natal
dies. genebliacus. a. um. res ad illū natalitiū diē p̄tincō. Est itaq; geneb

¶ Benealogia est alicuius gene
rationis descripta series. vt hunc
fauno: 7 nympha genitum lau ren
te marita: Accipimus: fauno pi
cus pater: isq; parentem te satur
ne refert. 7 illud euangelij mathei
Liber generationis iesu xpi filij
dauid. 7c

¶ Benethliacon est natalis descri
ptio. vt apud vergi. in Pollione.

liacor hispane versum fectum seu descriptio natalitij diei. vt in georgicis
vergilij in Pollione

Donomachia. Interpretat a nobis singulare certamen. Nam pponit ex
monos qd singulu denotat: machia que est pugna. qualis fuit illa inter
turnum et eneam apud vergilium. xi. et xii. qn

Naumachia. dicitur a nostris bellum nauale: vel potius preliu. et componitur
ex nauis qd est nauis. Et machi bellum. fit itaq; qn aliquod prelium nauale
describitur. vt est apud liuium. et in cesaris commentarijs. et plurib' alijs i lo
cis. Naumachia. e. est etia locus: vbi tale preliu comittitur.

Donomachia est duorum sin
gulare certame. vt de turno et enea
apud vergilium. in. xii. patebit

Naumachia est prelij naualis
descriptio. vt apud liuium

Giganthea est gigantum pu
gna: vt ouidius. v. metha. indicabit.

Palilogia est dictorum orna
ta replicatio. vt arma viri ferte ar
ma.

Stratagema est exemplum mi
litare summo studio imitanduz
vt apud liuium de Hannibale

Oconomia est rei gubernande
dispensatio. vt. vi. enei. Tu regere
imperio populos romane mement
to: he tibi erunt artes: pacisq; im
ponere morem. Parcere subiectis
et debellare superbos.

Giganthea. Interpretat gigā
tum pugna. Et totelli et an
tour nri Hebrissen. Gigantoma
chia dicitur hac figurā noiarizet
rectius quide. Nam gigas gigā
tis filius terre fingit. et machia
bellum dicitur. fitq; cū gigantuz
bellum seu prelium narratur a
pud Ouidiu. v. metha. et etia in
p. metha. in. v. carpit temerit
tas filiaz pieri: quazvna bellū
gigantū sine sorte canere cepit.

Palilogia. Interpretat res
duplicatio. Nam pponit ex pali
qd est iter: et logia hmo. fit itaq;
q; cum aliqua dicta cū quodaz
ornatu replicam. vt est illud h
gilij. qn. Arma viri ferte ar
ma: vocat lux vltima victos

Stratagema. atq; dicitur p siliu
seu exemplū militare. hispane
astutia de guerra. quo quidem
exemplo seu astutia hoies ad su
milia facienda vl imitanda ducunt
et pponit ex stratos: qui est exer
citus: et ago duco. Liuii lege:
vt exempla tibi non desint. cesaris
comentaria reuolue. et alios non
neglige.

Oconomia. Interpretat dispensatio vel administratio rei domesticę gu
bernandę. Nam oecos dom dicitur: aquo oconomus administrator rei familiaris
et oeconomica: q ad rem domesticam et familiare ptnet. et oeconomia. e. ad
ministratio rei domesticę. Et oeconomus villicus: et oeconomus villicus: et di
oeco: qd significat ministro: aquo dioecesis et ministratio dicta. hic po
tifficu dioecesis dicitur: in quas administradi officiu sui libera hnt potestate

propter quod a quibusdam nouo quidem: sed non inepto vocabulo diocesani dicitur
Thomus insuper lex interpretatur. et sic habet dicimus quod dispensatorum et economum leges
debet habere domum. et ideo aristoteles libros economicorum dictauit et scrip-
sit. Estque propterea oecumenicus dictio: que uniuersaliter interpretatur: et ad uniuersum
orbem pertinet. unde oecumenicum psilium dicimus: nam grece icomeni uniuersum
orbem designat. et icumenon greci ipsi appellat orbem terrarum. fitque oeconomia
quotiens administratio domus traditur et tractatur: ut apud aristoteli in suis
economicis libris. et apud Bernardum in epistola de regimine domus. exemplum
etiam hugianum. vi. c. quod in textu scriptum est: tibi succurrere poterit

Syllogismus grece: latine inter-
pretatur argumentatio in euitabilis
vel interpretatur scilicet: guarinum col-
lectio seu coniunctio finium. et sic
proponit a se quod est con et logos
fimo. et est syllogismus argumenta-
tionis species alias et diuersas sub
se species pertinet. unde interpretatur syllo-
gismus argumentatio in euitabilis:
cum sit oratio: in qua quibusdam posi-
tis. id est. premissis duabus propositioni-
bus: necesse est aliquid. id est. conclusionem
conuenire. ut ois homo est animal. om-
ne animal est substantia igitur ois homo

est substantia. et hoc idem dicitur in textu: cum dicimus syllogismum consistere ex propositione.
assumptioe. et conclusione hoc est maiore et minore: ex quibus elicitur conclusio. quod
hugianus probauit. i. c. quod. Namque haud tibi vult. et c. Syllogismi dialectici sunt: quibus
totius ipsius dialectice artis utilitas et usus ostenditur. Quorum conclusio plu-
rimum adiuvat lectorem ad veritatem investigandam: tamen ut absit ille veceptio-
nis error inductus per sophismata falsarum conclusionum. Quod formas syllogismo-
rum propatiorum discere cupit periermenias tractatum perlegat. Syllogis-
morum alij sunt predicatiui: qui categorici dicuntur. Alij conditionales:
quos hypotheticos appellant: ut latius in ipsa arte tractatur. Et non solum
logici syllogismis utuntur: verum etiam oratores. Syllogismorum apud rhetores
principalia genera sunt duo. Inductio et ratiocinatio. Sed de inductioe iam
dicimus sub figura: que dicitur energia. De ratiocinatioe et syllogismo vide in
Quintiliano li. v. et in Cicerone in rhetoricis. Et cum quatuor sint argumen-
tationis species. Inductio. Syllogismus. Enymema. et exemplum. iam quas
non tetigimus tangendas duco. vide de syllogismo vi. li. Quintilianus. ca.
proprio. et in. ij. li. et vimolobiaz. c. de syllogismo.

Enymema. dici potest imperfectus syllogismus. et quasi in anima. Igitur
enymema interpretatur conceptio mentis. quam ideo solent dicere
imperfectum syllogismum: quoniam duabus partibus argumenti forma
consistit. ut si dicamus. homo est substantia. ergo et animal est substan-
tia. Item si tempestas vitanda est. non est igitur nauigandum.

Ex sola. n. propositioe stat. quare imperfect' 7 festin' syllogism' dicitur quod
 pficiendi assumpti pars defuit: que est ois bō est aial. Ideo Iuena. in Sa
 pyra. Credo pudiciā. ait aut curmū fūone rotato torqueat entbymema.
 vñ huiusmōi argumētationis modus magis rhetoricis q̄ dialecticis pue
 nit. qm̄ nō oibus p̄stitutis inferit festinata p̄clusio. vt bō est aial ergo est sub
 stātia. Attamē tēdit ab vniuersalibus ad particularia sicut syllogism'. vñ
 a syllogismo duxit exordū. Inductio hō tēdit a p̄icularib' sufficiēter nu
 meratis ad vniuersalē propositionē probādā. ¶ Differt entbymema a sy
 logismo (vt Quintilianus ait li. v. 7 vt ibidē sentit Raphael regi' In eo q̄
 in ipso dispositis ex rōne alicuius triū figuraz ab Aristotele traditaz om
 nibus propositionibus: p̄clusionē inferimus. hoc mō. Ois bō est aial. Om
 ne aial est substātia. igit' ois bō est substātia. In entbymemate hō aut ali
 quā propositionum p̄termittimus: aut p̄clusionē. necq; ordinē propositio
 num: vt in syllogismo: suamus. Quale est illud Ciceronis in Clodiu. Eius
 mortis sedetis vltos: cuius vitam: si putetis: p̄ vos restitui nolitis.

¶ Entbymema (vt cicero intopicis edocet) Quis ois sūia entbymema di
 catnr: proprie tñ dī sūia acutissima: q̄ ex p̄rarijs pficit: vt testat mācinel'
 in p̄metarijs Iuuenalis. Eius generis est: Id qd scis prodest nihil sine hō
 tute: id qd nescis obest. Et fabius. li. v. scribit. q̄ entbymema alij rhetoriz
 cum syllogismū: alij imperfectū syllogismū vocauerūt. qz nec distinctis: nec
 totidem partibus p̄cluderet: bē. n. rōnem 7 propositionē: nō hz p̄clusionē:
 Ita est ille imperfectus syllogismus. vt quē iure quē loco tēpore nō est auf'
 hunc iniuria: iniquo loco: alieno tēpore: cum periculo capitis non dubita
 uit occidere. Ide quoq; Fabius li. viij. ait. Entbymema quoq; est: qd omēs
 mēte p̄cipimus: proprie tñ dī que sūia est ex p̄rarijs: propterea q̄ emine
 re inter ceteras videt. vt Homerus poeta: vrb Roma. Entbymeome au
 tez animaduerto: p̄sidero: cogito: reminisco significat. Entbymema igitur
 cogitatio interpretat. cur' sūt quinq; mēbra: teste Isthoro. ij. li. etbimo. c. de
 syllogismo. s. p̄uincibile. ostētabile. sentētiale. exēplabile. Collectiuus

¶ Orthopeia est emenolata cum
 suauitate vocū explanatio. vt me
 cūq; fouebit romanos rex dños:
 gēteq; togaram.

¶ Paradoxa est electa sententia. vt
 quicquid erit: superāda ois fortūa
 ferēdo est.

¶ Paradoxa. ē. Interpretat sūia p̄ter opinionem. A nōnullis interpretatur
 iuxta sentētia: ab aliquibus hō inopinabilis traducit. Naz vtrūq; para
 scūz p̄ter 7 iuxta designat: 7 vox opinionē fidēq; 7 sūiam dicit. vñ para

¶ Orthopeia. scribit cur. th.
 aspirato: 7 diuisis vocalib': et
 p̄fert. 7 teste Quintiliano:
 dici pōt: emēdata cū suauitate
 vocū explanatio. Nā p̄ponitur
 ex orthon qd est rectus: 7 epos
 carmē. fit itaq; qm̄ emēdate et
 cū suauitate aliquas explana
 mus voces. vt h. g. i. qm̄. Secū
 q; fouebit romanos: rex dños:
 gentemq; togaram.

vox Cicerois electas sententias interpretari possumus. Qualis est. Quicquid erit: superanda ois fortuna ferendo est. que sicut est Agilij. v. enei. Dicunt aliqui fieri hanc figuram quam aliquid inopinabile vel gloriofus accipit quod est admiratione dignum tendensque ad gloriam

Epauxesis. Interpretari potest incrementum. et epauxesis siue auxesis ab augendo dicitur. Et fit quam incipimus ab imo et ad superius consurgimus semper augendo. sic Marcus. L. Cicero. 1. li. eplaz familiarium. ut Pompeium et hortari: et orare: et iam liberius accusare. Terentius in Eunuchis. in scena: que incipitur. Apud antiphonem. in 8

bo. Ego me tue comendo et committo fidei. Auxesim comisit: ubi Guido dicit propterea fieri auxesim quod promitto et promitto parum illic distat: nisi quod comendamus nos cognitis: et committimus nos ignotis. quod aliquid auget super commendare

Physsiologia. Interpretatur sermo nature. nam physis est natura: et logos sermo. et physiologus est qui loquitur vel tractat de rerum natura. Phisicus dicitur naturalis. et phisica. oratio. in plurali dicuntur naturalia: sicut sunt octo libri phisicorum aristotelis. Et fit hec figura: cum naturalis aliqua describitur rem. ut est illud.

Et albus: ut obscuro. 7c. Est et phisonomia: que nature regula interpretatur. Nam teste aulo Bellio: id verbum significat mores natura scilicet hominum pietate quadam de oris et vultu ingenio: de quo totius corporis filio atque habitu sciscitari. De qua re scripsit Albertus magnus in proprio suo theologico. li. ij. Auicena. et Aristoteles: et Petrus Dorsis in libris de dignoscendis hominibus et aliis. Sed non te fallat hec scia. quoniam ut idem Albertus ait: si diuersa membrorum dispositio scilicet arte phisionomie diuersos affectus ac mores indicet in hominibus: non tamen moribus hominum necessitate imponit: sed nature inclinationem ostendit: quam tamen retineri potest freno rationis. Quod bene per noscitur exemplo yprocratis. Cuius figuram discipulus eius depictam philemoni phisionomo egregio ostendentes ut quod de eo sentiret et cognosceret eis pronuntiaret: accepit ab illo philemone yprocrate appone eum luxuriosus. quod cum egre ferreret: philemone culparet tamquam de homine stultis predicto et sapiente male locutus: consessus est yprocrates ipse optime a philemone recteque fuisse per phisionomiam iudicatum. Sed ex amore phisice et honestatis concupiscentia et inclinationem lubricam et lasciuam se asseruit vicisse: et per studium accepisse: quod nature fuerat denegatum. Bene ergo inclinatio quecumque et qualiscumque rationis freno retineri potest. ut omnes catholici doctores testantur

Epauxesis est sententiarum incrementum ab imo ad superiorem consurgens. ut Pompeium et hortari: et orare: et iam liberius accusare: et monere: ut magnam in familia fugiat: non desistimus.

Physsiologia est alicuius rei naturalis descriptio: ut albus ut obscuro deterget nubila celo sepe notus: nec iam parturit hyemes perpetuos

Et albus: ut obscuro. 7c. Est et phisonomia: que nature regula interpretatur. Nam teste aulo Bellio: id verbum significat mores natura scilicet hominum pietate quadam de oris et vultu ingenio: de quo totius corporis filio atque habitu sciscitari. De qua re scripsit Albertus magnus in proprio suo theologico. li. ij. Auicena. et Aristoteles: et Petrus Dorsis in libris de dignoscendis hominibus et aliis. Sed non te fallat hec scia. quoniam ut idem Albertus ait: si diuersa membrorum dispositio scilicet arte phisionomie diuersos affectus ac mores indicet in hominibus: non tamen moribus hominum necessitate imponit: sed nature inclinationem ostendit: quam tamen retineri potest freno rationis. Quod bene per noscitur exemplo yprocratis. Cuius figuram discipulus eius depictam philemoni phisionomo egregio ostendentes ut quod de eo sentiret et cognosceret eis pronuntiaret: accepit ab illo philemone yprocrate appone eum luxuriosus. quod cum egre ferreret: philemone culparet tamquam de homine stultis predicto et sapiente male locutus: consessus est yprocrates ipse optime a philemone recteque fuisse per phisionomiam iudicatum. Sed ex amore phisice et honestatis concupiscentia et inclinationem lubricam et lasciuam se asseruit vicisse: et per studium accepisse: quod nature fuerat denegatum. Bene ergo inclinatio quecumque et qualiscumque rationis freno retineri potest. ut omnes catholici doctores testantur

Epiodiu[m]. scdm aliquos nenia d[icitur]. 7 scribitur: teste **Lozello**: v[er]obiq[ue] cum. i. latino. Aliqui vero magis pp[ro]p[ri]e c[on]t[ra]. oc. diphongo. **E**piodiu[m] dicitur: **N**ā ex ep[isto]lā q[uo]d est sup[er] 7 ordiō cāticum 7 ordiō: q[uo]d dicit cāticū: p[ro]ponit: vbi (d) mega cū. i. indiphogū p[ro]iuncta in. oc. diphogon n[on] am: p[ro]mutat: 7 sic est cōpertum 7 traductū aquisbusā antiquis nenia. 7 id est: teste **huio**: in daphnim **E**piodiu[m]: q[uo]d cantat 7 d[icitur] cabaueri nōdū sepulto: hoc est in ei[us] laudem. Et in hoc differre dixit ab ep[itaphio]: q[uo]d post p[ro]pletam sepulturā d[icitur]. 7 s[ed] p[ro]tinus dicit. q[uo]d epodos siue p[ro] diminutōem. epodiō ad quātum interstari

Epiodiu[m] est carmen cabaueri non sepulto decantatum. vt **verg.** in daphnim. Extinctum nymphae crudeli funere daphnim flebant cū sequentibus

Epytaphiu[m] est carmē cabaueri sepulto cātatū. vt **vg.** daphnis ego in siluis: hinc vsq[ue] ad sydera not[us]. formosi pecoris custos: formosior ipse.

Epytaphiu[m] p[ro]betōtis scripsit. **H**ic situs est p[ro]beton currus auriga paterni: quem si non tenuit: magnis tamen excidit ausis: Est itaq[ue]: teste **seruio**: Ep[itaphion] quod d[icitur] post completam sepulturam. **E**t non te fugiat q[uo]d ep[itaphium] siue ep[itaphius] sermo: aut ep[itaphia] oratio dicitur eo q[uo]d ad sepulchrum p[ro]ferri solet. Quamuis ep[itaphium] dicatur etiam in scriptio: 7 titulus qui sepulchro apponitur in laudem defuncti. qualis est titulus **P[ro]betontis**: quem supra in hac figura in glosemate adduxim[us]. 7 qualis est titulus ille. **N**atus in excelsis tectis carthaginis alt[er]. **S**3 cuz aliqua laudis p[re]conia post completam sepulturam decantabantur: **E**piodiu[m] siue ep[itaphiam] fieri esse notū dubitabit nemo. **S**icut erat epiodiu[m] vel **Nenia**: q[ui] cabaueri in sepulto decantabatur. 7 dicitur nenia quasi vnius cantus: que ideo monodia dicitur q[uo]d a monos q[uo]d est v[er]ū p[ro]ponat: et p[ro] asola p[ri]ca esset solita de cantari ceteris flētibus **A**d tibiā in ip[s]is funeribus. **Nenia** siue monodiam p[ri]mus instituisse **simonides** poeta d[icitur] ex c[eter]a insula. quasi neniā cecinit **eneas**. xi. q[ui]. flens palata filiū euanorū regis interfectū dixit. **T**ene inquit miserāde puer: cū l[ib]ta veniret inuidit fortuna. 7c. **E**t paulo inferi[us]. **N**os alias hinc ad lachrymas eadē horrida belli facta vocat. **S**alue mihi maxie **Palata** eternūq[ue] vale. **E**uāder etiā in eo d[icitur]. xi. li. q[ui]. **P**aulo inferius monodiam siue neniā fecit lugēs filiū suū palata: cū dixit. **N**ō hęc opala deberas p[ro]missa parenti. 7c.

possunt. vñ sunt epodi siue epodia carmina cantari solita. qualis est epodus **Horatii**. **Nenia** erat monodia idest lugubris cātus decantatus a p[re]fica in funeribus ad tibiā.

Epytaphiu[m]. **I**nterpretat supra sepulchru[m]. nā p[ro]ponit ex ep[isto]lā p[ro]positōe: que est supra: 7 t[er]m[in]os sepulchru[m]: hoc est supra tumulum. **S**3 ab auctorib[us] sumitur p[ro] laude: que post p[ro]pletā sepulturā alicuius d[icitur]. vt **vg.** egloga.

Daphnis ego in siluis. 7c. **I**te **oidius**. q[ui]. me

¶ Problema. atq. Interpretat questio difficilis. 7 est qdā propositio interrogacionē detinēs annexā cū diatiz: idest quare: vt ē apd Aristotelē: 7 plutarcbum. 7 sic problemata sunt q̄stiones bñtes aliq̄d qd sit disputatōe soluedum. ad qd est interrogatio annexa. 7 pōt pponi scdm Buarinū a pro 7 lesma: qd est vorago. qz proponit: vt voret inuoluat 7 decipiat. **¶ Dilema** 7 problema quasi ad vñā rem rēdūt: h̄ problema hēat interrogacionē annexam. vñ dilema est quēdā argumentatio a quibusdā vocata pplexio. 7 dī a dyo vel dis qd est duo. 7 lema vorago. qz vñ dīq̄ pplectit aduersariū. a quibusdam vero cornutus syllogismus dī. Tali dilemate idest cōplexione ab vtraq̄ pte pcludēte vsus est. **¶** Agi. ij. cñ. cū dixit. Si periturus abis: 7 nos rape in oīa tecū. Sin aliquā ex

pertus spem ponis in armis: **¶** Parobolema est propositio iterrogacionē detinens annexam.

hanc p̄mū tutare domū. Et sic p̄stat dilema duo capita bñe: 7 ex vtroq̄ pcludere. 7 id quidem argumētū frequēs est apd poetas 7 Oratores. vide in eplis Ciceronis plurib⁹ in locis 7 i. x. metha. Seu vincar. 7c. vid̄ ibi **¶** Epiphonema est rei narratē vel pbatē sūma acclamatio. vt vergi: **¶** Tante molis erat romanā p̄dere gentē.

¶ Et: vt ad problema redeā: nota scdm fulgētū. q̄ problema est dicta ppositio in capite libri questio naturaliter posita. vñ 7 demosthenes pro pb̄lippo. S3 ne quid egre perturbet exēplū. ego pro hoc tibi latinū feram. vt n. problematis auctēticiū tibi gradū tradamus astāticiū n̄ra subsequēs oc curset oīo. **¶** Mā 7 Tertullianus in li. quē de fato scripsit ita ait. redde huic fratri p̄mū problematis mācipatū. Problemata vel theozemata dicūtur geometricē descriptiones: quē sūt post elemēta. Problema igit̄ enigma. parabola. Questio posita in capite libri bñs in se aliquōd quod sit disputacione soluendum.

¶ Epiphonema. Interpretat supra clamorē: vel rei narratē acclamatio: nā pponitur ab ep̄i qd est supra. 7 p̄boni qd est clamor. qua vsus est **¶** Ag. i. cñ. dicens tātē molis erat romagā p̄dere gētē. 7 Cicero in orōne pro milone. facere. n. probus adolescēs periculose quā p̄peti maluit. in quib⁹ **¶** x̄bis 7 exēplis probat quōdmodus res iā in p̄cedētibus narrata acclamat 7 sūme declarat. **¶** Quintilianus li. viij. Epiphonema scripsit. quā diffinies dicit. Epiphonema est rei narratē vel pbatē sūma acclamatio. 7 allegat **¶** Ag. 7 Ciceronem vbi supra. Et nō tātū addit epiphonematis probatio: q̄ extrema aliq̄n insultatio 7 acclamatio. **¶** Raphael regius ibidē interpretat ab apotu epiphonim; hoc est ab acclamādo. **¶** Inde epiphonema. Est 7 qd ap̄pellatur a nouis **¶** Moema a potuoin hoc est ab intelligēdo n̄ma deducit idest intellectus: cognitio: p̄silium. S3 id proprie n̄ma dī: q̄ quis nō exp̄mat: intelligitur: vt fabius exēplo apposito. l. viij. li. exponit. vbi qui tilianus dicit. Est 7 qd appellat a nouis **¶** Moema: qua voce oīs intellect⁹ accipi pōt. S3 hoc noic donarūt ea quē nō dicūt: verū intelligi volūt. vt in

eum quē sepius a ludo redemerat soroz agētem cum ea talionis: q̄ ei pol-
 licem dormiēti recidisset. Eras dign^{us} vt hēres integrā manū. Sic. n. audi-
 tur: vt depugare. hęc ille. p̄ acclamationē siue epiphonema scdm mētē
 Calderini dixit Iuuenalis. vi. Satyra. Latī partus equē quātī vna vene-
 fica cōstat. Iunian^{us} scripsit Epiphonima. Nigē scripsit epiphonemia. Sz
 ego cum Quiciliano 7 Iodoco Habio ascēso scribēdū duco epiphonema
 ¶ Epithalamio. Interpretat cantus vel hymn^{us} nuptiarū. vel ad x̄bū cantus
 in laudē supra thalamū. Nā p̄ponit ex epy qd̄ est supra: 7 thalam^{us}: qui est
 camera. Solet etiā fieri epithalamium supra stratū vel thozū nupte: vel in
 tra camerā vbi est thalamus. Est ergo epithalamium carmē nuptiarū qd̄ a

¶ Epithalamion siue epithalamii
 um est sacer hymnus in sponsali-
 tijs decantatus seu in nuptijs

scholasticis 7 poetis alijsq; in
 honore sp̄sī 7 sp̄sē solet de cā
 tari. hoc p̄mū salomō euidit et
 lusit in x̄pi laudē eclie. ex quo
 gētilis epithalamio sibi vēdi-
 carūt. vñ hieronymus in epla
 ad Paulinū. c. vii. Solomō p̄

cificus 7 amabilis dñi mores corrigit: naturā docet. ecliam iungit 7 x̄pm.
 sanctarū nuptiarū dulce canit epithalamium. ¶ Apollo p̄mus oīum traditur
 cecinisse epithalamium in nuptijs pelei 7 tberidis: vñ achilles ortus est: cu-
 ius ab appolline vtutis p̄stātia atq; incredibilis quēdā fortitudo porten-
 ditur: s; cuētū satis infelici. Apd̄ latinos: qd̄ ex antiquitate colligit: p̄mus
 fuit catullus veronēsis: qui nuptias manliū 7 Julię celebrauit. Deinde ouī
 dius poeta cuiusdā fabij. ac postea Papinūus stellę ac violātillę. tum p̄-
 terea claudianus. 7 in diebus nr̄is Antonius nr̄ Hebrissen. Epithalamius
 lusit in nuptijs clarissimoz principū lusitanic. ¶ Et apd̄ hebreos. vt dixim^{us}
 Salomō rex cātica cāticoz scripsit: quę vera inscriptōe epithalamius in-
 scribi 7 intitulari debuerāt. auctore origine. Epithalamium inquit Salo-
 monis qd̄ in morē dramatis p̄positū est. vñ 7 eclia canit añ thozū bui^{us} x̄gi-
 nis frequēte nobis dulcia cātica dramatis. i. in morē dialogi: vbi p̄sonę
 introducūtur loquētes. ¶ Dialogus ergo est disputatio. a via qd̄ est per. 7
 logos s̄mo vel s̄mociatio: quę 7 s̄monē 7 rationē p̄prehēdit: cū p̄ s̄moci-
 nationē disputatio pficiat. Sane differt oīo pp̄rie accepta a sermone: qd̄
 hic sedatio: remissior pressior ac tenuior: qualis p̄bilosofozum. Oratio
 hozū: qua ornāmēta affectusq; insunt popularibus accomodata anrib^{us}
 Iudeoz oratores vocāt: qd̄ hoc genere vtūtur. P̄bilosofbi hō magis s̄mo-
 cinatores. ¶ Et dialectica dī disputatrix. nā a dialegome: qd̄ est disputo:
 deriuat. vñ etiā dialogus. Dialegame hō a dia p̄positōe: quę dicit per: 7
 legome: qd̄ est s̄mociatio: qz p̄ sermocinationem disputatio ipsa profequit.
 ¶ Et qz in hoc glosemmate drama sine. g. tetigimus: scito. Drama. atis:
 g. neutrius eē quartā ptē stateris: 7 erat genus mouētē. Est etiā drama.
 atis. genus carmūis vel cantus: vbi p̄sonę introducuntur loquētes: vt ac

civis in comedijs. ad cuius dramatis similitudinē canie sancta mater eccle-
sia de beata virgine matre dei maria dñā nostra. frequētatē nobis dulcia
cantica dramatis. **Drachma.** .ē. erat quidam denarius certē quātitatē et
valoris: ubi erat regis imago impressa. vt patet. ij. li. machabeorum. ca.
xij. **Aemij.** vij. 7 **luce.** xv. Et secundum Julium pollucem drachmon atbes-
nienſium erat moneta 7 talis moneta bos dicebatur: quia bos erat in ea
signatus: vt in legib⁹ Draconis comperisse dicit: 7 fortasse ita sentit **Bo-**
merus. vi. **Qui** tarat diomedis arma nouē bobus glaucis centum talēta
cum ea permutarent. **Drachma** ex viij. siliquis. i. tribus scripulis constat
Drachma est octaua pars vncie tribus scripulis cōstat. quē sic scribit **M**
Drachma. .ē. denarij genus: vel certum pondus argenti. **Drachmaticō** vel
miticon grēce primum genus poematis. qd̄ latine dicitur actiuū vel imi-
tatiuum. Est autem genus dicendi: in quo huiusq; poeta loquit: sed p̄sonē in
troducēt tantum. **Drachma.** n. grēce latine fabula: **Lunc** declinatur hoc
drachma. 7c.

Epicherema. Interpretat et
est argumentum ratiocinatiuum
Raphael regius. li. iij. **Quint-**
ilianus in. c. de propositione dicit
q̄ epicherema varie interpre-
tatur: Sed vt ex sequenti volu-

Epicherema est argumentū ra-
tioinatum.

mine. s. quinto libro colligit: pro argumētā tōe: quē ex tribus partib⁹ con-
stat. p̄positione. assumptō. 7 conclusione: a fabio accipit. Et semper in epi-
cherematis proponi oportet. 7 sic p̄ q̄ epicherema est genus argumenti
qd̄ quidam ex n̄ris rōnem (vt testatur **Lortellius**) appellauerūt. **Cicero**
melius ratiocinatiuum. 7 cōtinetur sub argumētā tōe sicut spēs sub gene-
re: sicut etiam p̄tinetur **Enthymema.** **Apodixis.** **Syllogismus:** 7 exēplum
pōt tamē esse genus respectu inferiorū. Et epicherema aliq̄ argumentum.
aliq̄ argumētationem significare putāt. Argumentum autē est: vt **Cicero** in
partitionibus inquit: probabile inuētum ad faciendā fidem. Argumen-
tatio vero argumenti explicatio. quā in rhetoricis **Cicero** 7 ratiocinatio-
nem vocat. 7 mō tripartitam. modo quadripartitam. modo quinq; parti-
tam esse posse ait. **Epicherema** syllogismi patē est: vt **fabius** inquit li. v. in
ca. de argumentis. Et constat (teste **cicerone** in rhetoricis) q̄ epiche-
ma est latitudine distans: 7 productione sermonis argumentum. Et con-
stat tribus (vt diximus membris) **Primo** tripartito. **Secundo** quadri-
partito. **Tertio** quinq; partito. In dialecticis dicitur syllogismus breui⁹
argumentum ex maiore 7 minore conclusionem afferens. **Epicheremata**
ergo probationes dicuntur. **Epiterema** vero est quēdam argumentatio:
quando genus subsequuntur species in equalitate. vt si disciplinas vt ge-
nus subsequantur grammatica 7 dialectica vt species. Et de his satis ma-
xime: quia videre poteris **Isidorum** libro. ij. etimologiarum capite de
Syllogismo.

¶ Paralepsis. Interpretatur an acceptio. Nam proponitur a para prepositio
 ne: que hic significat ad. licet alias significet iuxta. apud vel re. vel procor. vel
 tras. 7 lepsis captio: vel acceptio. Et fit quum dicimur nos pterire: aut ne
 scire: aut nolle dicere id quod tunc maxime dicimus. vt Juue. satyra. ix. nam
 quo non prostat femina. 7c. ubi postquam Iuuenalis carpsit feminas 7 viros
 adulteros eo quod frequentabant in adulteris 7 nebandis sceleribus tem
 plum isidis: 7 templum cybeles: ubi neuolus agitator mulierum 7 etiam viros
 siue draucus precipue carpsit tam nebandando crimine: 7 eo quod in templis 7 locis

sacris illam abusione pmitte
 ret: commissis mulieribus: que ubi
 quod profabatur. dicit se nolle dice
 re. aut tacere hec omnia: 7 etiam quod
 ille neuolus etiam solebat incli
 nare maritos ad stuprum 7 cum di
 xerit se velle tacere quod fateatur
 Paralepsim comisit. sicut hg.
 viii. cii. Quid memorem infan
 das cedes: quid facta Tyranni
 effram: Sic etiam Terenti. i.

**¶ Paralepsis est an prolatio ei
 rei quam nos tacere profiteamur.**
 vt quod taceo: atque ipsos: etiam in
 clinare maritos.

**¶ Mythologia est sermo fabulo
 sus. Quidius metha. sit tibi testis**

actu phozmionis. vt non addam quod sine sumtu
 qua velut ex abudanti numeratur adiecta: teste Donato. Iuuenal. vi. saty.
 paralepsis siue occupatione fecit dicens. Laeseo suppositos 7 gaudia vota
 ¶ Hanc figuram appellauerunt alij parasiopepsim: 7 sic potest poni a para. 7 si
 po: quod est. sileo. ¶ Ab oratoribus vbi hec figura pro occupatio: siue occupatio.
 que est schema quoddam: cum aliquo nos reticere dicimur: 7 tamen tacitum intelligit quod
 fit: vel cum re nota esse putamus auditoribus: vel cum suspitione excitare maiorem
 reticendo possumus. Quale est illud: In presentia iudices iniussu populi: quod improbit
 sine gesserit reticere. De falsis etiam libris: quas ad senatum miserit: nihil dicam
 quid illi sepe iterminati facti: omittam. nam 7 hec vobis nota sunt: 7 quod nouissime
 multo indigniora permisit: quam primus cognoscenda. Itaque illud. cogit me iniurie tue
 cam proferre: nihil agis: non dicam: sed ipsum tempus eam patefaciet. De hoc colore
 vide Cicerone. iiii. li. ad Herentium. 7 in rhetoricis. 7 etiam. iij. li. ad quirtum fratrem: de quibus
 oibus alijs coloribus. Nam iam deserit bespus octa. i. tempus est tractatum finem.
 Zullus etiam. iij. li. eplaz. in epla quod incipit. Vehementer te esse sollicitum. occu
 patio eius dixit. bis in temporibus bema alio nihil in quo acquiescam: nil fa
 cia insolenter. in arroganter: neque te tali vel scia vel natura potum hortabor: vt
 ad eas te referas artes: quibus a primis temporibus etiam studium tuum dedisti. vbi
 latenter hortatur: vt det sui opera prohibe: 7 dicat se non audere hortari. Quirtus
 lianus li. viii. Apopbasin vocauit hanc figuram: 7 apopbasin transferret nega
 tio: 7 in rhetoricis ad Herentium occupatio appellatur

¶ Mythologia. Interpretatur fabulositas. nam mythos grece fabula est latine
 Mythicon id est fabulari a fabulis. hinc mythologiarum liber. qui sermo
 nes continet fabularum. ¶ Unde nota quod sicut a fando fit famen: quo verbo
 poetarum pro sermone ac locutione vtuntur. sic a fabulor: quod est loquor: com

constat enumeratōe amplificatōe. 7 cōmiseratōe. Et fit cum in fine operis peroramus imponētes vltimam manum labori nō. sicut fecit Cicero in fine officiorum dicēs. habes a p̄re mun⁹ marce fili. Et in fine de amicitia. Hęc habuit de amicitia. 7 in fine operis Ciceronianū de senectute. Habuit hęc de senectute. 7c. Et quitilianus perorādo dixit. Habes marce victori quibus p̄cepta dicēdi p̄o virilī pte adiuuari posse p nos videbātur. 7c. **¶** Tū peroratio scdm Ciceronē est exitus 7 determinatio totius orōnis. Hęc habet tres ptes enumerationē. indignationē. 2 questionē. Quaz enumeratio: quā renumeratōne quidam vocant: res dispse ac diffuse dictas breuiter vnū in locū cogit. 7 vt dicit Cicero: reminiscēdi cā sub vnū aspectum subiūciuntur. Indignatio 7 2 questio ad affectus referuntur. Et quibus 7 bis elicit peroratiōis siue epilogi eē duplicē rōnem positā aut in rebus aut in affectibus. Rerū repetitio 7 p̄gregatio: quę gręce anacephalēosis. a quibusdam latinorum. renumeratio dī memoriā reficit: 7 totam simul causam (vt quitilianus dicit li. vi. c. de conclusione) ante oculos ponit: 7 etiam s̄p singula minus mouerat: turba valet. Qui 7 quales affectus in epilogo sint fruendi. Quitilianus vbi supra docbit. **¶** Et nota q̄ anacephalēosis ad 7bū recapitulatio transfertur: si hoc nomē latinum esset. cephalēon. n. caput dī in ea significatōe qua nōnulli capitulo vtunt noie in vsum nō sane adoctis in ea significatōe recepto. Est ergo anacephalēosis superiorum dictorum recapitulatio: sicut 7 epilogus.

¶ Paromologia est aliquot rerū aduersario concessio: deinde alicuius rei illatio.

¶ Paromologia teste Rapha ele. regio: est trāslata: siue iter p̄ctat p̄fessio. Est autem paromologia: vt refert rutilius ap̄d Quitilianum. li. ix. cuz aliquot res aduersario p̄cedimus: deinde aliquid inferimus: quod aut

maius sit q̄ superioraz: aut etiam omnia quę posuimus. infirmet.

¶ Est etiam alia figura quę dī dīceologia: quę trāsserri pōt iustificatio. Et fit quę equitatē causę quam maxime breui sentētia complectimur.

¶ Est p̄cterea anagecon qd̄ latie dī necessariū. 7 hoc schema: vt idē Putilius dicit: tūc p̄dest: cū volum⁹ ostēdere necessitudinē aut naturę: aut tēporis. aut alicui⁹ p̄sonę. 7 de his duab⁹ deq̄ oib⁹ fere alijs vide qui. li. ix.

¶ Est insup apophthegma siue apophthegmaticō. 7 apophthegma dictū acutū trāssertur. 7 apophthegmaticon dicitur. Est dicitur. n. donaire moteiando: vt bis p̄ne dicam. vñ Plutarchi apophthegmata. fit itaq̄ a 1 pophthegma: cū aliquid optime 7 acute dī. vt cū dixeris (teste Quitilianus no li. vi.) Hęc graue mortē accidere forti viro posse: necq̄ in maturā consulari: necq̄ miseraz sapientia. quę oia sunt optie dicta. 7 sic patet q̄ apophthegmata sunt dicta notabilia: quę: p̄ ille p̄o teste: p̄letiq̄: nū dicitur de 2 nominarū. Et sunt breues orōnes argutiorē sensu: m̄ aliquē facetiorēq̄ cōtinentes. vide crępla 2 plura ap̄d ip̄m p̄hilippū. qui plutarchi apophthegmata ad p̄hilippū Variam ducem inclitū mediolanēsiū dedicauit.

¶ Est antilipsis ab anti qd est cōtra 7 lipsis susceptio pposita .i. susceptio ptra aliquē. in quo statu id qd nobis obicit: ita suscipim: vt iustū ostēda-
 mus: nullo extrinsecus assumpto remedio. ¶ Est 7 catatilis. id est scōs op-
 positio. Nā antitēsis oppositio dī. bis n. que p se sūt iprobabilia: alia
 extrinsecus opponuntur: quibⁿ pbabilia efficiuntur. ¶ Est 7 anticlisma id est
 recriminatio. vel scōm alios criminis relatio siue trāslatio. 7 sic dī (vt est
 testis fabius. li. vii.) qd oīs nra defensio pstat eius accusatōe: qui vindica-
 tur. Occisus est: s; latro. excecatus: s; raptor. ¶ Est insup antistibasis id est
 pparatio: teste Raphaele regio: vel relatio criminis: tum trāslatio: tum
 remotio. de qua cū supioribⁿ 7 7 elogio. Quilianus li. vii. vide etiā p oēs
 libros eiusdē. ¶ Et vt hōis Quilianū li. ix. vt ar finem faciā pteries eos
 auctores: qui nullū ppe finē fecerūt exquirēdis noibus: qui etiā que sunt
 argumētōz figuris ascripserūt. 7 si plusq; sat erat diximus. charitati qua
 ducebar veniam detis obsecro vos amici candidi 7 iusti

¶ De figuris constructionis

¶ Quia circa constructōes partiu orōnis de necessitate
 vitia passim fere cōmitti p̄suerūt: que figurę appellant̄
 de ipsis mentionem facere opus est. vnde. ¶ Figura cō-
 structionis est vitium ratione: aut necessitate: aut orna-
 tus causa permissum. qd quidem vitium circa grāmatī-
 cas cōstructiones rōne aut necessitate permissum esse constat apertius.
 vel. Figura constructionis est aliqua ratione nouatus dicendi modus. .i. a
 naturali 7 consueto h̄mone mutatus: ac perinde vitiosus: nisi aliqua rōne
 excusetur. qui quidē modus versatur circa grāmaticas constructōes: hoc
 est circa partium orationis contextum. Et elegantie ascribitur: vt experi-
 mento diuiscimus. Sed cum modus ille nouatus p̄satur circa dictiones.
 Dictionis figura est. Cū hō apud locutiones: figura locutionis. 7 tādē cū
 p̄satur circa sentētiā: figura sentētiarū erit. Non inficiabimur q̄ ex figu-
 ris siue schematibus vel potius schematis lexos: que ad grāmaticos p̄-
 tinēt: alię dictionis. alię locutionis. alię p̄structionis eē dicatur. sic. n. grā-
 maticū oēs diuiserūt figuras. Nō tñ ob id est dicēdū figuras s̄ntiaz non eē:
 cum ysidorus: cū de rhetorica agit: caput fecerit seorsum de figuris h̄boz
 7 sentētiarū. reduci tñ possunt ad supiora illa tria mēbra cōmuniā. qd can-
 didus 7 sapiēs lector docebit p̄facile. Et cum iā de alijs figuris oibⁿ pro
 instituto nro satis abūde diximus: nūc Donatū interpretādo: nūc alias figu-
 ras addēdo hinc inde qd vtilius est excerpēs 7 in mediū afferēs. Nā in cal-
 ce operis imo opusculi nri. necesse est figuras octo cōstructōis ennodādo
 perstringam: ne circa id qd sumⁿ polliciti quid deesse reperiatur.
 ¶ Figura igitur constructionis octuplex est: vt infra patebit. ¶ Octo ille

figure constructionis alliothetā in matrē suscepisse vident: vt cū Daniele caictano viro quōdā doctissimo sentia: Pūscianoq; adberēā. li. xvij. capite de constructione omnium partium orationis. quōd vt magis p̄cedas: aduertēdū est. eē quidā generale in schemate: quā dicūt alliothetā: id est positionē in aliud quoties orō a naturali orōie in artificialē 7 trāfiguratū trāferit. 7 id frequētī v̄sitatū fieri p̄tingit in subsequētib; octo figuris syntaxis: quę ad cōstructurā spectāt: quas Pūscian; ipse enumerat icipiēs ab illo loco ¶ Illud tñ sciendū: q̄ p̄ figurā quam gręci alliothetā vocant. i. variationē 7 plepsin. vel syllepsin. i. p̄ceptionē siue cōceptionē: 7 p̄ Zeugmam. i. adiunctōem: vel cōcidētia: quā symbosin gręci vocāt: 7 p̄cedētia vel p̄ciuentia. id est antyptbosin: vel numeri diuersi: 7 genera diuersa: 7 diuersi casus: 7 tēpora: 7 p̄sone: nō solū trāsitiue 7 perreciprocationē: s; etiā intrāsitiue copulantur. s. partes orōis. Deinde p̄cedit in sequētibus p̄probās ip̄as cōstructionē partium orōis: 7 p̄sequēter quas numerauimus figuras. De quibus iā singulariter dicam; oportet 7 seriatim: ne longius quā opus sculo n̄ro p̄sentaneū est euagemur. 7 imp̄rimis alleothetā p̄stringemus:

¶ Alliothita est quę numerū: casus: genusq; confundit.

¶ Alliothita. Interpretat̄ latine teste tortellio: aliter posita. nā p̄ponitur ex allos: quōd est aliter Et theta posita. 7 scribit̄ ab ip̄so allotheta: s; ex characteribus gręcis ap̄d Pūscianū; li.

xvij. collegi esse scribendum alliothita. scriptū. n. est illic alioi. 7 cū. oi. disptongus statat̄ in. i. 7 deinde sequatur. o. vt scribat̄ alioiorbita: 7 p̄ferat̄ alliothita. rectius alliothita q̄ allotheta scribendū duxi. ¶ Hęcine illis scripsit alleotheta. 7 vult q̄ componatur ab allos quod est aliter: 7 theta posita in quo cum Tortellio sentit. Pūscianus li. xvij. Interpretat̄ alleotheta variationem alloeos. n. diuersus ac varius dicitur. Alloeco permutatio. Alloecosis permutatio. Et hñ dicitur aliter posita seu permutatio aut variatio. quia in hac figura est improprietas constructionis: ex eo q̄ dictiones in ea positę in diuersitate accidentium construuntur. Nā p̄fundit uirum. vt hg. i. qñ. Pars in frustra seccant verubusq; trementia figur. Confunditur etiam casus. vt idem vergi. i. qñ. Tu mihi quodcumq; hoc regni: pro hoc regnum. Item idem vergi. i. qñ. Urbem: quam statuo vestra est. Venus etiam per hanc figuram confunditur: vt vergi. in Bucco. Dulce satis humor: depulsus arbutus hedys: lenta salix focto poecozim: mihi solus amyntbas. ad dulce. n. quod est neutrum tam feminina quam masculina reddidit.

¶ Est etiam improprietas. Si quis dicat. Ego Illephonus lego: licet possit per euocationem personarum excusari. Est etiam improprietas quando dictiones in hac positę figura aliam admittunt constructibilitatem quam habeant a natura. Et Martinus est niger oculos. illa tamen per Synecdochen excusari solet. Hęc alleotheta schema dicitur a Donato. a quo 7 in lexicos 7 dianeas distribuitur.

¶ Et excites animū tuum velim. q̄ cū figura sit licentiosa iproprietas vsu auctoritate aut p̄moditate prolata. Aliqñ est tollerabilis ⁊ extēdēda. Aliq̄ quando tollerabilis s; nō amplianda. Tollerabilis ⁊ extēdēda est: quę pl̄ rōnis hēt q̄ vitij. qm̄ vsu ⁊ p̄moditate probat. sicut euocatio. p̄ceptio. ⁊ alij. Tollerabilis hō ⁊ non extēdēda est: quę plus hēt vitij q̄ rōnis: quę tā tum auctoritate probatur. sicut antipthōsis ⁊ paragoge: ⁊ alij eiusmodi.

¶ Et q̄ in oi figura sit aliqua variatio siue iproprietas: tam pōt alios t̄bita siue allecorbeta eē genus ad oēs alias figuras q̄ ad octo syntacticas subiunctas. quarum prima est euocatio.

¶ Euocatio latine d̄r. Ἠνά gr̄ce ecclesis vocaf. ⁊ ecclia puocatio interpretatur. ⁊ fit euocatio quotiēs nomen tertię p̄sonę re ducit ad primā vel secūdā. id est cū attribuimus aliquā proprietatē id est hōi rei demonstratę p̄ demonstrantē. vt ego h̄gilus cas no. Ip̄proprietas. n. in hoc est q̄ antonius vel h̄gilus qd̄ est alias nomē tertię p̄sonę sic cedit pro nomini p̄mę p̄sonę: qd̄ hōi huic non illi redditur ⁊ p̄uenit. Excusatur tñ hęc iproprietas. qm̄ hōi sēp digniori debet respōdere: Prima nāq; p̄sona ordine naturę dignior est scd̄a: ⁊ scd̄a tertia. ¶ Et aduerte q̄ si relatio fiat ad nomē substātiui euocati a pronomie p̄mę vel se cundę p̄sonę. mediante hōi substātiuo: relatiu; sequēs ponit̄ in eadē persona in qua est p̄sona euocans ⁊ euocata. Et ego sum panis viuus: qui de cęlo de scendi. Idem dices de pronomine. vt sum ille: qui te beniuolentia prosequor

¶ Appositio: quę p̄ost̄b̄esis gr̄ce d̄r: est immediata duorū substātiuorū p̄iunctio: ita q̄ magis p̄mune p̄cedat: ⁊ minus p̄mune subsequatur. vt h̄gilus: qm̄ miratur molem cneas. ⁊c. Item animal equus cmit. Sic patet p̄ exēpla hęc q̄ dictio appouens ⁊ dictio apposita ponūt̄ in eodem casu sine copula. ⁊ licet dicere Dector vir fortis. ⁊ equus aial ferox. Ip̄proprietas tñ in hoc est q̄ duo substātiua sine p̄iunctōe esse nō possunt in ofone: s; excutur vitij: q̄ dictio apposita sic iūgitur apponēt̄: quasi obiectiuū: qd̄ aliq̄

¶ Euocatio est reductio tertię p̄sonę ad primā vel secūdā. vt ego antonius lego. Tu ioānes audis ⁊ p̄cipis. Nos tui loquimur. vos timidi doctrinam amplectamini.

Et requiruntur quattuor in euocatione. Persona euocans. Persona euocata. remotio copulę ⁊ hōi sēp p̄ueniens cū p̄sona euocante vt tu Cicerō patriam tutatus es.

¶ Appositio est imediata duorum substātiuorū cōiunctio: quorū alter exponit alteri. vt h̄gilus. p̄io cñ. miratur molem cneas magalia quōdam

¶ Et requirūt̄ in appositōe duo substātiua in eodē casu. ⁊ q̄ magis p̄mune fere (vt dicit antonius nr̄: ⁊ sulpitius) semper p̄cedat

In substantiis determinat et exponit. Et bene requiruntur duo substantia in eodem casu sine aliquo medio. Et quod magis commune preceat, quam duobus subiectis una proprietates sine copula tribuit: vni notiori aut magis commune alteri minus, ut canis stella dicitur. Tribus ex causis fit appositio: teste sulphuris et nigro. Primum causa restringende generalitatis, ut aial capra pcedet quotidie. Secundum gratia equiuocatois tollende, ut leo signum ardet, canis stella lucet. Tertium causa attribuende potestatis, ut cesar vir fortis, Antonius vir egregius, regis. iii. georgi. Appositione fecit. Ignauum fucos pecus presepibus arcet, et est ita frequens hec figura: ut passim sese offerant tibi decem mille exempla.

Prolepsis est attributio proprietatis toti in suas partes diuiso, ut interea reges ingenti mole latinus, et cetera. Et requiruntur quinque in prolepsi: hoc est totum, partes distributio partium, proprietates et ordo

Prolepsis. Interpretatur prolepsi prolepsi. Proponitur, n. ex pro quod est ante et lepsi acceptio seu presumptio dicitur. Sit autem cuius sumit totum et post partes accipiuntur ut regis. xij. et cetera. In terea reges, et cetera, pcedunt castris. Item milites pugnans, vnus in mauros vltra marinos, alius in patriam. Et alius in amicos, et aquile volauerunt: hec ab oriente: illa ab occidente. Sive a quilarum altera deuolauit ab

oriente: altera ab occidente. de hac figura Priscianus libro. xvij. plura dixit: et nos supra sub schemate. Sed vnum scias rogo: quod quum prolepsi que latine dicitur presumptio: sit attributio proprietatis toti in suas partes diuiso: exoriri dubium potest, an sit incipiendum a toto vel a partibus et in quo casu ponenda sint. Unde sit manifestum, quod si ordo incipit a toto: tunc totum et partes in eodem casu ponuntur, ut nos dimicamus: ego fortiter: tu timide. Si vero a partibus: tunc proprietates in genitiuis ponitur inter partes, ut militum alter venit a sinistra manu: alter a dextera, et animulum: quedam sunt mortalia: quedam immortalia. Duplex est prolepsi: ne quid tibi auditor desit: scilicet explicita: et implicita. Explicita prolepsi est: in qua sunt quinque illa requisita in textu assignata, ut aquile volat: vna ad orientem: altera ad occidentem. Implicita prolepsi est: in qua non sunt illa quinque requisita: ut homines invident: alter alteri. Esse quoque aliud prolepsi genus: non dubitari potest: quod locutionis est figura. Et sic quum id quod posterius accidit: ante tempus ascribitur. Quale est illud vergilij, vi. eneide. Portusque require velinos. Et illud primo eneide. Lauiamque venit litorea. Lauiam, n. (teste seruius) nondum erat: quo tempore eneas in italiam appulit. Excusatur improprietas: que in prolepsi constructionis committitur: quia verbum siue propositum siue consequens iure exigat sibi nominatiuum. Et sic sit circa hanc figuram satis: maxime: cum sub schemate vberius diximus.

Syllepsis, dici potest latine conceptio. Nam ex sui quod est con:7 lipsis acceptio componitur. 7 fit syllepsis constructionis in quattuor accidētibus. scilicet in genere, numero, 7 persona, 7 casu, in quibus indignus semper videndum est ad dignius, 7 ideo diffinitur a multis sic, conceptio seu syllepsis est adductio indignioris ad dignius

Sit primo syllepsis generis: ubi masculinum genus concipit femininum 7 neutrum, femininum vero concipit neutrum, ut vir 7 vxor sunt casti, ca:therina 7 hoc animal sunt nostrę sic Lucanus, i.º. Qis erat: binc leges et plebiscita coactę. Masculinus

genus dignius est feminino et neutro, 7 femininum neutro, et sic vna proprietas subiectis diuersorum accidentium tribuit: vna propter alterius dignitatem, ut petrus 7 ca:therina sūt deuoti, veruntamen aliquando minus dignum concipit dignius gratia maioris significati. Et eris: lozica: 7 arma sunt fortia. Sic prophā. Virga 7 baculus tuus ipsa me consolata sūt. Dicitur in sacris litteris euangelicis, tauri 7 altilis sunt occisa ubi magis zeugma q̄ syllepsis ē.

Numero fit syllepsis quum pluralis concipit singulare: vel singularis dictio plurali s̄bo reodit, ut rex 7 milites pugnāt. Discipuli cū p̄ceptore legūt. Antonius 7 Illephōsus p̄fiteretur. **Sit** syllepsis tertio: p̄sona, ubi dignior p̄sona concipit minus dignā, nā p̄ma concipit scda, 7 scda tertiā. Prisciano teste, li. xij. 7 xvij. Prā: n. dignior est scda 7 tertiā. Scda cū a dignior est tertiā, ut si dicas ego 7 tu legim⁹. Ego 7 totius scribim⁹. ego 7 vos 7 illi fecim⁹. Itē. ij. cñ. diuellimur inde ip̄bitus 7 pelias mecū: id est 7 ego. Tu 7 chzōphorus scribis. **Sit** deniq; syllepsis quarto loco in casu, ubi ntus concipit ablin cū hac p̄positōe cū, ut ego tecū currim⁹. 7 illd i.º. cñ. Remotū fieri quirū iuradabūt. **Syllepsis duplex** est, directa 7 indirecta. Directa est quę fit p̄ similes casus, ut ego 7 tu legim⁹. Indirecta syllepsis est: q̄ fit p̄ dissimiles casus, ut ego tecū scribim⁹. **Est** 7 aliud genus syllepsis seu p̄ceptionis qd̄ ad locutionē spectat: de quo sub schemate diximus lōg⁹, qd̄ tūc fieri dicit. **Fortell⁹**: cū aut pluralis dictio singulari s̄bo p̄lectit, ut h̄ḡ in bucco. Sūt nobis mitia poma castance molles, 7 p̄s̄si copia lactis. 7 idē. i.º. cñ. hic illius arma hic currus fuit, aut cū pro multis vir⁹ ponit. Juxta illd h̄gilij. ij. cñ. Aterūq; armato milite p̄plent: militē dixit pro militibus. Itē 7 pro vno multi, ut idem h̄g. viij. quei. Vos o calliope p̄p̄cor aspirate canenti. Nam rectum fuisset, vos o musc: 7 tu calliope. Et sic clauditur hęc figura.

Zeuigma. Interpretatur conuexio. 7 nō ab re. Nā vna proprietates id est
verbum ad diuersas dictiones vel clausulas redditur. Secundum priscia
num li. xvij. interpretari potest adiunctio. Et est figura: teste torellio: que
tunc fit cum plures sensus vno verbo clauduntur. vel vt dicit fabius. li.
ix. cum vnum aduerbum plures sententię referuntur: quarum vnaqueq;
desiderarent illud: si solę ponerentur. Et tribus modis solet fieri zeugma
aut in pñ. verbo posito. vt currimus nos 7 tu. 7 vicit pudorem libido: 7 i
morem audacia: 7 tunc dicitur protozeugma siue hyperzeugma. aut i meo

Zeuigma est vnius proprietatis
ad diuersas clausulas facta reddi
tio. vt ego 7 tu 7 Cicero scribit. Et
requiruntur tria. hoc est plura sub
stātiua: copula proprietates que cō
ueniat cum propinquoze vel pro
pioze substantiuo.

Antiptosis est casus p casu po
sitis sub aliqua proprietate. vt v
bem quā statuo vřa est. Et requi
runtur tria. hoc est vnum subiectū
vna pprietas. 7 q casus ponatur
pro casu.

In genere: vt rex 7 regina casta 7 fausta. **I**n numero: vt bic
illius arma: bic currus fuit. **I**n persona. vt ego 7 tu scribis. De hac figu
ra dictum est vberius sub schemate: ibi vide

Antiptosis. Interpretatur latine p casu. nā ex anti qđ ē p. 7 ptosis casus
ponit. vñ scōm Diomedem 7 Donatum nota q in antiptosi p casu mut
tionem solocismus fiet. Sz cū rō subest aliqua: figura est pstructōis: q la
tissime patet. etiā pōt ee figura locutionis. Et fit hęc figura qñ casus pro
casu ponit. vt hg. i. qñ. vbē quā statuo vřa est. Terēt in plogo. Fabulas
quas fecisset populo vt placerent: p fabule: xgi. in. x. qñ. Hęc pedepes:
densusq; viro vir: hoc est pedi pes. 7 hmonē que audistis non est meus. Et
quā putas Salustij ofonem Ciceronis est. Sic hgi. i. qñ. Tu mihi qđcūq;
hoc regni: pro hoc regnum. 7 id clamor celo: pro in celū vel ad celū. 7 Tes
rentius: quas credis esse has non sunt vere nuptie. Cicero. Cū illi tēporis
mibi venit in mētē: pro illd tēpus. 7 qz supra inter figuras additas supra
Donatum de antiptosi dictum est longius: non est hic amplius immorādū

Synthesis. Interpretat positio. nā pponit ex syn qd est con: et thesis pos
 sitio. et fit cū singulare nomē multitudinē designās: (qualia sunt collecti
 ua noia: vt gens: populus: turba. cōtio) euz hō plurali pponit et iūgit. vt
 hō. i. qn. pars infrustra secāt verubusq; tremētia figūt. pars posuit. p aliū
 Zerēti in Adelpbis. aperite aliquis actutū ostiū: pro aliqui ex vobis ape
 riant. Itē hō. xij. qn. pars gladios stringūt: manib⁹ pars missile ferrū cor
 ripiūt. et in. iij. qn. Hō ceptē assurgūt turre: nō arma iuuetus exercēt. idēz
 in. ij. georgicoz in principio. Pars autē posito surgūt de semine. Itē ouid⁹
 viij. metba. Quo postq; venere viri: pars retia tēdūt: vincula pars adimūt
 cambus: pars pressa sequitur signa pedū. Itē hō. iij. bucco. Pars venie
 nus scythiam. Itē mathei. xxi

Plurima autē turba strauerunt
 vestimēta sua in via. Est etiā ex
 emplū pōdētē multitudis sub
 noie collectiuoz: qd apud Home
 rū legitur: sic locuti sunt plebs
 Et apud thucydem. vrbis laco
 num hastas pīecerūt. alias cor
 ripuerūt. Per supiora exem
 pla et alia quę passim offendim⁹
 legēdo nō ambigim⁹ synthesis
 fieri in numero: vt vult sulphur
 niger: et oēs fere aliū grāmatici:
 vt pars veniemus scythiā. po
 pulus clamāt. vulgus strepit.
 Sit etiā in gēz: vt anser foeta:
 teste nigro. Et in genere et nu
 mero: vt vult sulphur: vt turba
 et cētus. pterui. Rosa flos pul
 cōer. In synthesis requirūtur
 tria. s. vniuz subiectū vel plura
 copulata: ppietas: attributio

Synthesis est attributio ppietatis vni v⁹ plurib⁹ copulatis: qd
 fit non grā vocis s; significati. vt
 pars infrustra secāt. Et requirunt⁹
 tria. hoc est vni subiectū v⁹ plura
 copulata. ppietas. et attributio p
 ppietatis concordans cum signifi
 cato. et non cum voce.

Synechdoche ē attributio par
 tis ad totū sub ppietate vbi. vel
 participij. vel nois adiectiui. vt ex
 pleri mētē nequit. nuda genu. no
 doq; sim⁹ collecta fluētes. Et req
 rūtur tria. hoc est totū. ppietas et
 pars in accusatiuo posita.

pprietatis p cordās cū significato tāti. vt. iij. egloga hōgilij. Triste lupus
 stabulis: maturis frugibus hymbres. anser feta. pars in frustra secāt. Et a
 pud ouidiū. prima epla. Turba ruūt in me luxuriosa proci

Synechdoche græce interpretat pprehēssio. dici pōt scdm totellū pceptio
 a Cicerone vero in dignitatib⁹ di intellectio. Et est figura: cū a parte totū:
 vel a toto pars intelligit. a parte quidē totū. vt flāmas cū regia pupis ex
 tulerat: id est regia nauis. et Ouidi⁹ li. xij. metba. Cur inquit barbara gra
 ium proza vedit: vbi proza q̄ est pars anterior nauis pro tota nauī posita
 est. et interrogatōem illā fecit machareus ab achemenide: quasi admira
 tus: cur achemenides græcus in nauī troiana: vbi erat queas: vberet. euz
 essent hostes pbemues græci et troiani. Etoto hō pars intelligit aliqñ per
 hāc figurā. vt quā multę glomerātur aues: vbi frigidus ann⁹ trās pōtum

fugat: id est frigida hyems. ¶ S; vt textus precipiat facili: aduerte amice auditor 7 fili: toties fieri synecdochē quoties id qd est partis dat toti. vt niger barbā: pro eo qd est habēs barbā nigrā. Dicit antoniⁿ n^r: 7 cum illo omnes grāmatici idonei: posse fieri synecdochē p hū neutrū aut passiū vt h^g. iij. georgicor. Dicat auribⁿ 7 tremat artus. Idem. i. cñ. Expleri mētem nequit. id est nō hēt mentē expletā. Idem. v. cñ. flauaq; caput neccentur oliua. Per participiū vt h^g. i. cñ. Adoq; sūus collecta fluēt. hoc est hīs sūus fluētēs collectos. Per nomē etiā fit adiectiū. vt idē h^g. in eodem. i. cñ. Muda genu. id est hīs genu nudū. Horatius in carmine. quā notā duxit viues videri. cetera fuluus. Iuue. vi. Satyra synecdochē per nomē adiectiū comisit dicēs. pponit crinē laceratis ipā capillis: nuda bu meros psecas infelix. ¶ Et nota qd est in directa synecdochē: qñ pars nō est de essentia toti. vt apd h^g. iij. cñ. Perfusus sanie vittas atq; vena no. Est 7 alia vel potius altera synecdochē locutionis: quā Cicero intellectionē appellat. Et fit vt in pñⁿ busus glosemmatis dixim^{us}: quuz a parte totum intelligit. vt pupis: si p nauī ponat. Et. ij. cñ. Hostis hēt muros pro hostes. vel a toto pars intelligit. vt frigidus annus. i. frigida hyems. S; meminisse debem^{us}: vt Donatus precipit: qñ fit a parte toti: faciendū eē ab insigniori parte: de hac dictū est sub tropo. Sit etiā cū plularis numerus pro singulari ponit. vel e cōtrario. vt fecerūt deos argēteos. i. vitulū: quē vt deum adorauerūt. Et mortui sunt qui querebāt aiām pueri. i. mortuus: Et vterūq; armato milite pplet. Et sic p; qd synecdochē est significatio plenū intellectus capax cū plus minusue pronūciat. Et sic finitū oēs figurę: quātū ad institutū nrm spectare videbātur. De coloribus rhetoricis: forte alias aliquid in lucē afferemus: si dñs mihi vitā dare lōgiōrē fuerit dignatus.

¶ Scias tādē scēma sola ornatus causa fieri: perdoctis sic viris asserentibus. Scaplasimus vero necessitatis grā fit vel ornatus in metro: Tropus autem vtriusq; horum causa tam in metro quam in prosa

¶ Peroratio eiusdē alfoysi camerę viennensis.

¶ Habent iam. Re. in xpo iesu pater ac perinde integerrime pimas hispani 7 dñe adolescētēs atq; etiā litterarij tyrones 7 lectores sensus figurarū satis tenebrosos prius nō min^{us} peruios quā oportet. quos ex plenīs poetarū 7 oratorū aliorūq; virorū doctissimorū horreis qd vtilissime potui suz p modulo conatus ellucidare: 7 qd sic nouim^{us} verissimis testimonis fulcire 7 probare. vbi quātū labours ptulerim: tuz Donatū itēptādo: tuz si guras p necessarias addēdo 7 subiūgēdo: silere decreui. Poterit. n. re ipa iudicari: etiā si me velint ingrati allatrare. 7 nō min^{us} sentiet vsus ipostez si in his pmtarijs cū narrationibusq; nris fuerint lūguę romanę atlebeę crebrius versati. Nā possuz vniū affirmare: de figuris extare. hodie opu

sculū nullū: qđ plen^o dilucidū: qđ hoc mō salebrosa figuraz enigmata pan
dat. cōsci^o mibi suz: teste appollo doroz: cōphēsilīa bul^o ptis eē p̄cepar:
7 ab alijs limatioz i stillo forte eē tradita: nō tñ vberioz nec vtilioz. Itaqz
si nō oia suz p̄secut^o: nō est mirādū: est. n. negociū pene ifinitū. nec suz car:
p̄dus si planioz 7 quasi pedestri stillo scripseriz: nā p̄munētilitatē p̄ ocu
lis hñs lōg^o dep̄siusqz dictaui: quā curiosi 7 liguriētes cupiunt: quāqz po
tuissē 7 p̄ceperā. Si qđ apđ auctozes aliter ac dixeriz repiat: nō id mibi
objiciēdū patiat. D. tua illustrissima. quippe qđ nō legē scribo: quasi nūqz a
liter factū sit: aut fieri liceat: s; qđ frequentissime 7 ipūmis a doctis hoib^o
vlsitatū sit atqz obfuarū. 7 si alicubi a trito tramite 7 vulgari discessim^o: id
nō absqz rōne 7 auctoritate iunioz viroz 7 qđē sapiētissimoz fecim^o: qđ quā
to iunioz: vt alias dixim^o: tātō p̄spicatioz. Nūc ho florētissime archiē
p̄sul supest: vt toto aīo: bis p̄ceptis sese exerceat: oēs qui poez 7 orato
riā familiarē sibi facere: 7 etiā qui vtriusqz iuris ac deniqz sacre scripturę
p̄ fundū pelagus libero itrare pede cupiunt. Qđ si fecerint: non dubito
Ampli. tuam: queqz bul^o opis fuit cā mouēs: ab illis post deū bñdictū iri: me
qz sibi charissimū eē. 7 multa ab eisdem esse intellecta: que alias essent pes
nitus occulta. Accipiat ergo. D. tus hoc pereriguum munus: quo si se
pulchrius aliquō obtulisset in p̄nti id libēri aīo ad te dedissem. vtz tu vt
es aīo p̄ magno 7 excelsō magj suūli volūtate quā libellū p̄sitabis. qđ bñ
7 feliciter valeat. meqz exornādū suis bñficijs suscipiat: vt multo maiora i
lucē eēdere audeā. postqz malignos interp̄tes vltra garamātes abegeris.

Andreas de torre. R. D. Archiepi. T. secretarius in lau
dem operis 7 auctoris ad lectorem. grās agens. Antonio ne
bussen. qđ talem discipulum qualis est huius operis auctor
genuerit.

Soluebat varias quondam solerte figuras

Aedipus: 7 laudem meritam ille tulit.

Lustrat 7 alfonsi vienensis maxima cura

Sensa figurarum nubila fusca nimis.

Ac velut ingenio regnum contigit habere

Sic isti cura fama perhennis erit.

Cur sua non illum super astra preuia virtus

Prouehat: 7 nomen proferat illa suum?

Aspera nam pedibus gaudens loca peruia fecit

Peruia: quo possis gressibus ire citis.

Innumeras agimus grates tibi maxime vatū

Antoni potens hunc generare virum.

Ergo bonis auibus summas iam candidæ lector

Opera: quæ nulla sunt peritura die.

Christophori camañas in collegio eiusdem. *Re. D. D. S.*
Francisci rime. Toletani presulis & hispaniarum primatis
dignissimi: publice profitentis in laudem ennarationum in
figuras Donati & additamentorum aliarū figurarum cuꝝ
glosematis in easdem ab eruditissimo & egregio viro Alpho
so Car. & vienensi sacrarum artium & philosophiæ docto
re editarum Carmina

Cum nondum geminā prolem latona tulisset:

Et nondum phœbum cerneret illa suum:

Abortales (miserum) caligo obscura tenebat:

Quos in consulta sorte premebat iners.

Ad themidem properabat enim ignara futuri

Turba: sed ambiguos concipit inde sonos.

At postq̄ terris redimitus tempora phœbus

ireditus est: fulgent candida: nigra prius

Undiq; thura dabant populi: sanctumq; colebant

Delium: & vates carmina festa canunt.

Hactenus haud alias versabat sermo figuras:

Soluto aut nexo curreret ille pede

Cum tamen insignis vienensis enigmata soluit

Alphonius: radiant lucida: fusca prius.

Aue igitur felix lato celebrandus in orbe:

Qui tantę edideris comoditatis opus.

Eiusdem alphonii camerę vienensis carmen laudis redditu
rum christophoro camañas *Abusaruz* cultori disertissimo
ad lectorem

Castalios quicūq; cupis libare liquores:

Hęc lege: quę scripsit carmina christophorus.

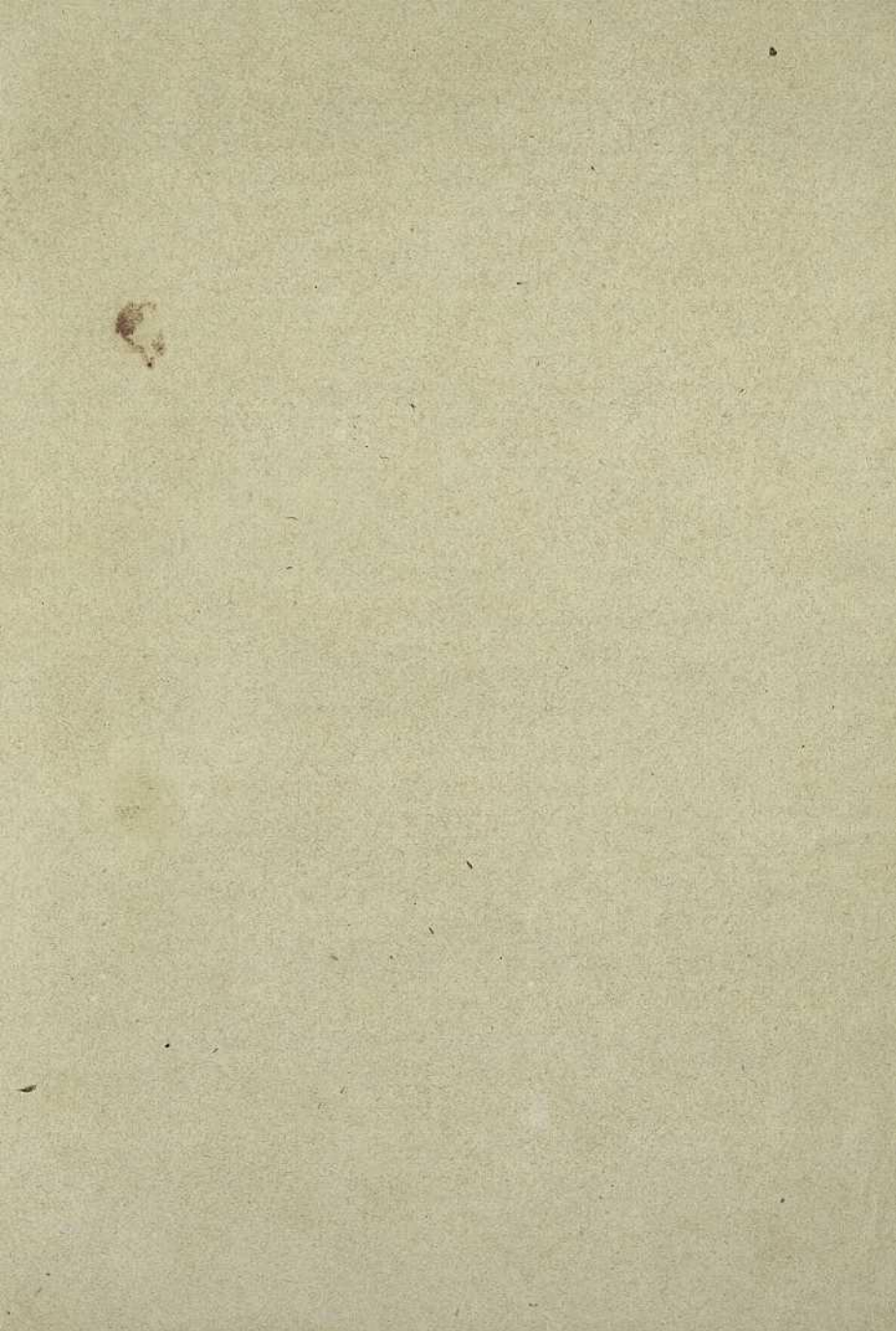
Quotumde grege pierio cognoueris illum:

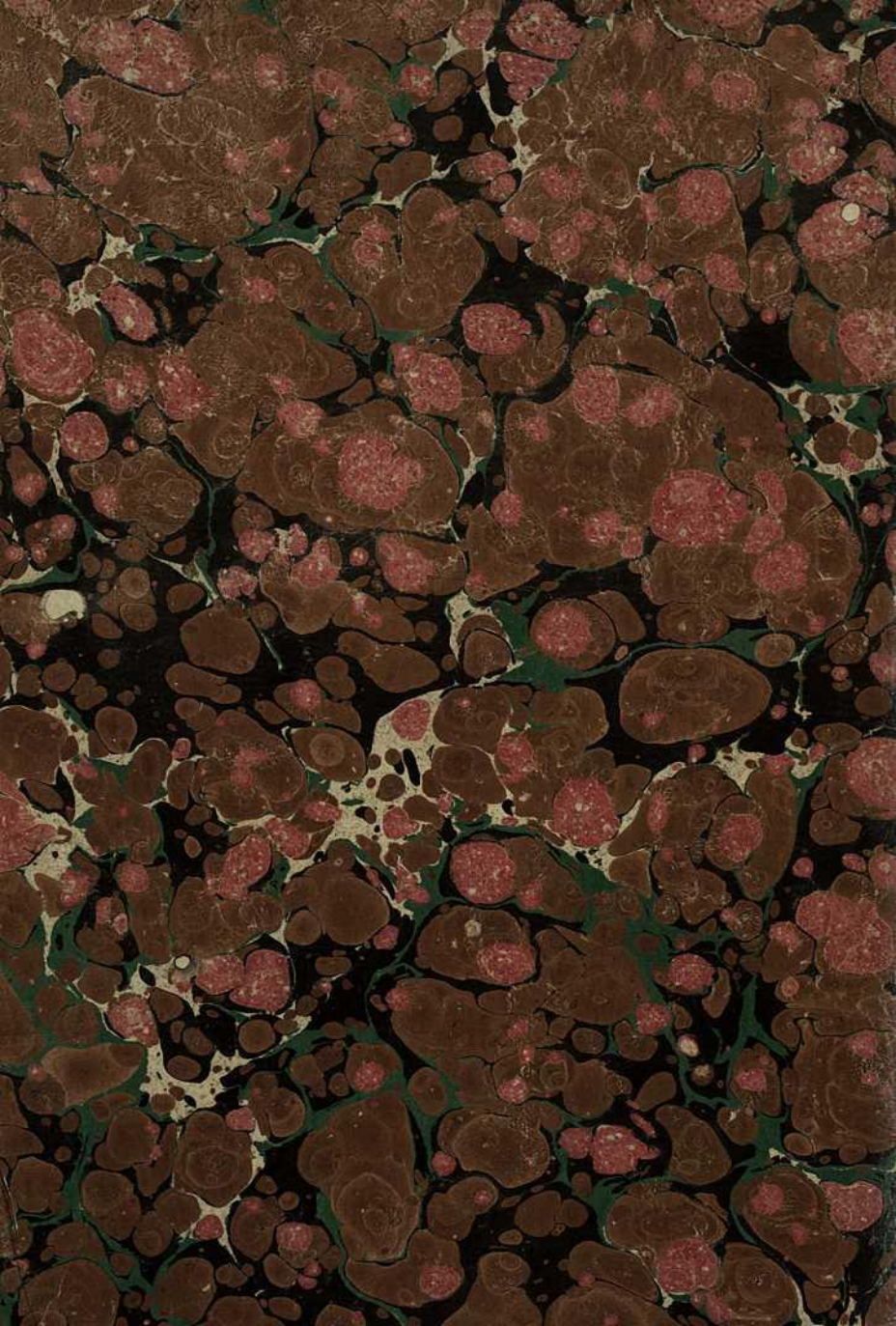
Christi qui nomen demeruisse valet

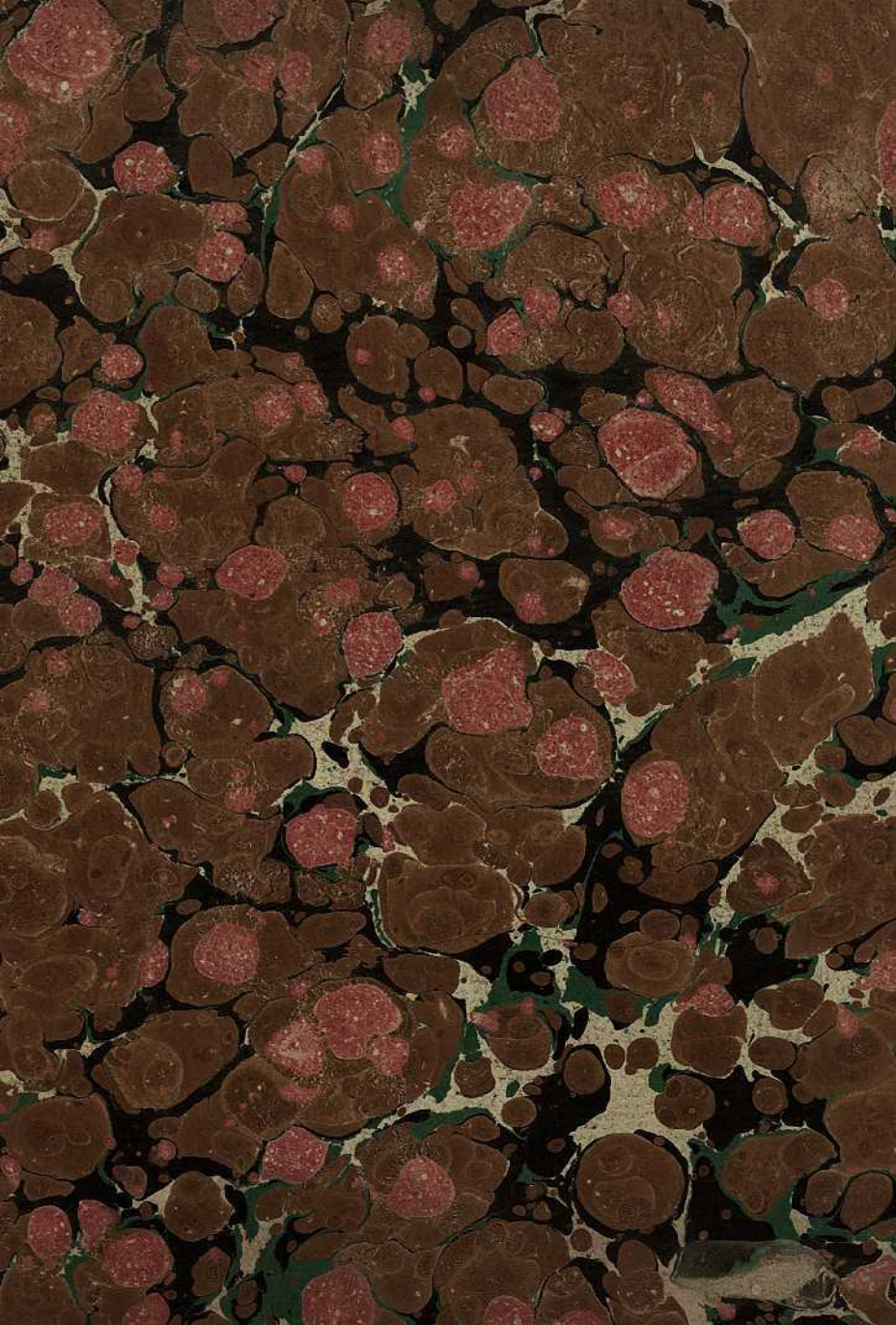
Cognomen gentis camaias floret ab eo
Quo vos thespiades hunc celebrare virum
Primum qui me sumpsit ab humo carmine cello
Belignos dulci mandat ab ore sonos.
Ergo suos genitrix deducat peruia gressus
Sentiat & facilem in sua vota deum

¶ Finis.

OTEEA
OSITAT
DE
DE

11

RONATI

FIGURE

1503

No Caja
C. 3.4
00